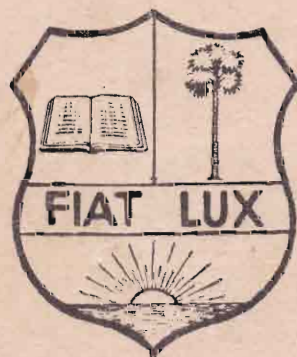

HARTLEY COLLEGE

Schmitt

MISCELLANY

NUMBERS 37 & 38

1972 & '73

CONTENTS

1972 MISCELLANY

	Page
1 Editorial Notes	1
2 Principal's Notes: Mr. C. Rajadurai ..	3
3 தமிழ் இலக்கியத்தில் நாயகன்-நாயகி பாவம் கலாநிதி, ஆ. வேலுப்பிள்ளை	5
4 „My Days at Hartley” by Mr. P. C. Rajakone	12
5 Students' Section	13
6 Our Examination Results	86
7 Sports Section	89
8 Office-bearers of Associations ..	98
9 Report of the Prefects' Guild ..	99
10 Report of the Teachers' Guild ..	101
11 Reports of the Past Pupils' Association :	
(a) Parent Union	102
(b) Colombo Branch	103
12 In Memoriam :	
The late Mr. S. S. Gnanipillai ..	104
The late Mr. S. C. Rasa Ratnam ..	106
13 College Song	108
14 Names in the Photographs ..	110
15 The Staff	112

CONTENTS

1973 MISCELLANY

	Page
1 Editorial Notes	114
2 Principal's Notes: Mr. C. Ahamparam	116
3 Farewell to The Principal Mr. C. Rajadurai	118
4 Students' Section	126
5 Our Examination Results	182
6 Sports Section	185
7 Office bearers of Associations	194
8 „ „ Houses	196
9 Prefects' Guild	197
10 Report of the Teachers' Guild	198
11 Report of the Past Pupils Association	199
12 Examination Successes	202
13 Names in the Photographs	203
14 The Staff	206

Hartley College Miscellany

No. 37

POINT PEDRO

JUNE 1973

Editorial Notes:

MANY significant changes have taken place in the educational field during the last two years. The present Government, dedicated to Socialism, has taken upon itself a tremendous responsibility. If the Free Education Scheme is to be completely meaningful to the several thousands of children in the backward areas of Sri Lanka, the Government realises that it is in duty bound to open up schools in remote places and bring education within the reach of the children in such areas. If imbalance in the matter of educational facilities is to be reduced and further equality brought about in educational opportunity, the State has to be involved in an enormous expenditure. This Government cannot discriminate either in favour of or against any existing school. It may have to curtail help to schools like ours, in order to put up buildings elsewhere. In spite of the financial crisis the Government is in, to expect it to satisfy our needs, even the most urgent of them, can only be meaningless optimism.

Hartley needs a few new buildings to house the Laboratories and to serve as workshops and it urgently requires water on tap for the nearly a thousand pupils learning there. One of the Laboratories is nearing completion, thanks to the valiant efforts of the Principal, the P. T. A. and a few others interested in our College. But

much more remains to be done, if Hartley is to hold its own among the leading schools of the Island. Parents should no longer expect the Government to provide us with all that we require. Those who have been benefited by a school like ours have a great responsibility towards it. Almost every school in Jaffna has had new buildings put up in the recent past, and the Past Pupils and the Community residing around those schools have been rushing to the aid of those institutions. Hartley can flourish only just so long as our parents and past pupils value it, and feel it worth making the necessary sacrifice in order to send their children to it. The parents should think not only of academic success for their children but also of widening their children's interests, of developing their personalities, of giving them the right sense of values. Pupils must grow up into mature well-balanced personalities with all their potentialities well-developed. In the education imparted today in our schools, lies the future of our country.

Exhibitions :

In the past Education was mostly academic, but today the vocational aspects of it are being integrated so as to bridge the gap between the world of books and the world of work. In this context the educational value of Exhibitions cannot be exaggerated. They have as their objectives the stimulation of students to put to practical purposes the knowledge gathered in their theory. They arouse a student's mind for creative thinking. They instil

enthusiasm and act as incentives to the carrying out of further projects. But one sad feature noticed in many an Exhibition is the introduction of a few exhibits not made by the children themselves too. What are displayed should be the efforts of the pupils with the help of the teachers. These alone will benefit the pupils and inspire them to greater effort. With this end in view at the recent Art and Craft Exhibition we had in our School, our Coir-work section had four compartments to display the following :

- i. Collection of the raw materials required for coir, viz coconut husk etc.
- ii. Refining process of the fibre and the children actually engaged in it.
- iii. Coir mattresses, broom-sticks, rugs, brushes being made by children.
- iv. Finished products.

Exhibitions of this nature will indeed form the nucleus for further work not only in schools but also in the community.

Our Contributors :

We are glad to include in this issue an article from one of our distinguished Old Boys, Mr. A Velupillai Ph. D., Lecturer, University of Ceylon, Peradeniya Campus. The article entitled "தமிழ் இலக்கியத்தில் நாயகன் நாயகி பாவம்" was a Radio-talk by him, and we are sure it will be of great interest to our readers.

Our miscellany continues to be enriched by Reminiscences from Past Pupils, and this year we are thankful to Mr. P. C. Rajakone, B. A. (Lond.) for his article. We hope more and more past pupils will be urged to write in the years to come.

Acknowledgement :

Our sincere thanks goes out to all the Schools that sent us their magazines during the year.

— EDITORS

Principal's Notes

THE position of the Staff for work in the G. C. E. (A.L.) Classes continues to improve. Mr. M. Sanmuganathan B.Sc., (Cey.) who left us during the first term of last year, joined us. We welcome him heartily. Mr. K. Balachandran B. Sc. (Cey.) a reputed and a very successful Physics teacher of Royal College, Colombo is with us now. With these two and Mr. R. Vallipuram B.Sc. Ceylon, we can boast of an adequate staff for the Physics Section in the G.C.E. O.L. and A.L. Classes.

Mr. N. Gunaseelan B.Sc. (Cey.) has been released to our neighbour and sister College. He is an old boy of ours and fitted beautifully into our College life. His after-school and week-end classes were numerous, since he believed in preparing children fully for an examination without taking any chances. One of his classes consisted of children of average ability but because of the volume of work he had done with the pupils, many of them were able to obtain passes in his subject — Pure Mathematics, in the Advanced Level Examination. We thank him for his services and accept his assurances to work with our pupils during week-ends, if required.

Mr. S. P. Balasingam, or to me as Espie's brother, was transferred to Talawekella M. V at the end of the year. Like his brother, he taught History in the upper classes and was Asst. Master of Sherrard House and Editor of the College Miscellany. It is difficult to express adequately in words our gratitude for his devoted and selfless service to the College. His place has not been filled and I wish he would come back to us, to re-link us with Espies.

Mr. R. R. R. Blanchard who was with us for over 20 years, left us to join Osmania College, Jaffna, to be closer home. He taught Wood-work and Geometrical and Mechanical Drawing with much enthusiasm and acceptance. He was senior House Master of Abraham House and actively connected with the Photographic Society and the Radio Club. We thank him for his long and devoted services and wish him all success in his new school.

We welcomed to our Staff Messrs. M. Sathananthan, K. Kandasamy and our R. Loganathan Mr. M. Paramsothy B. Sc. (Maths) and Miss. R. Joseph B. A. (Cey.) are temporarily attached to us.

The work on the Thamotheram Science Block is almost halfway through. In another month's time, the roof work and plastering will be completed and by then the money we had already collected would be fully used up. A further sum of Rs. 30,000/- would be required to complete the work and once again we appeal to the old boys and parents to contribute their mite.

The P.P.A. Colombo has been revived and a report from the Secretary appears elsewhere. The Local branch is very active and a play written by Mr. S. Veerasingam will be staged by the old boys early.

It is not out of place to express here my increasing concern and disappointment, to find our children crowding in tuition centres in the evenings and early part of the nights, thus avoiding the recreational facilities afforded to them by the College in the evenings, and neglecting a great part of the home work set by the school. This craze for tuitions must stop. The tuition master's pocket is full at the end of the month but the child's head is empty. Rivalry exists between the tuition master and the school-teacher and the child is tutored to lose all confidence

in the teacher. I appeal to the tutors to leave our children to ourselves and we will look after them.

During the year a full programme of activities was worked through. To all teachers who helped in these activities, our thanks are due. Our thanks are also due to our old boys Messrs Nadarajasundaram, Selvanandarajah, Srisharan and

Selvarajah for helping us in our extra-curricular activities.

The College Song, composed by Rev. W. D. Niles and rendered into Tamil by Rev. M. A. Ratnarajah, is gradually binding all of us into one close knit family. The College thanks to these two eminent Old Boys for this valuable Contribution to their Alma mater.

தமிழ் இலக்கியத்தில் நாயகன்-நாயகி பாவம்

— கலாநிதி, ஆ. வேலுப்பிள்ளை —

நாயகன், நாயகி என்பன வடசொற்கள். இச்சொற்களுக்கு நேரிடையாகத் தலைவன், தலைவி என்ற தமிழ்ச்சொற்களுண்டு. தலைவன், தலைவி என்ற தமிழ்ச்சொற்கள் மிகவும் பழையவை. நாயகன், நாயகி என்ற வடசொற்கள் தலைவன், தலைவி என்ற தமிழ்ச்சொற்களுக்குப் பதிலாக வழங்கத் தொடங்கியமைக்குக் காரணம் இருக்கவேண்டும். தலைவன், தலைவி என்ற சொற்கள் உலகியற் காதலரை உணர்த்தப் பயின்று தமிழ் மொழியில் வழங்கிவந்ததால், நாயகன், நாயகி என்ற சொற்கள் தெய்வீகக் காதலரை உணர்த்துவதற்கு ஏற்றனவாகக் காணப்பட்டிருக்கவேண்டும். பாவம் என்பதும் வடமொழிச் சொல்லே. அது பாவனை செய்தலை உணர்த்துகின்றது. எனவே, தமிழ் இலக்கியத்தில் நாயகன்-நாயகியாகப் பாவனை செய்யப்படுதலையே இத்தலைப்பு உணர்த்துகிறதாகக் கொள்ளவேண்டும்.

நாயகன்-நாயகி பாவம் பாலுணர்வை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதாவது பாலுணர்வே தலைவன் தலைவி உறவை ஏற்படுத்துகிறது. உலக வாழ்க்கையிலே அமைந்துள்ள உறவு முறைகள் பலவகையின: அவை யாவற்றுக்கும் சிகரமாக அமைந்துள்ளது. தலைவன்-தலைவி உறவு முறையாகும். ஏனைய உறவு முறைகள் யாவும் தலைவன்-தலைவி உறவுமுறையே ஓப்பிடும்போது ஒளியிழந்து குறுகுகின்றன. இன்றைய உளவியல் அறிஞரும் மனித வாழ்வில் பாலுணர்வு பெறும் முக்கியத்துவத்தை வற்புறுத்துவர். மனித வாழ்வு முழுவதையும் பாலுணர்வு நெறிப்படுத்துகின்றது என்று காட்ட முனைந்தார் பிராய்ட். என்னும் உளவியல் அறிஞர். அவர் பாலுணர்வுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் வழங்கிவிட்டதாக வேறு உளவியல் அறிஞர் சிலர் வாதித்து வந்துள்ளபோதிலும் பாலுணர்வு மனித வாழ்க்கையிலே மிகவும் செல்வாக்குள்ள சக்தி என்பது எஸ்வாராலும் ஏற்கப்படுகிறது.

இறைவன்-ஆன்மா என்பவற்றுக்கிடையிலான தெய்வீக உறவு தலைவன் தலைவிக்கிடையிலான உலகியல் உறவாகப் பாவனை செய்யப்படுதலையே நாயகன்-நாயகி பாவம் என்ற தொடர் உணர்த்துகிறது. நாயகன்-நாயகி பாவம் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு மட்டும் சிறப்பாக உரிய தல்ல. இந்து சமயத்தில் மட்டும் தோன்றியதுமல்ல. ஆங்கிலத்தில் (bridal mysticism) என்று வழங்கப்படும் இந்தப் பாவம் இடைக்காலத்தில் வாழ்ந்த கத்தோலிக்க ஞானிகள் சிலராலும் இஸ்லாமிய சூலி ஞானிகள் சிலராலும் கையாளப்பட்டுள்ளது. பக்தியியக்கம் இந்தியா முழுவதும் பரவியபோது பிற இந்திய மொழிகள் பல வற்றிலும் நாயகன்-நாயகி பாவச் செய்யுள்கள் எழுந்துள்ளன.

நாயகன்-நாயகி பாவச் செய்யுள்கள் தமிழில் எழுந்த அளவு பெருந்தொகையாக வேறு ஏந்த மொழியிலும் எழுந்ததாகத் தெரியவரவில்லை. சமய இலக்கியங்கள் பெருந்தொகையாகத் தோன்று முன்பு தமிழ் இலக்கியமும் இலக்கணமும் இருந்த நிலையை நோக்கினால் நாயகன்-நாயகி பாவச் செய்யுள்கள் பெருந்தொகையாக எழுந்ததற்கான விளக்கத்தைக் கண்டு கொள்ளலாம். எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு என்னும் சங்க இலக்கியங்களுள் மிகப் பெரும்பாலான செய்யுள்கள் அகப் பொருளையே பாடுகின்றன. தமிழ் இலக்கணம் எழுத்து, சொல், பொருள் என மூன்றுகவகுக்கப்பட்டுப் பொருளிலக்கணம் விரிவாகப் பேசப்படுகிறது. பொருள் அகம், புறம் என இருவகைப் படுமாதலால், தொல்காப்பியர் பொருளதிகாரத்தின் தொடக்கத்தில் அகத்திணையியலை அமைத்துள்ளார். ஆனால், அகமும் புறமும் தமிழ் மரபில் ஒரே அளவு முக்கியத்துவமுடையன வல்ல. அதனால், தொல்காப்பியர் களவியல், கற்பியல், பொருளியல் என்று பல இயல்களைத் தொடர்ந்து அமைத்து அகப் பொருளையே விரிவுபடக் கூறியுள்ளார்; எனவே, பல்லலர்காலத் தொடக்கத்திலே

வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்களில் அகத்திணை மரபிலே ஊறித் திளைத்தவர்களாக இருந்துள்ளனர்.

தமிழ் இலக்கியத்திலே மிகப்பெரும் பகுதி சமய இலக்கியமாகக் காணப்படுகிறது. சமய இலக்கியத்துள் குறிப்பிடத்தக்க பகுதி பக்தி இலக்கியமாக விளங்குகிறது. சமய இலக்கியத்துக்கும் பக்தி இலக்கியத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. சமய இலக்கியம் சமய நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுகிறது. சமய நம்பிக்கை சமய ஈடுபாட்டுக்குக் காரணமாகிறது. கடவுள் உள்ளார், அவரே உய்யும் வழி என்ற கருத்துக்களை மையமாகக் கொண்ட சமய நம்பிக்கை பக்தியைத் தோற்றுவித்து விடுகிறது. சமய இலக்கியம் மந்திர தந்திர சடங்கு நூல், அறநூல், தத்துவநூல், தோத்திரம், புராண இதிகாசம் என்று பலவகையில் வெளிப்படக் கூடுமாயினும், கடவுளைத் தோத்திரம் செய்யும் இயல்பு எல்லாவற்றிலும் காணப்படலாம். எனவே, பக்தியிலக்கியத்தின் தோற்று வாய் என்றதும் ஆராய்ச்சி அறிஞர் அவ்வச் சமயத்தில் முதலிலே தோன்றிய நூல்களுக்குச் சென்று விடுகின்றனர்; இறைவன்மேல் தோத்திரப் பாடல்களாக அமைந்தனவற்றை மட்டும் பக்தியிலக்கியம் என்று கூறலாம்; தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே பக்தி நலங்கனிந்த இலக்கியங்கள் நீண்டகாலமாகத் தோன்றி வந்துள்ள போதிலும், பல்லவர்காலத்தில் எழுந்த தோத்திரப் பாடல்களே பக்தி இலக்கியம் என்ற சிறப்புப் பெயரைப் பெறுகின்றன. சிவபெருமான், திருமால் என்னும் இருவர்மேலும் அக்காலத்தில் எழுந்தனவாக இன்று காணப்படும் அருட்பாடல்கள் பதினாறுவாயிரத்துக்கும் அதிகமாகும். இவ்வளவு பெருந்தொகையான அருட்பாடல்கள் தோத்திர உருவத்திலே வேறு எம்மொழியிலும் இறைவன்மேல் எழுந்தனவாகத் தெரியவில்லை. உலகிலுள்ள செம்மொழிகள் சில ஒவ்வொரு வகைப் பயன்பாட்டில் ஈடிணையில்லாமல் விளங்குவதை எடுத்துக்காட்டுவோர் பக்தியைப் பாடுவதிலே தமிழ் மொழிக்கு ஈடிணையில்லை என்ற உண்மையை வற்புறுத்திக் கூறுவர்;

இந்து சமயத்தின் அடிப்படைச் சமயக் கருத்துக்கள் வடமொழியிலிருந்து தமிழுக்குவந்தவை என்ற கருத்து இன்று பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. வேதம், ஆகமம், உபநிசத்துக்கள், பழைய புராண இதிகாசங்கள் என்பன வடமொழியிலேயே எழுந்தன. இந்த நூல்களிலுள்ள கருத்துக்களும் கதைக் குறிப்புக்களுமே பக்திப் பாடல்களில் இடம்பெறுகின்றன. ஆனால், பக்திப் பாடல்கள் இவற்றுக்குப் புதிய உருவத்தையும் புதிய சக்தியையும் கொடுக்கின்றன. தமிழ்ப் புலவர்கள் அகப்பொருள் மரபிற் பாடிப்பாடி வந்தும் அகப்பொருளிலக்கணத்தை ஆராய்ந்து ஆராய்ந்துவந்தும் அன்பின் ஆழத்தையும் வேகத்தையும் பாடுவதிலே தனித்தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர். இங்கு இன்னொன்றும் கவனிக்கப்பட வேண்டும். சங்ககாலப் புறப்பொருள் மரபும் பக்திக் பாடல் மரபுதோன்ற உதவியிருக்கவேண்டும். மன்னர்களின் தோற்றப் பொலிவிலையும் அவர்கள் வீரச் செயல்களையும் கொடைவன்மையையும் புகழ்ந்து பாடிப் பரிசில்கடாவும் நிலை தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு மிகவும் பரிச்சயமானது என்பது புறநானூறு முதலிய நூல்களிலிருந்து புலப்படுகின்றது. இறைவனுக்கு மன்னனுடைய இடத்தைக் கொடுத்துப் புராண இதிகாசங்களிலே பேசப்படும் அவன் வீரச் செயல்களையும் பெருங் கருணைத் திறத்தையும் வியந்து மோட்சம் வேண்டிநிற்கும் நிலையாகப் பக்திப் பாடல்கள் உருமாறிக் காட்சியளிக்கின்றன. சங்ககாலப் பொருள் மரபு காலத்தின் போக்கிற்கிணங்கப் பல்லவர்காலப் பொருள்மரபாக மாறிவிட்டது.

சங்ககாலத்தில் உலகியற் காதலின் ருட்ப உணர்வுகளை வெவ்வேறு வகையிலே சித்திரித்துவந்த தமிழ்ப் புலவர்கள் பல்லவர்காலத்திலே தெய்வீகக் காதற் பாடல்களைப் பெருந்தொகையாகப் பாடியதற்கு அக்காலச் சூழ்நிலையும் ஒரு காரணமாகும். சங்ககாலத்திற்குப் பின்பு தமிழ் நாட்டின் பெரும்பகுதி பெரும்பாலும் அன்னியரால் ஆளப்பட்டு வந்தது. அன்னிய மன்னர் தமிழ்ப் புலவர்களை ஆதரிக்கவில்லை. அன்றர் ஆட்சி நாட்டுக்கு நன்மை பயப்பதாக அமையவுமில்லை. எனவே, தமிழ்ப் புலவர்தம் கால மன்னர்களைப் புகழ்ந்து பாடல்

பெரும்பாலும் விரும்பவில்லை; சங்ககாலப் பிற்பகுதியிலிருந்து தமிழ்நாட்டிலே, சமணப் பௌத்தர் செல்வாக்கு அதிகரித்து வந்திருக்கிறது. காதலும் போரும் சமணப் பௌத்தரால் வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்டன. இயற்கை நெறிக்காலம், அறநெறிக்காலமாக மாறியது. குளிர்ச்சியான உணர்ச்சிப் பாடல்களைக் கொண்டிருந்த தமிழ் மரபுவரட்சியான போதனைப் பாடல்களை ஏற்கவேண்டியிருந்தது. தமிழ்ப்புலவர் உள்ளம் குளிர்ச்சிக்காக ஏங்கியது. ஆனால், சமணப் பௌத்தர் போதனைகள் நிலைபெற்றுவிட்ட சமுதாயத்திலே, உலகியல் வாழ்வு வளம் குன்றிவிட்ட தமிழ்நாட்டிலே, பழையபடி அகத்திணை புறத்திணைச் செய்யுள்கள் எழுதிடவில்லை. வைதிக சமயம் அகத்திணைத் தலைவனாகவும் புறத்திணைத் தலைவனாகவும் இறைவனை மாற்ற இடமளித்தது; சங்ககாலத் தமிழ்மக்கள் இசை, கூத்து என்பனவற்றிலும் ஈடுபாடுடையவராக இருந்தனர். இசையும் கூத்தும் காமத்தை வளர்க்கும் என்று கொண்ட சமணப் பௌத்தர் இவற்றையும் ஒதுக்குப்படி பிரசாரம் செய்தனர். பல்லவர் காலத்திலே இசையும் கூத்தும் இறைவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டுள்ளன. பல்லவர்கால வைதிக சமயமறுமலர்ச்சி பழைய தமிழ்ப் பண்பாட்டில் மறுமலர்ச்சியாகவும் அமைகிறது. உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்து என்ற சமணப் பௌத்தர் பிரசாரம் தோற்கிறது. உணர்ச்சியை இறைவன்மேற் செலுத்து என்ற சைவ வைணவர் பிரசாரம் வெல்கிறது.

நாயகன்-நாயகி பாவம் சங்ககால அகப்பொருள் மரபிலிருந்து சில அமிசங்களில் வேறுபடுகிறது. சங்ககால அகப்பொருள் மரபிலே தலைவன் பெயர் சுட்டக்கூடாது, தலைவன் பெயர் சுட்டும் அகப்பொருட்பாடல் புறத்திணைப் பாடலாகக் கொள்ளப்படுகிறது. புறநானூற்றிலே இத்தகைய காதற்பாட்டுக்கள் சில தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. நெடுநல்வாடையில் வேப்பமலை பற்றிய குறிப்பு வருவதால், அது பாண்டியனைப் பாடுவதாகக் கொண்டு புறத்திணைப் பாடலாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இந்த அளவுகோலை வைத்துப் பார்க்கும்போது, நாயகன்-நாயகி பாவம் அமைந்துள்ள செய்யுள்கள் யாவும் புறத்திணைச் செய்யுள்கள்

ளாகவே கொள்ளப்படவேண்டும். ஏனெனில், இப்பாடல்கள் யாவும் சிவபெருமான் அல்லது திருமால் பெயரைச் சுட்டி இறைவன் பெருமை பேசுவனவாக அமைந்துள்ளன. அவ்வாறு அமையாவிட்டால் இப்பாடல்கள் பக்திப்பாடல்கள் என்ற தகுதியை இழந்துவிடும்.

மேலும், சங்ககால அகத்திணையின் அன்பின் ஐந்திணையே பாராட்டிப் பேசப்படுகிறது; பலவகையாலும் ஒத்த காதலனும் காதலியும் கூடுவதும் கூட்டத்தை நாடி ஏங்குவதுமே அன்பினைந்திணையாகும். அன்பினைந்திணையே அகம் என்ற பெயருக்குச் சிறப்புரிமையுடையதாகும். சங்ககாலச் செய்யுள்கள் பெரும்பாலும் அன்பினைந்திணையே பாடுகின்றன. சைக்கினை, பெருந்திணை என்பன ஒருதலைக்காமம் என்றும் பொருந்தாக் காமம் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளன. அன்பின் ஐந்திணையை மட்டும் அகமென்று கொள்வோர் கைக்கிளை, பெருந்திணையென்பவற்றை அகப்பிறமென்பர். கைக்கிளைச் செய்யுள்கள் சில ஐங்குறு நூற்றுள்ளே காணப்படுகின்றன; கலித்தொகையுள்ளே கைக்கிளை பெருந்திணைச் செய்யுள்கள் பல உள். நாயகன்-நாயகி பாவச் செய்யுள்கள் அன்பினைந்திணைச் செய்யுள்கள் ஆமாறு விளக்கங்கள் கொடுக்கலாம். எனினும், பகுத்தறிவு நோக்கில், அவை கைக்கிளை, பெருந்திணைச் செய்யுள்களாகவே அடங்கும்.

சங்ககால அகத்திணைச்செய்யுள்களிலே தலைவன் கூற்றுக்களாக அமைந்த பாடல்கள் பல உள். தலைவன் பிரிவாற்றாமையற்றியும் செய்யுள்கள் உள். பல்லவர்காலப் பக்திப் பாடல்களிலே, இத்தகைய செய்யுள்கள் இல்லை. இறைவன் நாயகனாகவும் ஆன்மா நாயகியாகவும் பாவனை செய்யப்படுவதால், நாயகியாகப் பாவனை செய்யும் அடியார் தலைவி கூற்றாகவும் தோழி, செவிலி முதலியோர் கூற்றாகவும் அமைந்துள்ள பாடல்களே காணப்படுகின்றன. இங்குகூடச் சங்ககால இலக்கியமரபு தமிழ்ப்புலவர் துணைக்கு வருகிறது. அன்பின் ஐந்திணை மரபு தலைவி மனநிலையே பெரும்பாலும் எடுத்துக்கூறுகிறது. அன்பினைந்திணைகளாகிய புணர்தல், பிரிதல்,

இரங்கல், இருத்தல், ஊடல் என்பனவற்றுள் இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் என்பன தலைவிக்கு மட்டுமே உரியனவாக விளக்கப்படுகின்றன: பிரிதலிலும் தலைவி பிரிந்து வருந்துவதே பெரும்பாலும் சித்திரிக்கப்படுகிறது. எனவே, சங்ககால அகத்திணைப் பாடல்கள் தலைவி மனநிலையையே பெரும்பாலும் சித்திரித்தன. பல்லவர்காலப் பக்திப் பாடல்களிலும் நாயகி மனநிலையே பெரும்பாலும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு இன்னொன்று கவனிக்கலாம். சங்ககால அகத்திணைப் பாடல்களிலும் பெரும்பாலானவை தலைவி பாவனைப் பாடல்களே; இப்பாடல்களைப் பாடியவர்கள் ஒரு சிலர் தவிர அனைவரும் ஆண்பாற் புலவர்களே: அப்படியானால் அவர்கள் தலைவி மனநிலையைப் பாடக் காரணம் என்ன என்பது ஊகித்தே அறியப்படவேண்டியுள்ளது. பெண் இதயம் உணர்ச்சி மிக்கதாகக் கொள்ளப்படுவதனால், பெண்ணின் உணர்ச்சியை இலக்கியப் பொருளாக்கியிருக்கலாம். மனையினுள் அடங்கியிருக்கும் பெண்ணைக் காதலுணர்ச்சி வெகுவாகப் பாதிக்குமாதலால் பெண்மனம் காதற்றுன்பத்தின் ஆழத்தைக் காட்டச் சிறந்தது என்று கருதியிருக்கலாம். அல்லது பெண்கள் தமக்காக ஏங்குவதைப் பற்றிக் கற்பனை செய்வது ஆண்பாற் புலவர்களுக்கு இயற்கையாக இருந்திருக்கலாம். காரணம் எதுவாயினும், தலைவி பாவனை சங்ககாலத்து வழக்கு, பல்லவர்கால நாயகன்-நாயகி பாவனை அதன் வழியில் வருகிறது.

தேவாரம் பாடிய மூவர் நாயகன் — நாயகி பாவத்தை எவ்வாறு கையாண்டுள்ளனர் என்பதை முதலிலே நோக்கலாம்: திருநாவுக்கரசு நாயனார் தாசமார்க்கத்திலும் திருஞான சம்பந்தர் சற்புத்திரமார்க்கத்திலும் சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் சகமார்க்கத்திலும் நின்று சிவபெருமானை வழிபட்டபோதும், மூவர் பாடிய பதிகங்கள் சிலவற்றிலே நாயகன் — நாயகி பாவம் தெளிவாக அமைந்துள்ளது. நுணுகி ஆராய்ந்தால் வேறுசில பதிகங்களும் நாயகன் — நாயகி பாவத்தில் அமைந்துள்ளன வென எடுத்துக்காட்டலாம்: சில பதிகங்களிலே, சில பாடல்கள் நாயகன் — நாயகி பாவத்திலே அமைந்துள்ளன: தேவாரங்க

ளிலுள்ள இத்தகைய பாடல்கள் இரண்டு வகையின: ஒருவகை, உணர்ச்சி வேகத்திலே பதிக அமைப்பிலே இறைவனைப் பாடிக்கொண்டு செல்லும்போது, தமக்கும் இறைவனுக்குமுள்ள நெருக்கத்தை உணர்த்துவதற்காக இறைவனையும் தம்மையும் காதலன் காதலியாக அமைத்துப் பாடுதல்: இன்னொருவகை தாருகாவனத்திலே சிவபெருமான் பிட்சாடனரூபத்தோடு பவிபெறச்சென்றபோது, அங்கிருந்த ரிஷிபத்தினியர் இறைவனை மோகித்தனர் என்னும் புராணக்கதையை வைத்து ரிஷிபத்தினியருள் ஒருத்தியாகத் தம்மைக் கற்பனை செய்து பாடுவது: இருவகையிலும் அமைந்த பாடல்கள் மூவர் தேவாரங்களிலும் காணப்படுகின்றன. இறைவன்மேலே தமக்குள்ள அன்பின் வேகத்தையும் ஆழத்தையும் புலப்படுத்துவதற்காகக் 'காமம் மிக்க கழிபடர்கிளவி' என்ற துறையை மூவரும் பயன்படுத்தியுள்ளனர்: வண்டு, கிளி, அன்னம், குயில், நாரை பூவை முதலிய அஃறிணைப் பொருள்களைச் சிவபெருமானிடம் தூது விடுவதாக மூவரும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். தலைவன் எழில், சிந்தை, நிறை, வளை, நீர்மை என்பனவற்றைக் கவர்ந்து விட்டதாகவும் தலைவரும் தமக்கு பசலை நிறம், வளை கழலுதல், கலைசோர்தல் முதலிய ஏற்பட்டதாகவும் மூவரும் பாடியுள்ளனர்:

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளைப் போல நாயகன் — நாயகி பாவத்தைச் சிறப்பாகக் கையாண்ட சைவ சமயப் புலவர் வேறு எவருமில்லை. மாணிக்கவாசகர் உருகியருகிக் கனித்து கனித்து கரைந்து கரைந்து திருவாசகத்தைப் பாடியுள்ளார். கல்லையும் கனியனவக்கும் பாடல், இரும்பையும் உருகவைக்கும் பாடல் என்றெல்லாம் திருவாசகம் பாராட்டப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டிலே கிறித்தவ சமயம் பரப்பவந்த ஐரோப்பியப் பாதிரியாரான போப்பையர் கடவுட் காதலைச் சித்திரிக்கும் திருவாசகத்தைப்போன்ற பக்தியிலக்கியத்தைத் தாம் கண்டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை என்று கூறித் தமிழ்மொழியறியாதாரும் திருவாசகத்தின் பெருமையை ஓரளவாவது உணரவேண்டும் என்ற கருத்தினராய்த் திருவாசகத்தை ஆங்கில மொழியிலே மொழிபெயர்த்தார்.

மாணிக்க வாசகர் அகமாரக்கமாகிய சக மார்க்கத்தைப் பின்பற்றினார்: இறைவனை நாயகனாகவும் தம்மை நாயகியாகவும் மாணிக்க வாசகர் பாவனைசெய்து பாடிய போது, அவர் தேவாரம்பாடிய மூவரைப் போலத் தாருகாவனத்து ரிஷி பத்தினியர் பிட்சாடனாகிய சிவபெருமானோகித்த கதையை மாணிக்கவாசகர் துணைக்கொள்ள வில்லை: மாணிக்கவாசகர் தம்மைத் தலைநியாகக்கொண்டே திருவாசகம் முழுவதையும் பாடினார் என்று கூடக் கொள்ளலாம். அதை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும், திருவாசகத்துள் ஒருபகுதி நாயகன் — நாயகி பாவம் விளங்கித் தோன்றுமாறு மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் பாடியுள்ளார், திருவெம்பாவை, திருவம்மாளை, திருப்பொற்கண்ணம், திருக்கோத்துப்பி, திருத்தெள்ளேனம், திருச்சாழல், திருப்பூவல்லி, திருவுந்தியார், திருத்தோணைக்கம், திருப்பொன்னூசல், அன்னைப்பத்து, குயிற்பத்து, திருத்தசாங்கம், என்ற திருவாசகப் பகுதிகள் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் நாயகன் — நாயகி பாவத்திலே இறைவனைப் பாடுவதற்குத் தம்மை நாயகியாக மகளிர் பொழுது போக்கு, உரையாடல் முதலிய பல்வேறு கோணங்களிலே பாவனைசெய்து பாடியனவாகும். இத்தனை துறைகளிலே இவ்வாறு சுற்பனைசெய்து பாடிய தமிழ்ப்புலவர் வேறு ஒருவருமில்லை. மாணிக்கவாசகர் பாடிய தனிப்பிரபந்தமான திருக்கோவையார் வெளிப்பார்வைக்கு இறையன்பைக் கூறி, அதனோடு அகப்பொருளையும் இணைத்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் அதற்கும் திருக்கோவையாருண்மை யென்ற நூல் பேரின்பப் பொருள் விரித்துரைத்துள்ளது. (உ-ம்) சிவபெருமான் — நாயகன், உயிர் — தலைவி, திருவருள் — தோழி, ஆன்மபோதம் — தோழன், திரோதாயி — செவிலி, சுத்த சாக்கிரத்தானம் — குறிஞ்சிநிலம், சுத்த சொப்பனத்தானம் — பாலை என்பன.

நாயகன்—நாயகி பாவம் என்ற தொடர் வைணவர்களிடையே நீண்ட காலமாக வழங்கிவந்தது. சைவசமய குரவர் பாடிய பாடல்களுக்குச் சமீபகாலம்வரை உரை விளக்கம் எழுதப்படவில்லை. வைணவ பக்திப் பாடல்களுக்கு ஆச்சாரியர்கள் உரை

கள் எழுதிப் போற்றி வந்துள்ளனர்: அதனால், நாலயிரத் திவ்விய பிரபந்தத்திலுள்ள நாயகன்—நாயகி பாவச் செய்யுள்கள் நன்கு விளக்கமடைந்துள்ளன: நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தத்தினுள்ளும் திருவாய்மொழி என்னும் நம்மாழ்வார் பிரபந்தம் மிக உயர்ந்ததாக மதிக்கப்படுகிறது. சைவர்கள் மாணிக்கவாசகரை மதித்து வந்துள்ளமை போல வைணவர்கள் நம்மாழ்வாரை மதித்து வந்துள்ளனர். நம்மாழ்வார் நான்கு பிரபந்தங்கள் பாடியபோதிலும் அவற்றுள் திருவாய்மொழிக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள சிறப்பு ஏனையவற்றுக்கு வழங்கப்படவில்லை. திருவாய்மொழிக்கு ஆரூயிரப்படி, பன்னீராயிரப்படி, பதினெண்ணாயிரப்படி, இருபத்து நாலாயிரப்படி, முப்பத்தாறுயிரப்படி எனப்பட உரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவ்வுரைகளிலே திருவாய்மொழிக்கான விளக்கம் விரிந்து விரிந்து செல்கிறது. திருவாய்மொழி நாயகன் — நாயகி பாவத்திலேயே பாடப்பட்டுள்ளது. விரிவும் விளக்கமும் கருதி ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக எழுந்த உரைகள் நாயகன் — நாயகி பாவத்தை மிக நுட்பமாக ஆராய்ந்துள்ளன.

திருவாய்மொழியில் நாயகன் — நாயகி பாவம் பாடப்படும்போது பிரபந்தாவனத்துக் கோபிகைகளோடு கண்ணன் இயற்றிய லீலைகள் கவிதைப் பொருளாகின்றன: நாயகன் — நாயகி பாவத்தைக் கையாண்ட ஆழ்வார்களைப் பாகவத புராணத்திலே கூறப்படும் கண்ணன் லீலைகள் வெகுவாகக் கவர்ந்தன, கண்ணன் கோபிகைகள் எல்லாரோடும் சேர்ந்து ஆடியதும் கோபிகைகள் எல்லாரும் கண்ணன்மேல் மையல் கொண்டு வருந்தியதும் ஆழ்வார்களைக் கவர்ந்தன. அவதாரம்செய்து மனிதன் போல் வாழ்ந்து அருள்புரிய வந்த கண்ணன் பிறவாயாக்கைப் பெரியோருகிய சிவபெருமானிலும் தமிழ்ப் புலவர்களை வசிகரித்துள்ளான். மாயங்கள் வல்ல அழகனாகிய திருமாலின் வசிகர சக்தி 'உள்ளக்கவர் கள்வன்' எனத் திருஞானசம்பந்தராலே பாராட்டப்பட்ட சிவபெருமானுக்கு அந்த அளவுக்கு இருந்ததாகத் தெரியவில்லை: அதனாலேதான் சைவ பக்திப் பாடல்கள் வைணவ பக்திப் பாடல்களிலும் பெருந்

தொகையாக எழுந்துள்ளபோதும் ஆழ்வார்கள் பாடல்களிலே மனித உணர்ச்சிகளும் கலையழகும் மிகுந்திருப்பதாகவும் சைவ பக்திப் பாடல்களிலே தத்துவக் கருத்துக்களும் பக்தி வைராக்கியமும் மிகுந்திருப்பதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

திருமாலின்மேல் அடியார்களுக்குள்ள ஈடுபாடு பகவத்காமம் என்று சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு நேராகச் சிவகாமம் என்பது வழக்கில் இல்லை. உமையம்மையார் மட்டுமே சிவகாமி என்று சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளார். யோகம் போலப் போகமும் இறைவனை அடைய வழியென்று வைணவம் கொண்டுள்ளது. சைவம் சிவபோகம் என்று ஒன்றைக் கொள்ளவில்லை, பல்லவர்காலப் பக்திப் பாடல்களைப் பார்க்கும் போது சிவபெருமானுக்கும் சிவனடியாருக்கும் இடையிலுள்ள தொடர்பிலும் பார்க்கத் திருமாலுக்கும் வைணவ அடியாருக்கும் இடையிலுள்ள தொடர்பு நெருங்கியது போலக் காணப்படுகின்றது. திருவாய் மொழியின் சில பாகங்களிலே நம்மாழ்வார் தம்மை இராமனைப் பிரிந்த சீதையாகவும் திருமலை இராமனாகவும் பாவித்துப் பாடியுள்ளார்.

மாணிக்கவாசகர் பாடல் எவ்வாறு சைவ பக்தியிலக்கியத்தின் கொடுமுடியாகுமோ அவ்வாறே நம்மாழ்வார் பாடல்கள் வைணவ பக்தியிலக்கியத்தின் கொடிமுடியாகும். மாணிக்கவாசகர் மகளிர் தொடர் பான நாட்டுப் பாடல்கள் வகைகளைக் கையாண்டு பாடியதுபோல நம்மாழ்வார் சடகோப நாயகியாக மாறி, இறைவனுக்கும் தமக்கும் உள்ள உறவையும் தொடர்பையும் நுட்பம் நுட்பமாக எடுத்துத் திருவாய் மொழியைப் பாடியுள்ளார். நாயகன் - நாயகி பாவத்தில் தொடர்ச்சியாக அந்தாதி முறையிலே ஆயிரம் பாடல் பாடிய தமிழ்ப்புலவர் வேறு எவரும் இவர். இவர் பகவத்காமத்திலே திளைத்திருந்தார் என்பதனைக் காட்ட இது ஒன்றே போதுமானது.

திருப்பாணாழ்வார், பெரியாழ்வார், குலசேகராழ்வார் என்போரும் நாயகன்-நாயகி பாவத்திலே பாடியுள்ளனர். ஒரு பதிகமே திருப்பாணாழ்வார் பாடியுள்ளதால் அவர் பக்தி பொதுவாகப் போற்றப்

படும் அளவுக்கு அவர் பதிகத்திலுள்ள நாயகன் - நாயகி பாவம் கட்டிச் சிறப்பிக்கப்படுவதில்லை. அரங்கத்தானிலே ஆராக் காதல் கொண்ட தலைவியாகத் திருப்பாணாழ்வார் பாவனை செய்துள்ளார். பெரியாழ்வார் கண்ணனைக் குழந்தையாகவும், தம்மைத் தாயாகவும் வைத்துப் பாடிய பிள்ளைத் தமிழ்ப் பிரபந்தத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்தவர். பெரியாழ்வார் திருமொழியின் இறுதிப் பகுதிகள் சிலவற்றிலே பெரியாழ்வார் தம்மை நாயகியாகப் பாவனை செய்துள்ளார். இராமனைப் பிரிந்து வருந்தும் சீதையாகவும், கண்ணனுக்காக ஏங்கும் கோபிகையாகவும் பெரியாழ்வார் சில பாடல்களை யாத்துள்ளார். இவர்களுக்கு இல்லாத கௌரவம் வைணவப் பெரியார்களால் குலசேகராழ்வாருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. 'குலசேகர நாயகி' என்று இவர் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளார். பெருமாள் திருமொழியில் ஆறாம், ஏழாம் பத்துக்களிலே இவர் நாயகன்-நாயகி பாவத்தைக் கையாண்டுள்ளார். காதலன் எத்தகைய செயலுடையவனாகவும், பராமுகியுமிருந்தாலும் அவனிலே முழுக்க முழுக்க அன்பு செலுத்தி அவனையே நம்பியிருக்கிற குலமகளாக ஆறாம் பத்திலே பாடியவர் ஏழாம் பத்திலே கண்ணன் சொன்ன குறியிலே காத்திருந்து அவனைக் காணாமல் அடைந்த ஏமாற்றத்தினால் அவனோடு ஊடும் கோபிகையாகத் தம்மைக் கற்பனை செய்துள்ளார். ஆனால், குலசேகரர் தனித்திறமை இராமனைப் பிரிந்து வருந்தும் தசரதனது மனநிலையையும், கண்ணனைப் பிரிந்து வருந்தும் தேவகி மனநிலையையும் சித்திரித்து வாதஸல்ய உணர்வின் ஆழத்தையும், வேகத்தையும் எடுத்துக்காட்டித் திருமால் பக்தியைப் புலப்படுத்தும் ஒரு புதுச் சாதனத்தைக் கையாண்டதிலே காணப்படுகிறது.

திருமங்கையாழ்வார் 'பராங்குச நாயகி' என்று வைணவர்களாலே சிறப்பிக்கப்படுபவர். உலகியற் காதலால் ஏற்படும் ஆற்றாமையை நன்கு உணர்ந்தவர்; நாயகன் - நாயகி பாவத்தில் அமைந்த பாடல்கள் பல இவர் பாடியுள்ளார்; அவையாவற்றுக்கும் சிகரம் வைத்தாற் போல அமைந்தவை இவருடைய பெரிய திருமடல் சிறிய திருமடல் என்னும் பிரபந்தங்களா

கும். தமிழ் மரபில் மடலேறுதல் பெண்களுக்கு விலக்கப்பட்டுள்ளதென்பதையும் ஆண்களும் கழிபெருங்காமம் கொண்டவழியல்லாது மடலேறுதல் கூடாதென்பதையும் தாம் அறிந்துள்ளபோதும், தமக்கு மடலேறுதல் தவிர வேறுவழியில்லையென்று கூறுகிறார். தலைவியை அடைய முடியாத விடத்து, தலைவன் தன்னைச் சித்திரவதை செய்து, அழித்துக் கொள்ளும் நிலையே மடலேறுதலாகும். நாயகனான இறைவன் அருளாதவிடத்துத் தன்னைச் சித்திரவதை செய்து அழித்துக் கொள்ளப் போவதாக 'பராங்குசநாயகி' கூறுகிறார்;

ஆண்டாள் பாடிய பிரபந்தங்கள் தனிரகமானவை. ஆண்டாள் பிரபந்தங்களுக்குள்ள தனிச் சிறப்பு அவள் பாவனை செய்து பாடியதாகத் தெரியாமையாகும்; பெண்ணாகப் பிறந்த ஆண்டாள் கண்ணனைக் காதலித்தாள்; தம்முடைய காதலுணர்ச்சிகளை வெளியிட்டுள்ளாள்; அவள் தம்மைக் கோபிகைகளில் ஒருத்தியாகப் பாவனை செய்யும்போது மட்டும் அவள் பாடல்களிலே பாவனை அமைகிறது. ஆண்களாகப் பிறந்தவர்கள் பெண்கள் மேல் செல்லும் இயல்பான தங்களுடைய உணர்ச்சிகளை உருமாற்ற வேண்டியிருந்தது. பெண்ணை

வேண்டாம் என்று தம்முடைய மனத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதையும், பெண்ணைத் தம்மைப் பாவித்து இறைவன் மேலே ஆசை கொள்வதையும் ஆண்பாற் புலவர்களுடைய பாடல்களிலே காணலாம். ஆண்டாளுக்கு அந்தச் சிரமம் இருக்கவில்லை. ஆண்டாளுக்கு நாயகி பாவத்துக்கு வேண்டிய 'பெண்பேச்சு' இயல்பாக அமைந்தது. பிற ஆழ்வார் பாடல்களிலே, தானான தன்மை (அடியார் அடியாராகவே விளங்கும் நிலை) பிராட்டியான தன்மை (நாயகி பாவனை) என்று இரண்டிருப்பதாக வைணவப்பெரியோர் கொண்டனர். ஆண்டாளே பிராட்டியானதால் அவள் பாட்டுக்கள் தனிக்கவர்ச்சியும், தனிச்சிறப்பும் பெறுகின்றன.

தமிழிலக்கியத்தில் நாயகன் - நாயகி பாவம் பல்லவர் காலத்திற்குப் பின்பும் கையாளப்பட்டு வந்துள்ளது; இறைவனை நாயகனாகவும், அடியான் நாயகியாகவும் கொண்டு விளங்கிய மரபில் சுப்பிரமணிய பாரதியார் கண்ணன் பாட்டிலே கண்ணம்மா என் காதலி என்ற பகுதியிலே புதுமை புகுத்தியுள்ளார். இங்கே இறைவன் நாயகியாகவும், அடியார் நாயகனாகவும் பாடப்பட்டுள்ளனர்;

My Days at Hartley

P. C. Rajakone, B. A. (Lond.)

HOW soon hath time sped on his wings five and thirty years of my life, since I left Hartley. They were the spacious days of Principal C. P. Thamo-theram. I still remember his words at every morning assembly ringing out with clarity of diction and authority. He would stand erect, up to his full six feet, immaculately dressed in a tropical white suit, sporting his school tie. His face never betrayed his emotions. It was his advice that every student should live in the Hostel, at least for a short time. I was fortunate to have been in the Hostel from the time I joined till I left for St. John's. It was in the Hostel that I came to know Messrs K. Pooranampillai, H. E. Arulampalam and G. A. Niles. They jointly and severally stressed the concept of the intrinsic worth of that precious entity — the mind of the adolescent—so relevant today in the context of controversies in the field of education all over Ceylon. I particularly remember Mr. K. Pooranampillai studying like one of us in the study hall during study-time, true to the dictum that example is better than precept. As boarders, we were well fed for a paltry sum of Rupees twelve per mensem thanks to the culinary art of Nagappar, the Cook. The aromatic flavour of his rice and curry is still watering my mouth, and is a source of annoyance to my wife even to this day. That was a period of dedicated service

hard to find these days. I fondly remember the free tuition the late K. Mylvaganam, the great teacher of mathematics, gave me during the week-ends and even during the holidays, spending his own money and time for the cause. If not for him, I might have been left high and dry in the wilderness. He scoffed at the absurd pretensions of mere learning. He opened new vistas, elevating the young minds from the narrow confines of commercial gains, and inculcated in us a right sense of values. The staff found time in spite of their onerous duties to join us in games and held the view that participation in games was a necessary expedient to character building and laid particular emphasis on qualities of leadership, organising ability and the spirit of being "indomitable in defeat and magnanimous in victory." As I look back on the hoary past, I alone know how much I am indebted to Hartley for all that it had done for me. To some of us, who for some reasons "fell by the wayside" and did not reach scholastic heights, it is a composing thought that Hartley had bequeathed to us in our formative years those priceless qualities which have abundantly helped us to face the storms and stress of life with courage and fortitude. "Fiat Lux" — and may the lamp of learning ever burn bright in the land of my birth.

Student Section

AN ANTIDOTE FOR THE ILLS OF THE YOUNG

*"Let unknown secret acts
Be such as if the men
Thou prizest most
Were witnesses around thee".*

This is a verse which has made a tremendous influence upon my mind. It is a verse which attracts to itself a second and even a third glance. It is a challenge not only to us, the teenagers of today, but also to the younger folk.

This verse could easily be made one's motto in life. A slogan of this type will help a youngster to mould his character to near perfection. It is not an easy task to live up to a slogan such as this, but it is good to realize that all the good things in life are hard to achieve, but once they are achieved they leave a firm imprint on one's character. To achieve that end, one has to exercise restraint, and self reverence.

In this age of materialism, there are too many distractions, which have an evil influence on the young. The cinema which ordinarily can be a powerful visual aid to education, does us more harm than good with its so called attractions and allurements.

The crime pictures, the wild west stories, the semi dressed women and love-scenes destroy the soul of the tyro. Many young students have become touts who carry on nefarious activities at the hands of dope peddlers and bucket shop owners. Under such evil influences the youngster of today grows up to become a stubborn, rebel openly defying parents, and having no respect for his elders and teachers. There

are some who desire good reputation but are unmindfull of building up good character. We must remember that "Reputation is what people think we are; character is what we are". If character is lost all is lost. There is hence nothing that we should try to preserve more than our good name, which is a synonym for character.

J. Thirukumar
Grade 12 Maths,

GRAVITY

Many people believe that man has made more scientific discoveries during the twentieth century than during the preceding five thousand years of recorded history. Yet about somethings we know only a little more today than we did in the Bronze age.

We are living in a scientific universe today. Our predecessors would have never thought that man would one-day set his foot on the moon. But to-day man has proved it incorrect with the assistance of Science. Mostly everything involved in our daily uses are scientific, for example if we wanted to take water from a well, unlike in ancient days, we switch on the motor, and in a ccuple of seconds we can see the water pouring through the tap. If we wanted to know the scores of a particular Cricket match played many miles away from us, we tune on the radio and there we hear the commentator giving his commentary. Though man has invented and discovered many things we are still not certain of one thing and that is gravity.

The force of gravity still remains our greatest Scientific discovery. Have you ever

pondered why an apple or a mango falls on the earth or on something in the direction of the earth without going upwards or sideways. This is because of gravity. When we leap into the air we automatically come down in a few seconds. Why can't we stay in the air for more than a minute? This is mainly because gravity pulls us down to the earth. Gravity is a kind of force which pulls objects in the direction of the earth. We can measure this force with extreme accuracy using sensitive modern instruments. We know that gravity is a force which other planets exert-if we suddenly found ourselves on Mars or Venus we should still find that things fall to the ground when we let them go.

But in spite of our knowledge about how gravity works we are still much in the dark as to what it is, what causes it, how it can be controlled, why it is that it cannot be generated in the same way as heat, light energy etc. That is why we are talking about an ancient mystery in Science now, because research into this strange force is still going on today, and with as much enthusiasm and enterprise as we are using in trying to reach the planets. Let us take the case of Dr. John Kuo for example.

Dr. John Kuo was a scientist who was very much interested in knowing about the force of gravity and therefore he decided that he should however find something of this unknown force. He decided to make his experiment in the Empire State Building. For several months Dr. John Kuo spent his night and weekends in the Empire State Building when everybody else went home, Dr. Kuo weighed a small lump of Gold over and over again on each of the Empire State's 198 floors. The delicate spring balance he used had an accuracy of one thousand-millionth of an ounce. From this Dr. Kuo

found out that the lump of gold weighed slightly more each time he moved a flat down.

It is generally accepted that all objects fall with the same acceleration, independently of their size or weight. This was first discovered by Galileo, who in 1589 leaned over a parapet on top of the Leaning tower of Pisa and dropped a light and a heavy object. He saw them both reach the ground below at the same time.

Our greatest advance in our knowledge about how gravity works since the time of Galileo has been in the methods developed in measuring the force which it exerts. Using sensitive instruments called gravimeters we can even detect the gravity difference between the ceiling and the floor of the room. We know that gravity increases, the closer we come to the centre of the earth. That is why man would weigh about a pound more at the north pole where the earth is slightly flattened, than he would at the equator, where it has a slight bulge.

We know that the moon's gravity has an important effect on the earth, causing the rise and falls of tides. There is also a tidal effect on the continental land masses which move about an inch up and down on the surface of the earth.

It is generally agreed that once we do find what gravity is and how we can control it we will ourselves be involved in scientific and industrial changes which will influence every aspect of our lives. All aircrafts, helicopters, rockets will become obsolete. We shall easily build more sky scrapers than we have now, and of course even Point-Pedro will be full of skyscrapers. Athletes will be able to do their best which will be about 50 times better than they do now. Of course we need not have travail of daily travel: perhaps we can even move whole cities from

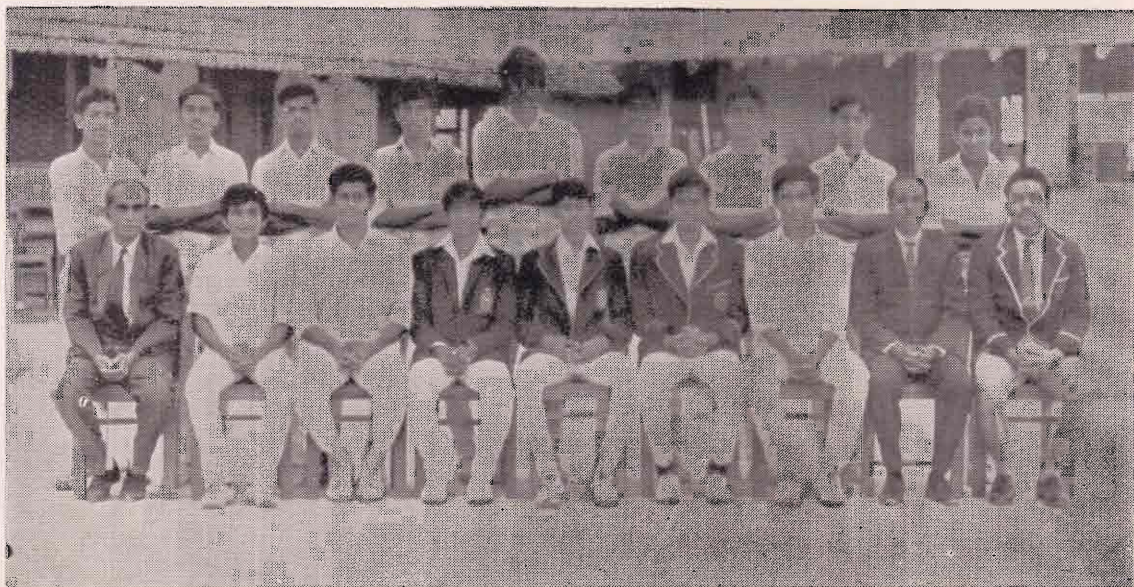

THE PREFECTS GUILD

THE HOSTEL PREFECTS

CRICKET — FIRST ELEVEN

CRICKET TEAM UNDER 16

site to site. Ships will be loaded without Cranes, cars will travel over steps, steep hills and staircases. And a trip to Mars or Jupiter will be causing about only as much bother as a trip to Colombo.

S. Sivanandam
Grade 11 Biology

A DAY IN THE LIFE OF A POSTMAN

The postman is a government servant. He is a person whom every one likes to see daily. He comes to the post-office early in the morning to start his daily work.

The first thing he has to do is to sort out the letters, parcels and post-cards and then pile them up into different bundles to be distributed to the houses along his route.

He is given a bicycle to travel and rain-coat to wear on rainy days and a khaki uniform for daily wear. He goes from house to house delivering the letters and parcels. He works both day and night. Sometimes he has to tie up the bags, seal them and hand them over to the mail-buses and trains. At four o'clock in the evening he goes back to his home.

C. A. Sivaseelan
Gr. 10 "Bio"

1 RIDDLES

(A)

What is the difference between.....

- (i) A hungry man and a glutton.
- (ii) A soldier and a woman.
- (iii) A Dutchman and a tube.
- (iv) A mouse and a lady.
- (v) An engineer and a school teacher.

(B)

- (i) What are the first two words of any story book?
- (ii) What is the plate with which you cannot eat?
- (iii) What do you get if you take away one from one hundred and eleven?
- (iv) What will happen if you place your finger in front of nails? Will it get pricked?
- (v) What will happen if you take away tea from marmite?
- (vi) What table can be eaten?
- (vii) What seven letters will a man say, when he looks into his purse?

1 ANSWERS

(A)

- (i) One longs to eat while the other eats too long.
- (ii) One faces the powder while the other powders the face.
- (iii) One is a silly Hollander while the other is a hollow cylinder.
- (iv) One harms the cheese while the other charms the 'he's.
- (v) One minds the train and the other trains the mind.

(B)

- (i) 'Any story' is the answer because the first two words of 'any story book' is this.
- (ii) (A car's) number plate.
- (iii) It becomes hundred and eleven.
- (iv) No, of course but it will become your finger-nails.
- (v) If you take away tea (T) from marmite it will become marmie.
- (vi) A vegetable
- (vii) O I C U R M T
(Oh I See You Are Empty)

2 DO YOU KNOW?

- (i) What is the fastest of all animals?
- (ii) Which bird lays its eggs in other birds' nests?
- (iii) What name is given to a creature which can live on land and in water?
- (iv) What do bees collect from flowers?
- (v) Which animal is known as "The ship of the Desert"?
- (vi) Is a whale a fish or a mammal?
- (vii) What do you call a river of ice?
- (viii) What do you call one who looks on the bright side of things?
- (ix) When was the currency of rupees and cents first introduced in Ceylon?
- (x) When did Ceylon print its first postage stamp?

2 ANSWERS

- (i) Cheetah
- (ii) Cuckoo
- (iii) Amphibian
- (iv) Nectar
- (v) Camel
- (vi) Mammal
- (vii) Glacier
- (viii) Optimist
- (ix) 1872
- (x) 1857

10 'A' Boys—1972

JAFFNA

Jaffna is the capital of the Northern Province. It is a large town in the Northern Province. Most of the people are Tamils and 60% are Hindus. There are also Christians and Muslims. Next to Colombo it is the most densely populated town in Ceylon. It has an old Dutch fort. There is a beautiful clock tower. There are some big buildings. The best is the

five storeyed Co-operative Bank. Other modern buildings are the Post-office, Railway Station, Municipal Council and the Public Library. There are more than two hundred junctions, which are very close to one another. There are many Hindu temples. There is a civil hospital where they treat all kinds of diseases. Many specialists are working there. It is quite a big building. There are five or six theatres. Some of them are air conditioned. Many people go to Jaffna to buy things.

Recently the government has put up a market close to the Bus stand. It is really a pleasure to go round the market. They have polished floor, and we can buy different kinds of things. There are very big hotels where we can have our meals. Indeed Jaffna is a small paradise. It is a very busy place. I like Jaffna very much.

T. Ragavan
Grade X B.

DO YOU KNOW?

- (1) In which ship did Columbus sail?
- (2) What is the capital of Czechoslovakia?
- (3) Who wrote the Ceylon National Anthem?
- (4) What is the capital of Pakistan?
- (5) What is the capital of Japan?
- (6) What is the capital of Netherlands?
- (7) Who invented the Aeroplane?
- (8) What is the biggest ship in the world?
- (9) Who discovered Oxygen?
- (10) What is the capital of Yugoslavia?

Answers :

- (i) Sanya Morayiea
- (ii) Prague
- (iii) Mr. Ananda Samarakoon
- (iv) Islamabad
- (v) Tokyo
- (vi) Amsterdam
- (vii) The Wright Brothers
- (viii) The Queen Elizabeth
- (ix) John Yough
- (x) Belgrade

C. A. Sivaseelan
Gr. 10 "Bio"

A PLACE OF HISTORICAL IMPORTANCE

Sigiriya is a place of Historical Importance. We have all heard about it. Some of us have visited it more than once. It is a small village ten miles off Dambulla. It is in the Matale District.

Visitors go there nearly everyday to climb its huge Rock of ancient fame. They see the beautiful paintings on a part of its walls and the interesting ruins found there. This Rock is very steep and is about six hundred feet in height. It was once the fortress of a king of Ceylon. He built a city around it and ruled from there for eighteen years. He was Kasyapa.

On the top of the Rock he built for himself a large and beautiful palace. He built a wonderful staircase to the palace, through the mouth of a huge lion carved out of stone. He named the Rock "Sinha Giri" or "Sigiri" which means "Lion Rock". Round this he built a moat to protect himself against enemies. On a side of the royal palace he made a large pond. On the summit of the "Rock", several watch-

towers over-look the surrounding country. Kasyapa reigned from this Rock Fortress for eighteen years until Moggallana came.

T. Brabarupan,
Grade 10 C (Sc.)

THE OLYMPICS THEN & NOW

Two thousand seven hundred and forty eight years ago, Olympia a city state of ancient Greece, was the venue of the first Olympic games.

The athletic festival in honour of the supreme god of the Greeks, God Zeus, was held every four years. The Olympiad period of four years became a milestone in history. And all important events were traced to the particular Olympiad in which they occurred.

Competitors came from all the Greek city states and all participants came with the protection of Zeus. Only Greek citizens with good character were admitted to the games. For almost twelve centuries, the ancient olympics provided a festival of sport.

The first modern Olympic games was held on a marble stadium in Athens. The name Olympics came, when these games were held in the site of mount Olympus. And thus this great event which every state looks forward to, is the Olympics. These games were held in various cities of the world.

The 18th olympiad was held in 1964 in Tokyo. The 19th was held in Mexico in 1968 and the 20th Olympiad was held in Munich this year. It was successful at the beginning but later it ended in tragedy.

Mark Spitz became the greatest Olympian of them all when he won his six gold medals in the Munich Olympic games.

The modern games consists of every conceivable form of sport devised by man. They have athletic track and field events, swimming, shooting, football, volleyball, basketball, riding, hockey, yachting, relays and many more.

Winners receive medals of gold, silver and bronze and their names are listed in the olympic roll of honour. The games are held for a period of 16 days and the competitors are from the whole world.

The important thing in the Olympic games is not to win but to take part. The essential thing is not to have conquered but to have fought well. It is the Olympic ideal of international sportsmanship.

K. Vamathevan,
10 B.

A TRIP TO THIRUKETHEESWARAM

Every year the 15th of February is celebrated by the Hindus. On that holy day people fast and do not sleep during the whole day. This year my parents wished to visit Thirukettheswaram on that day called Sivarathri.

According to our plan, we started from our place at four o'clock in the morning. When we were going, we saw many monkeys hanging on the trees, and an elephant crossing the road. About 5 o'clock in the evening we were in Thirukettheswaram. This being the first time, we looked all round the temple with curiosity. At seven o'clock the "pooja" started. My parents and I attended it. After the pooja, we went under a tree and sat there. My parents were not sleeping but I fell asleep on a mat.

The next day, early in the morning, we had a bath in the Palavi River. Then all

the people who were fasting were given meals at the inn. And then we started our trip back to Jaffna. It is an unforgettable day in my life.

R. Prema Baheerathan,
9 A.

THE VALUE OF GAMES

Games can be divided into two kinds. One is outdoor games and the other, is indoor games. Football, Cricket and Hockey are out-door games. Indoor games are cards. Snakes and ladders etc. Outdoor games are played outside our houses and indoor games are played in side our houses or some other places.

Outdoor games are good for our health. Most of the outdoor games give exercise to all parts of the body. If we play outdoor games, sweat comes out of our body and our body gets clean. One who takes part in outdoor games seldom falls ill. In outdoor games, players learn to obey the captain. All the players get together as a team and play for their team. So they are taught to help others.

Although indoor games are lazy games, it gives work to our brain, and widens our knowledge. Perhaps many learned men and old men like indoor games very much. So both outdoor games and indoor games are very useful for our body and brain.

N. Ganeshathasan,
9 Science.

MY HOME GARDEN

Gardening is an interesting hobby for human beings. We young boys, can gain a lot if we take a little interest in it during our free time rather than roaming about.

There are two kinds of gardens—vegetable gardens and flower gardens. I have in my house spacious lawns, and so I have both vegetable and flower gardens.

My main item in the vegetable garden is chillies, which causes the greatest problem in our country now, and second comes onions which is another head-ache. I have also brinjals, ladies-fingers, tomatoes, snake-gourds, bitter-gourds etc.

Now in my flower garden, there are flowers of every hue, to please the eye, such as Anthuriums, Roses, Carnations, Barbatoons and Lillies.

My feathered friends come there daily to suck honey. I feed and water them daily in the evenings. My leisure hours are spent there merrily and usefully.

N. Ketheswaran,
9 B Science.

THE STORY OF PAPER

I was a crushed sheet of paper. I was along with many others like me taken to a factory and made into pulp. The workers put the pulp into a machine.

I, with hundreds of others immediately became rough paper. After some time a big cylinder rolled on me. I could not bear the pain. I however became smooth paper. Another machine cut me into pieces. Then a man collected us in packets. My brothers and I were taken by bus from the Eastern Paper Mills in Valaichenai where I was born.

My destination, I later learnt, was the Tamil Poonga Press, Nelliadi. The master bought us and wrote on me, a letter to his friend. He put me in an envelope and pasted an Air Mail tag on me. I was sorted and sifted and taken in the airport with many others. When I was in the plane I realized that I was on my way to another country. I was right. In six hours I reached a country called England.

The postman took me in his bag and delivered me to my master's friend. My master's friend opened the envelope and saw me. He read me. He smiled. I knew then that I had brought him some very good news. He filed me in his file and took me to his office. He showed me to all the other officers. How proud I was!

He later filed me again. I was glad to be in the files. I am waiting now, not knowing when I will be thrown into the wastepaper basket.

K. Krishnakumar,
Grade 10 Science.

AN ACCIDENT I SAW

Last Sunday I went to the shop to buy some things needed in my house. After I bought the things that I wanted, I returned to my house. When I was walking along the road towards my house, I was overtaken by a lorry which was driven very fast. Suddenly I heard the incessant tooting of a horn in the junction. I turned and saw a car which was appeared to be driven very fast by the car-driver. At once I heard a noise at the junction and saw the lorry, dashing against the car. The car was completely damaged by the lorry.

There were two passengers with the driver inside the car. The driver of the

car appeared to have been seriously injured. The two passengers did not seem to have any external injuries but one of them was unconscious. The Police came in a jeep to the spot, and noted how the accident took place. The police stopped a car which was going along the road and sent the passengers in it to the hospital which was near the junction. Then the car and the lorry were taken to the police station. The lorry driver was blamed and he had to pay two thousand rupees to the car driver and the two passengers.

P. Vairamani
9 B Sc.

USES OF ELECTRICITY

Science has to its credit many great achievements since the days it had started. One of the biggest inventions in science is electricity. It has come to play a very important part in our lives. From the time a person gets up from bed, till he goes to bed it plays a very important part making life happy and easy.

Man today drinks his morning tea for which the water has been boiled in an electric kettle. He takes his Electric Shaver which gives him a quick and comfortable shave. He goes to his bathroom to bathe in the water heated by an electric heater. Then he takes his breakfast which is cooked in an electric cooker. He reaches his office by electric bus. In the office he uses telephone for all work.

Electric lights are pleasure to our eyes. Houses, temples etc. during celebrations are decorated with electric lights. Electric lights today help surgeons to perform their operations efficiently.

In Europe electricity is used in all kinds of travel. If car and bus are run

on electricity, there would be no smoke in the town.

Electricity is a good servant but a bad master. When we handle it, we must be careful. In the years to come electricity will be the only form of power that will be used by men.

K. Sivagnanam
9 B Sci.

MY SCHOOL

My school is Hartley College. It is a boys' school. My school has a library and an office. There is a science room too. My school has classes from Grade 6 to Grade 12. There are 34 teachers and 500 students in my school.

My School Principal is Mr. C. Rajadurai. I am in Grade 8. My teacher is a very good teacher, and he teaches well. I learn Tamil, English and Mathematics.

My school starts at 8-30 a. m. and closes at 3-30 p. m. There is a large playground and we play games everyday.

My school is one of the leading colleges in Ceylon.

T. Sasitharan,
Grade 8 A.

MY BIRTHDAY

My birthday was on the 24th of December. That day, I was very excited. My father gave me a bicycle. My mother gave me twenty-five rupees. My aunt sent me a shirt. I was nine years old that day. My uncle sent a birthday cake from Colombo. My mother made Sand-wiches, Cutlets. Sweets and Ice-cream. My friends came

in the evening. They sang the birthday song when I cut the cake. My grandfather read the Bible and said a short prayer. We played many games. Then my uncle took a Photograph of me and my friends. The Party was over at 6 o'clock. Then my father took us to a picture. I enjoyed the day very much.

Suthakaran Selvarajah,
Grade 7 A.

MY FAVOURITE SUBJECT

I am studying many subjects at school. Among these my favourite subject is English. I love it. It is a beautiful and useful language.

My teacher of English is a very nice lady. It is she who made English my favourite subject. She teaches it with love and care. She explains the meaning of difficult words in simple words. She teaches us good grammar and correct pronunciation. She gives regular exercises and corrects our mistakes.

I read my lessons in English before I go to school. My father and mother help me to do this at home. I memorise the spelling of each new word that I learn. I use an English-Tamil Dictionary to find out the meanings of new words.

I get good marks in English at the monthly class tests. I get good marks at the term tests too. I always feel very happy to tell my marks to my parents. They too feel happy and give me nice presents.

B. Muhunthan,
Grade 7 'A'

MY GRAND MOTHER

White snow hair, a walking stick in her hand, a smiling face with holy ash and sandal "pottu" on her forehead and a thin body is the appearance of my grand-mother. We call her "Paddy". She is as busy as an "ant". She is 90 years old. She has no teeth. Others call her "Vallipaddy".

She wakes up early in the morning and takes a bath. After her bath she prays to God. She helps my mother in cooking. She likes me very much.

She can make cadjans, mats, bags, boxes, laces and garlands. She always sings "Thevarams", and very often says "Aum Muruga". She sings many sweet songs for my baby sister. Whenever my mother punishes me she quarrels with my mother, and refuses to take her meals.

At night my "Paddy" tells me old folk-tales. She has a good eye-sight. She knows what medicines are good for our illness. Our village people come home to get advice from our "Paddy".

She likes to eat hoppers and ripe fruits. She is a vegetarian. Whenever I come late from school, our "Paddy" waits for me at the gate. She is a good and kind woman. I love her very very much.

Long Live Our "Paddy!"

M. Yoganathan
8 "A"

MY TRIP BY PLANE

The school closed for the April holidays. Our father decided to take us to Colombo by plane. I was very happy because it was my first trip by plane. My father did all the arrangements. We decided to go on the 14th of April. On that day we went to Palaly Air Port by car.

The customs officers checked our bags. They weighed us and our things at the Air Port. The plane arrived at the Air Port sharp at 3-45 p. m. The pilots got off the plane. After some time the passengers and the pilots got into the plane. Then our Air hostess tied us to the seats with belts.

The plane ran on the runway and rose up in to the Air. I looked down at the land through the glass windows. The land was very beautiful. The Air hostess gave sweets to us. The plane reached the Ratmalana Air Port at 5 p. m. Our uncle met us at the Air Port. We went to his house with him.

R. Manimaran
8 B.

MY BEST GAME

The game I like best is Cricket. It is played only in a few countries such as England, Australia, West Indies, India, Pakistan, New Zealand, South Africa and Ceylon.

Cricket is played between two teams. There are eleven players in each team. A captain leads the team. He plays a prominent part in winning the match. He must be efficient in changing the bowlers and arranging the batting order.

Now-a-days, some countries play "test matches". It is played for five days. There are two umpires who make the decisions according to the rules of the game.

In Australia and England there are cricket matches between provinces. They select the best players for the tests. At present the world cricket champions are West Indies. The best all-rounder is the West Indian Captain Granfield Sobers.

Cricket is the most popular game in the World. Some more countries are starting to play cricket. Some countries do not like to play cricket because it takes too much time.

Sivanesan Thamotheram,
Grade 8.

MY MAIDEN JOURNEY BY TRAIN

For the first term vacation last year, I went to Ratnapura with my brother. On the tenth of April last year, I got ready to go to Ratnapura along with my brother. At 6 o'clock we went to the Point Pedro bus stand. We got into the Kodikamam bus. The bus reached Kodikamam in half an hour's time. We bought third class tickets and waited at the platform excitedly for the arrival of the train. That was the first time I travelled by train.

In a short time, the train arrived. We got into the train. The train started to move. The train stopped at many stations, people got down and got in. It reached Colombo by about 10 o'clock. We got down at the Fort Station. We had our lunch in a hotel, and went to the bus stand. We got into the Ratnapura bus and the conductor gave us each a ticket, and we paid the fare. We reached palmgarden estates in two hour's time. We got down there and went to my uncle's house.

I visited all the parts of the estate and the town of Ratnapura. During my two week's stay at Ratnapura, it was raining daily. We returned to Colombo after a week and took train to Kodikamam and reached home. I enjoyed the journey very much.

S. Sivapalan,
Grade 8 'B'.

OUR COLLEGE

The name of our college is "Hartley College". It is one of the famous colleges in Jaffna. It is near the Point Pedro town. Our college is between the Police Station and the Rest House. And also it is very near to the beach road.

There are many buildings in our college. Our Principal is Mr. C. Rajadurai. There are about 1000 pupils and about 40 teachers. There are a good Library and two Laboratories. Our college produces the best results in examinations every year. There is a big playground and a hostel in our college. Our students are very good in Sports, Cricket and Football. We have our sports in the 2nd term. The Motto of our college is "Fiat Lux".

K. Amuthan,
Grade 8 'B'.

MY PET LUCKY

My pet is a lively little dog. His name is Lucky. He has a bushy tail and round little eyes.

When I go to school, Lucky also comes with me to the top of the road, and then returns home. He waits for me near the gate. When it is time for me to return from school he is at our gate and when he sees me, he barks happily, and wags his long tail.

He is a play full dog and also guards my house. He plays with me in the evenings. When I bring bones he barks and wags his tail. My Lucky has sharp teeth. I got him from my uncle for my birthday. Lucky is a year old. Some times he runs round and round trying to catch his tail. That is his way of playing by himself.

My pet Lucky is a very intelligent dog. I like my Lucky very much and he also likes me.

K. Mohanadas
VII "A"

CEYLON

Ceylon is a beautiful little Island. It is a small Island in the Indian Ocean. Its nearest neighbour is India. The land along the coast is low and sandy. Coconut palms grow well along the coast. There are many mountains in the centre of Ceylon. Pidurutalagala is the highest mountain in Ceylon. It is 8,281 feet high. Sripada or Adam's Peak is not as high as Pidurutalagala, but it is a Sacred Mountain. Thousands of pilgrims climb it every year. Tea grows well on the hills of Ceylon.

Ceylon has many rivers too. They flow from the mountain to the sea. The Kelani Ganga is the widest river in Ceylon and the Mahaweli the longest. There are lagoons in Jaffna, Negombo, Batticaloa and Puttalam. They are full of fish.

Colombo is the capital of Ceylon. It is the largest and most important town in Ceylon. It has a big harbour and an air port.

Selvakkuruparan
7 C

MY PET

I have a pet dog. His name is Rex. He is three years old. He is a very greedy dog. He likes to eat meat and fish. He also likes bread and biscuits. He simply likes to follow me wherever I go. I keep him chained during the day. Each morning

before I leave for school, Rex jumps and makes funny noises, because he cannot follow me to school. When I return home in the evenings, he jumps for joy to see me back.

I love Rex very much and he too loves me.

S. Thavaseelan
Grade 7 "C"

A PICNIC

Last April I had a chance to go on a picnic with my friends. We started on a journey to Paranthan Soda Factory on

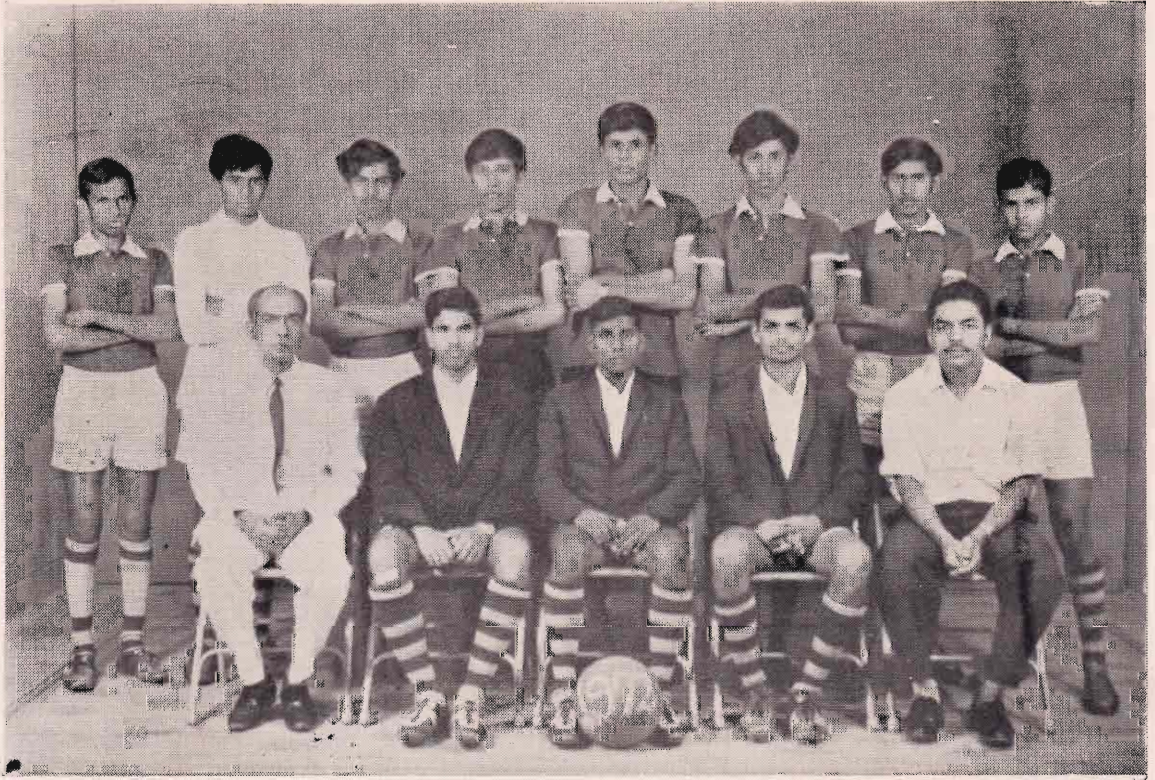
April 3rd. We took our break-fast with us. In the bus we were enjoying ourselves by singing songs. Our class master too joined with us. He treated us like his own sons.

We reached Pallai at 8 a. m. and had break-fast there. After half an our, we again started our journey. The noise of the birds welcomed us. The screeching noise of the insects made us to fear also.

After a few hours we reached Paranthan. A man took us round the factory and explained to us every thing. We had our lunch there and returned home at 4 p. m.

G. Ravindran
Class 6 C

SOCCER - FIRST ELEVEN

THE SCOUT TROOP

SHERRARD HOUSE

ATHLETIC CHAMPIONS

KANAPATHIPILLAI HOUSE

SOCCER CHAMPIONS

பறவைகளின் வெற்றி

ஓர் அடர்த்தியான காட்டிலே மிருகங்களும், பறவைகளும் வாழ்ந்து வந்தன. இவைகள் தம்மிச்சைப்படி உணவைத்தேடி மிகவும் சந்தோஷமாகக் காலம் கழித்து வந்தன:

ஒருமுறை மழை பெய்யாமையால் இக்காட்டிலே நீர் நிலைகளும், குளங்களும் ஓரளவு வற்றிவிட்டன. இன்னும் சில மாதங்களில் நீர் வற்றிவிடும்போல் இருந்தது: இதைப்பற்றி மிருகங்களின் அரசனாகிய நரியிடம் மந்திரியாகிய கரடி சென்று, 'அரசே! வணக்கம், நாம் இப்பொழுது பெரிய ஆபத்தில் இருக்கின்றோம்' என்றது: அப்போது நரி, 'ஆ எங்களுக்கா, ஏன் மற்ற நாட்டவர் எங்களுடன் போர் தொடுக்கிறார்களா?' 'அப்படியொன்று மில்லை அரசே, இது அவ்வளவு பெரிதல்ல' என்று கூறியது: 'அப்போ வேறு என்ன' என நரி வினாவினது. அதற்குக் கரடி 'அரசே இம்முறை மழை இல்லாமையால் குளங்கள் ஓரளவு வற்றிவிட்டன. இன்னும் சில மாதங்களில் நாம் குடிப்பதற்கே நீர் இல்லாமற் போய்விடும்! அதற்கு என்ன செய்யலாம்?' 'மந்திரியாரே! இயற்கையின் விளையாட்டை நாம் மதியாமல் நடக்க முடியுமா?' என நரி சொல்லியது. அதற்கு மந்திரியாகிய கரடி 'அரசே இக்காட்டில் உள்ள பறவைகள் எல்லாவற்றையும் இங்குள்ள நீர்நிலைகளில் நீர் குடிக்க வேண்டாம் என்றும் பறந்து சென்று வேறெங்கேயாவது குடிக்கச் சொல்லுங்கள்; இதனால் நாம் கூடியளவு காலம் உயிர் வாழ முடியும்' என்றது. அப்பேச்சுக்கு இணங்கிய நரியும் அன்றிரவு முடிவடைவதற்கிடையே எல்லாப் பறவைகளுக்கும் செய்தியை அனுப்பியது. இதைக்கண்டு பறவைகளின் அரசனாகிய கழுகும் மறுநாள் தனது பரிவாரங்களுடன் நரியின் இருப்பிடத்துக்குச் சென்றது: 'அரசே இது நீதியா? நாம் நீரில் லாமல் எப்படி வாழ முடியும்? இப்பெரிய காட்டைக் கடந்து செல்லுவதற்கிடையே சிறகுகள் ஓய்ந்துவிடும்' என்றது. அதற்கு நரி, 'இட்ட சட்டத்தை எவராலும் மறுக்க முடியாது' எனக் கூறியது: இதற்குப் பறவைகள் எல்லாம், 'அரசே நாம் பொய்

வழியிலாவது உரிமையைப் பெறுவோம்' என்றன: அதற்கு நரி 'அப்படியே' என்று தலையை ஆட்டியது: இதைப்பற்றி நரியும் கரடியும் ஒரு மரத்தின் கீழ் நின்று சம்பாஷித்தன. அவ்வேளை தாங்கள் நின்ற மரத்துக்குமேல் இருந்த குருவியை அவைகள் கவனிக்கவில்லை: கரடியைப் பார்த்து, நரி 'மந்திரியாரே!' போர் நடக்கும் நாள் கிட்டிவிட்டது; நான், போர் நடக்கும் போது வெற்றியின் அறிகுறியாக எனது வாலே உயர்த்துவேன். அப்போது எங்களது படைகளை உக்கிரமாகச் சண்டை செய்யச் சொல்லுங்கள். வாலேக் கீழ் விட்டவுடன் தோல்வியின் அறிகுறியாகும் எனவும் எமது படைகளுக்குக் கூறிவிடவும் என்றது. அப்படியேபோடும் தொடங்கியது. குரங்குகள் தடியும்பொல்லும் எடுத்தும், புலிகள் பாய்ந்தும், சிங்கங்கள் நகத்தைக் கூர்மையாக்கியும் சண்டை செய்தன. பறவைகளில் கழுகு மிகவும் காரமாகக் கொத்தியது: மிருகங்களே மிகவும் வெற்றி பெற்றன. இதே நேரத்தில் அரசனாகிய கழுகு நான்கு குளவிகளைப் பிடித்து நரியின் வாலில் கொட்டிவிடும்படி சொன்னது. உடனே அவை பறந்து சென்று நரியின் வாலிற் கொட்டின. உடனே நரியின் வால் வீங்கியது. வாலையும் கீழே விட்டது. மிருகங்கள் எல்லாம் நாலாபக்கங்களிலும் சிதறி ஓடின. அதே நேரத்தில் வானத்தில் இருந்து சோலென மழை பெய்தது. வெள்ளம் புரண்டு நான்கு பக்கங்களும் ஓடினது. நீர் நிலைகள் நிரம்பின, பறவைகளின் தந்திரமான வெற்றியை எண்ணி மிருகங்கள் ஆச்சரியமும் ஆத்திரமும் அடைந்தன:

க. இரகுநாதன்,
6 C.

நடுச்சாமக் கொலை

நடுச்சாமம், நல்ல மழை, நாற்புறமும் ஆந்தைகளின் சோகக்கீதம், தாங்கமுடியாத குளிர், கம்பளிப்போர்வையால் போர்த்துக்கொண்டு படுத்திருந்தேன்: திடீரென ஒரு சத்தம் கேட்டது: அது என் எதிரியின் சத்தமென அறிந்துகொண்டேன்: தனிமையில் நான் இருக்க என்னைத் தாக்க

கத் துணிந்திருந்தான். அவன் கோபத்துடன் என்னை வட்டமிட்டு, வட்டமிட்டு வருவது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவன் டமிருந்து தப்பித் துக்கொள்வதற்குப் பல முயற்சிகள் செய்தேன். இருந்தும் என்னை எப்படியோ தாக்கிவிட வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருக்கவேண்டும். சரீரென்று ஈட்டியால் யாரோ என் கையில் குத்துவது போன்ற உணர்வால் கண் விழித்தேன்.

அவன் தாக்கியதால் என் கையில் பலமான வலி ஏற்பட்டது. அவ்வளவுதான் என் மனம் மாறிவிட்டது. மீண்டும் என்னை அவன் தாக்கினால் அவனைக் கொலை செய்வதென்றே தீர்மானித்தேன். அவன் இரண்டாம் முறையும் என்னைத் தாக்கினான். ஊசியால் குத்துவதுபோல் என்னைத் தாக்கினான்; எனக்குக் கோபம் பொத்திக்கொண்டு வந்தது. ஒங்கி அறைந்தேன். அந்த இருட்டிலும் அவன் இரத்தம் என் கையில் தோய்ந்திருக்கக் கண்டேன். ஆம் அவன் இறந்து விட்டான். அவன் உடலிலிருந்து இரத்தம் சிந்திக்கொண்டிருந்தது. என் எதிரி ஒழிந்தான் என்று மகிழ்ச்சியடைந்தேன். ஆம், அவன் யார்தெரியுமா? அவன் தான் துளம்பு,

தி. சபேசன்
வகுப்பு: 6 C.

நான் கண்ட கனவு

அப்போலா 14 சந்திரமண்டலத்துக்குச் சென்ற நேர்முக வர்ணனை வானொலியில் ஒலிபரப்பப்பட்டதை நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தபடியே தூங்கிவிட்டேன். என்ன ஆச்சரியம், இரு நண்பர்களும் நானும் வானவெளியில் விண்வெணிக்கப்பலில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தோம். விநோத உடைகளில் இருந்தோம், எமது கலசத்தைச் சுற்றி வர்ண ஜாலங்கள் சூழ்ந்திருந்தன. சிறிது நேரத்துக்குப்பின் கூட வந்த ஒரு நண்பர் எங்கள் இருவரையும் வாழ்த்திவிட்டு எம்மைப் பிரிந்துவிட்டார். நாங்கள் இருவரும் சந்திரமண்டலத்தை அணுகிக் கொண்டிருந்தோம். உடனுக்குடன் நாங்கள் கண்ட காட்சிகளை எமது பூமி மக்களுக்குச் செய்தி அனுப்பிக்கொண்

டிருந்தோம். சற்று நேரத்தில் எமது கலசம் சந்திரமண்ணில் கரை ஊன்றிற்று. நாங்கள் கண்ணாடி வழியாக எட்டிப்பார்த்த போது எம்மை வரவேற்க ஒருவருமேயில்லை. எங்களுக்குத் தேவையான வாயுக்களையும், பொருட்களையும் எடுத்துக்கொண்டு சந்திரமண்ணில் அடியெடுக்க ஏணியால் இறங்கினோம். நான் முதலில் இறங்கினேன்; ஏணியில் நின்று கொண்டு எல்லாத் திசையையும் நன்கு சுற்றிப் பார்வையிட்டேன். என்னை நோக்கி ஒரு கரிய மனித உருவம் விநோதமான ஆயுதங்கள் கொண்டு என்னைத் தாக்க வந்தது. பயம் மேலிட உடம்பு நடுங்க என் கைப்பிடியை விட்டேன். திடீர் என்று கீழே விழுந்த அடி என்னைச் சுய நினைவுக்குக் கொண்டு வந்தது. எல்லாம் கனவுதான் என்பதை உணர்ந்தேன்.

தி. முகுந்தராஜ்,
6 C.

ஒநாயும் ஆமையும்

ஒரு காட்டில் ஓர் ஒநாய் வசித்துவந்தது அங்கே ஒரு குளமும் இருந்தது. அந்த ஒநாய்க்கு ஒருநாள் ஓர் உணவும் கிடைக்கவில்லை. அது பசியின் கொடுமையினால் அந்தக் குளத்தடிக்குச் சென்றது. அங்கு ஓர் ஆமை இருந்ததைக் கண்டது. உடனே அதைப் பிடிக்க முயன்றது. பிடித்துக் கரையில் வைத்துக் கடித்தது. ஆமையின் ஓடு தடிப்பாக இருந்தபடியால் அதை ஒநாயாற் கடிக்கமுடியவில்லை. உடனே ஆமை "என்னை இந்தக் குளத்தில் ஊறப்போடுங்கள். நான் இளகியபின் உங்களால் கடிக்க இயலும்" என்று கூறியது. உடனே ஒநாய் நீரில் ஊறப்போட்டுவிட்டுத் தன் முன்னங்காலால் அதை அமத்திப் பிடித்தது. ஆமை "நீங்கள் கால்களை வைத்திருக்கின்ற இடம் மட்டும்தான் ஊறவில்லை. நீங்கள் கால்களை எடுத்தால் நான் இளகிவிடுவேன்" என்று சொன்னது. ஒநாய் ஆமையின் பேச்சை நம்பிக் கால்களை எடுத்தது. ஆமை உடனே விரைவாகத் தண்ணீருக்குள் ஓடி மறைந்தது. ஒநாய் ஏமாந்துபோனது.

கு. ஜெயந்தன்,
7 A3

வானொலி

பாலில் படு நெய்போல, விஞ்ஞானம் மனித வாழ்க்கையிலே இரண்டறக் கலந்துள்ளது. நீர் இறைக்க, வெளிச்சம் பெற, பாரம் தூக்க, மற்றும் எல்லாவற்றுக்கும் இயந்திரங்களே பயன்படுத்தப்படுகின்றன; இவை எல்லாம் விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் விளைவுகளேயாகும்.

விஞ்ஞானத்தின் விளைவுகளுள் வானொலியும் ஒன்று. வானொலியைக் கண்டறிந்தவர் மார்க்கோனி என்னும் பெரியாராவர். அவர் அடுத்து அடுத்து பலமுறை முயன்று இறுதியில் வானொலியைக் கண்டு பிடித்தார். வானத்திலே பரப்பப்படுகின்ற எமது காதுகளினால் உணர முடியாத ஒலி அலைகளை வானொலி எமக்கு உணர்விக் கிறது.

நம் நாட்டில் கொழும்பிலே அரசினர் பொறுப்பில் வானொலி நிலையம் இருக்கிறது. இங்கே செய்திகளும், நாடகங்களும், சங்கீத நிகழ்ச்சிகளும், வேறு பலவும் ஒலிபரப்பப்படுகின்றன. செய்திகளை உலகம் முழுவதும் வீரையில் அறிய வானொலி உதவுகிறது. செய்திகளை உடனுக்குடன் அறிவதால் நாம் பல நன்மைகளை அடைகிறோம்.

மேலும், இசைக்கலையை வளர்ப்பதற்கு வானொலி பெரிதும் உதவுகிறது. நாட்டு மக்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்கும், மாணவர்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்கும் வானொலியில் பாடங்கள் போதிக்கப்படுகின்றன. விவசாய வகுப்புக்களும், விவசாயிகளுக்குப் பயனளிக்கும் வகையில் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. வியாபார சம்பந்தமான விளம்பரங்கள் வானொலியில் இடம் பெறுவதால் மக்களும் வியாபாரிகளும் பெரும் பயனைடைகின்றனர்.

நடுக்காட்டிலே தன்னந்தனியே விடப் பட்டாலும் வசு நிலையத்திலே தனியே காத்திருந்தாலும் பேசுவதற்கு உற்ற நண்பன் வானொலியேயாகும்.

மு. சிவகுமார்,
7 A.

கிராமக் காட்சி

நாகரிகமடைந்து வரும் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலே முன்னேயை விட, தற்போது கிராமம் எவ்வளவோ போற்றத்தக்க அளவில் முன்னேறி வருகின்றது. கடவுள் பூமியைப் படைத்தார், மனிதன் நகரங்களை யும், கிராமங்களையும் படைத்தான்.

தேனடையிலுள்ள சிற்றறைகள் போல நம்நாட்டில் எண்ணற்ற கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அமைதியும் சுகமும் வேண்டும் என்றால் கிராமங்களுக்குப் போ என்பார்கள். இயற்கையின்மீது எழில் பூரணமாகத் திகழும் இடம் இதுவாகும்.

குயிலினங்கள் பாட, சேவல்கள் கூவ, பறவைகள் பறக்கக் காலைக்கதிரவன் தன் தங்கநிறக் கதிரங்களை அள்ளி வீசி வெளியே கிளம்பும்பொழுது கிராமத்தின் அழகே தனிமழகாகத் தெரியும். கதிரவனைக் கண்ட கிராமமக்கள் புற்றீசல்கள் போல எழுந்து சுறுசுறுப்பாகத் தங்கள் கடமைகளைச் செய்யக் கிளம்புவார்கள்.

காலைக் கதிரவனின் ஒளியில் சிந்திவழியும் அழகைக் கிராமம் பெற்று எம்மனத்தையும், கருத்தையும் கொள்ளை கொள்ளச் செய்யும்; பின், காலை தொடங்கி, மாலை வரை கணமும் தனது கடமையிற் பிறழாது தொண்டாற்றியதால் உண்டான களையைப் போக்க ஆதவன் பாற்கடலை நோக்கிப் பவனி சென்று கொண்டிருந்தான்.

களைப்புடன் வந்த ஆதவனை அன்புடன் வரவேற்பது போல மேகங்கள் சிவப்பு, மஞ்சள், நீலநிறமாகி மலர் மாலையைப் போல வரவேற்றன. கிராமத்தில் உள்ள பச்சைப்பசேல் என்ற வயல்கள் மஞ்சள் நிறமாகிச் சிரித்த முகத்துடன் விடை கொடுத்தன.

அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாக இருந்த கிராம மக்கள் கதிரவனுக்கு விடை கொடுப்பதுபோலத் தாமும் வீடு நோக்கிக் கிளம்ப ஆயத்தமாயினர். மாலை மைய ஒளியில், கிராமங்களில் உள்ள தாமரைகள் தலைவளைப்பிரிந்து வாடும் தலைவையைப் போல வாடுகின்றன. பட்சிஜாலங்க ளெல்லாம் இனமினமாக விண்ணிற் பறந்து தம் உறை விடந் தேடிச் செல்கின்றன; வேளாளர்

தம் வேளாண்மையை முடித்து வீடு திரும்பினர். மெல்லிய இடைமங்கையர் இடுப்பிற்குடம் தாங்கிக் காற்சிலம்பொலிக்க மனை நோக்கி வரும் காட்சியும், சிந்தனை சிறிது மின்றிச் சிறு பிள்ளைகள் ஓடியாடி விளையாடுங் காட்சியும் ஒரு கிராமத்தில் நமது கண்களுக்கு விருந்தாகி மனக்கவலைகட்கு மருந்தாகும் காட்சிகளாகும்.

சூரியன் அடிவானத்தை அண்டிக்கொண்டிருக்க அவனுடைய செங்கதிர்கள் மண்ணுலகைப் பொன்னுலகாக்கி மாந்தரைத் தேவராக்கிக் கொண்டிருந்தன; இன்பத்தில் அமிழ்ந்த கிராம மக்கள் தங்கள் கவலையை மறந்து, ஏன் உலகையே மறந்து அந்தி மாலைப்பொழுதில் சுத்தமான தென்றல் காற்றின் அரவணைப்பில் பரவசப்படுகின்றனர்.

இயற்கைத் தாயானவள் மாலைப்பொழுதிலே தனது மடியில் தனது மக்களைக் களைப்பாறப்பண்ணித் தேகசுகத்தையும், புதுத் தென்பையும் கொடுத்து உற்சாகப்படுத்துகின்றாள்.

மாலை மையலும் மங்க ஆதவனும் பாற்கடலில்சயனித்தது. தனதுதலைவாகிய ஆதவனை இழந்த பூமாதேவி கரிய கூந்தலாகிய இருளால் பூமியை மூடிக் கொள்கிறாள். அப்பொழுது மக்களும் தங்கள் தங்கள் துயில் இடங்களை நாடிச் செல்கின்றனர்;

பா. சுவாமரன்,
7 C.

என்மனம் கவர்ந்த கோணநாதன்

இலங்கையில் ஆதிகாலந்தொட்டு, நாயன்மார்களாற் போற்றப்பட்டுவந்த திருக்கோணேஸ்வரத்தின் மதிப்பு இன்றும் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்து விளங்குகின்றது. எதிர்பாராதவிதமாக என் தந்தையார் திருகோணமலைக்கு மாற்றப்பட்டார். அவருடன் நான்களும் சென்றோம். முதன்முதலாகநாங்கள் சென்று கோணேஸ்

வரப் பெருமாளையே தரிசிக்க நேர்ந்தது. காரைவிட்டு இறங்கிய நான், கோணேஸ்வரப்பெருமான் வீற்றிருக்கும் சூழ்நிலையைக் கண்டவுடன் என் நிலையையே மறந்து விட்டேன். ஆழத்தில் நின்று பார்க்கும் பொழுது கோயிலும் சுனையும் கடலும் சேர்ந்திருக்கும் காட்சி எவரையுமே பக்திப் பரவசத்தில் ஆழ்த்தாமலிருக்காது. இயற்கை வன்பு இரசிக்கக்கூடியதாய் அமைந்துள்ளது. மலையின் உச்சியில் நின்று சீமே நோக்கும்போது கடல் அலைகள் கற்களிலே வந்து மோதிப் பால்போன்ற நுரையுடன் வழிந்தோடும் காட்சியோ விபரிப்பதற்கரிது. ஆலயத்தின் பரம்பரைச் சொத்தாக துள்ளி ஓடும் மான்களும், குரங்குகளும் இருக்கின்றன.

இவற்றைப் பார்த்து மனம் ஒன்றிப்போயிருந்த எங்களை உள்ளே வருட்படி மணி அடித்தழைத்தது. படியேறிய எனக்குத் தில்லைவாழ் நடராஜன் இங்கொரு இடத்தில் காட்சிதருவதுபோல் இருந்தது. கடலுக்கும் மலைக்கும் சிறப்பாக நடந்த பூசையை நோக்கியபொழுது, கடவுள் எங்கும் உள்ளவர்போன்ற உணர்வு என் மனத்தில் நிழல் ஆடியது.

பூசை எல்லாம் முடிந்து, மக்கள் கோயிலை விட்டு வெளியேறிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் நானோ உணர்வு இழந்து மெய்ம்மறந்து கோணநாதனில் என் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்திக் கொண்டிருந்தேன். "தம்பி லா போகலாம்" என்ற சத்தம் தந்தையிடம் இருந்து கேட்டவுடன் என்நிலைக்கு மீண்டும் திரும்பினேன். பிரிய மனமின்றி அழுத கண்ணீருடன் கோயிலை விட்டு அகன்றேன். என் மனம் கவர்ந்த கோணநாதனை நான் என்றும் மறவாத நிலையில் இருக்கிறேன்.

க. ரவிந்திரன்,
வகுப்பு 6 C;

எங்கே நிம்மதி

ஒரு பெருந்தெருவின் கரையோரத்தில் பெரிய மாளிகை போன்ற வீடு இருந்தது. அதன் அயலில் ஒரு சிறு குடிசை. அக் குடிசையில் சோழன் உறங்கிக்கொண்டிருந்தான்; அவனுக்குப் பக்கத்தில் அவனுடைய மகள் கீதா படித்துக்கொண்டிருந்தாள். சோழனின் மனைவி குசினியுள் இரவு உணவு தயாரித்துக்கொண்டிருந்தாள். இவர்களை வறுமை என்னும் நோய் வாட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. சோழனே தினமும் கூலி வேலைசெய்து உழைத்துக் குடித்தனம் நடத்தி வந்தான். அவன் தன் மகளுக்கும் மனைவிக்கும் சட்டை சீலை வாங்கிக்கொடுக்கக் கையில் காசில்லை. சோழன் மிகவும் ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவன் அவன் மனைவியும் அப்படியான ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்தவள்; சோழனை அவனது மனைவி கணவனே கண்கண்ட தெய்வம் எனப் போற்றினாள்.

இவர்களது மகள் கீதா 2 ஆம் வகுப்புப் படித்துக்கொண்டிருக்கிறாள். ஒரு நாள் பள்ளிக்கூடத்துக்குச் சென்ற கீதா இன்னும் வீடு திரும்பவில்லை. சோழனின் மனைவி மணியைப் பார்த்தாள். 2 மணிக்கு வரும் கீதா 4-30 ஆகியும் வீட்டுக்கு வரவில்லை. உடனே சோழனிடம் ஓடிச்சென்று "இன்னும் கீதா வீடு வரவில்லை" என்றாள். உடனே சோழன் தனது பழம் சட்டையை எடுத்துப் போட்டுக்கொண்டு பாடசாலைக்கு விரைந்தான். தெருவில் ஒரே ஜனக்கூட்டம்; சோழன் பதட்டத்துடன் கூட்டத்தின் நடுவே பார்த்தான்.

உடனே அவன் தலை சுழன்றது. அவன் மகள் கீதா கார் ஒன்றுடன் அடிபட்டுக் கால் ஒன்று முறிந்து இரத்த வெள்ளத்தில் மிதந்து கிடந்தாள். சோழன் தன் மகளின் மேல் விழுந்து அழுது குளறினான். பின்பு தன் மகளைத் தூக்கிக்கொண்டு வீடு சென்றான். அதைக் கண்ட சோழனின் மனைவி அழுதாள். "மகளே கீதா" என்று கத்தினாள். அந்த உருக்கக் காட்சியைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த சோழனுக்குச் சகிக்க முடியவில்லை. கீதாவை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டுசெல்லக் கையில் பணமில்லை.

பணம், பணம் என்று அவன் மனம் களவெடுக்கத் தூண்டியது.

அன்றிரவு 12 மணி இருக்கும், சோழன் அப் பெரிய மாளிகையிலே களவெடுக்கச் சென்றான். மறு நிமிடம் அவன் சும்மா இருக்கவில்லை. மதிவேழிக் குதித்தான்; மதிலில் இருந்த பீங்கான் கோப்பைத் துண்டுகள் அவன் கையைப் பதம்பார்த்தன. அவன் அதைப் பொருட்படுத்தாது தன் கையைக் கந்தல் துணியால் துடைத்தான். மறுகணம் அவன் கால்கள் மாடிப்படியை நோக்கி நடந்தன; அப்படியின் கரையில் ஒருவன் படுத்திருந்தான். அவன்தான் அம் மாளிகைக்குக் காவலாளி. அவனைச் சோழன் கண்டுவிட்டான். அவன் உறங்கிக்கொண்டிருந்தான்.

அவனைக் கண்டதும் ஈவிரக்கம் இல்லாது ஓர் இடி கொடுத்தான். அவன் "ஆ" என்று அலறினான்; அவன் மேல் ஐந்தாறு இடிகள் விழுந்தன. அவன் இடியின் நோவால் மூர்ச்சையடைந்தான்.

சோழன் அம் மாளிகைக்கதவை நோக்கி நடந்தான்; அக் கதவு பூட்டியிருந்தது. உடனே அவன் தன் காற்சட்டைப் பைக்குள் இருந்து கம்பியொன்றை எடுத்தான். அதைக் கதவுத் துவாரத்துக்குள் விட்டு முறுக்கி இழுத்தான். கதவு திறந்தது.

உள்ளே சென்று பார்த்தான். அந்த முதலாளி உறங்கிக்கொண்டிருந்தான். உடனே அங்கிருந்த அலுமாரிக்குக் கிட்டச் சென்றான். கதவு பூட்டியிருந்தது. அக் கம்பியால் அதையும் திறந்து பார்த்தான். அதற்குள் அவன் கண்ட காட்சி அவனைப் பூரிப்படையச்செய்தது. அத்தனையும் 100 ரூபாய் அடங்கிய பத்துக் கட்டுகள் இருந்தன. உடனே அவன் ஒரு கட்டை இழுத்தெடுத்தான். அப்பொழுது அலுமாரிக்கு மேலிருந்த பூச்சட்டி கீழே விழுந்தது. அது விழுந்த சத்தத்தில் முதலாளி எழும்பி விட்டான்.

பூச்சாடி விழுந்த பக்கம் போனால் அங்கே சோழன் திருதிருவென விழித்துக் கொண்டிருந்தான் முதலாளி உடனே சோழனைப் பிடித்துப் பொலிசில் ஒப்படைத்தான்.

சோழன் கெஞ்சினன் அழுதான் இப் படி ஒரு பிழையும் ... என்று சொல்லுவதற்கு இடையில் அவன் கையில் விலங்கு மாட்டப்பட்டது. சோழனுக்கு 10 வருடம் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. அதை அவன் மனப்பூர்வமாக ஏற்றான்.

சோழன் சிறைச்சாலைக்குச் சென்ற செய்தியைக் கேட்டதும் அவன் மனைவி அவறினாள். சோழனுக்கோ, மகளின் துன்பம் ஒருபுறம், மனைவியின் நிலை ஒருபுறம், சிறைச்சாலை ஒருபுறம். அதனால் மகளைக் காப்பாற்ற அவன் என்ன செய்வான். சோழனின் மகள் கீதா குற்றுயிராக சோழனின் வீட்டில்; அவன் மனைவி பணமில்லாமல் நடுத்தெருவில்; சோழன் கள்வனாகிச் சிறைச்சாலையில்; இக்குடும்பம் ஒருவரை ஒருவர் பிரிந்துவிட்டது. 5 வருடம் சென்றுவிட்டது. சோழன் சிறைச்சாலையில் மிகவும் சந்தோஷமாக 5 வருடங்களையும் கழித்தான். காலச்சக்கரம் உருண்டோடியது. 10 வருடம் கழிந்தது.

சிறைச்சாலையில் இருந்து விடுதலை பெற்று வெளியுலகை இரசித்தவாறு தனது வீட்டிற்குச் சென்றான். ஆங்கு வீட்டையே காணவில்லை. அவன் மிகவும் பதட்டத்துடன் பக்கத்துவீட்டுக்குச் சென்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள் "டேய் கள்ளா மனைவி மக்களைக் கொன்றுவிட்டாயே துரோகி! பாவம்செய்ய வெளிக்கிட்டு மனைவியைக் கொன்ற மகாபாவி. எந்தப் பெண்ணும் தன் கணவனைச் சிறைக்கு அனுப்பிவிட்டு இருப்பாளா? உன்னையே எண்ணிப்பார்? எந்தக் கொடிய வறுமைவந்தாலும் களவு, சூது, மது எல்லாம் மறந்துவிட வேண்டும். இனி நீ உன் மனைவியையும் உன் மகளையும் காணவே முடியாது" என்று கூறினார்கள். உடனே சோழனின் தலை சுழன்றது. "கீதா, கீதா, கீதா, ஆ! என் அன்பே! என்னைவிட்டுப் போய் விட்டியே, ஆ!" என்று அவன் வருந்தலானான். அவனுக்கு எங்கு சென்றாலும் நிம்மதியில்லை. ஆம், ஒன்று இருக்கிறது. சாவு ஒன்றே அவனுக்கு நிம்மதி.

க. வசந்தன்,

6 B

அடிமை வாழ்வு

கதிரவன் ஒளி சிறிதளவேனும் புகழுடியாத அடர்ந்த மரங்கள் கொண்ட காடு அது. அதன் மத்தியில் ஒரு சிறிய குடிசை. அக்குடிசைக்கு அருகில் ஒரு சிறிய மரத்தில் ஒரு கூண்டு இருந்தது. அதனுள் தன் அழகுக்குத் தானே நிகர் என்று கர்வங்கொண்ட ஒரு கிளி வசித்து வந்தது.

அக்கிளி தன் எஜமான் கொடுக்கும் உணவை அருந்தி மகிழ்ந்து வந்தது. அத்துடன் தன் இனத்தவர்களுள் தான் மட்டும் இன்பமாகவும், உணவுப் பிரச்சினை எதுவுமின்றி வாழ்வதாகவும் எண்ணிக்கொண்டது.

ஒருநாள் காலை நேரம் அக்கிளி மிளகாய்ப் பழம் உண்டு கொண்டிருக்கையில் கீச்! கீச்! என்ற சத்தம் கேட்பதை உணர்ந்தது. நாலாபக்கமும் திரும்பிப் பார்த்தது. கிளிக்கூட்டங்கள் பல பறந்து செல்வதைக் கண்டது. தான் இருந்த சூழ்நிலையையும் மறந்து கீச்! கீச்! எனக் கத்தியது. பறந்து சென்ற கிளிக் கூட்டங்களில் ஒன்று அக்கூட்டுக்கிளியின் குரலைக்கேட்டு, அத்திசைக்குத் திரும்பி கூட்டினருகே வந்தது. கூட்டினுள் இருந்த கிளிக்குத் தன்னைச் சந்திக்க வந்த கிளியைக் கண்டதும் ஆளவில்லாத மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. தன் கால் ஒன்றை கூட்டின் வெளியே நீட்டித் தன் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொண்டது. சற்று நேரத்தில் இரு கிளிகளும் சம்பாஷிக்கத் தொடங்கின.

கூட்டுக்கிளி: நண்பா, நீவிர் அனைவரும் என்கே சென்று கொண்டிருந்தீர்கள்.

மற்றக்கிளி: இக்கூட்டுக்குச் சற்றுத் தொலைவில் இளைஞர் குடியேற்றத் திட்டத்தில் மிளகாய்ப் பழங்களும், பப்பாசிப் பழங்களும் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றனவாம். ஒரே குதூகலம் தானே, எனவே தான் பறந்து சென்றோம். நீயும் வந்தால் நன்று, பறந்து செல்லும் வழியில் எத்தனை கூட்டிகளைக் காணலாம்.

கூட்டுக்கிளி: எனது எஜமான் இப் பழங்களை எனக்குத் தருகிறார். நீவிர் அலைந்து திரிந்து உணவு தேட வேண்டியிருக்கிறது. எனக்கு அந்தக் கஷ்டங்கள் எதுவும்

இல்லை; நேரம் தப்பாமல் உணவு வருகிறது, உண்டுகொண்டிருக்கிறேன்.

மற்றக்கிளி : மூடப்பயலே! உன் சுதந்திரத்தை இழந்த பின்னும் இத்தகைய பெருமையா உனக்கு? எங்கள் சுகந்திரத்தையும், அதனால் ஏற்படும் ஆனந்தத்தையும் காணும் மனிதர் சிலர் எம்மீது பொருமை கொள்கின்றனர். அப்படியான பண்பு கொண்ட மனிதனோடு நீ வசிக்கிறாய்? மனித குலத்தை வேரோடு அழிக்கும் தீய எண்ணங் கொண்ட கயவர் வாழும் உலகில் உன் சுதந்திரத்தை இழந்து அம்மனிதனுக்கு அடிமையாக இருக்கிறாயா? நீ விரும்பினால் இன்றே புறப்படு, நான் உதவி செய்வேன் என்று கூறியது.

கூட்டுக்கிளி : நண்பனே உன் வார்த்தைகள் என்னைத் திணறச் செய்கின்றன. நான் பார்த்த வரையில் மனிதன் அவ்வளவு தீமை செய்பவனாக இல்லையே!

மற்றக்கிளி : இல்லை என்கிறாயா? இல்லாமலா உன்னைப் பிடித்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

கூட்டுக்கிளி : என் அழகையும், குரலையும் விரும்பியல்லவா அவ்வண்ணம் செய்கிறார்கள்; உனக்கு என்மீது பொருமை இருக்கிறதா?

மற்றக்கிளி : மடையா! நான் வருகிறேன். உயிருடன் இருந்தால் மீண்டும் சந்திப்போம் என்று கூறிப் பறந்துவிட்டது; கூட்டுக்கிளியோ அளவில்லாத துன்ப மிகுதியால் யோசித்துக் கொண்டிருந்தது. சற்று நேரத்தில் மின்மினிப் பூச்சிகளின் வெளிச்சத்தைக் கண்டபோதுதான் அதற்கு இரவாகி விட்டது என்ற எண்ணம் உதயமானது. நாலாபக்கமும் பார்த்தது. சற்றுத் தொலைவில் பெரிய வெளிச்சம் தெரிவதையும், அது அண்மித்துக் கொண்டு வந்து தன் எஜமான் குடிசையையும் பிடித்துக் கொண்டதையும் கண்டது. உடனே கீச்! கீச்! என்று கத்தியது. ஆனால் எஜமானின் குரல் வரவில்லை, அவ்வளவுதான். கிளியின் கூட்டிலும் தீ பிடித்துக்கொண்டது.

க: மோகனதாஸ்,

7 A.

மழை நாளொன்றில் எனது கிராமம்

உலகத்திலே நமக்கு நன்மையையும், தீமையையும் தரக்கூடிய செயல்கள் பல நடைபெறுகின்றன. அவற்றிலே மழையும் ஒன்றாகும். மழை நமக்கு விவசாயம் முதலியவை செய்வதற்கு நன்மையும், பசளை முதலியவற்றை அள்ளிக்கொண்டு போவதால் தீமையும் செய்கிறது.

“நானம் தவமிரண்டும் தங்காவியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்”

என்னும் திருக்குறளில் இருந்தே “மழை ஆகாயம் நமக்குத் தந்த செல்வம்” என்பதை நாம் அறிகிறோம்.

சென்ற சனிக்கிழமை அன்று காலை ஒன்பது மணியளவில் நான் “வீரகேசரி” பத்திரிகையைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். சிறிது நேரத்தின் பின்னர் குளிர் காற்று “ஜில், ஜில்” என வீசியது. அதனால் எனது மேனி நடுங்கத் தொடங்கியது.

உடனே நான் வெளியே சென்று மழை வரப்போகிறதோ என்று ஆகாயத்தை அண்ணாந்து பார்த்தேன். ஆகாயமெங்கும் கருமுகில்களின் திரை காணப்பட்டது. இடையிடையே கண்ணைப்பறிக்கும் மின்னல் “பளிச், பளிச்” என்று மின்னி பது. இடி “டொம், டொம்” என்று பயங்கர ஒலியுடன் இடித்தது.

பின் சற்றுநேரத்தில் மழை “சோ” என்ற சத்தத்துடன் பெய்யத் தொடங்கியது. குஞ்சு குருமாங்களாகிய சிறுவர்களுக்கு ஒரே ஆரவாரம். அவர்கள் மழையிலே “நனைந்து, நனைந்து” கூத்தாடத் தொடங்கினார்கள்; அப்பொழுது தாய் தந்தையர் அடிக்க கண்களில் இருந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் சொட்ட விட்டின் ஒவ்வொரு மூலையிலும் அழகாகக் காட்சி அளித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்;

கமக்காரருக்கோ ஆண்குழந்தையைப் பெற்ற அன்னையின் ஆனந்தத்திலும் கூடிய ஆனந்தம்; ஆனால் சமையல் வேலையைச் செய்யும் தாய்மார் காய்கறிப்பொருட்களை

வாங்கக் கடைமுதலியவற்றுக்குச் செல்ல முடியாமல் கவலைக்கடலுள் மூழ்கினார்கள்.

பிற்பகல் இரண்டு மணியாகியும் மழை குறையவில்லை. அப்பொழுதும் புயற்காற்றுடன் மழை பெய்கிறது. அதனால் வானொலிப் பெட்டிகள் வேலைசெய்யவில்லை. மின்சாரம் இல்லையென்று மின்சார விசிறிகள், மின்சார அடுப்புகள், மின்சார விளக்குகள் என்பவை வேலைசெய்யவில்லை. அதனால் படமாளிகைகளுக்குப் புகைப்படம் பார்க்கச் சென்றவர்கள் யாவரும் "மின்சாரம் இல்லை அதனால் புகைப்படம் நடைபெறவில்லை" என்னும் வார்த்தைகளுடன் வீடு திரும்பிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

வீதிகள் யாவற்றிலும் முழங்காலுக்குக் குறையாமல் வெள்ளம் ஓடியது. சிறிது நேரத்தின்பின்னர் சிறிதுசிறிதாக மழை ஓய்வடைந்தது. அப்பொழுது சிறுவர்களைப்பற்றி நாம் ஏன் பேசவேண்டும். அவர்கள் கப்பல் செய்து வெள்ளத்திலே விளையாடினார்கள். சிலர் சதுக்கல் நிலத்திலே விழுந்தெழும்பினார்கள். பின் அழுதார்கள். சிலர் வெள்ளத்தில் கல் எறிந்து விளையாடினார்கள்.

நான் தெருவழியேசென்று பார்த்தேன். சில மட்டுடிசைகளின் முகடு வேறுகளும், மற்றையபாகம் வேறுகளும் காணப்பட்டது. கல்லினால் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் ஓடுகள் காற்றினால் எடுக்கப்பட்டு சில இடங்களில் சுக்குநூறுய்ப் போடப்பட்டிருந்தன. இன்

னொரு இடத்திற்குச் சென்று பார்த்த பொழுது அங்கே பல மரங்களும், சில தென்னை பனை மரங்களும் படுத்திருந்தன.

மழையினால் வீதியின் இருபுறங்களிலும் வெள்ளம் நின்றது. அதுமட்டும் இல்லை, பாதையின் மேற்பரப்பிலும் வெள்ளம் தேங்கிநின்றது. அதனால் போக்குவரத்துத் தடைப்பட்டது. மக்கள் எங்கு சென்றாலும் கால்நடையிலேயே சென்றார்கள். பாத ரட்சையை அணிபவர்கள் அவற்றைத் தமது கைகளில் ஏந்தியவாறு சென்றனர்.

வயல்வெளிகள் எங்கும் வெள்ளம் சமுத்திரம்போல் பரந்து காணப்பட்டது. குளம், கிணறு முதலியவற்றிலும் அவ்வாறே காணப்பட்டது. சிறிய ஆட்டுக் குட்டிகளும் மாட்டுக் கன்றுகளும் இறந்து காணப்பட்டன. சிலருடைய மண்வீடுகள் விழுந்திருந்தன. அதனால் அவர்களுடைய அவலக்குரலும் கேட்டது.

இப்படி மழையினால் சில நன்மைகள் நடக்கும். அதே நேரத்தில் சில தீமைகளும் நடக்கும். மழை கமக்காரனின் உயிர் நண்பன். ஏனென்றால் அது கமக்காரனுக்கே எவ்வளவோ நன்மைகளைச் செய்கிறது. இன்று பெய்த மழையைப்போல் நான் ஒரு காலமும் கண்டதேயில்லை.

சி. குணரட்ணம்,
வகுப்பு 8 C.

வினையாடிப் பாடுங்கள்

குறளின் உபயோகம் பல:—

மேடைப்பேச்சாளர்களுக்கு, எழுத்தாளர்களுக்கு, கவிஞர்களுக்கு, சங்கீத இசைவாணர்களுக்கு, மொழியாராய்ச்சியாளர்களுக்கு, மற்றும் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விடயம். வினையாடுவதற்கும் குறள் உதவும். எப்படியென்றோ கேட்கிறீர்கள்?

இதோ

தேவையான பொருட்கள் — திருக்குறள் நூல்:

கடதாசி — (சதுரம் போட்டது) பென்சில்;

நீங்கள் உங்கள் பெயர் அல்லது கல்லூரிப் பெயர் முதலியவற்றைத் திருக்குறளில் காணலாம். ஒன்றோடொன்று பொருந்துமாறு எழுதினால் வரும்.

உதாரணம்—

கண்டுபிடித்தவர்
கி. அமுதன்
8 'B'
12 வயது,

- 122 காக்கப்பொருளா அடக்கத்தை ஆக்கம், அதனினூஉங் கில்லை உயிர்க்கு
396 தொட்டலைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக், சுற்றனைத் தூறும் அறிவு
449 முதலிலார்க்கு ஊதியம் இல்லை மதலையாடு, சார்பிலார்க்கு இல்லைநிலை
157 சிறை காக்கும் காப்பு எவன்செய்யும் மகளிர், நிறை காக்கும் காப்பேதலை
251 தன்னான்பெருக் கற்குத் தான் பிறிது ஊனுண்பான், எங்ஙனம் ஆனம் அருள்
1160 அரிதாற்றி அல்லல் நோய்நிகழிப் பிரிவாற்றிப், பின் இருந்து வாழ்வார் பலர்
1158 இன்னது இன்ன இல்லார் வாழ்தல் அதனினும், இன்னது இனியாற்பிரிவு
328 நன்றும் ஆக்கம் பெரிதெனினும் சான்றோர்க்குக், கொன்றும் ஆக்கம்கடை

செய்ந்நன்றி மறவேல்

“நன்றிமறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது அன்றேமறப்பது நன்று” என்று பொய்யா மொழிப்புலவர் கூறிபருளினார். பிறர் நமக்குச் செய்த உதவியை நாம் மறத்தல் கூடாது. நாம் நமக்கு உயிர்போகும்படி இன்னல் வந்தாலும் செய்ந்நன்றியை மறத்தல் கூடாது. நமக்கு இன்னல் வந்தபோது வேறொருவர் செய்த உதவி சிறிதாயினும் அதனை நாம் பெரிதாக மதித்தல் வேண்டும்.

செய்ந்நன்றி மறத்தலர்க்கு ஒருபோதும் உயிவில்லை. நாம் கடவுளைத் தூற்றிய குற்றத்தையும் ஆற்றிக்கொள்ளலாம். தாய் தந்தையரைக் கொன்றபாவத்தையும் தவிர்த்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் ஒருவன் செய்த நன்றியை மறந்தால் அதைவிடப் பெரிய பாவம் இல்லை. அப்பாவத்தை ஆற்றிக்கொள்ளவே முடியாது. இவ்வாறு அறிஞர் கூறுவர்.

செய்ந்நன்றிக்காக முற்காலத்தில் இவங்கையை ஆண்ட அரசர் பலர் தம் உயி

ரையும் துறந்திருக்கின்றனர். இலங்கை அரசன் இராவணன் தம்பி சூம்பகர்ணனும் செய்ந்நன்றியை மேலாக மதித்து அழியாப் புகழைப் பெற்றுக்கொண்டான்; இராவணனுக்கும் இராமனுக்கும் போர் ஏற்பட்ட போது தான் இராமனால் இறப்பேன் எனத் தெரிந்தும் தன் உயிரைச் சூச்சமாக மதித்துப் போர்க்களம் சென்றான். தனக்கு அன்னமிட்டுக்காத்த அண்ணனுக்காகப் போரிட்டு இராமனால் வீரமரணம் எய்தினான். இதேபோல் கர்ணனும் தன்னை அங்க நாட்டு அரசனாகி புகழ் ஓங்கத் துரியோதனனுக்காகத் தம்பிமாருடன் போரிட்டு மடிந்தான்.

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லைச் செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.” இவ்வாறு திருவள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். எந்த அறத்தை மறந்து அழித்தவர்க்கும் தப்பிப்பிழைக்க வழி உண்டாகும். ஆனால் செய்ந்நன்றியை மறந்து அழித்தவர்க்கு உய்வு இல்லை. உற்ற காலத்தில் ஒருவன் செய்தநன்றி சிறியதாய் இருந்தாலும் அதன் தன்மையை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அது உலகத்தைவிடப் பெரியதாகும். இதற்கேற்ப திருவள்ளுவரும் “காலத்திறை செய்த நன்றி சிறிதெனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது” எனக் கூறியுள்ளார்.

நன்றி செய்தவரை மறத்தல் ஒரு செயலாகும். நன்றி செய்பவன் நன்மையைக் கருதிச் செய்யாதபோது அவன் செய்த நன்றியை மனதிற கொண்டு போற்றலே உயர்ந்த பண்பாகும். நாம், நமக்கு ஒருவர் நன்றி செய்யும்போது அந்நன்றியை மறவாது திரும்பிச் செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்பவன் புகழ் ஓர் அழியா இடத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும். நாம் எப்போதும் நன்றி மறவாமல் வாழவேண்டும். நன்றிமறவா வாழ்வே சிறந்த வாழ்வு.

இ. மணிமாறன்
8 B

முயற்சியுள்ள மனைவி

1. நெல்லு வயற் புல்லு வெட்டி
நெடுங் கட்டாய் தலையில் வைத்து
துள்ளு நடை தான் போட்டுப்
போறாளே உன் மனைவி,
போறாளே உன் மனைவி.
2. கட்டுக் குள நீ ரெடுத்து
கல மதனைத் தலையில் வைத்து
எட்டி நடை தான் போட்டு
ஏகுகிறான் உன் மனைவி,
ஏகுகிறான் உன் மனைவி.
3. நடுக் காட்டில் விறகு வெட்டி
அறுசுவை தான் சமைப் பதற்கு
துடுக்கு நடை தான் போட்டு
போறாளே உன் மனைவி,
போறாளே உன் மனைவி.
4. மாணாடிச் சந்தையிலே
மரக் கறிகள் தான் வாங்கி
மாண் போலப் பார்வை யுடன்
வாறாளே உன் மனைவி,
வாறாளே உன் மனைவி.
5. தென்னை மரத் தோட்டத்திலே
தேங்காயை வாங்கிக் கொண்டு
அன்னம் போல நடை நடந்து
வாறாளே உன் மனைவி,
வாறாளே உன் மனைவி.
6. நாலு பிள்ளை தனைக் கூட்டி
நன்கு பாடம் சொல்லி விட்டு
பாலைக் கையில் வாங்கிக் கொண்டு
வாறாளே உன் மனைவி,
வாறாளே உன் மனைவி.

ம. வின்சன் குலமகன்
வகுப்பு 8 A.

மாதாகோவில்

மணியோசை

1945-ம் ஆண்டு எங்கிருந்தோ டங்.....
டனாங்.....டங்.....டனாங் என்ற ஓசை காற்
றோடு கலந்து வருகிறது. அது ஊருக்குப்
புறத்தேயுள்ள மாதாகோவிலிருந்து அதி

காலே நாலரையணிக்கு பிரார்த்தனைக்கு மக்களை அழைக்கும் மணியோசை என யாவருக்கும் தெரியும், அக்கோவிலுக்கரு கில் ஓர் அனாதை மடம் உண்டு, அதன் தலைவர் மாதாகோவில் பாதிரியார், சிவ சீலன் அவர்கள்.

அதன் ஆதரவில் வாழ்ந்த நால்வர் இன்று நாட்டின் நான்கு தூண்களாக இருக்கின்றனர் என யாவருக்கும் தெரியும், அவர்கள்தான் ஜோன், ஜேக்கப், ஜோசப், ஜோர்ஜ் ஆகியோர், ஜோன் கல்வித் துறை அதிகாரியாகவும், ஜேக்கப் பல்கலைக் கழக துணைவேந்தராகவும், ஜோசப் விவசாயத்துறை நிபுணராகவும், ஜோர்ஜ் பொறியியல் நிபுணராகவும் விளங்குகின்றனர். ஆனால் இவர்களுக்குக் கடவுள் நம்பிக்கை சிறிதும் இல்லை. காலச்சக்கரம் சுழலத் தொடங்கியது. ஐம்பது ஆண்டுகள் உருண்டோடிவிட்டன.

இவர்களின் பிறந்தநாட்கள் ஒரே நாட்கள், இவர்களின் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடுமுகமாக மாதாகோவிலில் ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டன. அவர்களுக்கும் அழைப்புகள் விடப்பட்டன.

மகுடிக்கு அடங்கும் பாம்புபோல நமது வளர்ப்புத்தந்தையின் ஆணைக்கடங்கி நால்வரும் வந்தனர்.

வழக்கத்திற்கு மாறாக ஊரே திரண்டிருந்தது. கோவிலில் எல்லோரும் முழந்தாளில் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு முன்னே நான்கு உயர்ந்த பீடங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் ஜோன், ஜேக்கப், ஜோசப், ஜோர்ஜ் நால்வரும் முழங்காவில் இருக்கிறார்கள். அவர்களிலும் உயர்ந்த பீடமொன்றில் சிவசீலன் இருக்கிறார். எல்லோரும் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள். பிரார்த்தனை முடிந்தது, சிவசீலன் பேசத் தொடங்கினார். "இற்றைக்கு ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குமுன் இவர்களைக் கண்டெடுத்தேன்; வளர்த்தேன். அவர்களோடு எடுத்த படமொன்றில் இருந்தபடி, இவர்களின் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடுகிறேன். ஆனால் இவர்கள் கடவுளை உறந்தனர் எனினும் இன்றைக்காவது கடவுளின் துதி பாடுவோம்" எக்கறி மறுபடியும் பிரார்த்தனை செய்தனர்.

பிரார்த்தனை முடிந்தது. சோலோ மாகப் பிறந்தநாட் கொண்டாட்டம் நடந்தது. அன்றிரவு எல்லோரும் படுக்கைக்குச் சென்றுவிட்டனர்.

அடுத்தநாள் எல்லோரும் ஜோன், ஜேக்கப், ஜோசப், ஜோர்ஜ் ஆகியோர் படுத்திருந்த அறைக்குச் சென்றனர்; தட்டினர், தட்டினர்; ஒருவரும் வரவில்லை. கதவு உடைத்துத் திறக்கப்பட்டது, அங்கே நால்வரும் பிணமாகக்கிடந்தனர். கண்டவர் யாவரும் வியப்புற்றனர். பொலிஸ்காரர் வந்தனர்; அருட்டினர், பிரட்டினர் கொலைசெய்யப்பட்டிருக்கலாம் எனச் சந்தேகித்தனர்.

எல்லோரும் சோதனை போடப்பட்டனர். கடைசியாக சிவசீலனின் அறையிலிருந்து ஒரு நச்சுப்போத்தல் கண்டெடுக்கப்பட்டது. அக்கணமே சிவசீலன் கைது செய்யப்பட்டார். எல்லோருடைய வாயிலுமிருந்தும் சிவசீலன் கொலையாளி என்ற சொல்லே வெளிவந்தது.

வழக்கு விசாரணை தொடங்கியது. சாட்சியங்கள் சிவசீலன் கொலையாளி என ஊர் சிதப்படுத்தின. நீதிபதி சிவசீலனுக்குத் தூக்குத்தண்டனை விதிக்கும்சமயம் "நிறுத்துங்கள்" என்றோர் குரல்கேட்டது. அப்போ நீதிபதி "நீயார்!" எனக் கேட்டார்; அப்போ வந்தவன், "என் பெயர் பிரமபுத்திரன். வேதியல் முறையில் விஞ்ஞான கூடத்தில் சிசுக்களை உருவாக்கலாமா என ஆராய்ந்தேன்; அதன் பயனாக பிறந்தவர்கள்தாம் ஜோன், ஜேக்கப், ஜோசப், ஜோர்ஜ் ஆகியோர். அவர்களின் ஐம்பதாவது வயதில் அவர்களின் கலங்களிற் சில நஞ்சாக மாறி உயிருக்கு உலைவைக்கும் என்பது என்முடிபு. ஆகவே அவர்களின் இறுதி வயதாக ஐம்பது வயதை நிறுவினேன், அவர்கள் இறப்பது எந்நாள் என்பதையும் கண்டுபிடித்து அதை மடலொன்றில் குறித்தேன். பின் அவர்களை விட்டுப் பிரிந்தேன். இதுவே என் கூற்று" எனக் கூறிமுடித்தான்.

பிரமபுத்திரன் எனும் விஞ்ஞானி சோதனைக்குழாயில் சிசுக்களை உருவாக்க முயல்வதாகவும் அதற்கு எதிராக அரசாங்கம் நட

வடிக்கை எடுப்பதாகவும் புதினத்தாள் அறிவித்ததாக எல்லோர் வாய்களும் கூறின. நீதிபதியும் இதையே கூறினர். சிவசீலன் விடுதலை செய்யப்பட்டார்.

உடனே பிரமபுத்திரன் அத்தலைவரின் சமாதிக்ஞ்சுச் சென்றார். அதைத்தொடர்ந்து சிவசீலன் சென்றார். அங்கு பிரமபுத்திரன் கற்சிலையானார். சிவசீலனின் கண்கள் விக் டோரியா நீர்விழ்ச்சியாகின.

இவையாவற்றையும், கண்டும் கேட்டும், பார்த்தும் தன்வேலையைச் செய்கின்றது. அதுதான் மாதாகோவில் மணியோசை.

சி. தயாபான்
8 C.

தியாகத்தின் எல்லையில்...

அது ஒரு பெரிய பங்களா. அதன் சொந்தக்காரர் சிதம்பரம் ஜமீந்தார். அவரது மனைவி கமலத்தம்மாள். அவர்கட்கு ஆறு குழந்தைகள். நான்கு ஆண் குழந்தைகளும் இரண்டு பெண் குழந்தைகளும். ஜமீந்தார் சிதம்பரம் திரண்ட சொத்துக்கு அதிபதி. அவர் தன் சொத்துக்களின் மூலமே குபேரனார். இவரிடம் உள்ள பணத்திற்காக பூவை நாடும் வண்டுகள் போல் இவரைத் தேடிவரும் நண்பர்கள் தான் எத்தனைபேர்.

காலச்சக்கரம் உருண்டோடியது. ஜமீந்தாரின் குடும்பத்தில் புயல் வீசத் தொடங்கியது. முயற்சியின் மூலம் முன்னேறலாம் என்னும் குறிக்கோளுடைய ஜமீந்தார் திடீர் மாரடைப்பால் மரணமானார். கமலத்தம்மாள் விதவையானாள். கணவன் மரணத்தால் படுத்த படுக்கையானாள். இதனால் குடும்பப் பொறுப்பு முழுவதும் சிதம்பரத்தின் மூத்த மைந்தன் பாஸ்கரன்மீது விழுந்தது. பாஸ்கரன் உலகமறியாதவன். க. பொ. த. சாதாரண வகுப்பில் கல்வி பயின்றுகொண்டிருந்தான். இப்படிப்பட்ட ஒரு சிறுவன்மீது குடும்பப் பொறுப்பெல்லாம் வந்து விழுந்தது. விதியை வெல்ல யாரால் முடியும். இறைவனுக்கு அவன்மீது சிறிதும் கருணை இல்

லைப்போலும். அவர்களது சொத்தின் ஒரு பங்கு பராமரிக்க எவரும் இல்லாமல் உறவினர்கள் கவர்ந்து கொண்டனர். மீதிச் சொத்தையும் உலகம் அறியாத சிதம்பரத்தின் பிள்ளைகள் விரயமாக்கினர். இந்நிலையில் ஒரு நாள் உணவிற்கே பணம் இல்லாது பட்டினி கிடந்தனர்.

மூத்தவன் பாஸ்கரன் அமுதான் புரண்டான். இறைவா! ஏன் இந்தச் சோதனை என்று அமுதான். பசியினால் அமுதுகொண்டிருக்கும் தன் இளம் சகோதரிகளைக் கண்ணுற்றான். அக்காட்சியைச் சகிக்க முடியாது மறுபக்கம் திரும்பினான். அங்கு தாயார் படுத்த படுக்கையாய் இருப்பதைக் கண்டான். ஏன் இந்த மானிட வாழ்க்கை என்று சிந்தித்தான். அவ்வளவு காலமும் வாலாட்டிய உறவினர்கள் இப்போது எங்கே? அவன் மனதில் எண்ணங்கள் ஊற்றெடுத்தன. பாஸ்கரன் புத்தி தெளிந்தான். தன் ஐந்து உடன் பிறப்புக்களையும் கரை சேர்த்தபின்தான் தான் ஒரு மனிதன் என தன் மனதில் ஒரு சத்தியம் செய்துகொண்டான். அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்துக் குடும்பத்தைக் காத்துவந்தான். அதன் பயனாக அவனுக்கு ஒரு கம்பனியில் வேலை கிடைத்தது. சம்பளம் குறைவாக இருந்தாலும் மனநிறைவோடு வேலை செய்தான். உணவைக் குறைத்தான்; தூக்கத்தை மறந்தான். இவனது செய்கைகளையும், உற்சாகத்தையும் கண்ட கம்பனித் தலைவர் அவனுக்கு மிகவும் உயர்ந்த ஓர் உத்தியோகத்தை அளித்தார். பாஸ்கரன் சந்தோஷமடைந்தான். தன் சகோதரரை நன்கு படிக்கவைத்தான். அவனைப் ப்லரும் மதித்தனர்.

தன் சகோதரர் நால்வரையும் ஒவ்வொரு உத்தியோகத்தில் சேர்த்து விட்டான். தன் இரு சகோதரிகட்கும் கல்யாணம் செய்து வைத்து அவர்கட்கு வாழ்வுளித்தான். அவ்வளவு காலமும் பிரிந்திருந்த உறவினர்கள் உறவு கொண்டாட ஆரம்பித்தனர். தாயார் முகம் மலர்ந்தது. இறைவன் இரங்கினான். பாஸ்கரன் தன் குறிக்கோளை நிறைவேற்றியதையிட்டு பெருமிதம் அடைந்தான்.

வ. சாந்தகுமார்
Gr. 8 "C"

கப்பல்

கப்பலெந்தன் பெயரெடா

கடல் எந்தன் வீட்டா

எல்லையில்லாக் கடலின்மேல் எங்கும் ஓடித்
திரிந்திடுவேன்

அலைகள் என்னை எதிர்த்தாலும் அப்பு
போலச் சென்றிடுவேன்;

காண, சின இடமெல்லாம் காணத்திரிந்து
வந்திடுவேன்

கட்டுக்கடங்காப் பொருட்களெல்லாம்
காலாற்சுமந்து சென்றிடுவேன்

துறை முகத்திற் தங்கிடுவேன்
தூய் மையுடனே நின்றிடுவேன்.

தி. மணிவண்ணன்

8 A,

கொலைக் களம்

இருபது பேரைக் கத்தியினால்
இரக்கயின்றி வெட்டி விட்டேன்
ஒருவரும் செத்துப் போகவில்லை
ஒருதுளி இரத்தமும் சிந்தவில்லை.

குய்யோ, முறையோ என்றவர்கள்
கூக்குரல் கூடப் போடவில்லை
மெய்யே, மெய்யே, மெய்யேதான்
சொன்னவை அனைத்தும் மெய்யேதான்.

பத்துப் பேர்கள் கைகளிலே
பத்துப் பேர்கள் கால்களிலே
மொத்தம் இருபது பேர்களடா
வெட்டப் பட்டவை நகங்களடா.

ச. சந்தியலீலன்

8 A,

ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும்

“ஒழுக்கம் விழுப்பந்தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப்படும்”

என்னும் முத்துக்களால் ஒழுக்கத்தின்
சிறப்பை முத்து மாலையாகக் கட்டித் தமிழ்

அன்னைக்குச் சூட்டுகிறார் பொய்யா மொழி
யார் வள்ளுவர்: வீட்டுக்குச் சுண்ணாம்பு
பூச்சுத்தான் மெருகட்டுவது: இது
போல மக்களுக்கு ஒழுக்கம்தான் மெருகிட்
டுப் பிரகாசிக்கச் செய்கிறது. ஒழுக்கமின்
றேல் ஒருவனுக்குப் புகழ், மதிப்பு, உலக
அன்பு, கல்வி, செல்வம் என்பன இருந்
தாலும் அவை உயிரில்லாத உடலைப்போல
வும், மணமில்லாத பூவைப் போலவும்
காணப்படும்.

ஒழுக்கம் இருவகைப்படும்: அவை:
நல்லொழுக்கம், தீய ஒழுக்கம் என்பனவா
கும்: ஒழுக்கமென்னும் வித்து வீடு என்
னும் நிலத்திலே பெற்றோரிலால் வளர்க்கப்
படும் ஒரு வகைச் செலவுமின்றி அதிக
பயன்தரும் பயிராகும். ஒழுக்கம் வீடுக
ளிறுறன் வளருகின்றது: பெற்றோரின் அர
வணைப்பில் துள்ளிக் குதித்து எள்ளி நகை
யாரும் குழந்தைப் பருவத்தில்தான் ஒழுக்
கமென்னும் வித்து முளைக்கத் தொடங்கு
கின்றது: வித்து முளைக்கும்போது அதனை
அதனோடு வளர்ந்த புல்லுகள் வளரவிடா
மல் தடுப்பது ஒழுக்க மென்னும் வித்து
முளைக்கும்போது சில கெட்ட நண்பர்களி
னால் முளைத்த வித்து அழிவது போன்ற
தாகும். ஆனால் இவ்வொழுக்கப் பயிரை
வளர்க்கப் பெற்றோர்கள் மிகவும் கஷ்டப்
படுகிறார்கள். அவர்கள் ஒழுக்க மென்னும்
வித்தை திட்டமிட்டு வளர்க்க, பாடசாலை,
உரமும் நீரும் போட்டு பயிரை மிக மிகச்
செழிக்கச் செய்தல் வேண்டும்.

ஒழுக்கத்தில் பாடசாலை வாழ்க்கை
முக்கிய பங்கை எடுத்துக்கொள்கிறது:
இதனால் மாணவர்கள் எவ்வளவோ ஒழுக்
கத்தைக் கற்றுக்கொள்ள முடிகிறது:
ஆனால் இன்றைய பாடசாலை வாழ்க்கை
யில் அதிகமாகத் தியொழுக்கம் சிலவென்ப
பாய்ந்துவரும் காற்றைப்போல் மாணவர்
களில் பரவிவிடுகிறது: இன்றைய பாட
சாலை வாழ்க்கையில் ஈடுபடுவோரில் நூற்
றுக்கு ஐம்பது வீதம்கூட ஒழுக்கத்தைக்
கடைப்பிடிப்பதில்லை, காரணம் பாடசாலை
இருக்கும் இடத்தைப் பொறுத்தும், அதி
பர், ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தும் இருக்
கின்றது. இன்றைய நவநாகரிக வாழ்வில்
மேலைநாட்டு நாகரிகம் மாணவர்களி
டையே புகுந்து ஒழுக்கப் பாதையை தீய

ஒழுக்கப் பாதையில் திசை திருப்பும் யந்
திரமாகத் தொழிற்படுகின்றது. இது மட்டு
மல்லாது ஒழுக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட
ஒருவன் இன்னுமோர் தீய ஒழுக்கமுள்ள
வனால் அவனது ஒழுக்கமும் குலையப்பார்க்க
கும்;

ஒருவன் படித்திருக்கலாம் அல்லது பட்
டம் பதவி பெற்றிருக்கலாம் ஆனால் ஒழுக்
கமில்லாவிடில் பட்டமும் பதவியும் ஏன்?
இவர்கள் பணத்திமிரினால் குடித்து
வெறித்து வேலையிலிருந்து நீங்குகின்றனர்.
ஆனால் ஒரு கூலிக்காரன் தனது சிறு சம்
பளத்தைக் கொண்டு ஒழுக்கமாக வாழ்
கின்றான்;

எனவே, முக்கியமாக மாணவர்களா
கிய நாம் எமது எதிர்கால வாழ்வை இனி
தாக்கும் ஒழுக்கத்தை அன்புடனும் பண்
புடனும் பழகிக்கொள்வது எமது முன்
னேற்றத்தின் ஒரு படியாகும்;

ஆ. பூங்குன்றனார்
Gr. 9 'A'

கல்வி

கல்வி யெனின் அஃது கரையிலாப்பெரிது
கல்வியே கருந்தனம் எனக் கொள்ளில்
கரும்பினும் இனியது அதுவே உயர்ந்தது
அரும்பும் வயதினிற் கற்க உகந்தது.

விரும்பும் வயதுவரை கல்வியைக்
கரும்பாய்க் கொள்பவர்க்கு என்றும்
உயர்வும் மேன்மையும் அறிவும்

பெருகும்—இவ்
உயர்பிறவியிலும் அடுத்த
ஏழ்பிறவியிலுமே.

இளமையிற் கல்வி முதுமை வரை
வளர்ந்து வாழ்க்கை வளம்பெற உதவும்
தளர்ந்து இளமையின் கல்வியைத்
தடுத்தார்
உழன்றுவாடி வருந்தி அழிவது திடமே;

விஞ்ஞானம் கலை தொழிலாய்
கல்விபனைத்தும்
அஞ்ஞான இருளை அறவே யகற்றி
மெஞ்ஞான உணர்வை உள்நின்றுணர்த்தி
எஞ்ஞானமும் இன்பமும்
திருப்தியுமளிக்கும்.

கல்விப் பெருங்கடல் அமிழ்ந்தினால் அகில
உலகினிலே கிடைப்பது இன்பம் கல்விப்
புலமை எய்திடில் இப்புனியில் புகழ்
கலந்து வாழ்ந்திடுவார் கவினுடனே.

கற்பதுபோல் மேன்மையுறு

செல்வமுண்டோ

நற்பலனளிக்கு மதனைக் கசடற
கற்றிடின என்றும் நெஞ்சில் நின்றுறையும்
கற்றபின் கற்றவழி நின்றல் முறையன்றே.

எல்லாம் உணர்ந்தவன் மேலோரு

கீழ்மையுறு

கல்லா ஒருவன் கூறும் மிகை சொற்கள்
செல்லாக் காசாய்ச் சென்று சேரும்
மேல்மணி முடியாய்த் திகழும் கற்றவன்
சொல்லே.

நன்றே நன்றே கற்கை நன்றே
என்றும் வறுமையில் உழன்றிடினும்
இன்றே மனம் இசைந்து கற்கின்
என்றே ஒருநாள் பெரும் பலனளித்திடுமே.

க. சிறீதான்

9 A விஞ்ஞானம்

பாடி மகிழ்ந்த பறவைக் கூட்டம்

பாடி மகிழ்ந்த பறவைக் கூட்டம்
ஒடியாடிப் பறக்குதே
நாடி யோடி வீடு தேடி

இரை கொண்டு வருகுதே

நாடி வந்த தாயைக் கண்டு

சேய் ஆடிப் பாடுதே

ஆடிப் பாடிய சேயைக் கண்டு

தாய் மனங் களிக்குதே

கூடிக் குலவுங் குடும்பங் கண்டு

பகை உள்ளந் துடிக்குதே

வாடி யோடிச் சேயைக் கண்டு

கொன்று தின்ன நினைக்குதே

ஆடி யாடி வரும்பகை கண்டுதாய்

ஓட ஓடக் கலைக்குதே

பாடிப் பாடித் திரும்பிவந்து

சேயைக் கூட்டி அணைக்குதே.

ந. குணபாணன்

9 B

குறள்

<p>குறளினிலே இல்லாத எப்பொருளும்—இவ் வுலகினிலே இல்லைபென அறிவதாலே மறத் தமிழன் பெற்றிட்ட இன்பந்தன்னை —நான்</p> <p>மட்டும் எழுதிடவே வல்லன்தானே! பழந்தமிழின் மென்மையினை வன்மையினை —இப்</p> <p>பாரெல்லாரும் அறியச்செய்யும் தமிழர்வேதம்</p> <p>அழசழகால் அமைந்தவிரு சிறுவரிகள்— மனம்</p> <p>ஆனந்தம் பெறவுதவும் அறிவுக்கடல்</p>	<p>பாரெல்லாம் போற்றுகின்ற பண்பைப்பற்றி—பத்துப் பத்துப் பாட்டாகப் பகரும் வண்ணம் ஊரெல்லாம் ஏற்றுகின்ற கொள்கைபற்றி —உலகினிலே</p> <p>பெரும் புலவன் கூறுந்தன்மை மாருள கருத்துடைய மற்றவர்கள் —தமிழின்</p> <p>மாண்பினையே அறிந்துணர வாய்ப்பளிக்கும்</p> <p>சாளுன தேன் தமிழின் இன்னமுது—நல் தரமான கவிக் கொத்து திருக்குறளே!</p>
---	--

க. கிருஷ்ணதமார்

வகுப்பு 9 "ஆ" விஞ்ஞானம்

உலகமொரு பைத்தியம்

1. முட்டாளின் முன்னே முதறிஞர் பைத்தியம்
 முனிவுடையான் முன்னே தோன்றுபவர் பைத்தியம்
 கள்ளர்களின் முன்னே சட்டமொரு பைத்தியம்
 வாயாடி முன்னே வாதி ஒரு பைத்தியம்.
2. வழக்கறிஞர் முன்னே சாட்சியொரு பைத்தியம்
 ஈயாதார் முன்னே இரப்பவர்கள் பைத்தியம்
 இல்லற மாந்தர்க்கு துறவறம் ஓர் பைத்தியம்
 நங்கையரின் முன்னே நாகரிகம் பைத்தியம்
3. பொங்கியெழும் கடல் நடுவில் மாலுமிகள் பைத்தியம்
 தனவந்தர் முன்னே தரித்திரங்கள் பைத்தியம்
 தங்கத்தின் முன்னே தனவந்தர் பைத்தியம்
 பணமுடையார் முன்னே நீதியொரு பைத்தியம்
4. புழுபுவன் முன்னே உண்மையொரு பைத்தியம்
 பொய்மையாளர் முன்னே வாய்மையொரு பைத்தியம்
 முதலாளி முன்னே தொழிலாளி பைத்தியம்
 தொன்மைக்கு முன்னே பன்மையொரு பைத்தியம்
5. தோற்றும் வேட்பாளனுக்கு தொகுதியொரு பைத்தியம்
 ஆணவ மாந்தருக்கு இறைவன் ஒரு பைத்தியம்
 கலகம் தோன்றுமிடத்தில் கருணையொரு பைத்தியம்
 கலங்கும் ஏழைநெஞ்சில் வாழ்க்கையொரு பைத்தியம்

P: C; Thevathayan
Cr 9 'A'

கவிதைகள்

பாண்டியன்

மீன் கொடி பறக்க ஆண்ட பாண்டியா
தேன் கமழும் தமிழ் நாட்டு மன்ன
கூன் பாண்டியன் என்ற பெயர் நீக்க
மாண்விழி மங்கையற்கரசி உனக்கு

வந்தாரே:

கலைகள்

கலைகள் அறுபத்தினான்கும் வகுத்தளித்த நம்
கலைஞர்கள் எல்லார்க்கும் கனிவுடன் பல
சிலைகள் செய்து அவற்றை நாம் எல்லோரும்
நிலைநாட்டுவது கடமையாகும்?

சோழன்

எலிபோல் நசுங்கிய தமிழனைக் குரல்

எழுப்பி

புலிபோல் வீரனாகிப் புகழ்செய்த
வலிமையர்கோன் சோழனே உன்
புலிக்கொடியின் புகழ் வாழ்க

A. Loganathan
9 Sc. A

விஞ்ஞானத்தின் வினோதங்கள்

மனிதன் இப்புவிவில் தோன்றிய ஆரம்ப காலத்தில் அவன் உருவத்தில் மட்டும் இன்றைய மனிதனைப்போல் இருந்தான். ஆனால் நடை, உடை, பாவனை பழக்கவழக்கம் போன்றவற்றில் அவனுக்கும் காட்டு மிருகங்களுக்கும் வேறுபாடு இருந்ததுவே கிடையாது. நாடோடியாக அலைந்து திரிந்த அவனுக்கு ஆற்றங்கரையோரங்களை அண்டிப் பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபடத் தொடங்கியபொழுது அதிகளவு ஓய்வு நேரம் கிடைக்கவே உலகைப்பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினான். புதுப்புது உண்மைகளைக் கண்டுகொண்டான் மனிதன். இன்றும் நதிக்கரைகளை அடுத்து நிரந்தரக்குடிகளை அமைத்துக்கொண்டான். அப்போ அன்றைய இன்றைய விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு வித்து இடப்பட்டது எனலாம். விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் ஆரம்பத்தில் இரும்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இதன்பின்பு அதன்

பலன் ஏனைய துறைகளிலும் பரந்துசென்றது. அவன் பூமி உருண்டை என்பதை நிரூபித்தான். பிறகோள்களைப்பற்றி ஆராயவும் அவன் தவறவில்லை; பருவகாலங்களையும் நிரூபித்தான்:

கடற்பிரயாணங்களில் ஆர்வம் காட்டினான். அதன்மூலம் புதுப்புது உண்மைகளைக் கண்டுபிடித்தான். ஒவ்வொரு நாட்டவர் இடையேயும் கருத்துப்பரிமாற்றம் அதிகரிக்க விஞ்ஞானமும் துரிதவேகத்துடன் வளர்ந்துசெல்வதாயிற்று; பண்டைய உலகில் ஓரிடத்தில் நடக்கும் செய்திகளை அறிய வேண்டுமானால் நாட்கணக்கு, மாதக்கணக்குச் சென்றது. இன்று வானொலிப்பெட்டிகளின்மூலம் உடனுக்குடன் செய்திகளையும் புதினங்களையும் கேட்கக்கூடியதாயிருக்கின்றது. தொலைபேசியூலம் தூர இடங்களில் உள்ளவருடன் தொடர்புகொள்ள முடிகிறது. அதுபோலவே உலகில் ஒரு மூலையில் நடக்கும் முயற்சிகளை வெகுதூரத்தில் இருந்துகொண்டு கண்காணிக்கமுடிகிறது. அன்று நாட்டடைவிட்டுப் பிற ஊருக்குச் செல்லுவதற்கு நீண்டகாலம் தேவைப்பட்டது. அத்துடன் பிரயாணம் செய்வதற்கு ஏற்படும் கஷ்டநஷ்டம் கொஞ்சமல்ல. ஆனால் இன்றைய நிலையில் ஒருசில நிமிடத்தில் உலகையும் வளம்வரமுடியும்; வானத்தில் வட்டமிடும் பறவையைப்போலத்தானும் பறக்கமுடியவில்லையே என்று கவலைப்பட்ட மனிதன் ஆகாயவிமானத்தைக் கண்டுபிடித்துத் தனது ஆசையை நிறைவேற்றிவிட்டான். நீரில் நீந்தும் மீன்களைப்போலத் தானும் நீந்தவேண்டும் என முயற்சிசெய்து நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களை உலகுக்களித்தான். ஆகாயவிமானம், புகையிரதவண்டி, மோட்டார் வாகனம் என்பன கண்டுபிடிக்கப்பட்டதன் பயனுப் பரந்துபட்ட உலகம் இன்று சுருங்கிவிட்டது; ஒருவனுடைய இருதயத்தை மற்றவனுக்குப் பொருத்தும் முயற்சியிலும் விஞ்ஞானம் வெற்றிபெற்றது; பலர் சேர்ந்து ஒரு வேலையைச் செய்தும்கூடப் பலநாள் எடுத்த காலம்மாறி ஒருசில மணித்தியாலங்களில் இயந்திரம் தானாகவே முழுவதையும் செய்துமுடிக்கிறது. 20-ம் நூற்றாண்டில் அதிசயமான ஒரு சாதனையாக அம்புவியில்

மனிதன் காலடிவைத்தான்: புராணங்களிலும் இதிகாசங்களிலும் இலக்கியக் கருத்துக்களிலும் கற்பனையில் மிகுந்துவந்து இலட்சக்கணக்கான மைல்களுக்கப்பால் உள்ள அம்புலியில் மனிதவர்க்கத்தின் பிரதிநிதியாக ஆம்ஸ்திரோங் என்பவர்காலடிவைத்தார். விஞ்ஞானவளர்ச்சி சில சமயங்களில் தீமையைக்கூட அளிக்கிறது.

நவீன இயந்திரங்களைக் கண்டுபிடித்து உலகெங்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை உண்டாக்கியுள்ளது. போர்க்கருவிகளின் பெருக்கம் உலக சமாதானத்துக்கு அச்சத்தை ஊட்டுகின்றது. விஞ்ஞானம் வளரவளர மத நம்பிக்கை குறைந்து கொண்டே வருகிறது. இதனாலும் குற்றச் செயல்கள் பெருகி உள்ளன. விஞ்ஞானவளர்ச்சி மனிதவர்க்கத்துக்குச் செய்துள்ள நன்மை அளப்பரியது. இந்நூற்றாண்டு முடிவுக்கிடையில் உலகம் எப்படி இருக்கின்றது என்பதைப் பொறுத்திருந்து பார்ப்போமாக!

பா. செல்வானந்தம்
9 Sc. A

நாளும் நினைவும்

உலகமெல்லாம் ஒளி பரப்பும் கதிர்வன்மேற்குத்திசையை அண்மித்துக் கொண்டிருந்த நேரம் நான் எனது சக நண்பர்களுடன் பாடசாலையிலிருந்து வீடு திரும்பிக்கொண்டிருந்தேன். பின் எல்லா நண்பர்களும் தத்தம் வீட்டை அடைய நானும் எனது வீட்டை அடைந்தேன்;

வீட்டை அடைந்ததும் முகம் கைகளைக் கழுவி தேநீர் அருந்திவிட்டு எனது தரயாரிடம் விடைபெற்று எனது கிராமத்திலுள்ள ஒரு வாசிகசாலைக்குச் சென்றேன். நான் வாசிகசாலைக்குச் சென்றபோது அங்கே பல இளைஞர்கள் காணப்பட்டனர்; நானும் அவர்களுடன் சேர்ந்து ஒரு புத்தகத்தை எடுத்துவாசித்தேன். நான் அப்புத்தகத்தை, என்னைமறந்த நிலையிலேயே வாசித்துக்கொண்டு சென்றேன். அக்கதையிலே சுவையான கட்டங்கள் பல

இருந்தன; நான் புத்தகத்திலேயே லயித்திருந்ததால் பொழுது சென்றதைக் கவனிக்கவில்லை. நான் திடீரென நிமிர்ந்து பார்த்தேன். வாசிகசாலையில் ஒருவரையும் காணவில்லை. நான் பயத்துடன் வாசிகசாலையின் முன்பக்கமாகச் சென்றேன். அங்கே கதவு தாளிடப்பட்டுள்ளதைக் கண்டேன். என்னைப் பயம் கவலிக்கொண்டது.

வீட்டை அடைவதற்கு வேறுவழியெதுவும் என் பார்வைக்குத் தென்படவில்லை. பொழுதும் சென்றுகொண்டே இருந்தது. இனி வீட்டை நானேக்காலேதான் அடையலாம் என்ற எண்ணத்துடன் சில புத்தகங்களைப் படித்தேன். புத்தகங்களில் உள்ளவற்றை எனது கண்கள் பார்த்தனவேயன்றி எனது மனம் அவற்றைப் பார்க்கவில்லை. எனது மனம் எனது வீட்டைப் பற்றிய சிந்தனைகளிற் சென்றது. என்னைக் காணாமல் என் அம்மா தவிப்பாளே, என்னைப் பற்றி நினைத்து இன்று துயில் கொள்ள மாட்டாளே என்றெல்லாம் நினைத்துக் கவலைப்பட்டேன். பின் ஒருவாறு அச்சிந்தனைகளிலிருந்து விடுபட்டு வாசிகசாலையின் முற்பக்கமாகச் சென்றேன்;

அங்கே குளிர்ச்சி பொருந்திய முழுவட்ட வடிவத்தையுடைய சந்திரன் என் பார்வையில் தென்பட்டான். ஒருபோதும் நான் சந்திரனைப்பற்றிச் சிந்திக்கவில்லை. ஆனால் அன்று என் பொழுதுபோக்கிற்கு எதுவும் இல்லாமையால் அச்சந்திரனின் இயற்கை, எழில்களை இரசித்தேன். அப்போது வாசிகசாலைக்கருகே ஏதோ சலசலத்துக் கேட்டது. எனக்கென்றால் சரியான பயமாக இருந்தது: கள்வர் யாராவது வந்திருக்கிறார்களோ அல்லது பேய்பிசாசோ எனப் பயந்தேன். பின் எல்லாவற்றிற்கும் இறைவனை வேண்டிக்கொண்டு வாசிகசாலையில் உள்ள மேசை ஒன்றில் படுத்தேன்; அயலிலே ஏற்பட்ட சலசலப்பும் நாய்களின் குரைப்பும் என்னைப் பயத்திலாழ்த்தின.

மறுநாட் காலை விடியுமுன்பே நான் எழுந்து வாசிகசாலைப் பாதுகாவலர் எப்போது வருவார் என் எதிர்பார்த்த வண்ணம் இருந்தேன். சிறிது நேரம்செல்ல

அவ்விடத்தில் மனித நடமாட்டம் தொடங்கியது: சூரியனும் தன் செங்கதிர்களைப் பரப்பி உதயமானான். சிறிது நேரம் சென்றதும், வாசிகசாலைப் பாதுகாவலர் வந்தார். நான் அவரிடம் நடந்ததைக் கூறி அங்கிருந்து வீட்டையடைந்து நடந்தவற்றை எனது தாயாரிடம் கூறி எனது காலகக் கடமைகளை முடித்துக் கொண்டேன். கலக்கமடைந்திருந்த பெற்றோரும் உறவினரும் தெளிவடைந்தனர்;

க: கமலக்கண்ணன்
Gr. 9 'A'
விஞ்ஞானம்

“நீதைத்ததை முடித்தேன்”

அன்று அதிகாலை நான்குமணிக்கு விழித்துக்கொண்டேன். படுக்கையறையைவிட்டு எழுந்து என் வீட்டின் பின்பக்கமுள்ள பூஞ்சோலைக்குச் சென்றேன். பூஞ்சோலையின் அழகை இரசித்தவாறு நடந்துசென்றேன். திடீரென ஓர் ஓசைக்கேட்டது; நான் ஓசை வந்ததிசையை நோக்கிப் பார்த்தேன்; இரண்டு கருவுருவங்கள் பூஞ்சோலையின் மரங்களினூடே காற்றாகப் பறந்துகொண்டிருந்தன; நான் திடுக்கிட்டு விட்டேன்; என் மனம் அலைபாய்ந்தது; உடனே அவைகள் என்ன? என்று கண்டுவிடவேண்டுமென்று என்மனம் எண்ணியது. நானும் அவ்வுருவங்களின் பின்னே மறைந்து மறைந்து சென்றேன். அவை எங்கோ ஒரு திக்குத்தெரியாத இடத்தில் ஒரு குகைக்குள் நுழைந்தன. நான் மரம் ஒன்றின்மேல் ஏறிக்கொண்டேன்;

அந்தக் கருவுருவங்கள் அக்குகைக்குள் புகுந்ததும் அவை கொள்ளைக்காரர்களாய் இருக்கவேண்டும் என நான் எண்ணினேன்; எனக்கு இன்னொரு யோசனை தோன்றியது; இவர்கள் ஏன் என் வீட்டுப்பக்கமாகவர வேண்டும்? என்று எண்ணியபடி மரத்தை விட்டு இறங்கி அக்குகைக்கு வெளியே நின்று பார்த்தேன். குகைக்குள்ளே ஒரு சிறிய வாசல் இருந்தது. நான் சுற்றும்முற்றும் பார்த்தபடி அவ்வாசல்வழியாக உட்சென்றேன். குகையிலிருந்த ஓர் அறையின்

வாசற்பக்கமாக மறைந்துகொண்டு உள்ளே பார்த்தேன், அங்கே கண்டகாட்சி என்னைப் பிரமிக்கவைத்தது.

அந்த அறையில் மூன்று கொள்ளைக்காரர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் கையில் ஒருபெரிய மணிக்கூடு இருந்தது. அம்மணிக்கூட்டை நான் உற்றுப்பார்த்தேன்; ஆ! அது என் வீட்டிலுள்ள மணிக்கூடு. எனக்குப்புரிந்துவிட்டது. இவர்கள் கட்டாயம் கொள்ளைக்காரர்கள்தான். இவர்களை நகர்காவலர்களிடம் பிடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென எண்ணியபடி திரும்பினேன். எனக்குப் பயம்வந்துவிட்டது. உடனே குகையிலிருந்து வெளியேறி மரத்திலே ஏறிக்கொண்டேன்; சுற்றுமுற்றும் பார்த்தேன். எங்குபார்த்தாலும் ஒரே புதராக இருந்தது. எப்படி வெளியே போகலாமென்று யோசித்தேன்.

இப்பொழுது நன்றாக விடிந்துவிட்டது; சூரியன் உதயமானான். அப்போது சில கொள்ளைக்காரர்கள் குகையைவிட்டு வெளியே வந்தார்கள், நான் பயந்தபடி இறைவனைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தேன்; அவர்கள் எல்லோரும் கூடி ஏதோ கதைத்துக்கொண்டிருந்தனர். ஒருவன் மட்டும் ஏதோ ஓர் இடத்தைக் குறித்துபார்த்து மற்றவர்களிடம் எதையோ சொன்னான்; நான் மரத்திலிருந்தபடி அவன் காட்டிய இடத்தைப் பார்த்தேன்; என் மனம் பகீரென்றது. அவன் காட்டிய அடையாளம் என்னுடைய காலடி; எல்லாக் கொள்ளைக்காரர்களும் என்னுடைய காலடையாளம் மண்ணில் இருப்பதையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். ஒருவன் “ஒருவேளை வேறு யாராவது வந்திருக்கலாம்; உடனே தேட வேண்டும்” என்றான்; அவன் கட்டளையிட்டதும் எல்லோரும் பரவிப்போய்த்தேடினர்,

எல்லோரும் எல்லா இடமும் துருவித் தேடிக்கொண்டிருந்தனர்; அவர்களெல்லோரும் சலித்துக் குகைக்குள் நுழையும் போது நான்போட்ட தும்பல் என்னைக் காட்டிக்கொடுத்து விட்டது. அவர்கள் என்னைக் கண்டுவிட்டனர்; நான் பயந்து நடுங்கியபடி இருந்தேன். ஒருவன் நான் ஏறியிருந்த மரத்தடியில் வந்தான்; அவன்

விசாரமாக இருந்தான். அவன் மீசைபெரியதாக இருந்தது. கண்கள் சிவப்பாக இருந்தன. கையில் ஒரு குண்டாந்தடி வைத்திருந்தான்; அவன் தடியைக்காட்டியபடி "இறங்கி வா" என்று கர்ச்சித்தான். நான் நடுங்கியபடி மெல்ல மெல்ல மரத்தைவிட்டு இறங்கினேன்.

"யார் நீ! எங்கிருந்து வந்தாய்! கூறு" என்றான் அந்தக்கொள்ளைக்காரன். நான் "என்பெயர் ராமு. நானும் ஒரு கள்வன்தான். என்னை நகர்காவலர் ஒருவர் துரத்தியபடியால் தலைகால் தெரியாமல் இங்கே வந்துவிட்டேன்" என்றேன். எல்லாக்கொள்ளைக்காரர்களும் என்னை முறைத்து முறைத்துப் பார்த்தனர்.

"சரி நீ எங்களுடன் இருந்துகொள்; நாங்கள் கொள்ளைக்காரர்கள். எங்கள் இருப்பிடத்தையோ, நாங்கள் இருப்பதையோ எங்கேயாவது சொன்னாலோ செத்தாய்" என்றான் அந்தக்கொள்ளைக்காரன், நானும் சரியென ஒப்புக்கொண்டேன்.

நாட்கள் பல கழிந்தன. நான் கொள்ளைக்காரர்களின் நண்பனாகப் பழகினேன். பல இடங்களில் அவர்களுக்கு நான் உதவி புரிந்தேன். அவர்கள் என்னைத்தங்கள் நண்பனாகப் பாவித்தார்கள். நான் அவர்களை நகர்காவலர்களிடம் ஒப்படைக்கவேண்டுமென எண்ணினேன். மற்றும் மணிக்கூடு முதலிய பலபொருட்களையும் எல்லோரிடமும் திருப்பி அனுப்பவேண்டுமென எண்ணினேன். நான் கொள்ளைக்காரர்களின் குகைக்குள் உள்ள அறைக்கு ஒருநாள் சென்றேன். சென்றதும் தூக்கிவாரிப்போட்டது என்னை. அங்கே விதவிதமான சேலைகள், மற்றும் விலைமதிப்புள்ள பொருட்கள், பணம் முதலியவை இருந்தன. இவர்களைச் சிறைக்கு அனுப்பும்நாளை நான் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்.

ஒருநாள், ஒரு கொள்ளைக்காரன்மட்டும் என்னுடன் கொள்ளையடிக்கவந்தான். இதுவே சரியான சந்தர்ப்பம்; நழுவவிடக்கூடாது என எண்ணியபடி நான் கொள்ளைக்காரனுடன் சென்றேன். நான் அந்தக்குகைக்குச் செல்லும் வழியை மறக்காதிருக்க ஒருபையில் சிறு கற்களைச் சேகரித்தேன்.

கொள்ளைக்காரன் முன்னால் சென்று கொண்டிருந்தான். நான் பின்னால் சென்று கொண்டிருந்தபடி ஒவ்வொரு ஒவ்வொரு கல்லாகப் போட்டபடி வந்தேன். கடைசியில் ஒரு வீதியை அடைந்தான் கொள்ளைக்காரன், தன்னுடன் பதுங்கிப் பதுங்கி வருமாறு சாடைகாட்டினான். நான் ஒரே பாய்ச்சலாக அவன் மேற்பாய்ந்து அவனை ஒரு மரத்தோடு கட்டினேன். உடனே அந்த வீதிவழியாகச் சென்றேன்.

சிறிது நேரத்தில் காவல்நிலையத்தையடைந்தேன். உயர் அதிகாரியிடம் கொள்ளைக்காரர்கள் ஒரு குகையில் வசிப்பதாகக் கூறி அவர்களையும் மற்றும் பல நகர்காவலர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு கொள்ளைக்காரனைக் கட்டியிருந்த மரத்துக்கு வந்தடைந்தேன். உயர் அதிகாரி அக்கொள்ளைக்காரனைக் கைதுசெய்தார். நான் கற்கள் போட்டவழியாக உயர் அதிகாரியையும் நகர்காவலர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு குகைக்கு வந்தடைந்தேன். நகர்காவலர்கள் கொள்ளைக்காரர்களைக் கைது செய்தார்கள். பின் குகையிலிருக்கும் பல பொருட்களை மீட்டனர். அப்பொருட்களை அவரவரிடம் கொடுத்தனர்.

நான் கொள்ளைக்காரர்களைப் பிடித்துக் கொடுத்தபடியால் அரசாங்கம் என்னைப் பாராட்டி என்ற அறிவைப் பாராட்டி வெகு மதி கொடுத்தது. நினைத்த காரியம் ஒன்றை நான் வெற்றிகரமாகச் செய்து முடித்துவிட்டேன்.

த. சிவகுமார்

9 A, விஞ்ஞானம்.

நான் ஒரு எழுத்தாளனல்ல...

அன்றொருநாள் நான் பாடசாலையிலிருந்து வீடுநோக்கி வந்துகொண்டிருந்தேன். அப்போது, நான் வந்துகொண்டிருந்த பஸ்வண்டியினிலே மூவர் கதை ஆசிரியர்கள் பற்றியும், அவர்களின் எழுத்தும் திறன்களையும், இலக்கண அறிவையும், பண்டைய எழுத்தாளர் பற்றியும் அளவளாவிக்கொண்டிருந்தனர். இதை நான் வெகுவாக இரசித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

“ராமு, கம்பராமாயணத்தில் நீ கண்டிருப்பாய், அதாவது சுந்தரகாண்டத்தை; அச்சுந்தரகாண்டத்திலேதான் முதன் முதலில் அறத்திற்கு வெற்றி கிட்டுகின்றது. அநுமன் இலங்காபுரிக்கு ஏகினான்; சீதையைச் சந்தித்தான்; அரக்கரை அழித்தான்; அவை இருக்கட்டும். அவர் ஏன் அக்காண்டத்தை சுந்தரகாண்டமெனக் கூறல்வேண்டும்? அறம்பற்றி அறிவுபற்றிக் கூறப்படும் காண்டம்? ஏன் அழகு காண்டம் என மாறவேண்டும்?”

“கண்ணு இலங்காபுரியின் அழகு அதாவது சுந்தரம் நீக்கப்படுவதை, அழிக்கப்படுவதைக் கூறும் காண்டமாய் அல்லது அழகில்லா அசுரன் நீங்குவதால், அழிவதால் அதாவது அழகானவர்கள் தோன்றுவதற்குக் காரணமாய் உள்ள செயல் என்பதால் சுந்தரகாண்டமெனலாம் அன்றோ.”

“இல்லை, இல்லை; நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். வள்ளுவர் கூறினார்:

“என்ற பொழுதும் பெரிதுவக்கும்—தன்மகனைச் சான்றோனெனக் கேட்டதாய்”

என. அதுபோல் கம்பனும் அநுமன் இலங்காபுரியை அடைந்து, நகரத்தை அழிக்கும் செயல்களைப் பாடல்களாகப் பெற்றெடுத்தான். அதனால் அவன் மனம் மகிழ்ந்தது. தன் பிரசவ வேதனையை மறந்தான். அந்த இன்பத்திலும் பார்க்க “அவன் பாடிய அழகான கருத்துடைய அழகான பாடல்கள்” எனக்கேட்டவன் “சான்றோன் எனக் கேட்டதாய்” போன்று மகிழ்ந்து அழகானவை என எண்ணி மகிழ்ந்தான். அதனால் சுந்தரகாண்டமே என அழைத்தான். அதனூற்றான் வந்தது என்றார் மூன்றாமவர்.

இதைக்கண்டபோது, கேட்டபோது எனக்கு, நானே அந்தக் கம்பனாக இருந்திருந்தால், இன்று என்னைப்பற்றித்தானே கதைத்திருப்பார்கள் என்று ஒரு நப்பாசை ஏற்பட்டது. குறைத்தது நான் ஒரு எழுத்தாளனாகவெனினும் இருக்கவில்லையே, என்னைப்பற்றி ஊர் உலகம் கதைத்திருக்குமே எனக் கவலைப்பட்டேன். இதன்காரணமாக நான் ஓர் எழுத்தாளனாக மாறவிருப்பினேன்! அதற்காகப் பாடுபட எண்ணினேன்.

மாலேவேளை வந்தது; முகம், கைகால் அவம்பினேன். அம்பிகையைத் தொழுதேன். மேசையை அடைந்தேன். முடிவில் ஒரு உருவகக் கதையை எழுதினேன். ஏனெனில் உருவகக் கதையை எழுதுவதற்குக் குறைந்த கற்பனை போதுமாகையால் எழுத ஆரம்பித்தேன்; கடதாகிகளை எடுத்தேன்; “பிச்சைக்காரன்” என்ற தலையங்கத்தை எழுதியபின்னர் கதையை ஆரம்பித்தேன்.

ஒரு பிச்சைக்காரன் வருகின்றான். நரைத்த தலைமுடி; சுருக்கு விழுந்த சவரம் செய்யாத முகம்; ஊசிவைக்க இடமில்லாத வேட்டி; வெறுங்கால்; வெறுமேல்; ஒரு கையில் ஒரு பேணி; மறுகையில் ஊன்று தடி; வெறிகாரன் நடப்பதிலும் மோசமான முறையில் தள்ளாடித் தள்ளாடி அந்த மாடிவீட்டை அடைகின்றான். வீடா அது. இல்லையில்லை, மாடமாளிகை, கூடகோபுரம் போன்ற பிரமாண்டமான அமைப்பு. அவ் வீட்டிலிருந்து வெளியே வருகின்றார் பிரபு தனது நாயுடன். காண்கின்றார் பிச்சைக்காரனைக் கையில் பேணியுடன். நுழைகின்றார் வீட்டினுள். நாய் குரைக்கின்றது: பிச்சைக்காரனைக் கவனிப்போர் வரிசையில் அது ஒன்றே ஒன்றுதான் உண்டு. என் செய்வோம், காலம்மாறிவிட்டதெனக் கூறியவண்ணம் மீள்கின்றான். அப்போது “கமகம்”வென்று இறைச்சிப் பொரியலின் மணம் வீசுகின்றது. திரும்பிப் பார்க்கின்றான். அங்கே நாய்க்கு உணவு வைக்கின்றான் வேலைக்காரன். பிச்சைக்காரன் “கேவலம், மனிதனுக்குக் கிடையாத உணவு நாயிற்கா” எனக் கவலைப்படுகின்றான்: மீண்டும் மீண்டும் வாசனைவந்த திசையையே நோக்குகின்றான். இதனால் பாதையில் வரும் காரின் இயங்கும் சத்தம் கேட்கவில்லை. சாரதியும் “கோனை” இயக்கவில்லை. ஆம், இதோ, ஒரு விபத்து. பிச்சைக்காரன் காலமாகக் குடிவெறியிலிருந்து பணக்காரரின் மகனார் இறங்குகின்றார், ஏழையின் சடலம் உடனடியாகப் புதைக்கப்படுகின்றது; விபத்துக்கான நடவடிக்கை எதுவுமில்லை; என்செய்வோம் காசே தான் கடவுளன்றோ!

இவ்வுருவகக் கதையை எழுதிய எனக்கே இக்கதையிலிருந்து நாம் பெறக்கூடிய நன்மைபயக்கும் செயல்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. எனவே நான் இக்கதையைக் குப்பைத்தொட்டியில் போடவேண்டியதாயிற்று: நான் ஒரு எழுத்தாளனானால் எத்தனை காசுதங்கள் வீணடிக்கப்படுமோ தெரியவில்லையே.

கதையின் மேலிருந்த ஆசை கட்டுரையின் மேலே பாய்ந்தது. கற்பனையில் வந்தவற்றையெல்லாம் கட்டுரை என வடித்தேன். கண்காணாத சீமையைப் பற்றிக் கண்டது போன்று வரைந்தேன்; கண்ட கணவைக்காணாத ஒரு கனவாக மாற்றினேன். இக்கட்டுரைகளை ஒரு சில நாலுமறிந்தவர்களிடம் காட்டினேன்; அவர்கள் இதை அவ்வளவாகப் புகழவில்லை; இதனால் மனமுடைந்தேன்;

“ஊக்கமது கைவிடேல்” அன்றே! மீண்டும் சில திருத்தங்களுடன் எழுதினேன். பின்னர் அவையும் குப்பைத்தொட்டிக்கே பலியாயின.

“முயற்சி திருவினையாக்குமன்றே.” எனவே சில கட்டுரைப் புத்தகங்களை வாசித்தேன்; மீண்டும் கட்டுரை வரைந்தேன்; உருவானது இரு கட்டுரைகள்; அவையும் தரமானவையாய் இருக்கவில்லை;

“முயற்சி உடையோர் இகழ்ச்சி அடையார்.” எனவே மீண்டும் மீண்டும் பலவிதமான முயற்சிகளை எடுத்தேன், அப்போது, எனக்குக் கட்டுரை எழுதும்போது, ஒரு முறை காணப்படவேண்டும். அதாவது முதலில் தலையங்கத்தைப் பற்றியும், அதனுடன் சேர்ந்த, அதனைப்போன்றவற்றையும் எழுதவேண்டும். பின்னர் தலையங்கத்தின்கீழ் வரக்கூடிய செயல்களைப் பற்றி நன்றாக விபரிக்கவேண்டும். இறுதியாகத் தலையங்கம் காரணமாக ஏற்படும் நன்மை, தீமைகள், நற்பழக்கங்கள், இனி எவ்வாறு நடக்கவேண்டும் போன்றவையை எழுதி முடித்தல்வேண்டும்; இவ்வாறு கட்டுரை எழுதப்பழகினேன்; நல்ல கட்டுரைகளை வரைந்தேன். எனினும், எனது கட்டுரையாராலும் சிறந்த கட்டுரை எனச் சிறப்பிக்கப்படவில்லை, என்செய்வோம்;

அடுத்து, கவிதையே எஞ்சியிருந்தது; அதிலும் ஊக்கம் காட்டினேன்: “பட்டகாலேபடும் கெட்டகுடியே கெடும்” என்பதுபோன்று எதிலும் தோல்வியற்ற நான் இதிலாவது வெவ்வேறு? தோற்றேன். நான் ஒரு கதையெழுதுபவனாகவோ, அன்றிக் கட்டுரை எழுதுபவனாகவோ அன்றிக் கவிதை எழுதுபவனாகவோ வரமுடியவில்லையே;

நான் ஒரு எழுத்தாளனாக எட்டும் அறிந்தவனாக வரமுடியுமெனில் முதலில் இறைவன் மீதே கவிதை பாடுவேன்; அன்றைய சம்பந்தரையும் அப்பரையும் எனக்குப் பின்னால் பாடலில் மட்டுமென்றாலும் கொண்டு வரமாட்டேனா? இன்றைய இளைஞர் சைவ சமயத்தின்மீது வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையை அதிகரிக்கச் செய்விப்பேன், நாஸ்திகனாக வாழ்பவனை வாரியார் போன்று மாற்றி ஒரு கடவுள் பிரசையாக, பக்தனாக இவ்வுலகிற்கு அளிப்பேன். அதற்கான கட்டுரை, கவிதை, கதை என்பவற்றை ஆக்குவேன்;

இன்றைய அரசியல் சீருஞ்சிறப்புடனும், ஆபிரகாம் லிங்கன் கூறிய: “மக்கள், மக்களை, மக்களால், மக்களுக்காக ஆளுவதே ஜனநாயகம்” எனும் வாக்கியம்போன்று இன்றைய அரசியல் முன்னேறப் பாடுபடுவேன். ஏர்பிடித்து, உணவுப்பிரச்சனையை நீக்குவதற்கு என்னுடைய கதை, கட்டுரை, கவிதையை ஆக்குவேன்;

நான் ஒரு எழுத்தாளனானால், கெட்டுப் போன, கெடப்போகின்ற, இன்றைய சமுதாயத்தை, அரசியல், சுகாதாரம், கல்வி, கலை, கலாச்சாரம், சுதந்திரமுள்ள ஒரு சிறந்த நாடொன்றை ஆக்குவதற்கு, யார், யார், எதை, எதையெல்லாம் செய்யலாமோ அவற்றையெல்லாம் செய்து, செய்வித்து ஒரு எழுத்தாளன் செய்யவேண்டிய கடமையைக் கட்டாயமாகச் செய்வேன். இது உறுதி. ஆனால் நான் ஒரு எழுத்தாளனாக வேண்டுமே?

சிவபாதகந்தாரம் ருஜுதமார்

9 அ, விஞ்ஞானம்.

கனவா ? நனவா ?

என் பெயர் ஆனந்தன். நான் பிறந்து மூன்று மாதங்களுள் 'முடிசார்ந்த மன்னரும் முடிவில் ஒருபிடி சாம்பராவர்' என்னும் முதுமொழிக்கிணங்க பிடிசாம்பராகி விட்டார் என் தந்தை; இறைவனுக்கும் கருணையில்லைப்போலும், மூன்றும் வருடம் தாயாரும் தந்தை சென்ற இடத்திற்குச் சென்று விட்டார்; நான் அனாதையாகி விட்டேன்; பின் என்னை என் உறவினரூர் ஒருவர் வளர்த்து வந்தார்; அவருக்குப் பிள்ளைகள் இல்லாதபடியால் என்னில் மிகவும் அன்பாக இருந்தார். நான் எப்பொழுதும் பாடசாலையில் முதலாம் பிள்ளையாகவே சித்தியடைந்து வந்து, எட்டாம் வகுப்பில் வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கத்தினரால் நடத்தப்பட்ட பரீட்சையில் ஏழு 'டிஸ்ரிங்ஷன்'கள் எடுத்து சித்தியடைந்தேன். அதன் பின்பு க. பொ. த. உயர் தரப்பரீட்சையில் 3 'டிஸ்ரிங்ஷன்'களுடன் சித்தியடைந்தேன். இதைக் கண்ட என் வளர்ப்புத்தந்தை ஆனந்தக்கடலில் ஆழ்ந்தார்.

பின் அவர் என்னை லண்டனில் பொறியியலாளர் கல்வி கற்பதற்காக அனுப்பினார். நான் மிகவும் துக்கப்பட்டு, என் வளர்ப்புத்தந்தையைப்பிரிந்துவிட்டு லண்டனில் கல்வி கற்று வந்தேன். அங்கு பொறியியலாளர் பரீட்சையில் மிகவும் திறமையாகச் சித்தியடைந்து விட்டேன் என்ற செய்தியை என் வளர்ப்புத்தந்தைக்குக் கடிதமூலம் அறியப்படுத்தினேன். அவர் மிகவும் சந்தோசமடைந்து தன் சந்தோசத்தைக் கடிதமூலம் எனக்குத் தெரிவித்தார்.

பின் நான் லண்டனிலிருந்து என் தாய் நாடாகிய தமிழ் ஈழத்திற்கு ஆகாய விமானத்தில் புறப்பட்டேன். மகிழ்ச்சிக்கும் எல்லையுண்டு என்னும் முதுமொழிக்கிணங்க நான் ஏறிவந்த விமானம் தீப்பற்றியது; அதிலிருந்து நான் ஒரு வீழ்ச்சித்துணைக் கருவியின் உதவியால் ஏதோ ஒரு ஆழ்கடலின் மத்தியில் இறங்கினேன். அங்கிருந்து நீந்தி ஒரு நகரின் கரையை அடைந்தேன். அங்குள்ள வாசிகசாலையினுட் சென்று, தமிழ் ஈழத்தின் வழிகள் என்னும்

தலைப்பில் ஒரு புத்தகம் இருந்தது கண்டேன். நான் அதை வாசித்துக்கொண்டிருந்தபொழுது இருட்டாகி விட்டது; வாசிகசாலைப் பொறுப்பாளர் என்னைக் கவனியாமல் பூட்டிச் சென்று விட்டார்.

வாசிகசாலையில் மின்சாரம் இருந்தபடியால்தான் நான் பயமில்லாமல் அதனுள் இருந்து அந்தப் புத்தகத்தை வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்புத்தகத்தில் சில பந்திகளிலிருந்து நான் இருப்பது பாரத நாடென அறிந்தேன். சிறிது நேரத்தின் பின் எனக்கு ஓர் எண்ணம் வந்தது; என்னுடைய படிப்புச் சான்றிதழ்களெல்லாம் எரிந்து சாம்பலாகி விட்டன. எனக்கு மனவேதனை அதிகமாகி விட்டது;

திடீரென மின்சாரம் நின்றுவிட்டது; மின்னலும் இடியும் அதிகரித்தன. பயங்கரமான இருட்டு, பயங்கர முழக்கம், நான் இரண்டாந் தடவையாக அனாதரவற்ற ஆனந்தனானேன். இந்தச் சூழ்நிலையில் ஒரு இடி வாசிகசாலையின் மேல் வீழ்ந்ததால், வாசிகசாலை தீப்பற்றியது. அச்சமயம் என்னை, தீப்பற்றாத ஒரு சதவு திறப்புடன் இருப்பதைக் காணமுடிந்தது. இதனால் நான் தப்ப முடிந்தது. உப்பிச் சென்று ஏதோ ஒரு வழியாக இந்தியாவின் தென்முனைக் கடற்கரையை வந்து அடைந்தேன். அங்கிருந்து தங்கத் தமிழ் ஈழத்தையும், பாரத நாட்டையும் பிரிக்கும் பாக்கூ நீரிணைக்குள் குதித்துச் சிறிது தூரம் சென்ற பின்பு கடலில் மிதந்து வந்த ஒரு கட்டையின் உதவியால் அரைவாசித் தூரத்தைக் கடந்து விட்டேன். திடீரென மலைபோல ஒரு அலை என்னைத் தூக்கிச்சென்று செந்தமிழ் மக்களின் இருப்பிடமாம் யாழ்ப்பாணத்துக்கு அருகில் இருக்கும் காங்கேசன்துறைக் கடலின் கரையில் ஒதுக்கி விட்டது. நான் மயங்கி இருந்தேன். அங்குள்ள மக்களில் சிலர் என்னை வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு சென்று எனக்கிருந்த காயங்களுக்கு மருந்து கட்டிவிட்டனர். நான் உதயசூரியன் கொடி பறக்கும் தங்கத் தமிழ் ஈழத்தை அடைந்து விட்டேன் என்று மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

பின் அங்கிருந்து என் பழைய நண்பனிடம் சிறு பண உதவி வாங்கிக்கொண்டு

மீன்பாடும் தேனாடும் உங்கத் தமிழையே இருப்பிடமாகக் கொண்ட பருத்தித்துறை மாநகரை அடைந்தேன்;

“என் தலைவிதி எதுவோ தெரிய வில்லை”. என் வளர்ப்புத் தந்தையின் பூதவுடலைக் கூடக் காணும் பாக்கியம் என் கண்ணுக்கு இல்லைப் போலும். அவருடைய சடலம் மயானத்தில் எரிந்துகொண்டிருப்பதைத்தான் என் கண்ணைப் பார்க்க முடிந்தது: அழுதேன், கத்தினேன், கதறினேன். அப்போது என் சுற்றத்தவர் இறந்தவர்கள், அமுதால் திரும்பி வருவார்களா என்று என் அழகையை ஆற்றினார்கள். பின் என்னை என் சுற்றத்தார்கள் கைவிட்டு விட்டார்கள். நான் மீண்டும் அனாதையாகி விட்டேன்;

நான் அனாதையாகி விட்டேன் என்ற செய்தியைக் கேட்ட என் பழைய நண்பர்களில் ஒருவன் தன்னுடைய நெல்வயல் தொழிலாளிகளை மேற்பார்ப்பவனாக நியமித்தான்; நான் அவனுக்குப் பலவழிகளில் உதவிகள் செய்தபடியால் தன்னுடைய தோட்டத்தின் ஒரு பகுதியை எனக்குத் தந்தான்; நான் அதிலிருந்து படிப்படியாக உயர்ச்சி அடைந்து, ஒரு மேல்மாடிக் கட்டடத்தில் தனிமையாக வாழவேண்டிய நிலை இப்பொழுது வந்துவிட்டது.

சு. சுவகுமார்,
9 “A”;

சமுதாயத்தில் இளைஞரின் பங்கு

சமுதாயத்தின் முக்கிய உயிர்நாடி இளைஞர்களாகும். சமுதாயத்தின் முன்னேற்றம், நன்மை, தீமை, உயர்வு, தாழ்வு, எல்லாம் இளைஞரின் கையிலேயே தங்கியுள்ளது: இளைஞர்கள் செல்லும் திசையில் தான் சமுதாயம் செல்கின்றது. இளைஞர்கள் எதை முற்போக்கு என்று கருதுகிறார்களோ அது தான் சமுதாயத்தின் கொள்கையாகின்றது; சமுதாயம் என்னும்

வண்டி இளைஞர்கள் என்னும் குதிரையால் இயக்கப்படுகின்றது;

வரம்பற்ற வல்லமை படைத்த இளைஞர்கள் இன்றைய சமுதாயத்தில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றார்கள். இளைஞர்களைச் சுற்றித்தான் சமுதாயம் அசைகின்றது: எதிர் கால உலகம், அதில் அமையப் போகும் சமுதாயம் என்பன இன்றைய சமுதாயத்தின் கருவான இளைஞர்களின் கையிலேயே தங்கியுள்ளது. இன்றைய உலகம் அதில் வாழும் இளைஞர்கள் மதப்பற்றுள்ளவர்களாக இருப்பின் எதிர் காலச் சமுதாயத்தில் சமயநிலை உச்சநிலையில் மிளிரும்.

இன்றைய இளைஞர்கள் எந்தக் கொள்கையில் அதிக நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்களோ அந்தக் கொள்கை தான் அடுத்த சமுதாயத்தில் செயலாக விளங்கும். ஆகவே இன்றைய இளைஞர்கள் நல்லதை நினைக்க வேண்டும்; நல்லதைச் செய்ய வேண்டும். நல்லதை வளர்க்க வேண்டும். பகுத்தறிவுப் பாதையிற் செல்ல வேண்டும். புகட்டு வாழ்க்கையை நீக்க வேண்டும். அநீதியை எதிர்க்க வேண்டும். அல்லற்படும் மக்களுக்கு ஆதரவு நல்க வேண்டும்; பகுத்தறிவற்ற மக்களுக்கு பகுத்தறிவை ஊட்ட வேண்டும். அறியாமையை அகற்ற வேண்டும். அறிவுப் பாதையை அகற்றி ஆக்கப் பாதையை உலகுக்குக் காட்ட வேண்டும். பிழை என்று தெரிந்ததை அநீதியானது, அக்கிரமமானது என்று உணர்ந்ததை ஆயுள் முழுவதும் எதிர்த்து நிற்க வேண்டும்.

நாட்டுக்குச் சேவை செய்ய முன்வர வேண்டும்; சிரமதான இயக்க மூலமும், கூட்டுறவு இயக்க மூலமும் நாட்டிற்கும், மக்களுக்கும் சேவை செய்ய வேண்டும்; பலனை எதிர்பாராமல் நன்மை செய்ய வேண்டும். சோம்பேறிக் கூட்டத்தை வளர்க்காமல் உழைக்கும் கரங்களை உருவாக்க வேண்டும்; பொய்யும், சூதும் நிறைந்த அரசியல் வாதிகளிடமிருந்து மக்களை விடுவித்து உண்மையைப் புகட்ட வேண்டும்; சாதி, மத பேதங்களை உடைத்தெறிய வேண்டும்; நாட்டிற்காகத் தன்னையே அர்ப்பணிக்க வேண்டும்; நாடு நமக்கு என்ன உதவி செய்தது என்ற கேள்

வியை விடுத்து நாம் நாட்டிற்கு என்ன பங்காற்றினால் எதிர்காலச் சமுதாயம் உச்ச
செய்தோம் என்று மனச்சாட்சி பதில் நிலையையடையும் என்பதில் ஐயமில்லை.
சொல்லும்படி வாழ வேண்டும்: இப்படி
யாக இன்றைய சமுதாயத்தில் இளைஞர்கள்

வே. சக்திவேல்,
9 "அ" விஞ்ஞானம்:

இளைஞர் இணக்கம்

சிந்தைதனில் திடங்கொண்டு தினமும் நல்வாழ்வுபெற
எந்திரங்கள் எங்குமிரு இவ்அதிசயமாம் உலகினிலே
பேணிடுவோம் விவசாயம் பெருந்தொற்கையாய்ச் சேர்ந்திடுவோம்.
ஈடில்லா அதனையாம் என்றென்றும் போற்றிடுவோம்.

கோழிகள் வளர்த்திடுவோம் குஞ்சுகளைப் பேணிடுவோம்
மாடுகள் வளர்த்திடுவோம் மாதென்னை வைத்திடுவோம்
ஆலைகள் அமைத்திடுவோம் அதன்மூலம் பணம்பெறுவோம்
காடுகள் அழித்துநல்ல பயிர்களை நாம் நாட்டிடுவோம்.

பிணிஎனும் கொடியநிலை அத்தனையும் நாமகற்ற
வளமிக்க பயிர்ச்செய்கை பாரினிலே செய்திடுவோம்
தனிஎன்னும் நிலைமறந்து நம்மக்கள் எனவளர்ந்து
பணிஎன்னும் தொண்டுதனைப் பாங்குடனே செய்திடுவோம்.

இணைஅற்ற இளைஞர்கள் எல்லாரும் ஒன்றாகக்
கூடி உழைத்திடுவோம் கோடிபணம் பெற்றிடுவோம்
கலைகள் வளர்த்திடுவோம் கலைமகளைப் போற்றிடுவோம்
பணிகள் பல செய்திடுவோம் பார்தனையே காத்திடுவோம்.

சோம்பித்திரியும் இனம் சுறுசுறுப்பாய் வாழ்ந்திடவே
ஏங்கித்திரியும் இனம் எழுச்சிமிக்கு எழுந்திடவே
பற்பலரும் கூடிமிகு பரபரப்பாய் உழைத்திடுவோம்
திருமகளைப் போற்றிடுவோம் திருவருளைப் பெற்றிடுவோம்.

எங்கையே எமக்குதவி எனஎண்ணி நாமுணர்ந்து
ஏர்தனை எடுத்திடுவோம் எழுச்சியுடன் எழுந்திடுவோம்
பாரில்மிகு பயிர்ச்செய்கை பாங்குடனே விளைந்திடவே
பையில் பணம்வரவே பண்பாய்நாம் வாழ்ந்திடுவோம்.

இ: நவாத்தினாசா,
9 "A" விஞ்ஞானம்:

நாவலர் பணி

தமிழ் வாழ்ச் சைவம் வாழ அவதரித்தவர் ஸ்ரீஸூர் ஆறுமுகநாவலர். சமய குரவர் நால்வருக்குப்பின் சைவமும் தமிழும் வளர்த்த பெரியார் அவர். நல்லைநகர் ஆறுமுகநாவலர் பிறந்திலரேல் எம்மவரிற் பலர் சைவர்களாயிருப்போமோ என்பதே ஐயத்திற் கிடமானதாகும்; தமிழிற் தொல் காப்பியம், நன்னூல் போன்ற இலக்கண நூல்களையும், திருக்குறள் முதலிய இலக்கிய நூல்களையும் திருக்கோவையார் பெரிய புராணம் முதலிய சைவத் திருமுறைகளையும், சமய நூல்களையும், கந்தபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம் ஆகிய புராணங்களையும், இன்றோள்ள பிறவற்றையும் அழகுறப் பிழையின்றி அச்சேற்றி வெளியிட்ட பெருமை அவர்களைச் சார்ந்ததாகும். சிறந்த உரை எழுதியவர் அவர். சைவத்திற்கு ஒரு சோதனைக்காலம் ஏற்பட்டிருந்த போது, அதற்கு நேர்ந்த இடக்கண் நீக்கி அதனைக் காப்பாற்றியவர் அவர். வசன நடை என்றால் இஃது என்று எழுதிக் காட்டியவர் அவர். அவரை "வசன நடை கைவந்த வல்லாளர்" என்று சூரிய நாராயணசாஸ்திரி சொன்னார். தமிழிற் குறியீடுகளைப் புகுத்தியவர் அவர். பிரசங்கம் என்றால் எத்தகையது என்று நிகழ்த்திக் காட்டியவர் அவர். அவர் ஒரு பரசமயகோளரி; அஞ்சா, நெஞ்சம் படைத்த வீறல் வீரர்; ஆண்டவன் அருளிலே திகழ்ந்து நின்று அரும்பணி ஆற்றியவர். இத்தகைய பெரும் பணி ஆற்றிய தனியொரு மனிதர் வேறு எவரேனும் உளரோ என்று உங்கள் உள்ளத்திலே கேட்டுப் பாருங்கள். நாவலர் பெருமான் அவதார புருஷர். அவர் செயற்கரிய செய்த பெரியார். அவர் தமது அரும் பெரும் பணிகளால், தியாகத்தால், ஒழுக்கம் நிறைந்த வாழ்க்கை மேம்பாட்டால், இன்ன பிறவற்றால் சைவ அன்னையையும், தமிழ் அன்னையையும் காப்பாற்றிய வீரப் புதல்வர். ஈழத்தில் மட்டுமல்ல, இந்தியாவிலும் அவர் ஆற்றிய பணிகள் தமிழ் மக்களால் என்றும் மறக்கற்பாலனவல்ல.

"தானம் எல்லாவற்றுள்ளும் தக்கது வித்தியாதானமே" என்று எடுத்துச் சொல்லிச் சொல்லி தமிழ் நாட்டில் சைவப்பாட

சாலைகளைத் தாபனஞ் செய்ய மக்களைத் தூண்டினார். அக்காலத்தில் சிதம்பரத்தில் அவர் ஸ்ரீஸூரிய சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையே அங்கு பல்லாண்டுகளின் பின் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் எழுதற்கு வழிகாட்டியாக அமைந்தது எனலாம்; சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் தில்லைவாழ் அந்தணர் சீரூர்களும், பிறரும் கடுகளவாயினும் திரவியச் செலவின்றிக் கல்வி கற்க வைத்த பணி மட்டுமன்றி வழிவகையில்லா மாணவர்க்கு உணவு, உடை, உதவி கொடுத்துக் கற்க வைத்தார். இது மட்டுமா? யாழ்ப்பாண வித்தியாசாலைக்களித்த பொருளினும் மிகப் பெரும் பொருளைச் சிதம்பர வித்தியாசாலைக் களித்தார்;

அருந் தமிழர்களே! நாவலர் ஒரு மொழித் தொண்டர், சமயத் தொண்டர் என்ற வகையிலா இவரைப் போற்றி வந்தீர்கள்? அவர் ஒரு சமூகத் தொண்டர் என்றறிவீர்களா? அதனால் அவருடைய பணி முழுமையானது என்றறிவீர்களா? 1876இல் பெரும் பஞ்சமும், பட்டினியும் தலைவிரித்துத் தாண்டவமாடிய கோரநிலையில் அன்றைக் கஞ்சித் தொட்டி நிறுவிப் பல்லாயிரம் மக்களைப் போஷித்ததை வண்ணவாசிகள் அறியார்களா? கோதாரி நோய் வெகுவாகப் பரவிய கொடிய சூழ்நிலையிலும் உடல் நலனை நோக்காது சேவை செய்யவில்லையா? எங்கேனும் ஒரு தொற்று நோய் பரவுகிறது என்று கேள்விப்பட்டதும் ஓட்டமெடுத்து விடுவார்களே! நாவலர் பணி இதுவர்? அவர் பணியைப் பின்பற்றிப் பிறவிப்பயனை அடைய வேண்டாமா?

ஆதலால் தமிழர்களே! நாவலர் பணியை நாமும் பின்பற்ற வேண்டும். எல்லோரும் ஒரு சிறு பங்கு கொண்டு பணியில் ஈடுபட்டால் நாவலர் கண்ட கனவு நனவாகும், தமிழ், சமயம் வளர நாவலர் காட்டிய வழியே சிறந்தது என்பது உண்மை. அவர் வழி நிற்போம் நாம் என்று தமிழர் அனைவரும் விரதம் கொண்டு முயல்வோமாயின் நமது நாடு, மொழி, சமயம் வளர நாம் வேறெவ்வித வழியையும் பின்பற்ற வேண்டிய அவசியம் இருக்காது;

கா. தா. யோகநாதன்,
9 விஞ்: "அ":

நூல் நிலையம்

உலகில் கல்வி பயில்வதற்கு எத்தனையோ விதமான வழிகள் உண்டு. இவற்றுள் நூல்நிலையமும் முக்கியமானதொன்றாகும்.

நூல் நிலையம் என்றால், அங்கு பத்திரிகைகள், விஞ்ஞான சம்பந்தமான நூல்கள், சரித்திர சம்பந்தமான நூல்கள், பூமிசாஸ்திர சம்பந்தமான நூல்கள், கதைப் புத்தகங்கள் கட்டுரை மஞ்சரிகள், நல்வழிகள் போன்றவை காணப்படும். இவற்றைவிட வேறு பல நூல்களும் காணப்படும்.

நூல் நிலையம் நல்ல சுத்தமானதும், அமைதியானதுமான இடத்தில் அமைந்திருக்கும். இது அநேகமாகக் குடிசனம் கூடிய இடத்திலேயே அமைந்திருக்கும். அதிகமான நூல்நிலையங்கள் சீமேந்துக் கட்டடங்களாலேயே ஆனவை. இங்கு புத்தகங்களை அடுக்கி ஒழுங்காக வைப்பதற்குரிய வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கும். இருந்து வாசிப்பதற்கு ஆசனங்கள் போடப்பட்டிருக்கும்.

ஒவ்வொரு நூல்நிலையத்திற்கும் ஒவ்வொரு தலைவர் இருப்பார். அவரைத் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு உபதலைவரும், ஒவ்வொரு காரியதரிசியும், ஒவ்வொரு பொருளாளரும், மற்றும் பல அங்கத்தினரும் அங்கம் வகிப்பார்கள். இவர்களே நூல் நிலையத்துக்குப் பொறுப்பாளராக இருப்பர். இவர்கள் ஒரு கிழமைக்கொருமுறை அல்லது ஒரு மாதத்துக்கொருமுறை கூட்டம் கூடிப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடாத்துவர்.

நூல் நிலையம் மக்களுக்கு பல நன்மைகளைக் கொடுக்கிறது. பாடசாலைக் கல்விக்குப் புத்தகச் செலவு, கொப்பிச் செலவு மற்றும் பல செலவுகள் போன்றவை உண்டு. ஆனால், நூல் நிலையத்துக்குச் சென்று அறிவை வளர்ப்பதற்கு ஒருவித செலவும் இல்லை; அங்கு தலைவரின் உத்தரவுடனே, அல்லது உத்தரவு இல்லாமலோ சென்று வேண்டிய நூல்களை எடுத்து வாசிக்கலாம். சில பெரிய நூல் நிலையங்களின் பொறுப்பில் விளையாட்டுப் போட்டிகளும், நாடகப் போட்டிகளும் நடாத்தப்படும். அத்துடன் பரிசளிப்பு வைபவமும் நடைபெறும்;

உலகில் தற்பொழுது எல்லா இடங்களிலும் நூல் நிலையங்கள் காணப்படுகின்றன. இல்லாத இடங்களில் அமைத்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒவ்வொரு மூலை முடக்குகளிலும் அமைக்கப்படல் வேண்டும்.

நூல் நிலையத்துக்குச் சென்றால் அங்கு ஒருவரோடொருவர் உரையாடாமல் அமைதியாக இருந்து வாசித்தல் வேண்டும். இங்குள்ள புத்தகங்கள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் குழப்பி வைக்காமல் ஒவ்வொரு புத்தகமாக எடுத்து வாசித்தல் நன்று; நூல் நிலையத்தை அசுத்தம் செய்யவும் கூடாது. இங்குள்ள நூல்களைக் கிழிக்கவும் ஆகாது.

நாம் செலவில்லாத முறையில் அறிவை வளர்க்க வேண்டுமானால் நூல் நிலையமே உகந்தது. இது புத்தகங்கள் வாங்க வழியில்லாத ஏழைகளின் அறிவையும் வளர்க்கின்றது. நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு நூல் நிலையமும் ஒரு முக்கிய காரணியாகும்; இது ஒரு புனித இடமாகும். இதை எவரும் குறை கருதுவதில்லை.

ஆகவே, இந்தப் புனித இடத்துக்கு நாம் ஓய்வு நேரங்களிலாவது சென்று அதன் பயனைப் பெறுதல் வேண்டும். இங்கு செல்வது ஒரு பொழுதுபோக்காகவும் இருக்கும். எனவே மாணவர்களாகிய நாம் நூல் நிலையத்தின் உதவியைப் பெறுதல் நன்று.

காந்தியடிகளைப் போன்ற பெரியார்களை ஒரு நடமாடும் நூல் நிலையம் என்று கூறலாம். ஏனென்றால் இவர்களின் மனதில் எத்தனையோ நூல்களின் அறிவாற்றல் உண்டு; இவர்களைப்போல் நாமும் வரத்தெண்டிக்க வேண்டும்.

உலக நாடுகள் பல, பெரிய நூல் நிலையங்களை அமைத்து அறிவை வளர்க்கின்றன. உலகில் மிகப் பெரிய நூல் நிலையம் லண்டன் மாநகரில் உண்டு. அடுத்ததாக நியூயோர்க் நகரில் உண்டு. இப்படியான பிரமாண்ட நூல் நிலையங்களை எம்நாட்டிலும் உண்டாக்கி நாமும் கல்வியின் பயனை அடைய முன்வரல் வேண்டும்.

T. கண்ணன்,
9 "B" விஞ்ஞானம்

விதியின் மதி

நறுநீரோடைகளும், மணங்கமழ் சோலைகளும், பசும்வயல்வெளிகளும் நிறைந்த காவேரி எனும் கிராமத்தின் மத்தியில் ஓர் ஏழை விவசாயி தானும் தன் குடும்பமுமாகத் தன் தோட்டக்காணியின் அருகே குடும்பம் நடத்தி வந்தான். தானும் தன் மனைவி மக்களும் பகலில் தங்கள் தோட்டத்தில் பாடுபட்ட ஊதியத்தைக் கொண்டே தம் அன்றாட வாழ்க்கையைக் கழித்தனர். ஊர்மக்களால் வேலு என அழைக்கப்பட்ட அவன், கடவுள் பக்தியும், நேர்மையும் நிரம்பியவன். இவன் பிறர் பொருளைத் தீண்ட மறுப்பவன்; இவ்வித குணம் படைத்த வேலு தன் குடிசைக்கு அண்மையில் உள்ள பாழடைந்த கந்தசுவாமி கோவிலைக் காலையில் தோட்டத்திற்குப் போகும்போதும், மாலையில் வீட்டிற்குத் திரும்பும்போதும் வணங்கத் தவறமாட்டான்;

ஒருநாள் அதிகாலையில் துயில்விட்டெழுந்த வேலு காலக்கடனை முடித்துக் கொண்டு, கடவுளைத் தியானித்துக்கொண்டபின் மனைவி கொடுத்த கால ஆகாரமான பழைய சோற்றை அருந்திவிட்டுத் தனது நித்திய வேலையைக் கவனிக்கப் புறப்பட்டான். அவன் சிறுவீதி வழியாகச் சென்று கந்தசுவாமி கோவிலை அடைந்து வணங்கிவிட்டுத் தன் வயலை நோக்கி நடக்கலானான். அவனது கால்கள் தன்பாட்டிலேயே சென்றுகொண்டிருந்தன. ஆனால் அவனது மனம் குடும்பத்தின் நிலையைச் சிந்தித்த வண்ணமே இருந்தது. அவனது எண்ணங்கள் அலை அலையாக மோதின. அவனுக்கு ஒரு மகள் திருமண வயதடைந்தும் திருமணமாகாத குறையுடன் வாழ்ந்து வந்தாள். இக்குறையே வேலுவின் குடும்பத்தின் பெருங்குறையாக நிலவி வந்தது. இந்நிலைக்கு அவனது குடும்பத் தாழ்ந்த பொருளாதார நிலையே காரணமாகும். இவ்விதம் யோசனையில் சென்று கொண்டிருந்த வேலு வீற்குத் தன் தோட்டம் அண்மித்ததே தெரியவில்லை. பின் தன் யோசனையில் இருந்து விடுபட்ட வேலு தன் தோட்டத்திற்கு வந்துவிட்டதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டதும் தன் தோட்டத்தின் உள்ளே

புகுந்து தன் வேலையில் ஈடுபட ஆயத்தமானான். ஆயத்தமானதும் மண்வெட்டியைத் தூக்கித் தோளில் வைத்த வண்ணம் அரையில் கட்டிய துவாய்த்துண்டுடன் தன் தோட்டத்தில் கொத்தி முடித்தபின் மிகுதியாக இருந்த பாகத்தைக் கொத்துவதற்காகச் சென்று கொண்டிருந்தான்.

குறித்த இடத்தை அடைந்த அவன் தன் வேலையில் ஈடுபடத் தொடங்கித் தான் கொத்த வேண்டிய பாகத்தின் பெரும் பாகத்தைக் கொத்தி முடித்து விட்டுக் களைப்பு உண்டாகியதால் அருகே உள்ள சிறு மரநிழலில் களைப்பாறித் தனது மடியில் உள்ள வெற்றிலைச் சரையை விரித்து வெற்றிலை போடத் தொடங்கினான். அப்பொழுது கதிரவன் நடு உச்சியை அடைந்து விட்டான். மத்தியானமாகி விட்டதால் அவனுக்குப் பசியும் வயிற்றைக் கிண்டியது. தனது மிகுதி வேலையையும் முடித்துக் கொண்டு வீடு செல்வோம் எனும் நோக்கத்துடன் மீண்டும் வேலையில் ஈடுபட்டான்; மிகுதியாக இருந்த பகுதியைக் கொத்திக் கொண்டிருக்கையில் கொத்தி முடியும் தறுவாயில் அவனது மண்வெட்டியில் ஏதோ ஒரு பாத்திரம் தட்டுப்படுவதுபோல் இருந்தது. பின் அதைக் கவனமாக அவதானித்து வெளியே எடுத்தபோது அது ஒரு சிறு பெட்டியாக இருந்தது.

அப்பெட்டி தகரமேற்பரப்பைக் கொண்டமையால் துருப்பிடித்துக் காணப்பட்டது; அதற்குள் என்ன இருக்குமோ என யோசித்த வண்ணம் திறந்தான். என்ன ஆச்சரியம், அதற்குள் நிறையத் தங்க நாணயங்களும், தங்க நகைகளும் நிறைந்திருந்தன. இவற்றைக் கண்ட வேலுவின் கண்கள் வியப்பால் விரிந்தன. அவனது மனம் அதிர்ச்சி அடைந்து களிப்புற்றது. பின் தான் வேலையில் ஈடுபட்டிருப்பதை மறந்து அவனது மனம் வியப்பால் வியந்தது. அவனது மனம் பலவாறு யோசிக்கத் தொடங்கியது. முன்னையோர்களின் மூட நம்பிக்கையை எண்ணி ஒருபுறம் வருந்தினான், உலோபி ஒருவன் புதைத்த பொருளை தான் தீண்டுவதனால் அதன் பாவம் தன்மீது வருமோ என ஒரு கணம் யோசித்தான். பின்னர் இவை எல்லாம் கடவுளின் செயல்

என எண்ணினான்; ஆனாலும் அவன் மனம் மூதாதையரின் மூடக்குணத்தை எண்ணி எண்ணி வருத்தப்படலாயிற்று.

இச்செய்தியைத் தனது மனைவி மக்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று ஆவலுடன் வீட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டான். அவனது மனமோ ஒரே ஆனந்தக்களிப்பினால் மூழ்கிக் கிடந்தது. அவன் தினமும் வணங்கும் கோவிலை அண்மித்து விட்டான். கந்தனின் திருவருளே திருவருள் என அவன் நினைத்துத் தனக்குக் கிடைத்த புதையலின் ஒரு பகுதியை எடுத்து அக்கோவிலிற்குக் காணிக்கையாய்ச் செலுத்தி விட்டு இறைவனை மனங்குளிர வணங்கி விட்டுத் தன் வீட்டிற்குச் சென்றான். வீட்டிற்குச் சென்ற அவனுக்கு அங்கே ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி காத்திருந்தது. அங்கே அவனது புத்திரிக்கு விவாக சம்பந்தமான பேச்சு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. மாப்பிளை வீட்டுக்காரரும், பெண்ணின் தாயாரும், மற்றும் சுற்றத்தவரும் குழுமியிருப்பதைக் கண்டு, வேலு வியப்பும், மகிழ்ச்சியும் அடைந்தான். இவ்வாறுகக் கல்யாணப் பேச்சுக்கள் வெற்றிகரமாக நிறைவேறிக் கல்யாண நாளும் குறிக்கப்பட்டது.

இவை எல்லாம் கந்தனின் திருவருட் செயலே என எண்ணி அவனது மனம் மகிழ்ச்சியால் பொங்கியது. தனக்குக் கிடைத்த புதையலை மக்களுக்குக் கூறி மகிழ்ந்தான். கல்யாண நாளும் நெருங்கியது. அத்தினம் வேலுவின் இல்லமாகிய குடிசை மாளிகைபோல் மாறியது. கல்யாண ஆயத்தங்களும் தடல்புடலாக நடைபெற்றன. கண்கவரும் அலங்காரங்களால் இல்லம் காட்சியளித்தது. என்னே கந்தன் அருள்! என்னே விதியின் மதி!

இ. நவரத்தினராசா,
9 "A" வீட்டுரானம்.

விடியவில்லை

இரண்டு நாட்கள் வானத்தோடு கோபித்துக் கொண்டு முகில்கள் வடித்த கண்ணீர் ஆரூயப் பெருகி ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

அங்கோர் இடத்தில் ஒற்றையடிப் பாதை சென்றது. நெடுந்தாரம் நடந்திளைத்ததால் போலும் அது ஒரு முடக்கில் நின்றுவிட்டது. அந்த இடத்தில் ஒரு சிறிய வீடு. அவ்வீட்டின் தலைவர், ஆம்! அவர் மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் வானுலகு புருந்து விட்டார். அவர் மனைவிதான் சித்திரா. அவள் மாடாய் உழைத்து அக்குடும்பத்தை நடாத்தி வந்தாள்.

சித்திரா தம் மக்களிருவரையும் தன்னிரு கண்ணெனப் பேணிப் பாதுகாத்து வந்தாள். அக்கண்களில் ஒன்று மகேஸ். மற்றது கல்பனா. அன்னை தன் முழு நம்பிக்கையையும் மகேஸ்மீது வைத்திருந்தாள். புதல்வனும் அன்னையின் ஆசைக்கேற்பப் பத்தாம் வகுப்புப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து விட்டான்.

அன்று இன்றியூ தினம், மகேஸ் எடுப்பாக உடையணிந்து புறப்பட ஆயத்தமாகி அன்னையிடம் விடை பெறச் சென்றான். அன்னையின் கண்களில் இரண்டு கண்ணீர்த் துளிகள் துளிர்ந்து நின்றன. 'மகேஸ் தாயைத் தேற்றினான். அன்னை, "மகனே இந்த முறையாவது ஒரு வழியேயே வா" எனக் கூறி விடையளித்தாள். மகேசும் தங்கையிடமும் விடைபெற்றுக் கொண்டு பஸ் தரிப்பிடத்தை நோக்கி நடந்தான்.

வானம் சிவந்துகொண்டு வந்தது. ஒரு கூட்டம் பறவைகள் அணிவகுத்துப் பறந்து சென்றன.

மகேஸ் பஸ் தரிப்பிடத்தை யடைந்தான். அதே நேரம் வீட்டில் அன்னை வேல் முருகன் படத்துக்கு முன்னால் மகனுக்காகப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தாள். அரைமணி நேரம் காத்திருந்த மகேஸ் ஒருபடியாக பஸ் வந்தது கண்டு மறித்தான்.

அபாயம் என்பதைத் தனது வர்ணத்தின் மூலம் இந்நாட்டு மக்களுக்குப் பறை

சாற்றிக் கொண்டிருந்த பஸ், வெற்றிலைச் சாயம் பட்டாலும் வெளியே தெரியாத செக்கச் சிவந்த தன் மேனியை ஒருமுறை குலுக்கிவிட்டு நின்றது. மகேஸ் ரிக்கெற் வாங்கிக் கொண்டு உள்ளே ஏறினான்;

பின்கதவருகில் இருந்த ஆசனம் அவனுக்கு இடமளித்தது. அடுத்த தரிப்பில் பலர் ஏறினர்; ஒரு கிழவிக்கு இடமளிக்க எழுந்த மகேசினது சேர்ட்டை அக்கிழவியின் மரவள்ளிக்கிழங்குக் கடகம் பதம் பார்த்தது.

நேர்முகப் பரீட்சைக்குச் சென்றுகொண்டிருந்த மகேசின் மனதில் எண்ணங்கள் அலையலையாய்ப் புரண்டோடின. ஒருவாறாக இறங்க வேண்டிய இடமும் வந்தது. பரீட்சைக்கு இன்னும் ஒருமணி நேரம் இருந்தது. பஸ்ஸில் நெரிந்து கலைந்து போயிருந்த ஆடைகளைச் சரிசெய்து மறுமுறை மேக்கப் செய்ய அருகில் இருந்த தனது சிற்றண்ணை வீட்டுக்குச் சென்று தனது காரியத்தை முடித்துப் பரீட்சை நடக்கும் இடத்துக்குச் சென்றான்;

நேர்முகப் பரீட்சை முடிந்து வீட்டையடைந்தான் மகேஸ்; அங்கு தங்கை அண்ணனை வரவேற்றான்; நாட்கள் உருண்டோடின. ஒருநாள் தபால்காரன் ஒரு கவரைக் கொடுத்துச் சென்றான். அதைப் பிரித்த மகேசினது கண்கள் ஆனந்தக் கண்ணீர் பொழிந்தன. மகேஸ் மட்டுமல்லாது, அன்னைக்கும், தங்கைக்கும் அளவு கடந்த ஆனந்தம். அவ்வளவு விசித்திரமாக அதில் எழுதியிருந்தது மகேஸ் வேலையில் சேர்க்கப் பட்டுவிட்டான் என்பதுதான். 'அந்திக் காக்கை கரைந்து கொண்டே தன் கூட்டை நோக்கி விரைந்தது.' தபால்காரன் "தந்தி" என்று குரல் கொடுத்தான். தந்தியை வாங்கிப் பிரித்தவனது கண்கள் கலங்கின. அது ஆனந்தக் கண்ணீரல்ல, துன்பக் கண்ணீர். கண்ணீருக்குக் காரணம் தந்தியில் "உமது தேர்வு ரத்துச் செய்யப்பட்டு விட்டது. தவறுக்கு வருந்துகிறோம்" என்ற வாசகங்கள்தான். அத்தந்தியை மறுமுறை பார்க்க விரும்பாது கிழித்தெறிந்தான் மகேஸ்;

மணிக்கூண்டின் நாக்கு பத்துமுறை ஒலித்து ஓய்ந்தது. ஒரு மூலையில் அன்னை

யும், தங்கையும் உறங்கிக் கொண்டிருந்தனர். பாவம் அவர்களுக்குத் தந்தியைப் பற்றிய செய்தி தெரியாது; மகேசின் வாய் "இன்னம் விடியவில்லை" என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தது;

செ: ருபசிங்கம்,
8 "C"

இரும்பும் இரத்தமும்

இடம்: அரண்மனை, நேரம்: காலை
பாத்திரங்கள்: அரசன், (மார்த்தாண்டன்)
மக்கள் முதன்மந்திரி (வன்னியன்);

(அரண்மனை அரங்கில் ஒரு நடன விழா நடைபெறுகின்றது. அது முடிவடைந்ததும்.)

அரசன்: ஆகா என்ன அழகு, என்ன நடனம், வன்னியனே இவர்களுக்குப் பொன் முதலியன கொடுத்து அனுப்பு;

வன்னியன்: மன்னனே அவர்களுக்குத் தேவையான பொருட்கள் கொடுத்து அனுப்பி விட்டேன்;

மன்னனே எனக்கும் உங்களுக்கும் இடையில் ஒரு சிறுகதை உண்டு, அதற்கு நீங்கள் சம்மதிக்கா விட்டால்.....

அரசன்: ஏன் நீ கேட்பதை எப்பொழுதாவது நான் கொடுக்காமலோ, செய்யாமலோ விட்டதுண்டோ; நீ சொல் நான் செய்கிறேன்;

வன்.: செய்யாவிட்டால்.....

அரசன்: பயப்படாதே சொல்;

வன்.: அரசே சினு தேசத்திலே உள்ள அரசன் குவாமிநாதன் மிகவும் திறமையும், தீவிரமும் உள்ள ஒரு அரசன், அவனுடன் தொடர்பு கொண்டால்.....

அரசன்: நிறுத்து உன் பேச்சை; அரண்மனையை விட்டு வெளியேறு; மக்களைக் கொலைசெய்யும் நோக்கமா?

வன்.: தொடர்பு கொண்டே தீருவேன்;

(கத்தியால் மன்னனைக் குத்திக் கொலைசெய்து விட்டு, யாரும் அறியாமல் எடலில் கொண்டு போய்ப்

போட்டுவிட்டுத் தான் சீன அரசனுடன் தொடர்பு கொள்கிறான்.)

காட்சி II

இடம்: பெருந்தெரு நேரம்: ஒரு மாலை நேரம். **பாத்திரம்:** மக்கள், முரசறைபவன், ஒரு வீரன் (சிவா)

“ டமார் டமார் டமார் ”:

முரசறைபவன்: அன்பார்ந்த மக்களே, எமது நாட்டைப் பொன் வீளையும் நாடாக மாற்றுவதற்காக எமது அமைச்சர் சீன அரசனை அடுத்தமாதம் வெள்ளிக்கிழமை எங்கள் தலைநகருக்கு வருவிக்க விருக்கிறார், இது மந்திரி கட்டளை (விலகிச் செல்கிறான்).

சிவா: மக்கள் கூட்டமே சிறிது நேரம் நிலுங்கள், தயவு செய்து நான் சொல்லதைக் கேளுங்கள்.

“ இந்த மந்திரி வன்னியன்தான் அன்னியனின் அடிவருடி; எங்களையும் அந்த அன்னியனின்கீழ் இருக்கச் செய்யப் போகிறான். அதற்காகத்தான் மன்னையும் மறைத்து வைத்திருக்கிறான் போலும். மக்களே இதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது, நீங்கள் எல்லோரும் நான் காட்டும் குறிப்பில், அந்தக் காட்டுக்குள் நாளை மறுதினம் வாருங்கள். இந்தச் செய்தியை உங்களால் எத்தனை பேருக்குச் சொல்ல முடியுமோ, அத்தனை பேருக்கும் சொல்லுங்கள். அன்னியனுக்கு அடிபணியாத மக்களே போய் வாருங்கள்.”

காட்சி III

இடம்: காடு. **நேரம்:** காலை

பாத்திரங்கள்: சிவா, மக்கள், போர் பயிற்சியாளர்.

சிவா: மக்களே நான் நேற்று முழுவதும் யோசித்து, நாங்கள் சீன அரசனை வராது தடுப்பதற்கு இரும்பாலான ஆயுதங்களைக் கொண்டு இரத்தம் என்னும் கண்ணீர் சிந்தித்தான் தடுக்கலாம். இந்த இரத்தமும், இரும்பும் என்ற கொள்கையை ஏற்காதவர்கள் தயவு செய்து கையை உயர்த்துங்கள்; ஒரு கையும் உயரவில்லை; சிவா மகிழ்ச்சி அடைகின்றான் (கைதட்டினான்.)

திடீரென நாலுதிசையாலும் 40 வண்டிகளில் யுத்தப்பயிற்சியாளர் யுத்த உபகரணங்களைக் கொண்டுவந்து குவித்தனர்.

மக்கள்: எங்கள் வீரன் சிவா வாழ்க! நாங்கள் அன்னியனை ஒளித்தோம்! என்று கத்தினார்கள்.

சிவா: மக்களே ஆயுதங்களை ஒவ்வொருவரும் எடுங்கள்; இரு சோடியாகச் சேருங்கள்.

(யுத்தப் பயிற்சியாளர்கள் ஒவ்வொருவாடிகளுக்கும் போர்ப் பயிற்சி அளித்தார்கள்).

சிவா: இன்னும் 5 நாட்கள் காலை இருந்து மாலை வரையும் வாருங்கள். 6-ம் நாள் ஆறுதல் எடுத்து, 7-ம் நாள் போருக்குப் புறப்படுவோம்.

காட்சி IV

இடம்: அரண்மனை, **நேரம்:** காலை **பாத்திரங்கள்:** இருபக்க போர்வீரர்கள், சிவா, வன்னியன். (எல்லோர் முன்னிலையிலும் சிவா வாளுடன் நிற்கின்றான்.)

மக்கள்: வன்னியா வெளியே வா, அன்னியனை அழைப்பியா என்று ஆரவாரித்தார்கள்.

வன்: (தன் போர்வீரர்களைப் பார்த்து) வெளியே ஏதோ ஒரு குரல் கேட்கிறது என்ன? அதைப் பார்.

தனபதி: நாட்டின் வீரன் சிவாவும், எத்தனையோ ஆயிரம் மக்கள் வெள்ளமும் போர்க்கோலத்துடன் வன்னியா வெளியே வா, அன்னியனை அழைப்பியா எனக் கூச்சல் இடுகிறார்கள்.

வன்: (போர்க்கோலம் பூண்டு) வீரர்களே புறப்படுங்கள். போர் தெரியாத மக்கள் வெற்றி பெறுவதா? (எல்லோரும் அணிவகுத்துச் செல்கிறார்கள்).

வன்: (சிவாவைப் பார்த்து) போர் தெரியாத நீங்கள் பன்னூறு நாள் போர்ப் பயிற்சியுடைய என்னையும், என் போர் வீரரையும் வெல்வதா (சிரிக்கிறான்).

சிவா: வன்னியா, உன் சிரிப்பை அடக்கு. 5 நாள் பயிற்சியுடன் இருந்த

மக்கள் அன்னியனையும், வன்னியனையும் நாட்டை விட்டகற்ற வந்திருக்கிறார்கள். புறப்படு போருக்கு. (இரத்த வெள்ளம் ஆரூக ஒடுகின்றது). ஆயுத ஒலி முழங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றது. மக்கள் ஆவேசத்துடன் போரிடுகிறார்கள். சிலர் வீரமரணம் எய்தினார்கள். மக்களில் கால்வாசிப் பேர்மரணம் எய்தினார்கள். வன்னியனுடைய படையில் வன்னியனைத்தவீர மற்றவர்கள் மாண்டார்கள்;

(வன்னியனைப் பார்த்து) ஐந்து நாள் பயிற்சியும், பன்னூறு நாள் பயிற்சியும் எப்படி இருக்கிறது? உன்னை மன்னிக்கிறேன், நீ இந்நாட்டை விட்டு வெளியேறி வாழ்;

வன்: நிறுத்து உன் பேச்சை; வா போருக்கு. (இருவரும் இருநாட்களாகப் போர் புரிகிறார்கள். அடுத்தநாள் வன்னியன் மாண்டான்). மக்கள் சந்தோஷத்தால் ஆரவாரித்தார்கள். சிவா அரசனாக முடிசூடப்பட்டான்;

சிவா.: இரும்பும், இரத்தமும் ஏற்றும் கொள்கை .....

மக்கள்: வாழ்க! சிவா வாழ்க!

சிவகுமார், சுப்பிரமணியம்,
9 "A"

குறளில் வாய்மை

இப்பரந்த பூவுலகின் கண்ணே இறைவன் தனது சிருட்டியின் மகிமையில் எண்ணற்ற உயிரினங்களைச் சிருட்டித்துள்ளான். அத்தகைய சிருட்டியில் மக்கள் வரிசையில் இடம் பெற்றுள்ள ஆத்மாக்களே மேன்மையுடையனவாகக் கருதப்படுகின்றன. ஏனெனில் மக்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்களாகிய நாங்கள் பகுத்தறிவென்னும் அறிவைக் கூடுதலாகப் பெற்றுள்ளோம்.

இத்தகைய பகுத்தறியும் ஆற்றலைப் பெற்றுள்ள நாம், நன்மை எது. தீமை எது என்று ஆராய்ந்து அவற்றின்படி ஒழுகுதல் வேண்டும். ஆகவே மக்களாகப் பிறந்தோர் யாவரும் தம் வாழ்வில் வாய்மையின்

கண்ணே நின்று அதன்படி ஒழுகுதல் வேண்டும்: இவ்வாய்மையைப் பற்றித் தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர் மிக அழகாகக் கூறிப் போழ்ந்துள்ளார்:

“வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றுந் தீமையிலாத சொல்ல”

வாய்மை எனப்படுவது யாதென்றால், அது பிறிதோருயிர்க்கும் தீங்கு சிறிதாயினும் தராத சொற்களைச் சொல்லுதலாம்? சாதாரணமாக உலக நடையில் நடந்ததை நடந்தவாறே கூறுதல் தான் வாய்மையென்று கூறுதலாகாது:

“பெய்மையும் வாய்மை யிடத்தே புரையீர்ந்த நன்மை பயக்குமெனின்”

என்பது திருக்குறள். உதாரணமாக இரு பகைவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களில் ஒருவன் மற்றவனை ஒழித்துக் கட்டி விடத் திட்டம் இடுகிறான். ஆனால் அக் கொலையாளி தனது பகைவனின் வரவை எதிர்நோக்கி ஒரு மறைவிடத்தில் ஒழித்து நிற்கிறான். அச்சமயம் அவ்வழியால் வந்த வழிப்போக்கன் ஒருவனைப் பார்த்து, “எனது பகைவனைக் கண்டீரா?” எனக் கேட்கின்றான். அதற்கு அம்மனிதன் “ஆம்” என்று கூறியிருப்பானாகில் அக்கொலையாளி தனது பகைவனைக் கொன்றிருப்பான்; அதை அறிந்த அம்மனிதன் அவனது பகைவனைக் கண்டு கொண்டு வந்தும் காணவில்லை என்று கூறுகின்றான். இவ்விடத்தில் அம்மனிதன் கூறிய பொய் நன்மையே பயக்கிறது.

அம்மனிதன் கூறிய பொய் ஒரு மனிதன் அநியாயமாக இறக்க நேரிடுவதைத் தடுத்ததோடும் மற்றவன் செய்யப்போகும் கொடும் கொலைக் குற்றத்தையும் தடுக்கின்றது. ஆகவே ஒரு பொய் இரண்டு உயிர்களைக் காப்பாற்றுகின்றது; பொய்யைச் சொற்களும் நன்மையைத் தருமா யின் அவற்றைக் கூறலாம் என்பது மேற்கூறிய குறள் கூறும் உண்மை.

அயோத்தி மாநகர் இளவரசன் இராமன் வாய்மையைக் காத்தற் பொருட்டுத் தனக்குக் கிடைத்த இராச்சியத்தையே துறந்து காடு செல்லச் சித்தமாகின்றான்.

அருமையான அன்பூற்றும் மைந்தனைப் பிரிந்திருக்கச் சகிக்காத தசரதன் தன்னுடைய உயிரையே துறந்து விடுகின்றான். இவையாவும் எதனால் நிகழ்கின்றன? வாய்மையைக் காக்கும் பொருட்டே நிகழ்கின்றன:

“ உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி
னுக்கெத்தா
ருள்ளத்து னெல்லா முளன் ”

என்பதும் வள்ளுவர் வாக்காகும். ஒருவன் தன்னுள்ளத்திற் கேற்றவாறு பொய்சொல்லாதொழுகுவானாயின் அவன் உயர்ந்தோர்களின் உள்ளத்தில் எல்லாம் குடி கொண்டு இருப்பான். அரிச்சந்திரனது வாழ்க்கை வரலாற்றில் கண் நோக்கினால் அவன்மேல் கொண்ட பொருமை காரணமாக விசுவாமித்திரர் தான் கொடுத்த பொருளை இல்லை என்று கூறும்படி வற்புறுத்துகின்றார். ஆனால் வாய்மையே கருவியாகக் கொண்ட அவன் சனம் அதனை ஒப்ப மறுக்கின்றது. ஆனால் அவன் எத்தனையோ அல்லற்பட்டபோதும் வாய்மையைக் கைவிடாது காக்கின்றான். அவன் எவ்வளவு இன்னல்களை அனுபவித்த போதும் ஒரு பொய்யைச் சொல்லத் தனது நிலையில் இருந்து தவறாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அவன் அப்படிச் செய்யவில்லை. இப்படியாக அவன் வாய்மையைக் காத்தவன். ஆயினும் அவனது புலால், உடல் அழிந்து பல்லாண்டுள் சென்றாலும் அவனது புகழ்ப்பு இற்றைக்கும் நிலைத்து நிற்கிறது:

“ யாமெய்யாக் கண்டவற்று
எல்லையெனத் தோன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற. ”

நாம் மெய்நூற்களாகக் கண்ட நூல்களுள் யாதொரு தன்மையானாலும் வாய்மையின் மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவறங்கள் இல்லை. ஆகவே பகுத்தறியும் தன்மை வாய்ந்த மக்களாகிய நாம் மாக்கள் வரிசையில் இடம் பெறுது நன்மக்களாக இருந்து வாய்மையையே மேன்மையான அறமாகக் கொண்டு வாழ்வோமாக.

இ. பாமநாதன்,
10-ம் தரம் “ கலை ”

முடநம்பிக்கையா அல்லது அறிவின் பிறப்பிடமா?

இலங்கையில் முடநம்பிக்கையும், வீண்சம்பிரதாயங்களும் கொண்ட சமயமென பிறசமயிகளாலும், ஏன் இந்துசமயிகளாலேயே எண்ணப்படுவது இந்துசமயமாகும்; ஆனால் இந்துசமயம் எப்படி உருவாகியது என்பதனை ஆராயின் அது மிகப் பெரிய விஞ்ஞானிகளாலும், வாழ்க்கையில் அனுபவம் வாய்ந்தவர்களாலும் உருவாக்கப் பெற்றது என்பதை எந்த அறிவுள்ள மனிதனும் மறுக்கமுடியாது;

எத்தனையோ அமெரிக்கா போன்ற விஞ்ஞானம் வளர்ந்த நாட்டு விஞ்ஞானிகளும், அறிஞர்களும் இந்துசமய ஆராய்ச்சி நிகழ்த்தி, இந்துசமய சம்பிரதாயங்களிலிருந்து இந்துசமயம் ஆதி விஞ்ஞானத்தை உணர்த்துகின்றது எனப் புத்தகங்கள் பலவற்றில் கூறியுள்ளனர்.

உதாரணமாக இந்துசமயத் திருமணச் சடங்குகளை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். மணமகன், மணமகளுக்கு “ அருந்ததி ” என்ற நட்சத்திரத்தைக் காட்டுகின்றான்; மணமகன் காட்டும் நட்சத்திரம் இரு நட்சத்திரங்களைக் கொண்டு அமைந்தது; அவற்றை ஒருகாலும் பிரிக்கமுடியாது. அந்த நட்சத்திரம்போல் நீங்களும் ஒருவரையொருவர் பிரியாமல் வாழவேண்டும் என்பதை அந்நிகழ்ச்சி கூறுகின்றது; ஆதி இந்துசமயிகள் அருந்ததி இரு நட்சத்திரங்களால் ஆக்கப்பட்டது என்பதனை எப்படி அறிந்தனர்? ஆகவே இந்துசமயிகளும் விஞ்ஞானிகளாக இருந்துள்ளனர்;

மற்றுும் மரணநிகழ்ச்சி நிகழ்ந்த வீட்டவர்கள் கோயில் செல்லலாகாது; இது இந்துசமய சுகாதார அடிப்படைத் தத்துவத்தை விளக்குகின்றது; மரணம் அடைந்தவர் அதிகமாக நோயினால் பீடிக்கப்பட்டே இறந்திருப்பார். ஆகவே அந்த வீட்டவர்களுக்கும் சில கிருமிகள் தொற்றியிருக்கலாம். ஆகவே, ஜனநெருக்கமான கோவில் போன்றவற்றிற்குச் செல்வதால், அந்தக்

கிருமிகள் மற்றவர்க்கும் தொற்றலாம்; ஆகவே இதைத் தவிர்ப்பதற்காகக் கோவில் செல்லாமல் தடுக்க "தொடக்கு" என்ற முறையைக் கையாண்டனர்.

மற்றும் எந்தவிதமான புலால் உண்டாலும் ஆவின் பால் உண்பது மிகப்பெரிய பாவம் என்றனர். அது தேவசாபத்திற்கு சமன் என்றனர். பண்டைய காலத்தில் வயல் உழப் பயன்படுத்தப்பட்டது ஆவாகும். ஆகவே ஆவைக்கொண்டுண்பதால், நாளடைவில் வயல் உழுவதற்கு ஆ அற்றுப்போகலாம். ஆகவே இதைத் தடுப்பதற்காகவே அதைத் தெய்வம் எனக் கூறி பாமர மக்களை உண்ணவிடாது தடுத்தனர்.

இந்துசமயத்தில் பலராலும் நம்பப்படும் சாஸ்திரத்தை எடுத்துப்பாருங்கள். இது விஞ்ஞானத்தின் மிக நுட்பமான பகுதியாகும். ஒரு மனிதன் பிறக்கும் பொழுது அவனுக்கு அண்மையில் உள்ள கோளங்களால் உண்டாகும் அலைத் தாக்கங்களினால், பலவிதமான குணங்கள் உண்டாகின்றன. இது ஒவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறு கோளங்கள் அண்மையில்

இருப்பதால், வெவ்வேறு குணங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றது.

சில சாஸ்திரிகள் சாஸ்திரம் பார்க்கையில் இவருக்கு, இரு கிரகங்கள் ஒன்றை ஒன்று பார்ப்பதால் இவருக்கு இக்காலம் கெடுதியானது அன்றி, ஒரே திசையைப் பார்ப்பதால் நல்லகாலம் என்பர்; இதை விஞ்ஞானரீதியில் பார்க்கையில் சமவிசைகள் எதிர்த்திசையில் தாக்கின் இரண்டின் விசைநிறைகளினதும் கூட்டுத்தொகைக்குச் சமமான விளையுளைக் கொடுக்கும் என்பதனையும் அறியலாம். இதே முறையில்தான் கோளங்களின் அலைக்கதிர்களும் செயற்படுகின்றன.

இவ்வாறே இந்துசமயத்தின் ஒவ்வொரு சம்பிரதாயமும், பழக்கவழக்கும் விஞ்ஞான அல்லது அறிவுத்துறையில் நிகழ்கின்றது. இதிலிருந்து நாம் அறிவது என்னவெனில் இந்துசமயம் முடநம்பிக்கையின் அஸ்திவாரமல்ல, அறிவின் பிறப்பிடமாகும்:

— சி. ஜெயரத்தினம்
10 "A"

நம்மை அறிவோமா?

1. உலகைப் படைத்த கடவுளை — நாம்
உளங் கனிந்த மனதுடனே
உண்மையிலே வணங்கிடுவோம் — நல்
உடைமைகள் யாவும் பெற்றிடுவோம்.
2. தாய் தந்தையரை வணங்கிடுவோம் — நம்
தாய்மொழி தமிழையும் கற்றிடுவோம்
காய் கணிகள் உண்டுவாழ — நம்
கமத் தொழிலை விருத்தி செய்வோம்.
3. பாட்டுப் பாடி மகிழ்ந்திடுவோம் — நாம்
பாய்ந்து விளையாடிடுவோம்
கூட்டுப்பணி செய்திடுவோம் — நாம்
கூடவுண்டு மகிழ்ந்திடுவோம்.

4. வீட்டுப்புறத்தில் இருந்துகொண்டு — நாம்
வீண் வினைகளைச் செய்திடாது
நாட்டுப்புறத்துக்குச் சென்றிடுவோம் — நாம்
நல்ல நெறிப்படி வாழ்ந்திடுவோம்.
5. உழவுத் தொழிலே சிறந்ததென்று -- ஒரு
உண்மை மனதில் வைத்திடுவோம்
பழகும் தொழிலே அதுவென்று — பல
பாட்டுக்கள் பாடி மகிழ்ந்திடுவோம்.
6. ஒருவனுக்கு உணவில்லையென்றால் — இந்த
யுகத்தினை இன்றே அழித்திடுவோம் என்று
பாட்டுக்கள் பாடிய பாரதியை — நாம்
பாடி மகிழ்ந்துமே வாழ்த்திடுவோம்.
7. பணத்தின் திறனையே மறந்திடுவோம் — இங்கே
மாண்பின் பெருமையை அணைத்திடுவோம்
குணந்தனையே வாழ்த்தித் — தீய
குறைகளையேநா மகற்றிடுவோம்.
8. கம்பனைப்போல் பாடிடுவோம் — அவன்
கம்பத்தையே எட்டிப் பிடித்திடுவோம்
பாரதி தத்துவம் பேசிடுவோம் — அவனைப்
பாடிப்பாக்கள் எழுதிடுவோம்.
9. விஞ்ஞானத்தையே படித்திடுவோம் — அதை
வீளையாட்டாகக் கொள்ளாமல்
எஞ்ஞானத்தையும் நாம் கற்று — நம்
அறிவை விருத்தி செய்திடுவோம்.
10. வள்ளுவன் நெறிப்படி வாழ்ந்திடுவோம் — அவன்
வாழ்க்கையிலே நாம் சென்றிடுவோம்
கள்ள எண்ணங்களை யகற்றி — நாம்
கடவுள் வழிபாடு கொண்டிருப்போம்.

யோ. செபஸ் மகேந்திரகுமார்,
10ஆம் பிரிவு.

ஊனம்

ஸ்ரீதர் அந்த அனாதை மடத்தின் வாயிலில் நின்று மீண்டும் ஒரு தடவை பார்த்துக் கொண்டான். அதைவிட்டு வெளியேற அவனுக்கு மனமில்லை என்றாலும் அவன் வெளியேறவேண்டிய நிலையில் இருந்தான். அவன் விபரமறிந்த பருவம் முதல் இற்றைவரை வளர்ந்தது இந்த அனாதை மடத்திலேதான். அவனைப் பொறுத்த மட்டில் கோயில் குளம் எல்லாமே அதுதான். இந்த எண்ணத்திற்குக் கடந்த மாதம் ஒரு சோதனை ஏற்பட்டது. இளம்பிள்ளை வாதம் என்ற கொடிய நோய்க்கு அவனது ஒரு கால் பலியாக்கப்பட்டபோது அவனுக்குக் கிடைத்தது இரண்டு மர ஊன்று கோல்களே ஊன்று கோலினை ஊன்றி டக்..... டக்..... என்ற ஓசையை ஏற்படுத்திய வண்ணம் அவன் நடக்கும்போது மடத்திலுள்ள மற்றையவர்கள் அவனைப் பார்க்கும் பார்வை..... அவன் அனாதை என்றாலும் இதயம் உள்ளவன் தானே? அவர்களின் ஏளனப் பார்வை ஸ்ரீதரின் நெஞ்சை முள்ளெனக் குத்தியது. இவையெல்லாவற்றிற்கும் விடை காண்பதற்காகத் தனது 'கோயிலை' விட்டுக்கூட வெளியேற முன்வந்தான்.

இனியும் பார்த்துக் கொண்டு நிற்க முடியாது என எண்ணியவனாக ஊன்று கோலினை அழுத்தி ஊன்றி, ஊன்றி அனாதை ஆச்சிரமத்தை விட்டு வெளியே நடந்து போனான். ஸ்ரீதர் அனாதை ஆச்சிரமத்தில் ஓரளவு கல்வியறிவு பெற்றிருந்தான். அதைக் கொண்டு ஏதாவது ஒரு வேலையைப் பெற்றுக் காலத்தை ஓட்டி விடலாம் என்றுதான் வெளியேறி வந்தான். ஆனால் வேலை பெறுவதென்பது அவன் நினைத்ததுபோல் கிள்ளுக்கீரை விஷய மில்லை என்பதைக் கண்டு மனம் வெதும்பி னான்; ஊன்று கோலினை ஊன்றியபடி உணவில்லாது எத்தனை நாளைக்கு அவனால் வேலை தேட முடியும்? ஆனாலும் அவன் சளைத்து விடவில்லை. மீண்டும் மீண்டும் முயற்சி செய்தான்.

ஆனால் கடவுள் அவனை அதிகமாகச் சோதிக்க விரும்பவில்லைப் போலும்; எதிர்

பாராவகையில் ஒரு கடையில் வேலை கிடைத்தது. அது ஒரு படத்திற்கு ஃபிரேம் போடும் ஸ்தாபனத்தில் கிழமைக்கு ஒரு தடவை குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்து கடைக்குத் தேவையான கண்ணாடி வகைகளைக் கொண்டு வரவேண்டிய துதான்: அதற்காக அவனுக்கு முதலாளி ராமலிங்கம் சிறிது பயிற்சியளித்தார். ஒற்றை ஊன்று கோலுடன் கண்ணாடியை எடுத்து வரவே அப்பயிற்சி. ஸ்ரீதருக்கு ஒரே வியப்பு! பாரமான பொருட்களைத் தூக்குவதற்கென்று எத்தனையோ பயில்வான்கள் இருக்கும் போது நொண்டியான தன்னை எடுத்தது அவனுக்கு ஆச்சரியமாகவே இருந்தது: ஆனால் அவன் இது குறித்து அதிகமாக அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. கண்ணாடி வகைகள் பாரமாயினும் ஒற்றைக் கோலுடன் தூக்கிவரப் பழகிக் கொண்டான்.

மாதங்கள் கழிந்தன: ஸ்ரீதர் வேலையை ஒழுங்காகச் செய்து வந்தான். முதலாளி யிடத்தே விசுவாசமான தொழிலாளி என்ற பட்டத்தையும் பெற்று விட்டான். ஒரு நாள் முதலாளி குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்து கண்ணாடிகளை எடுத்துவரச் சென்றான். எடுத்துவரும்போது கண்ணாடி வழக்கத்திலும் பார்க்கச் சற்றுப் பாரமாயிருந்தது: கூடவே மெல்லிய அசைவின் ஒலி கேட்டது. காதருகே கொண்டு சென்று கேட்டான். ஒலி கேட்டது; என்ன பொருள் ஒலியை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதை அறிய எண்ணினான். ஆனால் அவனால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. வழக்கம் போலவே அதனைக் கடையில் கொண்டு வந்து சேர்த்தான். அதன் பின்னரும் சில தடவைகள் இந்த ஒலி அவனுக்குக் கேட்கவே செய்தது; ஆனால் அவனால்தான் ஒன்றுமே செய்ய இயலாதே. ஆனாலும் அவனுக்கு ஒரே சிந்தனையாயிருந்தது. கண்ணாடியினால் ஓசையை எழுப்புவது என்ன? இந்தக் கேள்வி அவனுள்ளே பூதாகாரமாக வளர்ச்சியடைந்தது: அதனை அறியாவிட்டால் மூச்சே நின்றுவிடும் போலிருந்தது. எப்படி அறிவது? கண்ணாடியைச் சுற்றியிருக்கும் உறையை அகற்றிச் சோதனையிட்டால் அவனது வேலைக்கு வேட்டு வைத்ததாய் முடியும். அந்த வழியில் முயற்சிக்க அவனுக்கு மனமில்லை; எப்படியும் ஒருநாள் அறிந்து

கொள்வது என்று முடிவு செய்தான். வழக்கம்போல் ஒருதினம் 'பொருளை' எடுத்து வரச் சென்றான். எடுத்துக் கொண்டு கடைக்கு வந்தபோது கடையில் வழக்கத்திலும் பார்க்க ஜனங்கள் கூட நின்றுருந்தார்கள். ஸ்ரீதரின் மூளையில் சட்டென ஒரு பொறி தட்டிற்று. அவன் முகத்திலே எதையோ அடைந்துவிட்ட பெருமிதக்குறி படர்ந்தது. இந்தக் கட்டத்தில் உள்ளே நுழைந்து யாருடவைது மோதி விழுவது போல் விழுந்து இந்தக் கண்ணாடிடைப் போட்டால்..... உள்ளே இருப்பதை அறியலாம் என எண்ணினான் ஸ்ரீதர். எண்ணியபடி விரைவாகக் கடைக்குள் நுழைந்தான். போன வேகத்தில் யாருடனோ மோதி ஊன்றியகால் கையைவிட்டு நழுவ, கண்ணாடியைச் சற்று விரைப்பாக வீசியெறிந்தான். "கலீர்" என்ற ஓசையுடன் தெறித்த கண்ணாடியினுள்ளிருந்து பிரகாசமான கற்கள் வெளிவந்து சிதறியோடின.

ஸ்ரீதருக்கு எல்லாமே விளங்கி விட்டது; நொண்டியான தனக்கு வேலை கொடுத்தது, பயிற்சியளித்தது எல்லாமே வைரக் கற்களைக் கடத்த உதவி பெறுவதற்கே என்று புரிந்துவிட்டது. சிதறியோடிய வைரக் கற்களைக் கண்ட முதலாளி ராமலிங்கத்தின்

முகம் கறுத்தது. அவர் ஸ்ரீதரை முறைத்துப் பார்க்கவே அவன் தலையைக் குனிந்து கொண்டான். எங்கிருந்தோ வந்த இரு பொலிஸ் காண்ஸ்டபிள்கள் கூட்டத்தினை விலக்கிப் புகுந்தனர். கீழே கிடந்த கற்களைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். விசாரணையின்பின் ஸ்ரீதர் அது ராமலிங்கத்தினுடையது என்றான். ஆனால், ராமலிங்கமோ அதைப் பற்றியே தனக்குத் தெரியாது என்று கையை விரித்து விட்டார்;

பொலீஸ் ஸ்டேஷனில் இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்ரீதரை விசாரணை செய்தார். அவன் தனக்குத் தெரிந்ததைக் கூறினான். ஆனால் இன்ஸ்பெக்டர் அதை நம்பாது மீண்டும் மீண்டும் அச்சுறுத்திக் கேட்டார். ஸ்ரீதருக்கு வேறு பதிலே கூறமுடியவில்லை; இன்ஸ்பெக்டரின் பிரம்பு ஸ்ரீதரைத் தழுவியது. "நான் ஒரு கால் ஊனமானவன் என்பதால் சமூகம் எனக்கு மதிப்பளிக்கவில்லை. ஆனால் உள்ளமே ஊனமான முதலாளி ராமலிங்கத்திற்குச் சமூகம் தரும் மதிப்பை நினைத்தபோது ஸ்ரீதருக்கு அந்த அடிநிலையிலும் ஒரு நகைப்புத் தோன்றிற்று.

மு. ச. குமார்,
10 "D"

“நாடு நலம் பெற்றிடவே

நன்மைபல செய்திடுவாய்”

1. முயற்சியுற்று மேன்மைதனை அடைந்திட்ட மாணவன் முதன்முறையில் பரீட்சைதனில் முன்னிலைக்கு வந்ததனால் அறிவுலகைக் காண்பித்த அன்புடைய ஆசிரியர் சிறியவொரு அறிவுரையை மனத்திரையில் வீழவைத்தார்.
2. படித்ததனால் தலைவீங்கி மாள வழிவகுக்காமல், பிடித்தவொரு இலட்சியத்தை வாழ்க்கையெனும் பாதையிலே மேடு பள்ளம் பலவரினும் மனந்தளராச் சிந்தையுடன் நாடு நலம்பெற்றிடவே நன்மைபல செய்திடுவாய்.

3. நாடு நலமுற்றிடவே நற்செயல்கள் பல புரிவீர்
காடுபல திருத்தியதைக் களனிபோல் ஆக்கிவிட்டால்
மாடுபுடை நாடாக எம் ஈழம் மிகவிரைவில்,
வீறுநடை போட்டு அதில் தன்னிறைவு பெற்றுவிடும்.

வேறு

4. அன்று எம் இளைஞரெல்லாம் நகர்ப்புறத்தே சுற்றிவிட்டு,
இன்று நிகரில்லா மிளகாய்ச் செய்கைகளில்
நாட்டமுற்று நன்னிலத்தை நன்முறையில் பண்படுத்தி
நாட்டை வளம்படுத்த நற்கருமமாற்றுகின்றார்.
5. வடமராட்சி எனும்பதியில் நல்லமனம் படைத்தசிலர்
கடமையே கண்ணென்ற குறிக்கோள் தனைக்கொண்டு
காட்லிக் கல்லூரிதனைப் பருத்திநகர் மத்தியிலே — அன்று
கல்வித் திருவிளக்காய் ஏற்றிவைத்து மனமகிழ்ந்தார்.
6. கல்லூரி முன்னேற முழுமுச்சாய் நின்றபலர்
கல்லாத பிள்ளைகளை(க்) கனிவுடனே வரவேற்று
சொல்வித்தை யென்னும் பெருங்கலையைக் கற்பித்து
கல்விப் பயிர்தனையே அவர்மனத்தே விளைத்திட்டார்.
7. அன்னையிடம் சுரக்கின்ற அமுதமெனும் அறிவுதனை,
அன்புடனே பெற்றுவிட்ட பெருங்குடி மக்கள்பலர்
மந்திரிப் பதவிதனை மாண்புடனே ஏற்று — இராஜ
தந்திரியாய்ப் புகழுடனே காசினியிற் றிகழ்கின்றார்.
8. பொங்குமெழில் சிந்துமெம் கல்லூரி அருகினிலே
எங்கும் பொழில்சூழ்ந்த திருக்கோயில் குளங்களும்
நீதிக்கே நிலைக்களமாய் அமைந்தவொரு தலமுடனே
மங்காப் புகழுடனே மின்னுவதைக் கண்டிடுவீர்.
9. பூரண சந்திரன்தான் இருளதனை யகற்றுதல்போல்
மாணவர்தம் அஞ்ஞானம் அன்றே அகற்றிவைத்த
காரணர்கள் கல்லூரி மலரவைத்த தொண்டினையே
மாண்புடனே வாழ்கவென்று வாழ்த்துவது நம்கடனே.

இ. இராசேஸ்வரன்,

11 கலை-

விஞ்ஞானத்தின் வேகம்

கால மணி “ஆறு” ஆகையிலே
அம்மா அடுக்களையில் நுழைகையில்
அப்பா சிறுபார்சலுடன் வெளியில் வந்தார்
“அமெரிக்காதனில் எனக்கொரு வேலை உண்டு
முடித்தபின், அங்கிருந்து இலண்டன் போவேன்
அங்கெனக்கொரு சிறுவிருந்து அதிற் கலந்துவிட்டு
மூன்றுமணி முன்னே இங்கு வந்திடுவேன்”
என்றுரைத்து விரைந்து சென்றார்.

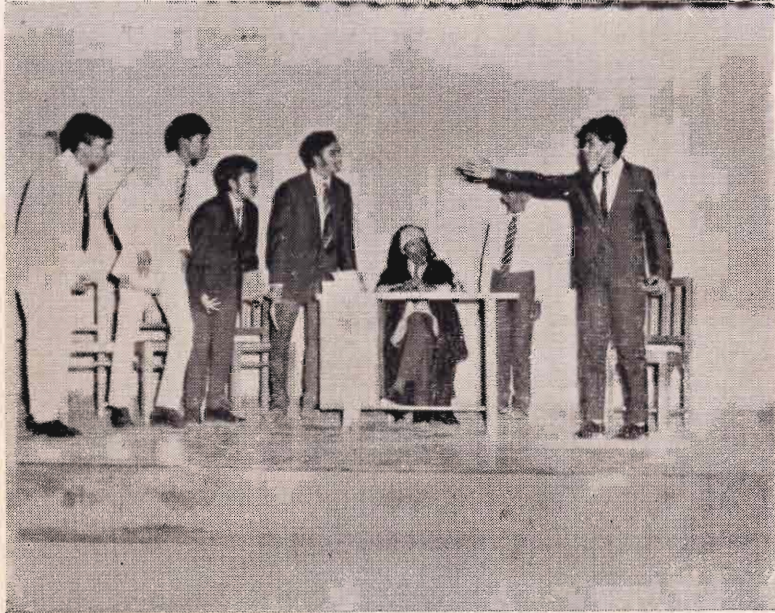
அப்போது “டெலிபோன் மணி” அலறிடவே
யார் எனப் பார்த்திட விரைந்து சென்றெடுத்தேன்
புதனிலுள்ள அண்ணன் பூதன்தான் சேதிசொன்னான்
அம்மா அனுப்பிய வடையும் புண்ணுக்கும் கிடைத்ததென்றான்
மற்றும் “சந்திரி” என்ற அவன் நண்பன் இங்கு
தப்பாமல் ஒரு மணிக்கு வருகின்றானாம்
நானே சந்திரனில் பெரியதொரு கண்காட்சியாம்
அதைக்காண அவனும் போகப் போகின்றானாம்.

இதைக் கேட்ட அம்மா “அட்டாதம்பி,
நீயும் இங்கு சும்மாதானே இருக்கின்றாய்
நானே நீயும் சந்திரன் போவனடா!
உந்தன் மாமனும் உன்னைக்காண ஆசைப்படுகின்றான்
கண்காட்சியைக் கண்டுவிட்டு கையோடே
உந்தன் நண்பன் உத்தமனை அழைத்துவா
நான் அவனைக் கண்டதிக நாளாச்சு!
அவனும் பூமியைக் காண ஆசைப்படலாம்.

“இல்லை, இல்லை, நான்மாட்டேன்” என மறுத்துவிட்டேன்
“சுக்கிரனில் சுதந்திரமானதொரு வேலையுண்டு,
நானும் எழுதிப்போட்டேன், முடிவும் இன்றுவரும்.”
என்றுரைத்து வாசற்பக்கம் நான் சென்றேன்
தபாற்காரனும் வந்தான் மணியடிக்கு முன்னே விரைந்து
கடிதத்தைப் பெற்றுடைத்தேன் வேலையும் கிடைத்தது.
நானே அதை ஏற்க வேண்டுமென் றுரைத்தேன்
செல்லும் வழியில் சந்திரனில் தங்கிச் செல்லென்றான் அம்மா.

"RE-FUND"

English Play
by the Dramatic Society

Tamil Play
by the Dramatic Society

JUNIOR CHORD

A. SIVASEELAN

JUNIOR CHORD

K. VASAN

சந்திரன் சென்றால் நண்பன் உத்தமனைக்
காணலாம் என மகிழ்ச்சியில் துள்ளிக் குதித்தேன்
துள்ளிய வேகத்தில் கட்டிலரல் விழுந்துவிட்டேன்
அட்டா இந்நேரமும் நான் கண்டதெல்லாம் கனவா?
ஆயினும் நான் கண்ட கனவுகள் எல்லாம்
நனவாகும் காலம் இவ் வையகத்தில்
வாராது போய்விடுமோ! உண்மையாமே.

சொ: ஜெயராஜா,

2-ம் வகுப்பு,

“அ” பிரிவு (உயிரியல்)

தமிழ் மொழியின் சிறப்பு

தமிழ் என்றாலே அது ஒரு மோகன
மான மூன்றெழுத்துச் சொல்! அந்த மூன்
றெழுத்து தமிழுக்கு “அமுது” என்ற மூன்
றெழுத்துப் பெயரும் உண்டு. “இனிமை”
என்ற மூன்றெழுத்துப் பெயரும் உண்டு.
இந்த மூன்றெழுத்துத் தமிழைத்தான் வல்
லினம், மெல்லினம்: இடையினம் என்று
மூன்று இனமாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள்.

இந்த மூன்றெழுத்துத் தமிழ்தான்,
முதற்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்
கம் என்ற மூன்று சங்கங்களில், வளர்க்கப்
பட்டு சேர, சோழ, பாண்டியர் என்ற
மூன்று மன்னர்களால் காக்கப்பட்டு வந்
திருக்கிறது.

இந்த மூன்றெழுத்துத் தமிழைத்தான்
எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள்
என்ற மூன்று பிரிவாகவும், இறந்தகாலம்,
நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்று மூன்று
காலமாகவும் இயல், இசை, நாடகம் என்று
மூன்று தமிழாகவும் பிரித்திருக்கிறார்கள்.

இந்த மூன்றெழுத்துத் தமிழுக்காக
காவியங்கள் படைத்தவர்கள் பலர். இவற்
றிற்கெல்லாம் சிகரமாக அமைந்திருப்பது
தான் வள்ளுவன் படைத்த “குறள்” என்ற
மூன்றெழுத்துக் காவியம். இந்தக் குறளைக்
கூட வள்ளுவர் மூன்று தொகுப்புக்களா
கத்தான் தொகுத்துச் சேர்த்திருக்கிறார்.
அறம், பொருள், காமம் என்ற அம்மூன்று

தலைப்புகளையும் நோக்கினால் அங்கே அறம்
மூன்றெழுத்து பொருள் மூன்றெழுத்து
காமம் மூன்றெழுத்து:

இவ்வளவு சிறப்புமிக்க மூன்று பிரிவு
கள் தமிழைத் தவிர வேறு எந்த மொழி
யிலும் கிடையாது. அது மாத்திரமல்ல
தந்தை மூன்றெழுத்து அன்னை மூன்றெழுத்
து மகன், மகள், தம்பி, அக்கா, தங்கை,
அண்ணா, அத்தை, மனைவி எல்லாமே மூன்
றெழுத்து: அத்தோடு நிற்கிறதா?
இல்லை! இன்னும் உண்டு!

மனிதன் இரக்கமுள்ளவனாக இருக்க
வேண்டும். அந்த இரக்கத்தின் மூலப்
பொருள் என்ன? அன்பு என்ற மூவெழுத்து:
அன்புள்ளவன் நாட்டில் பாசம் என்ற
மூன்றெழுத்தை வைத்திருப்பான்: அதனால்
நாட்டுக்குச் சேவை செய்யும் நல்லவனாக
இருப்பான்: அந்தச் சேவை என்ற சொல்
லின் மறுபெயர்கடமை என்ற மூவெழுத்து:

மனிதனுக்கு இருக்க வேண்டியது எது?
அறிவு என்ற மூவெழுத்து. அந்த அறிவு
என்ற மூவெழுத்தைப் பெற என்ன செய்ய
வேண்டும்? கல்வி என்ற மூன்றெழுத்தைப்
பெறவேண்டும். கல்வியைப் பெற்ற பின்
என்ன செய்கிறோம்? தொழில் என்ற
மூன்றெழுத்தைத் தேடுகிறோம், பணம்
என்ற மூன்றெழுத்தைப் பெற: பணம்
எதற்கு? உணவு என்ற மூன்றெழுத்தை
வாங்க, எதற்காக உணவு? வயிறு என்ற
மூன்றெழுத்தை நிரப்ப; எதற்காக வயிற்
றை நிரப்புகிறோம்? உயிர் என்ற மூன்

றெழுத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள! எதற்காக உயிரைக் காக்க விருப்புகிறோம்? வாழ்வு என்ற மூன்றெழுத்து இருக்கிறதே, அது சிறப்பாக இருப்பதற்காக.

பார்த்தீர்களா? இத்தனை மூன்றெழுத்துச் சிறப்புகள் வேறு எந்த மொழியிலும் இருக்கிறதா? தமிழைத்தவிர வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லை: மூன்றெழுத்தில் பெரும், பெரும் தத்துவங்களே அடங்கி இருக்கின்றன.

“தமிழுக்கு அமுதென்று பெயர். அந்தத்தமிழ், இன்பத் தமிழ், எங்கள் உயிருக்கு நேர்” என்ற பாரதிதாசன் பாடலின் சிறப்புக்கேற்ற, புகழ் என்ற உச்சிக்கே எம்மை இழுத்துச் செல்லும். சிறப்புமிக்க தமிழில் இல்லாதது என்ன? என்ற கேள்வியை எழுப்பினால் எல்லாம் இருக்கிறது என்ற பதில்தான் கிடைக்க முடியும்; எல்லாம் இருக்கிறது என்றால் என்ன இருக்கிறது? கற்புக்கு இலக்கணம் தந்த இளங்கோவின், பூம்புகார்ச் செல்வி கண்ணகி இருக்கிறார்.

நட்புக்கு இலக்கணம் தந்த பிசிராந்தை இருக்கிறார். தன்னைக் கொல்லவந்த தன்கணவனைத் தானே கொன்றுவிட்டுப் பிக்குணியாகிய குண்டலகேசி இருக்கிறார்: தமிழின் வீரத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்த கலிங்கத்துப்பரணி உண்டு. தந்தையும், கணவனும் போரிலே மாண்ட பின்பு வீடுகாக்க வேண்டிய சிறுவனை நாடு காக்கச் சென்றுவா மகனே செருமுனைக்கு என்று போர்க்களம் அனுப்பிய வீரத்தாயின் வரலாற்றைப் பறைசாற்றும் புறநானூறு உண்டு. அகநானூறு, கலித்தொகை, கம்பனின் இராமாயணம், தமிழுலத்திலுள்ள மறக்கமுடியாத காப்பியங்கள்;

சேக்ஸ்பியரைப் பற்றி நாமணக்கப் பேசும், தமிழர்கள் அந்நியமொழிக்கு அடிமைப்பட்ட காரணத்தால், சேக்கிழாரை மறந்து விட்டார்கள். மேல்நாட்டு “ஷெல்லி” யைப்பற்றிப் பேசுகின்றவர்கள்

சங்கறுப்பதெங் குலம்

சங்கரறுருக் கேது குலம்

சங்கை அரிந்துண்டு வாழ்வோம் அரணே

உன் போலிரந்துண்டு வாழமாட்டோம்;

என சிவபெருமாளையே எதிர்த்து “நெற்

றீக்கன் காட்டினாலும் குற்றம் குற்றமே” எனச் சாடி நின்ற நக்கிரை மறந்துவிடுகிறார்கள்: வால்டரைப் (Waltr) பற்றிப் பேசுகிறவர்கள் வால்மீகியை மறப்பதென்? அப்படி மறந்த காரணத்தால்தான், தமிழன் தாழ்ந்தவன் என்று இன்றைய வரலாறு கூறுகிறது: இப்படி நான் கூறுவதால் மற்ற மொழிகளைப் படிக்க வேண்டாம் என்று சொல்கிறேன் என்று அர்த்தமல்ல

பெற்றதாய் பிச்சை எடுக்க, மாற்றூந்தாய்க்கு மணிமகுடம் சூட்டியவன் நிலைக்கு நாம் மாறிவிடக்கூடாது என்பதுதான் என் ஆசை: பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாஸ்திரங்கள் தமிழ்மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும் என்ற பாரதியாரின் கொள்கைக்கிணங்க மற்ற மொழிகளை அம்மொழிக்காப்பியங்களை நம்மொழியில் பெயர்க்க முடியும். ஆனால், அதற்கு அடிமையாகிவிடக்கூடாது.

தாய்மொழிக்காகப் போராடி உயிர் நீத்த தானமுத்து நடராசன், தமிழன் தானே தவிர ஆங்கிலேயன் அல்ல; வடசென்னை பாண்டியனும், நெல்லிக்குப்பம் மஜிதும் தாய்மொழிக்காக உயிர்நீத்தவர்கள்: உடையார் பாளையம் வேலாயுதமும், பன்னீர்ச்செல்வனும் தமிழுக்காக உயிர்நீத்தவர்கள். “உடல் மண்ணுக்கு உயிர் தமிழுக்கு” என முழங்கிய வண்ணம் தன்னுடலிலே தீமுட்டி உயிர்நீத்த வீரத்தியாகி சின்னச்சாமி யார்? தமிழன்தானே! இந்த வீரத்தியாகங்களை வேறுமொழி, பேசுவார் செய்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை!

மேல்நாட்டினின்றும் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்த வெள்ளைக்காரன் ஒருவன் தமிழ்நாட்டு மங்கையொருத்தியைப் பார்த்து, “வட் இஸ் யுவர் மதர் டங்ஸ் ஏஜ்?” (what is your Mother tongues age?) அதாவது உன் தாய்மொழியின் வயதென்ன என்று வினாவினானாம்: அதற்கு தமிழ்நாட்டு மங்கை வட் இஸ் கோட்ஸ் ஏஜ் (what is gods' age?) அதாவது கடவுளின் வயது என்ன என்று திருப்பிக் கேட்டாளாம். அது கேட்ட வெள்ளைக்காரன், கடவுளின் வயதை நிர்ணயிக்க முடியாமல் திணறியிருக்கிறான்; இதுகண்ட தமிழ்மங்கை கடவுளின் வயதை எவ்வாறு நிர்ணயிக்க முடியாதோ அது

போல்தான் தன் தாய்மொழியை தமிழின் வயதையும் நிர்ணயிக்க முடியாது என்று கூறினோம்.

தமிழ்மொழியின் வயதென்ன? எவருமே அதன்வயதை நிர்ணயிக்கவில்லை. மொழியாராய்ச்சி நிபுணர்கூட திணறுகின்றார்கள். தமிழ்மொழியின் வயது 1000 என்று ஒரு நிபுணர் முடிவெடுத்தார்! அதன்பின்பு திருக்குறளை எடுத்துப்பார்த்தால் "குறள்" எழுதப்பட்டு 2000 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டது. ஆகவே மீண்டும் ஆராய்ச்சி தொடர்ந்தது. புதைபொருள் ஆராய்ச்சியின் மூலம், மதுரையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒரு சிற்பத்தில் 7000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழ் இருந்திருக்கின்றது என்று முடிவாக்கினார்கள். மீண்டும் ஆராய்ச்சி தொடர்ந்தது. முடிவில் தமிழுக்கு வயதே இல்லை எனக் கூறிவிட்டார்கள். அதன்பின்புதான்,

"கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தின் முன் தோன்றிய மூத்த மொழி தமிழ்" என்று பாடிவைத்து விட்டார்கள். உலகத்தில் முதன் முதல் தோன்றிய மொழி தமிழ் என்று முடிவாகிவிட்டது.

ஆங்கிலப்பெண்ணுக்கோ, பிராஞ்சுப்பெண்ணுக்கோ, ஜெர்மன் பெண்ணுக்கோ "சங்சிங்கம்" என்று பேசுகிற சின்பெண்ணுக்கோ அல்லது சிங்களப் பெண்ணுக்கோ ஒரு குழந்தை பிறந்தால், அந்தக்குழந்தை தாயின் வயிற்றிலிருந்து வெளியே வந்ததும் அதன் முதல் குரல் "ம்மா! ம்மா!" என்று தமிழில்தான் அழுகின்றது. பிறந்த எந்தக் குழந்தையையும் பிறந்ததும் அழும் போது கவனித்தால், "அம்மா" என்ற ஓசைதான் வருமே ஒழிய "மதா! மதா!" என்றே மாதாஜி! மாதாஜி, சிங்சங்! சிங்க்! என்றே அழுவதில்லை. ஆகவே, இது ஒன்றே போதும் தமிழ்மொழியின் சிறப்பை எம்மால் எடுத்துக்கூற. இப்படிப்பட்ட சிறப்புமிக்க தமிழ்மொழியை வளர்ப்பது தமிழரின் கடமையாகும் என்றுகூறி விடைபெறுகிறேன்:

சி. சிவானந்தம்,
11 உயிரியல்;

திருக்குறள் சங்கமருவிய காலத்தில் தோன்றிய ஒரு புரட்சி நூல்

சங்கமருவிய காலத்தில் தோன்றிய நூல்களில் மிகச் சிறந்த நூல்களெனப்போற்றப்படுவன திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, தொல்காப்பியம், அகநானூறு, புறநானூறு என்பனவாகும். சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலை என்னும் காவிய நூல்கள் அக்காலத் தமிழ்மக்களின் வாழ்க்கை முறை, பண்பாடு, சமய வழிபாடு என்பவற்றைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. தொல்காப்பியம் என்னும் நூல் தமிழ்மொழியின் இலக்கண அமைதியினையும், பண்டைத் தமிழர் பண்பாட்டினையும், பழந்தமிழிலக்கிய மரபினையும் திறம்பட எடுத்துக்காட்டும் ஓர் அரிய நூலாகும். புறநானூறு, அகநானூறு என்பன தமிழ்மக்களுடைய பண்பாட்டு நிலையையும், வாழ்க்கை முறைகளையும் எடுத்துக் கூறுகின்றன. ஆனால், இக்காலத்தில் திருவள்ளுவரால் எழுதப்பட்ட திருக்குறள் பல கோணங்களிலிருந்து பார்க்கும்பொழுது மற்றைய நூல்களை விட மிக வேறுபாடுடையதாகக் காணப்படுகின்றது.

சங்கம் மருவிய காலத்தில் எழுந்த அநேக நூல்கள் கடின நடையனவாயும், வெறும் கற்பனை நிறைந்தனவாயும் காணப்பட்டன. கபிலர் என்னும் புலவர் திருக்குறளின் பண்பைப் பின்வருமாறு விளக்கியுள்ளார்.

தினையளவு போதாச் சிறுபுல் நீர் நீண்ட
பணையளவு காட்டும் படித்தால் மனை அழகு
வள்ளைக்கு உறங்கும் வளநாட

— வள்ளுவனார்

வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

திருக்குறள் சொற்சுருக்கமும், பொருட்செறிவும், எளிய நடை முதலியன உடையனவாகச் சாதாரண மக்களும் விளங்கக் கூடிய முறையில் அமைந்துள்ளது.

சங்கமருவியகாலத்தில் எழுந்த பெரும்பாலான நூல்கள் அறத்தைப் பற்றியே

கூறியுள்ளன: திருக்குறளிலும் அறத்தைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதை விட மனித வாழ்க்கைக்குத் தேவையான எல்லா விடயங்கள் பற்றியும் கூறியுள்ளார்: அக்கால நூல்கள் இல்லற வாழ்க்கையைவிட ஐம்புலன்களை அடக்கி வாழும் துறவற வாழ்க்கையே சிறந்தது என்று கூறின. ஆனால் திருவள்ளுவரோ துறவற வாழ்க்கையைவிட இல்லற வாழ்க்கையே சிறந்தது என்று கருதினர் என்பதற்கு,

“ இயல்பினால் இல்வாழ்க்கை
வாழ்பவன் என்பான்
முயல்வாருள் எல்லாம் தலை ”

என்னும் திருக்குறள் சான்றாக விளங்குகின்றது. இல்லற வாழ்க்கையில் நின்று ஒழுக்கநெறி தவறாமல் ஒருவன் தன் வாழ்க்கையை நடத்துவானாயின் ஐம்புலன்களை அடக்கி வாழும் துறவற வாழ்க்கையைவிட அது சிறந்தது என்று திருக்குறள் கூறியுள்ளது:

திருவள்ளுவரை ஒரு சமய சீர்திருத்தவாதியென்றும் கூறலாம்: திருவள்ளுவர் சமயத்தை நம்பினார். ஆனால், சமயத்தின் பெயரால் நடைபெறும் உயிர் பலியீடுதல் மற்றும் மூடநம்பிக்கைகளையும் தகர்த்தெறியவேண்டுமென்று விரும்பினார். உள்மனதில் அழுக்கும், வெளிநடவடிக்கையில் பொய்வேடமும் உருத்திராக்கப் பூனைபோல் இருப்பதைத் திருவள்ளுவர் விரும்பவில்லை:

“ மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்
பழித்தது ஒழித்து விடின் ”

என்னும் குறள் திருவள்ளுவரின் சமய சீர்திருத்தக் கருத்தை எடுத்தியம்புகின்றது.

திருவள்ளுவரை ஒரு சமய சீர்திருத்தவாதி என்பதிலும் பார்க்கச் சீர்திருத்தவாதி என்றே கூறலாம். ஆரியரின் வருகையால் தமிழ்நாட்டில் பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்னும் நால்வகை வருணப் பாகுபாடு மக்களிடையே புகுந்தது. மக்கள் செய்யும் தொழிலைக் கொண்டு உயர்ந்த வருணத்தவர், தாழ்ந்த வருணத்தவர் என்று வகுக்கப்பட்டு வந்தது. எந்தக் குடிமகனாவது எந்தவொரு தொழிலைச் செய்யும்பொழுதும் அத்தொழி

லுக்கு ஏற்ற நெறிமுறையில் நடப்பாலுயின் அவனே உயர்ந்த வருணத்தவன் என்றும், அத்தொழிலுக்குரிய நெறி முறையில் இருந்து அவன் தவறுவானாயின் அவனே தாழ்ந்த வருணத்தவன் என்னும் புரட்சிக்கருத்தைப் பொய்யாமொழிப்புலவராகிய திருவள்ளுவர் கூறியுள்ளார். சங்கம் மருவிய காலத்தில் எழுந்த வருண முறைக்கு எதிராகக் கருத்துக்கள் தெரிவிப்பது இழுக்கான நிலை என்றும் அக்கால நூலாசிரியர்கள் கருதினார்கள். ஆனால் திருவள்ளுவரோ அதற்கு எதிராகத் தம் மனதில்பட்ட கருத்தை உள்ளத் துணிவுடன் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

பெண்களை அடிமையாகச் சங்கம் மருவிய காலத்தில் வைத்திருந்தார்கள். ஒரு பெண் மற்றைய ஆண்களிடம் தன் மனதைப் பறிகொடாமல் இருக்கும்பொழுது, வேறு ஓர் ஆடவன் அப்பெண்ணைத் தன் மனத்தால் விரும்புவானாயின் அப்பெண்ணின் கற்புக் களங்கமடைந்துவிடுமென்று அக்காலத்தில் நிலவிவந்த தப்பிப்பிராயமாகும். ஆனால், திருவள்ளுவரோ இதனை மறுத்துரைத்துள்ளார். அதாவது! அப்பெண் தன் மனத்தைப் பறிகொடுக்காததினால் அவளின் கற்பு களங்கப்படவில்லை என்பது திருவள்ளுவரின் கூற்றாகும்: பெண்களுக்கு, எவ்வாறு கற்பு முக்கியமோ அவ்வாறே ஆண்களுக்கும் கற்பு முக்கியமானது, என்னும் கருத்தையும் திருக்குறள் வலியுறுத்துகின்றது:

“ கால் மாக்ஸ் ” கூறிய பொதுவுடைமைத் தத்துவங்களை, இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் ‘வாழ்ந்த திருவள்ளுவரும் கூறியுள்ளார்.

“ பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை ”

என்னும் குறள் மக்கள் பகுத்துண்ண வேண்டுமென்ற தத்துவத்தைக் கூறுகின்றது.

“ அல்லற்பட்டு ஆற்றுகது அழுத கண்ணீர்
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை ” [ரன்றே

என்ற குறள் மூலம் தனி மனிதனின் கொடுங்கோல் அரசுக்கும், தனியுடைமையாளரின் சுரண்டலுக்கும் எச்சரிக்கை

கூறப்பட்டது: பாட்டாளி மக்கள் பதறி அழ அவர்கள் பாடுபட்டு எடுத்த பலனைப் பறித்துக் கொண்ட உடைமையாளிகள் இன்ப வாழ்வு நெடுநாள் நீடித்திராது.

கருத்திலும், சொல் நடையிலும் ஒப் புயர்வற்ற நூல்களில் தலையான நூலாகத் திருக்குறள் விளங்குகின்றது. திருக்குறள் சாதி, இனம், வகுப்பு, மதம் என்னும் வேற்றுமைகளைக் கடந்து இவ்வுலக மக்க னுக்குப் பயன்படக்கூடிய முறையில் புரட் சிக் கருத்துக்களைக்கொண்டனவாக அமைந் துள்ளது. இக்காரணங்களினால் திருவள்ளு வரின் திருக்குறள் சங்கமருவிய காலத்தில் தோன்றிய ஒரு புரட்சி நூலாக விளங்கு கின்றது.

— எஸ். சித்தாஞ்சன்,
11-ம் தரக் கலைப்பிரிவு:

தமிழும் இத்துசமயமும்

தமிழும், இந்துசமயமும் ஒட்டிப் பிறந்த இரட்டைக் குழந்தைகள் என்றால் சாலவும் பொருந்தும். தமிழுக்கும், இந்து சமயத்திற்கும் மிகவும் நெருங்கிய தொ டர்பு இருக்கின்றது. தமிழ்மொழியைப் பேசுபவர்கள் தமிழர்களாகும். தமிழர்க ளில் பெரும்பாலானவர்கள் இந்துசமயத் தைச் சேர்ந்தவர்களாகும். இதற்கு முக் கிய காரணம் தமிழுக்கும் இந்துசமயத்திற் கும் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பேயாகும்.

தமிழர் கல்தோன்றி, மண் தோன்றக் காலத்தில் தோன்றிய மூத்தகுடி மக்கள் எனக் கூறப்படுகின்றது. இதில் இருந்து தமிழ்மக்கள் ஆதிகாலத்தில் இருந்து வசித் து வருகின்றனர் எனத் தெரிகின்றது. இத் தமிழ்மக்களால் பேசப்படுவது 'தமிழ்' ஆகும். எனவே, தமிழ் எத்தகைய பழ மை வாய்ந்தது என்பது புலனாகின்றது. தமிழைப்போன்றே இந்துசமயமும் பழமை வாய்ந்த சமயம் என்பதைச் சரித்திரவாயி லாக அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அதாவது, ஆதிவாசிகள் சூரியன், சந்தி ரன், காற்று, நீர், நெருப்பு ஆகியவற்றையே கடவுளாக வணங்கினார்கள் எனச் சரித்திரநூல்கள் கூறுகின்றன. இந்துசம

யத்தில் இவர்களை எல்லாம் தேவர்களாகக் கருதப்பட்டு வருகின்றது. இவற்றை நோக் கும்போது ஆதிவாசிகள் இந்துசமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பது புலனாகின்றது; எனவே, இந்துசமயமும், தமிழும் பழமை யானதும், ஏறத்தாழ இரண்டும் ஒரே காலத்தில் தோன்றியவையும் எனவும் கூறலாம்.

தோற்றத்திலேயே தமிழுக்கும், இந்து சமயத்திற்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டு விட்ட தால், வளர்ச்சியின்போது இது மேலும் இறுகிவிட்டது. எப்போது தமிழின் புகழ் பரவிச் செழிப்பாகக் காணப்பட்டதோ, அப்போது இந்துசமயத்தின் புகழும் பரவி வளர்ந்தது என்பதையும் நாம் சரித்திர வாயிலாக அறியக்கூடியதாய் இருக்கின் றது: உதாரணமாக, இந்தியாவிலே சோழ இராச்சியக்காலத்தில் தமிழ் பரவி வளர்ந் தது. அத்தோடு இந்துசமயமும் வளர்ந் தது. ஆனால், பல்லவ இராச்சியக்காலத் தில் தமிழ்குன்றி வடமொழி தலையெடுத்த தது, அப்போது இந்துசமயமும் குன்றிக் குறுகியது. சமணம் தலைதூக்கிற்று.

மற்றும் பொதுவாகத் தமிழ்க்கலை, கலாச்சாரங்கள், பண்பாடுகளுக்கும், இந்து சமயத்தின் கலை, கலாச்சாரங்கள், பண் பாடுகள் ஆகியவற்றிற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இசை தமிழில் ஒரு பெருங் கலையாக மதிக்கப்படுகின்றது. இந்த இனிமையான இசைக்கலை இந்துசமயத்திலும் போற் றிப் புகழப்படுகின்றது. முழுமுதற் கடவு ளாகிய சிவபெருமான் கூட இசையில் பெரு விருப்புடையவன் என இந்துசமய நூல்கள் கூறுகின்றன. ஒருமுறை இராவ ணன் தன் புயபலத்தின் செருக்கால் மேரு மலையைத் தூக்கமுயன்றான். அப்போது அவனுக்கு அறிவுபுகட்ட விரும்பிய சிவ பெருமான் பெருவிரலால் தாக்கும் பொழுது மலையின்கீழ் அகப்பட்டு இராவ ணன் சூடித்தான். பின் அவன் சாமவேதப் பாடல்களைப்பாட அதனால் மகிழ்ந்த சிவ பெருமான் அவனை மன்னித்து வரம்அளித் தார் எனக் கூறப்படுகின்றது. சிவபெரு மானை மயக்கும்சக்தி இசைக்கு உண்டென இக்கதையின்மூலம் இந்துசமயம் கூறுகின்

றது: மேலும் இந்து சமயத்தில் இறைவனை வணங்கும்போது பாடல்கள் (தேவாரம் போன்றவற்றை)ப் பாடி வணங்குகின்றனர். இறைவனுக்குப் பூமாலையைவிட பாமாலையிலேயே அதிக விருப்பம் உண்டு என இந்துசமயத்தில் கருதப்படுகின்றது.

அடுத்ததாக நாட்டியக்கலையை எடுத்துக் கொண்டால், இக்கலை இந்துசமயத்தில் மிகவும் போற்றப்படுகின்றது. இந்து சமயத்தில் சிவபெருமானுக்கு நாட்டியத்தில் நல்ல நாட்டம் உண்டெனவும் அவன் நன்றாக நாட்டியம் ஆடுவதால் அவனைக் கூத்தன் எனவும் கூறப்படுகின்றது. இவை போலவே நாடகக்கலையும், இந்துசமயத்தையும், தமிழையும் நெருங்கிய தொடர்புபடுத்துகின்றது.

இறைவன் தமிழையும் அதன் கலைகளையும் வளர்ப்பதற்காக பல அவதாரங்கள் எடுத்தார் எனவும், இந்து சமயக்கதைகள் கூறுகின்றன. ஒருமுறை சிவபெருமான் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் நக்கீரரைச் சோதிப்பதற்காக புலவராகத் தோன்றி அவருடன் விவாதித்தார். தன்னை எதிர்த்து வாதாடிய நக்கீரரை நெற்றிக்கண்ணினால் எரித்தார்; பின்னர் நக்கீரரின் தமிழ்ப்பற்றையும்; அதனால் தான் நெற்றிக்கண்ணைக் காட்டியபோதும் எதிர்த்து வாதாடிய துணியையும் பாராட்டி உயிர்ப்பித்தார்.

மற்றும் தமிழை முருகக்கடவுள் வளம் பெறச் செய்தார் எனவும் இந்துசமயம் கூறுகின்றது. மற்றும் இந்துசமயப் பெரியார்கள் இந்துசமயத்துடன் தமிழையும் வளர்த்தார்கள். இவர்களுள், ஈழவளநாடு ஈன்றெடுத்த பெரியாராகிய ஆறுமுகநாவலரும் ஒருவர். இவர் சைவ சமயத்தவரால் சைவப்பழம் என அழைக்கப்படுவார்; இவர் பெரும் புலவர் என்பதால் தமிழ் மக்களால் தமிழ்ப்புலவர் எனவும் அழைக்கப்படுவர். இவர் தமது இருகண்கள்போல் தமிழையும் இந்துசமயத்தையும் காத்தார்.

இவருக்கு முன்பும், பின்பும் எத்தனையோ பெரியார்கள் தோன்றி தமிழையும் இந்துசமயத்தையும் ஒன்றாக வளர்த்தனர். முன்பு தமிழ்ச்சங்கம் இருந்து தமிழையும் இந்துசமயத்தையும் வளர்த்தது. முதற்சங்கத்தில் 4999 தமிழ்ப் புலவர்கள்

இருந்தனர் என்பதைச் சரித்திரம் கூறுகின்றது; வேறு எச்சங்கத்திற்கும் இத்தனை புலவர்களையுடைய பெருமை இல்லை. பின்னர் இரண்டாம் சங்கத்தில் 499 புலவர்களும், 3-ம் கடைச்சங்கத்தில் நக்கீரர் உட்பட 49 புலவர்களும் இருந்து தமிழையும், இந்துசமயத்தையும் வளர்த்தனர். இத்தமிழ்ச் சங்கங்களுக்கும் புலவர்களுக்கும் அன்றிருந்த தமிழ் மன்னர்கள் ஊக்கமும் உதவியும் அளித்தனர். இவ்விதம் எல்லாம் தமிழும் இந்துசமயமும் வளர்ந்ததால் தமிழர் புகழும் எங்கும் பரவியது. தமிழர் தன்மானத்துடனும் பெருமையுடனும் வாழ்ந்தார்கள்.

அன்று தமிழ்மன்னர்களாலும் தமிழ்ச் சங்கங்களாலும், நாவலராலும், நாவுக்கரசராலும், நாயன்மார்களாலும், பெரியார்களாலும் கட்டிக்காத்த தமிழும், இந்துசமயமும் அன்றுபோல் இன்றும் கட்டிக்காக்கப்படுகின்றதா? பெருப்புக்மோடும், பெருமையோடும் இருக்கின்றதா? எனக்கேட்டால், "இல்லை" என்ற பதிலே கூறமுடியும்.

இந்நிலை ஏன்?... இன்று நம்மவர்களிடம் சமயப்பற்றும், மொழிப்பற்றும் நன்றாகக் குறைந்துவிட்டது. தன்னலம் தலைதூக்கிநிற்கின்றது; பணத்திற்காகப் பஞ்சாகப் பறக்கின்றார்கள். சமயத்தையோ! மொழியையோ! நினைப்பதற்கு அவர்கட்கு நேரமில்லை. வரட்டுக் கௌரவம் கொண்ட சிலர் வேட்டியுடுப்பதையும் கோயிலுக்குச் செல்வதையும் கௌரவக்குறைவாக, அநாகரிகமாகக், கருதுகின்றனர். இந்நிலை இன்னமும் சிறிதுகாலம் நீடிக்குமாயின்... "உலகம் உள்ளளவும் தமிழர் பெருமையும், தமிழின் புகழும், இந்து சமயத்தின் சிறப்பும் மங்காது, மறையாது" என்று கருதப்பட்டது பொய்த்துவிடும்.

எனவே இந்நிலையை மாற்றி தமிழையும் இந்துசமயத்தையும் பழையநிலைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமாயின் இந்துசமய மன்றங்களும், தமிழ் மன்றங்களும் பல தோன்றிடவேண்டும். முக்கியமாக பாடசாலைகளில் இம்மன்றங்கள் அவசியம்.

சொ. ஜெயராஜா,

"அ" உயிரியல் பிரிவு;

பொருளாதாரம் ஓர் அறிவியலா ?

பொருளாதாரம் ஓர் அறிவியலா என்று ஆராய்வதற்கு முன்னர் நாம் பொருளாதாரம் என்றால் என்ன எனப் பார்ப்பது மிக அவசியமாகின்றது. பொருளாதாரம் என்று குறிப்பிடும்போது பலவகையான வினாக்கள் எம்மனதில் தோன்றுகின்றன: செல்வந்தராவது எப்படி என்று பொருளாதாரம் போதிக்கின்றதா? அல்லது சிக்கனமாக வாழும்வழியை வகுத்துத் தருகின்றதா? பொருளாதாரத்தின் விளக்கம் தான் என்ன? பொருளாதாரம் எவற்றைப் போதிக்கின்றது? இப்படியான வினாக்கள் எம் மனதில் எழுவது இயற்கை; இவ் வினாக்களுக்கு விடை தெரிய வேண்டுமாயின் நாம் பொருளாதாரம் என்றால் என்ன என்பதை அறியவேண்டியது அவசியம்.

பொருளாதாரத்தை ஆங்கிலத்தில் Economics என்று குறிப்பிடுகின்றார்கள். "ஐக்கோரேமியா" என்னும் கிரேக்கச் சொல்லிலிருந்தே இச்சொல் பிறந்தது. பொருளாதாரத்தை பல பொருளாதார அறிஞர்கள் அலசி ஆராய்ந்துள்ளனர்; கிரேக்க நாட்டு அறிஞர்களான கிளிடோடொவும், கரிண்டோட்டிலும் மனிதனுடைய பொருளாதார வாழ்க்கை எப்படி அமைந்திருந்தது என்பதை நூல்மூலம் வெளியிட்டுள்ளனர்; மார்க்ஸ் என்னும் பொருளியலறிஞர் தன் கருத்துப்படி மக்களுடைய வறுமையைப் போக்க வழிகாட்டவேண்டும். "இத்தகைய இன்னல்களைக் களைவதில் பொருளாதாரம் வெற்றிபெறாவிட்டால் இவ் வியலில் ஒரு பயனுமில்லை" என்று கூறியுள்ளார்.

மார்க்ஸ் எட்வின்சனல், ஏ. சி. பிகு ஆகிய பொருளியல் வல்லுனர்கள் பொருளாதாரம் பொருள்சால் நலத்தைப்பற்றி ஆய்வு செய்கின்றது என்னும் கருத்துக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் லயனல் ரெபின்சன் என்ற பேராசிரியர் மேற்கூறிய கருத்தைக் குறை கூறினார்: "பொருள்சால்

நல விளக்கம்" பொருளாதார வியலின் உண்மையான உட்கருத்தாகப் புரிந்து கொண்ட இவர் இவற்றை எடுத்துக்காட்டி இரண்டு குறைகளை ஆராய்ந்தார். அவற்றுள் ஒன்று நல்வாழ்வைப் பெருக்கும் நடவடிக்கையில் பொருளாதாரம் முனைந்திருக்கின்றது என்பதை இவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. நல்வாழ்விற்குக் கேடுசெய்யக்கூடிய நடவடிக்கைகளும் இருக்கின்றன. உதாரணமாக மதுவை உற்பத்திசெய்வது நுகர்வது, சிகரட் என்பன நல்வாழ்வைப் பெருக்கவில்லை. உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கும்போது கிடைப்பருமையான புகையிலை ஏன் பயிரிடப்படவேண்டும்? போர் மனிதவாழ்க்கையை உயர்த்துவதில்லை; அப்படியாயின் போர்த்தளபாடங்கள் ஏன் உற்பத்தியாகின்றன; பொருள்சால் நல விளக்கத்தின்படி இவற்றைப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளாகக் கருதமுடியாது. இது தவறான கருத்து என்றும்; இரண்டாவதில் பொருள்சால் விளக்கத்தின்படி பொருளாதாரம் கண்ணுக்குப் புலனாகும் பொருட்களின் உற்பத்தி, துகர்வு, பகிர்வு, இவற்றைத்தான் குறிக்கும், பொருட்கள் மட்டுமல்லாது கண்ணுக்குப் புலனாகாத பலவகைப் பணிகளும் இருக்கின்றன என்றும் கூறுகின்றார். அதாவது; வைத்தியர், பொறியியலாளர், ஆசிரியர் ஆகியவர்களின் சேவைகள் கண்ணுக்குப் புலனாகாத சேவைகளெனக் கூறுகின்றார். பொருள்சால் விளக்கத்தில் இவைகள் அடங்கவில்லையென்றும் குற்றஞ்சாட்டுகின்றார். பொருள்சால் விளக்கத்தை ஆராய்ந்தபின்பு பொருளாதார இயலுக்கு இவர் ஒரு புதிய விளக்கத்தைத் தந்துள்ளார்.

அதாவது "கிடைப்பதற்கு அருமையான பொருட்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்வதே மனிதனுடைய செயல்." அது எவ்வாறு அமைந்திருக்கிறதென்பதை ஆராய்ந்து அறிவிப்பதே பொருளாதார இயலாகும்; இதை விளக்கக்கூறின் கிடைப்பருமையான பயனடையக்கூடிய இயல்புகளைக் கொண்ட சாதனங்களைக் கையாண்டு விருப்பங்களை நிறைவேற்ற மனிதன் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கையைத்தான் பொரு

ளாதாரம் என்கிறோம், இதை இன்னமும் விளக்கிக்கூறுவதாயின் விருப்பங்களைத் தராதரப்படுத்தித் தேர்ந்தெடுக்கும் மனித நடவடிக்கையைப்பற்றி ஆய்வு செய்வது தான் பொருளாதார இயலாகும்.

பொருளாதார இயலைப்பற்றிப் பல பொருளாதார அறிஞர்களும் தரும் விளக்கங்களை மேற்கூறினோம். இவ்வறிஞர்கள் கூறிய பொருளாதாரத்தைப்பற்றிய விளக்கத்தில் ரெபின்சன் கூறிய விளக்கமே சிறந்ததாகும், இது பழைய விளக்கத்திருந்த குறைபாட்டினை நீக்கியுள்ளனவே யொழிய அடிப்படைக் கருத்துக்களை முற்றிலும் புறக்கணிக்கவில்லை. பொருளாதார வியலில் பல கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்து வருகின்றன. கருத்து வேறுபாடுகள் பொருளாதார இயல் வளர்ச்சிக்கு ஏதுவானதொன்றாகும்.

பொருளாதாரம் பிற சமூகவியல்புகளான வரலாற்றோடும், சமுதாய இயலோடும், அரசியலோடும், நெறியியலோடும், புள்ளியியலோடும், சட்டவியலோடும் இரண்டறக் கலந்துள்ளது. இது இவைகளுடனும் இரண்டறக் கலந்திருந்தாலும், புறம்பான இயல்பைத் தற்போது சுடர்விட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது.

இவ்வளவு நேரமும் பொருளாதாரத்தைப்பற்றி அறிந்தநாம் இனிமேல் பொருளாதாரம் ஓர் அறிவியலா? என்னும் கேள்விக்கு விடையிறுக்கப்பார்ப்போம். இதற்கு முன் அறிவியலைப்பற்றியும் சிறிது நாம் தெரிந்திருக்கவேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட குறை சம்பந்தமான தகவல்களைத் திரட்டிக் கிடைத்த அறிவுத் தொகுதிதான் அறிவியலாகும். ஓர் இயல் அறிவியலாக வேண்டுமானால் அதி முக்கிய இரண்டு நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றவேண்டும். முதலாவது அறிவியலுக்குப் பொதுமையான சில விதிகள் இருக்கவேண்டும். இரண்டாவதாக, இவ்விதிகள் கூறும் உண்மைகள் சரியானவையா? என்று சோதனை செய்து ஒத்துப்பார்க்கக் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும்.

இப்படியான நிபந்தனைகளைப் பொருளாதாரம் நிறைவேற்றக் கூடுமாயின் பொருளாதாரமும் ஓர் அறிவியலென்று கூறத்

தயங்கவேண்டியதில்லை. பொருளாதார இயல் மனித நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமான விபரங்களைத் திரட்டி, ஒழுங்குபடுத்திச் சில முடிபுகளைக் கண்டுள்ளது. இம்முடிபுகளைப் பொருளாதாரவிதி என்று கூறப்பட்டுள்ளது. பொருளாதார இயலுக்கும் பல பொதுமையான விதிகளுண்டு இங்கு இரு விதிகளைக் கூறி ஆராய்வோம். ஒன்று தேவை விதி மற்றையது அளிப்புவிதி. இவ்விருவிதிகளும் பொருளாதாரத்தில் அடிப்படை விதிகளாகக் கருதப்படுகின்றன. இவ்விதிகள் கூறும் உண்மைகள் சரியானவையா என்று பரிசோதனை செய்துபார்க்க முடியும். உதாரணமாக ஒரு பண்டத்தின் விலை உயர்ந்தால் அதற்கு இருக்கும் தேவை குறையுமென்று தேவை விதி கூறுகின்றது. இதனை அறியவேண்டுமானால், நாம் சந்தைக்குச் சென்றால் இவ்விதி கூறும் உண்மை தவறு? சரியா? என்று ஆராய்ந்து கொள்ளலாம்.

எனவே அறிவியலுக்கு வேண்டிய பொதுமையான விதிகள் சோதனைசெய்து ஒத்துப்பார்த்தல் போன்ற இயல்புகள் அனைத்தும் பொருளாதார இயல் கொண்டிருக்கின்றது. எனவே பொருளாதார இயலும் ஓர் அறிவியலென்று திட்டவாட்டமாகக் கூற முடியும்.

ஒவ்வொரு அறிவியலுக்கும் பல விதிகளுண்டு. பொருளாதாரவியல் ஓர் அறிவியலென்றும் அதற்குப் பல விதிகளுண்டு என்றும் மேலே நாம் கண்டுள்ளோம். அறிவியலையும் பொருளாதார வியலையும் ஒப்பு நோக்கியும் அதனுடன் கலந்து சில தூரம் செல்வோம். பொருளாதார விதிகளின் இயல்புகள் என்ன? அறிவியல் விதி என்பது சொல்லின் காரணத்திற்கு விளைவிக்கும் தொடர்பு உண்டாக்கிக் கூறுவதாகும். இதேபோன்று பொருளாதார விதியும் இத்தன்மையதே. குறிப்பிட்ட ஒரு நிலத்தில் மென்மேலும் ஆட்களை வேலைக்கு அமர்த்திக்கொண்டு போனால் விளைச்சல் பெருகிக் கொண்டே போகும். ஆனால் அப்பெருக்கத்தின் வீதம் குறைவாக இருக்கும் என்று "குறைந்து செல் விளைவு விதி" கூறுகின்றது. இவ்விதி உண்மையாயினும் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைக்குத்தான்

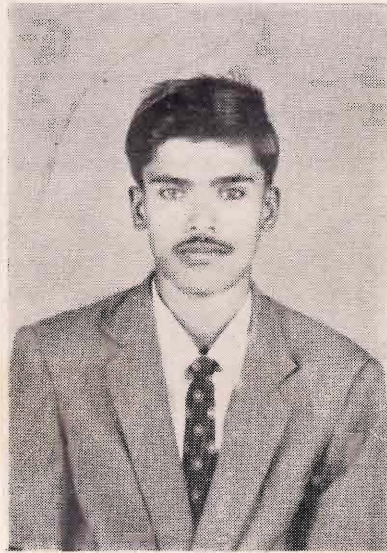

S. SRIHARAN
won the First Place in Tamil
at the
Inter-Collegiate
Declamation Contest
for the Northern Province
(*Post-Senior Group*)

J. R. JEYASEELAN
won the First Place in English
at the
Inter-Collegiate
Declamation Contest
for the Northern Province
(*Senior Group*)

K. THEIVENDRANATHAN
won the First Place
in the
Essay Contest in Science
for Ceylon Schools
organised by the
C. I. S. I. R.

SPORTSMAN OF THE YEAR

M. MANOHARATHAS

பொருந்தும்; சூழ்நிலைகளில் ஏதாயினும் மாற்றமிருந்தால் இவ்விதியும் செயற்படுவது அரிது. மற்ற அறிவியல்களில் இருக்கும் துல்லியத்தை பொருளாதார விதிகள் காணமுடியாமலிருக்கின்றன.

பொருளாதார விதிகளைப் பொதுமைகள், போக்குக்கள், பொதுமைப் போக்குக்களென்று மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்; இவற்றுள் முதலாவது விதியில் ஒரு செயலின் காரண காரியத் தொடர்பை அறிவிப்பதால் குறிப்பிட்ட காரணங்கள் இருக்குமானால் விதிசூறும் விளைவுகள் நிகழ்ந்தே தீரும்; இரண்டாவதாகக் கூறப்படுவதில் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் சில நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்பட்டால் ஒரு வகையான போக்கை எதிர்பார்க்கலாம். மூன்றாவதாகக் கூறப்படுவதில் பொதுமைகள் போக்குகள் இவையிரண்டுக்குமிடையில் காணப்படும் தளவிதிகள் இவை பொதுமை இயல்புகளையும் போக்கு இயல்புகளையும் கொண்டிருக்கும்.

பொருளாதாரத்தில் பொதுமைகளுமுண்டு போக்குகளும் உண்டு; இவையிரண்டும் கலந்த விதிகளுமுண்டு. பொருளாதார விதிகள் எத்தனையோ அனுமானங்களைக் கொண்டு ஆக்கப்பட்டன.

பிற அறிவியல்களின் சூழ்நிலைகளை எளிதில் கட்டுப்படுத்தலாம். ஆனால் மனிதனுடைய பொருளாதார நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தவரையில் சூழ்நிலையை எளிதாகக் கட்டுப்படுத்த முடிவதில்லை. எனவே பொருளாதார விதியைக் கூறும் போது “சூழ்நிலை மாறுதலுக்குமானால்” என்னும் பதங்கள் பாவிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

மற்ற அறிவியல்களில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு ஆராய்ச்சிக் கூடத்தில் காற்று, அழுக்கம், ஒளி போன்றவற்றைக் கட்டியாளாகக் கூடியதாக இருக்கின்றது; ஆனால் மனிதனது இயல்பை மனப்போக்கைக் கட்டுப்படுத்துவது எளிதான காரியமன்று.

எனவே நன்றாகப் பலகாலம் உய்த்துணரப்பெற்ற பொதுமைகள் பொருளாதாரத்தில் ஒருசில தாம் இருக்கின்றன.

நாட்டின் பணக் கையாள்வு பெருகினால் பண்டங்களின் விலை மட்டம் உயரும் என்று ஒரு பொருளாதார விதி கூறுகின்றது; இவ்விதி எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லா இடங்களிலும் பொருந்தக்கூடியதன்று; சூழ்நிலை மாற்றத்தினால் இவ்விதிக்கு எதிரான விதிகள் விளையக்கூடும். எனவேதான் மார்சல் என்னும் பொருளாதார வல்லுனர் “பொருளாதார விதிகள் என்ன நடக்கப்போகும் என்னும் போக்கை அறிவிப்பதாகுமே யன்றி பிற அறிவியல்களிலுள்ள துல்லியத்தைக் கொண்டிருப்பது” எனக் குறிப்பிட்டார்;

எமது வாழ்க்கையில் பொருளாதாரம் இரண்டறக் கலந்துள்ள தன்மையைச் சில வேளைகளில் நாம் அறியமாட்டோம். விஞ்ஞானம் எம் வாழ்க்கையில் இரண்டறக் கலந்துள்ளதை அறியாமலிருப்பதைப் போன்றே இதுவும் ஒன்றாகும்.

இ: தர்மவேலாயுதம்,
11-ம் தரம்;

கடலின் அமைப்பு

கடற்கரையில் நின்றுகொண்டு கடலைப் பார்க்கும்போது நமக்கு என்ன தெரிகின்றது? ஓயாது அலைகள் அடித்துக்கொண்டு தண்ணீர் நிம்மதியின்றிக் கரையை நோக்கி வந்து மோதிப் பின் செல்வது ஒன்றுதான் தெரிகின்றது. ஆனால் அவ்வளவு இலேசாக மதிப்பிடக்கூடியதல்ல கடல். அது ஒரு மாபெரும் தனி உலகம்; அதிசய இரகசியங்கள் நிரம்பியுள்ள மண்டலம்; இயற்கை நடத்தும் பெரியகாட்சிச்சாலை;

கடலின் அமைப்பும் அற்புதம் நிறைந்ததாக உள்ளது. இப்பூவுலகின் நூற்றில் எழுபது பங்கு கடற்பிரதேசம்; நமது கோள்களின் வடபகுதியில் நூற்றுக்கு 60 பங்கு கடல் வியாபித்துள்ளது; தென்கோளத்தில் 80 சதவீதம் நீர்ப்பரப்புத்தான்.

இப்புறியின் நீர்ப்பாகத்தை ஐந்து பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்; வடகோடியில் ஆர்க்டிக் என்ற வட பெருங்

கடல் உள்ளது. தெற்கே அண்டார்டிக் அல்லது தென் பெருங்கடல் உள்ளது; மத்தியிலே பசுபிக் மகா சமுத்திரம்; அட்லாண்டிக் சமுத்திரம். இந்து சமுத்திரம் என்ற முப்பெருக்கங்கள் இருக்கின்றன: தென் பெருங்கடலை ஒரு தனிக் கடலாகக் குறிப்பிடலாம். ஆழி என்று கடலுக்கு ஒரு பெயர் கொடுத்தது மிகப் பொருத்தம்: ஏனென்றால் கடல் மிக ஆழமாய் உள்ள படியால் தான். பசிப்பிக் சமுத்திரம், இந்து சமுத்திரம், அட்லாண்டிக் போன்றவை மிக ஆழமானவை. சாதாரண ஆழத்திற்கும் மத்திய ஆழத்திற்கும் இடையாக சராசரி 13000 அடி ஆழமாய் உள்ளது. பிலிப் பைன் தீவுகளுக்குக் கிழக்கேயுள்ள மிண்டானேவ் பள்ளம் 35000 அடி ஆழமுடையது. அதாவது 6½ மைல் ஆழம் உடையது. மற்றொரு இடம் ஜப்பானுக்குக் கிழக்கே 50 மைல் தூரத்திலுள்ள டஸ்கரோ கெவியாகும். இதுவும் 6½ மைல் ஆழம் கொண்டதாய் உள்ளது; 1951-ம் ஆண்டு ஆங்கில ஆராய்ச்சிக் கப்பல் மரியானா என்னும் இடத்தில் கிட்டத்தட்ட 6½ மைல் ஆழம் இருப்பதைக் கண்டு கொண்டது; அட்லாண்டிக் சமுத்திரத்தில் போட்டோ ரிக் கோ பள்ளம் 5½ மைல் ஆழம் கொண்டது. எவரஸ்ட் சிகரத்திற்கு இந்த ஆழம் சமம். பசுபிக்கில் 32 இடங்களிலும், அட்லாண்டிக்கில் 19 இடங்களிலும் இந்திய பெருங்கடல்களில் 5 இடங்களிலும் அதிக ஆழங்கள் காணப்படுகின்றன.

இந்த மகா ஆழமான இடங்களெல்லாம் நாம் எதிர்பார்ப்பது போல் நடுக் கடலில் காண்பதில்லை. ஆனால் கரைக்கு அருகில்தான் உள்ளன. அடிக்கடி பூகம்ப அதிர்ச்சிகளும் உறுமல்களும் உண்டாகின்ற உயரமான மலைகளுள்ள பிரதேசங்களின் பக்கத்தில் அவை காணப்படுகின்றன. தென் அமெரிக்காவின் மேற்குக் கடற்கரை பூகம்பங்களுக்கும் எரிமலைக்கும் பெயர் போனது. இந்து சமுத்திரத்தில் காணும் அதிக ஆழமான இடம் 23000 அடியாகும்; இந்த இடம் கிழக்கிந்திய தீவுகளுக்குத் தெற்கேயுள்ளது.

கடலின் சராசரி ஆழத்தைவிட நிலப் பரப்பின் சராசரி உயரம் நிரம்பவும் குறை

வானது; கடல்மட்டத்திற்கு மேலே 28000 அடி உயரம்தான் உள்ளது. முன் சொன்ன 13000 அடி ஆழத்தில் சுமார் ½ பங்கு தான் விஸ்தீரணத்திலும் ஆழத்திலும் பெரிதாய் உள்ள கடல் கன பரிமாணத்தில் பெரிதாய் இருப்பது வியப்பில்லை. இமயமலையில் இருந்து சிறு குன்றுவரை தகர்க்கப் பட்டு கடலில் பெரும்பள்ளங்களில் போடுவதாக வைத்துக்கொள்வோம். நிலப்பரப்பிலுள்ள மண்ணைப் பூராகவும் வெட்டி வெட்டி கடற்பள்ளங்களில் போட்டு தரை மட்டமும் இப்போதைய கடல் மட்டமும் ஒன்றாக ஆக்கி விடுவதாக வைத்துக் கொள்வோம்: கடலின் அடித்தளமும் சமமாகி விட்டதென்றும் வைத்துக்கொள்வோம்; அப்படிச் சாதித்து விட்டால் கடல் என்ன செய்யும் தெரியுமா? நிலத்தை பூராவும் மூழ்கடித்து விடும். நிலப்பரப்பில் தரைக்கு மேலே 8000 அடிக்கும் அதிகமாக நீர் நிற்கும். அப்போது நம்முடைய இந்த உலகத்தை மண்ணுலகம் என்று அழைக்க முடியாது; ஒரே நீருலகமாகக் காட்சி அளிக் கும்.

பொதுவாக சமுத்திரத்தின் அடி நிலத்தை மூன்று விதமான பிரிவுகளில் அடக்குவதுண்டு. கடற்கரையை அடுத்துள்ள மணற்பாங்கான இடம், சரிவுப் பகுதி, கெலிவுப்பிரதேசம் எனப்படும்: கடல்மட்டத்தில் இருந்து 400 அல்லது 500 அடிவரை ஆழம் ஆரம்பிக்குமிடம் படுக்கைப் பிரதேசமாகும். போகப்போக ஆழம் கூடிக்கொள்ள சரிவுப் பகுதியும், கெலிப் பிரதேசமும் உண்டாகும். 1000 அல்லது 12000 அடிவரை செல்வதை சரிவுப் பகுதியாகவும் ஏனைய ஆழமான பகுதியை கெலிப்பிரதேசமாயும் கொள்வர்.

படுக்கைப் பிரதேசம் என்பது சிறிது உயரத்திற்கு மூடப்பட்ட சமதளமாகும்; சைபீரியாவுக்கு வடக்கில் இதன் அகலம் நூற்றுக்கணக்கான மைல்கள் கொண்டது; ஆர்க்டிக் கடற்படுக்கை 750 மைல் அகலம் கொண்டது. எல்லா இடங்களையும் ஒப்பு நோக்குகையில் கடற்படுக்கை அகலம் சராசரி 30 மைல்களாகும். சில்லி கடற்கரைக்கு வெகு அருகிலேயே ஆழப் பிரதேசம் ஆரம்பித்து விடுகின்றது. அது

போல் ஸ்பெயின் வடபாகத்திலும் அப்படித்தான் உண்டு. ஸெயின்ட் கெலினா தீவைச் சுற்றியுள்ள படுக்கைப் பிரதேசம் சமதரைபோல் காணப்பட்டாலும் போகப் போக 1 மைலுக்கு 10 அடிவீதம் சரிந்து கொண்டுபோவதை அவதானிக்கலாம்:

படுக்கைப் பகுதி முடிந்ததும் தலை குப்புறத் தள்ளும் சரிவுப்பகுதி காணப்படுகின்றது: 1 "சேர" லென்று இறங்கும் இப்பகுதியை நிலைப்பிரதேசத்தின் ஓரம் என்று சொல்லலாம்; இங்கு செங்குத்தான மலையைப்போல சரிவு அமைந்திருப்பதும் உண்டு; ஸெயின்ட் கெலினா தீவை ஒட்டியுள்ள சரிவுப் பகுதியின் ஆழம் எடுத்த எடுப்பிலேயே 1 மைலுக்குள்ளேயே 6000 அடியாக இருக்கின்றது: அட்லாண்டிக்கிலுள்ள ஸெயின்ட் பால் பாறை என்னுமிடத்தைச் சுற்றியுள்ள படுக்கைப் பகுதி 440 யார் தூரம்தான் வியாபித்திருக்கின்றது; இச்சரிவுப் பிரதேசத்தில் தாவர வகையைக் காணமுடியாது; அங்கே உயிர் வாழும் ஜெந்துக்கள் அதிகம். அவை உணவுக்காக ஒன்றையொன்று நம்பி வாழ்கின்றன: ஜீவமரணப் போராட்டம் அங்கே எப்போதும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும்:

கடலின் ஆழத்தை எப்படிக்க கண்டு பிடித்தார்கள் என்பதைச் சிறிது நோக்குகையில் நீளமான கயிற்றின் நுனியில் கல்லைக்கட்டி ஆழத்தை அறிந்தார்கள். இந்த முறையால் கயிறு நீரில் செல்லும்போது வளைந்து நெளிந்து நின்றால் சரியான ஆழத்தைக் கணித்தார்கள்; அடுத்து ஒலி அலைகள் மூலம் ஆழத்தைக் கணக்கிட்டனர்; கடல் நீரில் ஒலியின் வேகம் வினாடிக்கு 4800 அடியாகும்; இதன் மூலம் 1906-ம் ஆண்டு நீரோ என்ற அமெரிக்க கப்பல் வட பசுபிக் சமுத்திரத்தில் குலாம் தீவுக்கருகே எதிர் ஒலி மூலம் ஆழத்தைக் கண்டது; பிளேண்ட் என்ற ஜேர்மனிய கப்பல் 1912-ம் ஆண்டு மின்டானோல் பள்ளத்தின் ஆழத்தைக் கண்டுபிடித்துள்ளது. அதே போன்று 1924-ல் மஞ்சு என்ற ஜப்பானிய கப்பல் இன்னொரு ஆழத்தைக் கண்டறிந்தது:

ஒலி அமைப்பின் மூலம் சமதரையைக் கண்ட நாம் கெலிப்பகுதியும் பெரும் பள்ளங்களும் மேடும் அமைந்துள்ளதை அறியலாம்; நூற்றுக்கணக்கான அடி உயரம் செங்குத்தாக உள்ள பாறைகளையுடைய மலைகளும், குன்றுகளும் இங்கு அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். இவ்வாறான அமைப்பை இலங்கைக்குத் தெற்கேயுள்ள இந்திய பெருங்கடலில் அநேக மைல் தூரத்திற்கு "கடந்தளம்" சமதரையாக அமைந்துள்ளது. தண்ணீருக்குள்ளே மலைத்தொடர்கள் மைல்கணக்காக நீண்டிருப்பதைக் காணலாம். பசுபிக்கின் அடிப்பாகத்தில் இரண்டாயிரம் மைல் நீளத்திற்கு ஒரு தொடர் இருக்கின்றது. இத்தொடரின் பாதையில் கலாய்த்தீவுகள் அமைந்துள்ளன. மலைத்தொடரின் உச்சிப் பகுதிதான் தீவுகளாக அமைந்துள்ளது என்று அறிஞர்கள் சொல்கின்றார்கள்:

கடலின் அடித்தளத்தில் எப்பொதும் இடைவிடாது பொடிமண் சேர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றது; மெதுவாக அடிநிலத்தில் தூள்கள் படிந்த வண்ணம் உள்ளன; கடந்த 10 லட்சம் வருடகாலத்தில் 30 அடியிலிருந்து 50 அடிவரை மண் சேர்ந்திருக்கிறது என்று கூறுகின்றார். இதற்கு உதாரணமாக அட்லாண்டி நடுக்கடலில் 12000 அடி உயர்ந்து படிந்திருப்பதைக் கண்டிருக்கிறார்கள். ஜூலிர் நீருக்கடியில் அமைதியாக உட்கார்ந்திருக்கும் சில மலைகள் திடீரென்று சீறிக்கொண்டு எரிமலை யாக மாறிவிடுகின்றன; இம்மாதிரியான எரிமலைகள் பசுபிக் கடலில் அதிகம் உள்ளன. எரிமலை வெடிப்பால் நீருக்கடியில் புதுக் குன்றுகளும் பெரிய மலைகளும் எழுந்து விடுவதும் உண்டு.

நவீன சாதனங்களால் நீருக்கடியில் உள்ள அமைப்புக்கள் தெரிய வருகின்றது; பண்டைய இலக்கியங்கள் எடுத்துக்கூறும் மறைந்துபோன குமரிக்கண்டத்தைப்பற்றி ஆராயும்போது கார்த்தன் என்ற அறிஞர் தமது நூலில் இருந்து மகாசமுத்திரத்தில் லெமூரியா கண்டமாய் இருந்து கடல் கொள்ளப்பட்டதாகச் சொல்வது உண்மையல்ல. தரையின் மட்டுமொருட்களை

ஆராய்ந்தபோது நடுக்கடலில் இருப்பது போலவே காணப்பட்டதாகவும், நிலமிருந்து கடல் கொள்ளப்பட்ட இடம் போலத் தோற்றவில்லை என்றும் சொல்கிறார். அதுபோலவே அட்லாண்டிஸ் என ஒருநாடு கடலுக்குள் மறைந்து போய்க் கிடப்பதாகச் சொல்வதும் தவறே என்று கூறுகின்றார்: இப்பகுதி 6 கோடி வருடங்

களுக்கு முன்பு நிலமாய் இராது க்டலாகவே இருந்தது என்று கூறுகின்றார்: பல ஆராய்ச்சியாளர்களின் கருத்து பலதுறைகளை ஆராய்ந்து துல்லியமான முடிவைக் கொள்ளாதிருக்கின்றது;

செல்வன் இ. இராஜேந்திரம்,
க. பொ. த. (உயர்தரம்)

சாந்திக்கு ஒரு மாலை!!!

வதனத்தின் ஒருபாதி வெளியே காட்டி.
வானத்தின் மேற்கோரம் ஒளியை யூட்டி.
இதமான பல்வேறு வருணக்கோடு
இருக்கின்றான் ஆதவனோ வதனத்தோடு
மிதமான தென்றலொடு மேகக்கூட்டம்
மின்சாரம் பாய்வதுபோல் எங்குமோட்டம்
சதமான பல்வேறு காட்சிகண்டேன் — மனச்
சாந்திக்கு ஒருமாலைப் பொழுதே யென்றேன்.

(2)

பல்வேறு ஒளிக்கற்றை பவளமேகம்
பாரெல்லாம் ஜில்லென்று ஒளிக்கும் பாவம்
சொல்லொணக் காட்சிதனைக் கண்டுநின்றேன்
சொர்க்கந்தான் இதுநமக்கு இன்பம் என்றேன்
பல்வேறு வருணங்கள் பாரின் மீது
பறக்கின்ற பறவையினம் விண்ணின் மீது
சல்லாபம் புரிகின்ற இயற்கைக் காட்சி — மனச்
சாந்திக்கு ஒருமாலைப் பொழுதே யென்றேன்.

(3)

கடலோரம் நானிருக்கும் போதில் நல்ல
காற்றோடு சேர்ந்துவந்த நாதம் என்ன?
நடமாடும் பேரலையின் கூட்டம் கண்டேன்
நட்புறவு கொண்டழைக்க மகிழ்வு கொண்டேன்

சுடரோங்கு சூரியனின் கோலம் மாற
 சுற்றிவர இருள்சூழும் நேரம் ஏற
 சடமான பல்வேறு காட்சிகண்டேன் — மனச்
 சாந்திக்கு ஒருமலைப் பொழுதே யென்றேன்.

(4)

விண்மீன்கள் சிழக்கோரம் கண்சிமிட்டி நிற்க
 விரைவாகத் தொழிலாளர் வீடுதனை நோக்க
 கண்ணான காதலர்கள் பிரிந்தவழிப் போகக்
 கற்பனைக்கு எட்டாத காட்சியொளிமங்க
 எண்ணற்ற பறவையினம் எல்லாமே பாரில்
 எங்கெலாம் பறக்கின்ற எழிற்காட்சி வானில்
 மண்ணிற்கு இதுபெரிய கொடைதான் என்றேன் — மனச்
 சாந்திக்கும் ஒருமலைப் பொழுது கண்டேன்.

செல்வன் க. தர்மபதி
 தரம் 12. (கலைப்பிரிவு)

எரிமலைகளும் அவற்றின் தாக்கத்தினால் ஏற்படும் விளைவுகளும்

இயற்கையின் எழிலை இரசித்த இறை
 வன் அதன் அழிவையும் பார்த்து இன்புறு
 கிறான். இயற்கையின் விளையாட்டுக்கள்
 தான் எத்தனை! எத்தனை! மழையாய்ப்
 பெய்து மாந்தரின் மனதைக் ருளிரவைக்
 கும் அதே நேரத்தில் அம்மாந்தரின் நெஞ்சு
 மெல்லாம் நடுங்கும்வண்ணம் இடியாய்
 இடிக்கின்றது. காரணம் இயற்கையின்
 நியதி அப்படி. இத்தகைய இயற் பூங்கா
 வில் வளர்ந்த ஒன்றே எரிமலை. எரிமலை
 யென்று நாம் கூறும்போது பண்டைக்கா
 லத்தில் கணவனை இழந்த கண்ணகி எரி
 மலையெனக் குமுறினாள், என்று நாம் படித்
 திருக்கின்றோம். கேட்டுமிருக்கிறோம். நாம்
 காண்பது இயற்கையை வர்ணிக்கும் புலவ
 னின் இலக்கியப் பண்பை. அது உண்மை

நிகழ்ச்சி அன்று, வெறும் கற்பனை. ஆனால்
 நாம் இன்று பத்திரிகைகள் வாயிலாக அறி
 யும் எரிமலை அழிவுகள் உண்மையானவை.
 இத்தகைய பயங்கர எரிமலைகளின் விளை
 யாட்டுக்களினால் நாளுக்குநாள் ஏற்படும்
 உயிர்ச்சேதமும் கணக்கில் அடங்காதன.

எனவே இத்தகைய எரிமலைகள் தோன்
 றக் காரணம் என்ன? இவற்றுக்கு ஏன்
 இப்பெயர் 'உண்டானது என்பதைப் பார்ப்
 போம். புவியியல் அமைப்பின்படி கோள
 வகம் எனப்படும் புவியின் உட்பகுதி உரு
 கிய நிலையில் உள்ளது. அதாவது அதன்
 வெப்பநிலையை நாம் நோக்கின் 5000°C
 இருக்குமென உணரப்படுகின்றது. இத்த
 கைய உருகிய நிலையில் உள்ள கோளவகப்
 பகுதியில் பரறைகள், இரும்பு, வெள்ளி,
 நிக்கல் என்பன உருகிய நிலையில் கலந்து
 காணப்படுகின்றன. இப்படி உருகிய நிலை
 யில் காணப்படும் கனிப்பொருட்களும்,
 பாறைக் குழம்புகளும் புவி அசைவு, உள்
 விசைக் கருவிகளின் தாக்கம் என்பவற்றின்
 காரணமாக புவியின் நொய்த அல்லது

மெல்லிய பாறைப்படைகளின் ஊடாக வெளியே விசப்படுகின்றன. அப்படி அவை உருகிய நிலையில் வெளியே வருமுன் தங்கி விட்டால் அவை இடையில் இறுகி விடுகின்றன. அவை தலையீட்டுப்பாறைகள் எனப்படுகின்றன. வெளியே தள்ளப்படுவது தள்ளல் பாறை என்றும் எறியப்பெறுவது எரிமலை என்றும் பெயர்பெறுகின்றன. வெளியே எறியப்படும் பொருட்கள் எரியும் தன்மையுடையனவாகக் காட்சி அளிப்பதால் அவை எரிமலை என்று பெயர் பெறுகின்றன.

இப்படி வெளியே வரும் உருகிய குழம்புகள் இரண்டு வகைப்படும். அவை: அமிலமூல எரிமலைக்குழம்பு; உப்புமூல எரிமலைக்குழம்பு என்பனவாம். கூடுதலாக மண், பாறைகள் என்பன எறியப்படும் போது அது அமிலமூல எரிமலைக்குழம்பு என்று பெயர் பெறுகின்றது. இவை கொடுரமானதாய் விசப்படுகின்றன. அடுத்த உப்புமூல எரிமலைக் குழம்பாயின் மண்ணின் அளவு குறைந்தும் கடினமாயும், பாரம் கூடினதாயும் இருப்பதால் அதிக தூரத்துக்கு எறியப்படுகின்றன.

இவ் எரிமலைகளை புவியியல் ஆய்வாளர்கள் மூன்று பிரிவாகப் பிரித்துள்ளார்கள். அவை: உயிர்ப்பெரிமலை, உறங்கு எரிமலை, அவிந்த எரிமலை என்பன. உலகில் இன்றும் சிலபாகங்களில் சிலஎரிமலைகள் கெடுதியில்லாமல் எரிந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவையாவன: ஜப்பானில் உள்ள பியூஜியாமா, அந்தீஸ் மலையில் உள்ள அக்கன குவா; ஐஸ்லாந்து எரிமலைகள் என்பன. இவை உயிர்ப்பு எரிமலை என்று பெயர் பெறும். அடுத்து சில எரிமலைகள் வரலாற்றுக்காலத்தில் மட்டும் எரிந்துவிட்டு இன்று அமைதியாக இருக்கின்றன. அவை: மெக்சிக்கோ, ஐஸ்லாந்து ஆகியன. இவை உறங்கு எரிமலைகள் எனப்படுகின்றன. மற்றும் சில எரிமலைகள் இன்றுவரை இயக்கம் இன்றிக் காணப்படுகின்றன. அவை அவிந்த எரிமலைகள் என்று பெயர் பெறுகின்றன.

இத்தகைய எரிமலைகளின் வாயிலைக் கொண்டு அவற்றை நாம் பிரிக்கலாம். சில எரிமலைகளின் பெருவாய் 3 மைல்

தொடங்கி 1 மைல் வரை நீண்டு காணப்படும். இத்தகைய வாய் உள்ள எரிமலைகள் இயங்காத காலங்களில் பனி உருகி ஏரியாகக் காட்சி அளிக்கின்றன. இவை சில வேளைகளில் திடீரென எரிமலை வெடிப்பு ஏற்படுமாயின் மலையின்கீழ் உள்ளபகுதிகள் வெள்ளப்பெருக்கால் அழிக்கப்படுமென்பது திண்ணம். (உ+ம்) தென் அமெரிக்காவின் அந்தீஸ்மலை உச்சியில் உள்ள தித்திக்கா ஏரி இதற்கொரு உலக உதாரணமாகும்.

இத்தகைய எரிமலைகள் எங்கு காணப்படுகின்றன என்பதை ஆராயும்போது இரண்டு காரணங்கள் நமக்குப் புலனாகின்றன. இவை இரண்டும் அண்மைக்காலத்தில் உண்டான பாறைப் படைகளாயும், மெல்லிய தரைத்தன்மையைக் கொண்டனவாயும் இருக்கின்றன. இதனாலேயே எரிமலைத் தாக்கங்கள் அடிக்கடி நிகழ்கின்றன. அவை, பசுபிக் சூழவுள்ள பகுதியில் ரெக்கீஸ் தொடங்கி அந்தீஸ் வரைக்கும், மத்திய அமெரிக்கநாடுகள், ஜப்பான் தீவுகள், குறைல் தீவுகள், பினிப்பையின்ஸ் தீவுகள்; இரண்டாவது மத்திய அட்லாண்டிக்கில் தொடங்கி மத்தியதரைக்கடல் ஊடாக மத்திய ஆசியாவரை செல்கின்றது. இவை தோன்ற மூலகாரணம் புவிநடுக்கமாகும்.

இத்தகைய எரிமலைகளினால் சிலநன்மைகளும், பலதீமைகளும், அதிக உயிர்ச்சேதங்களும் ஏற்படுகின்றன. எரிமலை வாயிலாக வெளிவரும் பாறைக் குழம்புகள் ஆறி மண்ணை மாறுவதால் அப்பகுதி பயிர்ச்செய்கைக்கு ஏற்ற இடமர்க மாறுகின்றது. இப்படி ஜப்பான் இந்தியாவில் உள்ள டெக்கான் பிரதேசங்களில் நடைபெறுகின்றன. உதாரணமாக இந்திய டெக்கான் பிரதேசம் உலகிலேயே பருத்திப் பயிர்ச்செய்கைக்குச் சிறந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. அத்துடன் எரிமலை பெரிய அளவில் வெடிக்கும்போது நீரா வியை வெளிவிடுவதால் அப்பகுதியில் அதிக மழை பெய்யவும் இடம் உண்டாகின்றது.

மேற்கூறியவாறு சில நன்மைகள் உண்டாகினாலும் பல தீமைகளும் ஏற்படுகின்றன. சரித்திர வரலாற்றுக் காலத்தில்

இத்தகைய எரிமலைச் சேற்றத்தினால் பல பெரும் நகரங்கள் அழிந்திருக்கின்றன. உதாரணமாக இத்தாலியில் பொம்பே நகரம், மற்றும் மெச்சிக்கோ நகரங்கள் என்பன எரிமலைத் தாக்கத்தில் அழிவுற்றன. சில இடங்கள் கடலினுள் ஆழ்த்தப்பட்டன; (உ+ம்) சுமாத்ராவுக்கும் யாவாவுக்கும் இடையில் உள்ள எரிமலை வெடித்ததன் காரணமாக கிரீட்டோ என்ற தீவின் 3/4 பகுதி கடலில் ஆழ்த்தப்பட்டதுடன் பல இலட்சம் மக்கள் உயிரும் இழந்தனர்; இது இலங்கையிலும் உணரப்பட்டது;

எனவே இத்தகைய எரிமலைகளை வெடிக்காது காக்கமுடியாது. ஏனெனில் இயற்கையின் நியதி அப்படி எனினும் இதனால் மனிதனுக்கு இரண்டுவித நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. ஒன்று புனியியல் வரலாற்றினை ஆராய்ச்சி பண்ணமுடிகிறது; அடுத்தது எரிமலை வெளியிடும் பொருட்களால் பயிர்ச்செய்கை செழிப்படைகிறது.

வே. சிவரஞ்சிதம்,
12-ம் தரம் (கலை).

மதங்கள் பலவாயினும் இறைவன் ஒருவனே!

நாம் உலகில் நல்வினையைச் செய்து ஞானஒளியாகிய இறைவனை எவ்வாறு அடையலாம் என்பதை எமக்கு எடுத்துக் கூறுவதுதான் மதம். மதம் என்பதற்கு நல்வாழ்வின் வழியென்றும் பொருள் கூறலாம்.

உலகம் எவ்வண்ணம் இயங்குகிறது என்பதை எண்ணும்பொழுது எமது ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு சக்தியான மெய்ப்பொருள் இருக்கவேண்டும் என்ற உண்மை எமக்குத் தோன்றும். அந்தச் சக்தியைத் தான் நாம் இறைவன் என்கிறோம். இறைவன் உருவற்று ஞான வெளியாக விளங்கும் ஒரு கடர்.

இப்பரந்த பாரிலே ஏற்பட்ட கொடிய செய்கைகளையும் தீய ஒழுக்கங்களையும் நீக்கி ஓர் உன்னத உலகை நிலைநாட்ட இறைவன் பல அவதாரங்களை எடுத்தான் எனப் பல புராணங்கள் உரைக்கின்றன; பல அவதாரங்களை எடுத்த இறைவன் பல வழிகளைக்காட்டினார். இதன் நிமித்தமாகவே பல மதங்கள் தோன்றின என அறியக்கிடக்கிறது. மதங்கள் பலவாயினும் அவை காட்டும் வழிகள் மிகமிகச் சிறந்த உத்தம வழிகள். தீயமனிதனை உத்தம மனிதனாக மாற்றும் சக்திவாய்ந்த சிறந்த வழிகளாகவே ஒவ்வொரு மதமும் திகழ்கின்றது. மதங்கள் சிறந்த நெறியைக் காட்டுவனவன்றி தீய வழிகளைக் காட்டுவனவல்ல. "அன்பே சிவம்" என்கிறது இந்துசமயம். "உன்னைப்போல் பிறரையும் நேசி" என்கிறது கிறித்துவம்; "உன் அயலானை உனது சகோதரனெனக் காண்" என்கிறது இஸ்லாமியம்.

ஆட்டுக்குட்டியை ஆதரித்து அதன் துயர் நீக்கினார் ஏசுநாதர். மான்குட்டியின் மனக்கலையைப் போக்கினார் நபி நாயகம். புரூவின் புண்ணுக்குப் புது மருந்திட்டார் புத்தர். பன்றிக்குட்டியின் பசி நீக்கப் பாலூட்டினார் பரமசிவம்; ஆகவே ஞானச்சுடரான இறைவன் பல அவதாரங்களில் தோன்றி, பல மதங்களைத் தோற்றுவித்தாலும், உலக மக்களின் வாழ்வினால் நற்கருமங்ளைச் செய்யப் பல சிறந்த உத்தமவழிகளைக் காட்டியுள்ளார்.

ஆனால் பலமதங்களால், மனிதகுலமானது பிரிந்து பிளவுபட்டு மதத்தின்பெயரால் கடும்போர் செய்து பலகோடி உயிர்களையும் நாசமாக்க நேரிட்டது என்பது, வரலாற்று உண்மை. தம் மதத்தைப் பரப்பும் நோக்குடன் பலநாடுகளை அடிமையாக்கி வேறு மதத்தினரை அழித்தும் அம் மதத்தினரைத் தம் மதத்தைப் பின்பற்றுமாறு வற்புறுத்தியும், தமது மதத்தைப் பரப்பினர். வேற்றுமதத்தினரது கோயில்களையும், பள்ளிகளையும் அழித்து தம் மதக் கோவில்களையும், பள்ளிகளையும் எழுப்பினர். இவை அத்தனையும் மூட மனிதர்களின் கொள்கைகள், மதங்கள் பலவாயினும் இறைவன் ஒருவனே என்ற சிறந்த

உத்தம மனப்பான்மையை ஒவ்வொரு மனிதனும் உணர்ந்திருந்தால் பல கோடிக்கணக்கான உயிர்களைக் காத்திருக்கலாம்.

மழை பெய்தவுடனே நீரானது பல அருவிகளாகப் பிரிந்து சீறிப்பாய்ந்து சென்றாலும் அவை சமுத்திரத்தையே அடைகின்றன.

இதேபோல் மதங்கள் பல பல பிரிவான வெவ்வேறு வழிகளை நமக்குக் காட்டினாலும் முடிவில் நாம் அனைவரும் ஞானபொளியாகிய இறைவனை ஒற்றுமையாகத்தான் அடைவோம்; ஆகவே ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் மதங்கள் பலவாயினும் இறைவன் ஒருவனை என்ற கொள்கையை நன்கு உணர்ந்தால் மனிதகுலமே ஒரு ஐக்கிய குலமாக மாறிவிடும்.

ஆகவே இம் மூடக்கொள்கைகளை அழிப்பின் மனிதகுலம் ஐக்கிய குலமாவதன்றி மாணிக்கக் குலமாகவும் விளங்கும் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி;

செல்வன் ஜெ. திருக்குமார்,
தரம் 12 கணிதம்.

போருக்குப்பின் வங்கம்

வங்கத்து மண் ஒரு தங்கச்சுரங்கம்! வற்றாத நதிகளால் வளம்பெருகும் பூமி. வரண்டுவிட்ட மேற்குப் பாகிஸ்தானை வாழ வைத்த தேசம்; ஏற்றுமதிச் சுரக்குகளை இயற்கையிலேயே பெற்ற நாடு அது. எனவே; வெளிநாட்டு நாணயங்கள் விரைந்து வந்து குவியுமங்கே. இத்தகைய செல்வத்தை யார் தான் இழந்திடுவர்? யாகியாதான் இழப்பாரா? பூட்டோதான் பொறுப்பாரா?

வங்கத்து மக்கள் கொதித்து எழுந்து விடுதலைக்குப் போரிட, மேற்குப் பாகிஸ்தானின் இருபதாண்டுகால மொழி ஆதிக்கமும்; அரசியல் சர்வாதிகாரமும் மட்டும் காரணமல்ல, பொருளாதாரச் சுரண்டலே பெரும் காரணமாகும். மேற்கு வளர்ந்தது; கிழக்குத் தேய்ந்தது; வளம்பெற்றுத் திக

மும் வங்கத்தின் செல்வமெல்லாம் மேற்கு நோக்கிக் கடத்தப்பட்டது; வங்கதேசம் சுரண்டப்பட்டது, வஞ்சிக் கப்பட்டது; வளம் இருந்தும் வறுமை நாடாக்கப்பட்டது. வங்கதேச விடுதலைக்குரிய பொருளாதாரக் காரணங்கள் இன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டதல்ல. சுரண்டப்படும் எந்தநாடும் மெல்லமெல்லத்தான் தனது நிலையை உணரும். ஆங்கிலேயரிடம் சுரண்டலைச் கண்டுபிடித்து, உணர்ச்சிகொண்டு வெளியேற்றிடப் போராடுவதற்கு எவ்வளவு காலமாகியது! சுரண்டப்படும் நாடுகளின் வரலாறு ஒர் உண்மையைப் புலப்படுத்துகிறது: சுரண்டல் என்பதே மறைமுகமாக நடைபெறுவதுதான். அதனூற்றான் அதைக் கண்டுபிடிக்க நா ளாகிறது; ஆனால்; "சுரண்டப்படுகிறோம்" என்பதை உணர்ந்து கொண்ட எந்த நாடும் விடுதலை பெற்றே தீரும். அதற்கு வங்கதேசம் தலை சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

1971 டிசம்பர் 16-ம் திகதி டாக்காவில் மேற்குப் பாகிஸ்தானியப் படை, இந்திய படைத்தளபதி ஜெனரல் ஜகதீத் சிங் அரோராவிடம் சரணடைந்தவுடன் சுதந்திர வங்காள தேசம் முழுவிடுதலையடைந்தது; இந்த "கண பிரஜா தந்திரி பங்களாதேஷ்" உதயமானது சரித்திர முக்கியத்துவ சம்பவமாகும்.

சுதந்திர சுய ஆதிபத்திய வங்காள தேசம் 1,43,000 சதுர கிலோமீட்டர் (55,000 ச. மைல்) பரப்புள்ளது. அதில் 7.5 கோடி மக்கள் வாழுகிறார்கள். உலகத்தில் அதிக ஜனத்தொகையுள்ள நாடுகளின் வரிசையில் வங்காளதேசம் 8-வது நாடாகவுள்ளது. அதைச்சுற்றி மேற்கிலும் வடக்கிலும் மேற்கு வங்காளமும், வடக்கிலும், வடகிழக்கிலும் அகரமும், கிழக்கில் திரிபுராவும், தென்கிழக்கில் பர்மாவும் உள்ளன. வங்காளதேசத்தின் எல்லை சுமார் 4,712 கிலோமீட்டர் நீளமுள்ளது. அதில் 280 கி. மீட்டர் தான் பர்மாவுடன் உள்ள எல்லை. அதன் கடல் ஓரம் 716 கி. மீட்டர்.

இதன் தலைநகர் டாக்கா, 20 லட்சம் மக்கள் வாழுகின்றனர். பிற முக்கியநகர்கள் மைமன் சிங், ஜெஸ்ஸார், எில்ஹைட்,

ரங்க்பூர், திஜைப்பூர், கொயில்லா, பாரி சால் ஆகியவை. சிட்டகாங், நாராயண கஞ்ச், சல்ல ஆகியவை பிரதான துறை முகங்களாகும்.

வங்காள தேசம் பெரும்பாலும் வண்டல் மண் அடிப்படையுள்ள விசாலமான சமவெளிப் பகுதிகள் நிறைந்தநாடாகும். கிழக்கிலும், தென்கிழக்கிலுமே சொற்ப அளவில் மலைக்குன்றுகள் உள்ளன. கங்கையும், பிரம்மபுத்திராவும் சேர்ந்து அமைந்துள்ள முக்கோண வடிவ டெல்டா பிரதேசத்தின் கீழ்ப்பகுதியில் 3 பங்கில் இந்த வங்காள தேசம் பரவிக் கிடக்கிறது. வங்காளதேச நதிகள் குறுக்கும் நெடுக்குமாகப் பாய்ந்து அந்நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. நீர்ப்பாசன வடிகால் வசதிகளையும், அமோக அளவில் மீன் உற்பத்தியையும், போக்கு வரத்து மார்க்கங்களையும் அவை ஏற்படுத்தித் தருகின்றன. முக்கியமான நதி அமைப்புகள் கங்கா - பத்மா டெல்டா, மேக்ளா - கர்மா டிட்டம், பிரம்மபுத்திரா கிளைநதிகள், வடக்கு வங்காள நதிகள், சிட்டகாங் மலைக்குன்று ஆறுகள் ஆகியனவாகும்.

வங்காள தேசத்தில் மழை ஏராளம். அநேகமாய் எங்குமே மழை கிட்டத்தட்ட 60 அங்குலத்துக்கும் அதிகம் இருக்கும்; சில பகுதிகளில் 150 - 200 அங்குலமழை இருக்கும்; ஜூன் முதல் அக்டோபர் வரை மழை இருக்கும்.

வங்காள தேசம் பிரதர்னமாக ஒரு விவசாய நாடாகும். நெல், சணல் இரண்டும் பிரதான பயிர்கள். 80 சத விசிதத்துக்கு மேற்பட்ட மக்கள் விவசாயத்தை நம்பி இருப்பவர்கள். சாகுபடிக்கு ஏற்ற பிரதேசம் முழுவதும் அநேகமாய் சாகுபடியில் உள்ளன. மொத்தமுள்ள 3.5 கோடி ஏக்கரில் 2.25 கோடி ஏக்கரில் பயிர் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. 5.3 ஏக்கரில் காடுகள் உள்ளன; 6 கோடி ஏக்கர் மட்டுமே (18 சதவிசிதம்) சாகுபடி செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. சராசரி அரிசி உற்பத்தி ஒரு கோடி தொண்ணூக்கும் அதிகம். கரும்பு 76 லட்சம் தொன், கோதுமை 58,000 தொன், கடலை 47,000 தொன், தேயிலை 29,000 தொன்; வங்காள தேசத்தின்

சணல் உற்பத்தி உலக மொத்த உற்பத்தியில் 80 சத விசிதம். கடலும் நதியும் சேர்ந்து ஏராளமான மீன் வளத்தைக் கொடுக்கின்றன. நெல் உற்பத்தியில் விசேஷரக நெல் பயிராகிறது; அது சுமார் 6 மீட்டர் உயரம் வரை வளரும். அதன் கதிர்களை அறுவடை செய்யப் படகிலேயே செல்லவேண்டும்.

வங்காள தேசத்தில் 22 ஜவுளி ஆலைகள், 7 சர்க்கரை ஆலைகள், 18 தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள், 7 கண்ணாடித் தொழிற்சாலைகள், 178 பெனியன் வகையறாத் தொழிற்சாலைகள், ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை, 39 சணல் ஆலைகள், 128 அலுமினிபத் தொழிற்சாலைகள் ஆகியவை உள்ளன. ஒரு இரசாயன உரத்தொழிற்சாலையும், கப்பல் கட்டும் தளம் ஒன்றும் உள்ளன. அங்குள்ள சுமார் 1000 தொழில்ஸ்தாபனங்களில் சுமார் இரண்டு லட்சம் பேர் வேலைசெய்கின்றனர்.

போருக்குப்பின் உருவாகிய வங்கம் பொருளாதார ரீதியில் சுயபலத்தில் நிற்கும் சக்தி உள்ளதுதான். பாகிஸ்தானிய படைகள் நிகழ்த்திய படுகொலைகள் காரணமாகத் தொழிலாளர்களுக்கு உயிர்ச்சேதமும், தொழிற்சாலைக் கட்டடங்களுக்கு நாசமும் ஏற்பட்டிருப்பதால் சீரமைப்புப் பணி கிரமமாகவே இருக்கும். சீரமைப்பை ஏற்படுத்த இந்திய அரசு 250 கோடி ரூபாயும் மற்றும் ஏனைய நாடுகளும் 77.6 கோடி ரூபாலும் உதவியுள்ளன.

வங்கம் மகா பாரத காலத்திலிருந்தே சரித்திரப் பிரசித்திபெற்றது. அங்குள்ள மக்கள் வங்க மொழியின் மேல் ஆழ்ந்த பற்றுடையவர்கள். வங்காளத்தில் எழுத்தறிவு உள்ளவர்கள் 21.5 சதவிசிதமாகும். ஏழு சர்வகலாசாலைகளும் 29 கல்லூரிகளும் உள்ளன. கவி ரவீந்திரநாத் தாகூர், காஜி நஸ்ருல் இஸ்லாம் போன்ற உலகப் புகழ்பெற்ற இலக்கிய மேதைகளும், ஜே. சி. போஸ், பி. சி. ரே போன்ற விஞ்ஞானிகளும் வங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களே. இந்தியாவைப் போலவே வங்காளதேசமும் மத சகிப்புத் தன்மை உள்ள மக்கள் வாழும் நாடு.

மேற்குப் பாகிஸ்தானின் காலனி ஆட்சி முறையில் அலட்சியப்படுத்தப்பட்டிருந்த வங்காளதேசம் நிர்வாக, பொருளாதார சீரமைப்பு வேலைகளைச் சிரமப்பட்டுச் செய்ய வேண்டியவரும். ஆனால், அத்தேச மக்களின் ஆழ்ந்த தேசப்பற்றுணர்வும், நேசநாடுகளின் உதவியும் சேர்ந்து இப்புதிய தேசம் சீக்கிரமே தன்காலில் நின்று, போருக்குப் பின் அரசியல், சுதந்திர, பொருளாதார சுபிட்ச லட்சியத்தை அடைந்துவிடும் என்று நம்பலாம்;

நா. விஷ்ணுகாந்தன்,
(12 உயர்தரம் கலை);

ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வெற்றிபெற வழிகள்

எமது ஈழமணித் திருநாட்டில் பத்தாண்டுத்திட்டம், ஆறாண்டுத் திட்டம் போன்ற பல சில அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் வந்தபோதும், இப்போது செயல்பட்டு வரும் ஐந்தாண்டுத் திட்டமே சமுதாயத்தில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்திப் பொருளாதார விருத்தி காண்பதாக அமையும். இவ் ஐந்தாண்டுத் திட்டமானது உருவாக்குவதற்கு முன் இருந்த பொருளாதாரப் பிரச்சனையே காரணமாகும். 2.6 விகிதத்தில் சனத்தொகை வளர்ச்சியும் அதன் பின்விளைவாக வருடமொன்றிற்கு 120000 பேர் வேலைதேடி உழைப்புச் சந்தைக்கு வருவதும் அதில் 20000 பேர் வேலை இன்றி வீரக்தி அடைவதும் எமது நாடு எர்தினோக்கும் முதற் பிரச்சனையாகும். அடுத்து எமது தேசிய வருமானத்தில் 40.1 ஐ உணவுக்காகச் செலவிட்டு எமது உணவிற்கு அந்நிய கப்பல்களைக் காத்த நிற்கும் நிலைமேலும் அந்நிய செலவாணித் தட்டுப்பாடு, சென்மதி நிலுவைப் பிரச்சனை, வர்த்தகமாற்று விகிதம், பாதகநிலை, மறைமுக வேலையின்மை, பருவகால வேலையின்மை என்பன எமது நாடு எதிர்நோக்கும் சங்கிளித் தொடரான பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள் ஆகும்; எமது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்

நோக்கங்கள் அல்லது இலக்குகளானவை மேற்கூறப்பட்ட பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளிலிருந்து தீர்வு காண்பதே ஆகும்;

இவ் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் சில நோக்கங்களுக்குப் பல தடைகள் எதிர்நோக்குகின்றன. இத்தடைகளையும் அவற்றை நிவர்த்தி செய்யும் வழிகளையும் நோக்கும்போது நாம் இத்திட்டம் வெற்றிபெற வழிகளைக் காண்பவர்கள் ஆகிறோம். அரசாங்கம் சமுதாயத்தில் மாற்றத்தைக் கொண்டுவரும் நோக்குடன் வருமான உச்சவரம்புச் சட்டம், நில உச்சவரம்புச்சட்டம் போன்ற சட்டங்களை அமுலாக்கி நாட்டிலுள்ள பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்க நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. இச்சட்டத்தின் உண்மை நோக்கையுணர்ந்து மக்கள் செயற்பட்டாலொழிய திட்டத்தின் முதற்படி வெற்றிபெறுவது அரிது.

அடுத்து அரசாங்கம் நாட்டில் சேமிப்பைக் கூட்டும் நோக்கமாக பலவித பிரச்சார நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது. இலங்கையிலேயே மிகப்பெரிய வங்கியாகச் சேமிப்பு வங்கியை உருவாக்கி விஸ்தரித்து உள்ளது. ஹெயின்சியப் பொருளாதாரத்தின்படி சேமிப்பு முதலீட்டுக்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும். அன்றி சேமிப்பு நடைமுறைச்செலவுக்குப் பாவிக்கப்படின் சேமிப்பில் அருத்தமில்லை; எனவே சேமிப்புக்குக் கொடுக்குமளவு ஊக்கம் முதலீட்டுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். தனியார் துறை ஊக்குவிக்கப் படும்போதுதான் முதலீடு கூடிப் பொருளாதார விருத்தி ஏற்படும். இதற்கு ஐப்பான், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

மேலும் விவசாய நாடாகிய எமது நாடு கைத்தொழிலிலும் பெரும் நாட்டம் கொள்ளவேண்டும்; "ரோல் பிரிஸ்" என்ற பொருளியல் அறிஞர் தனது அறிக்கையிலே "விவசாயம், கைத்தொழிலுக்குமுன் நிபந்தனையாய் அமைதல் வேண்டும்" என்று கூறினார். அதாவது ஒரு நாட்டில் கைத்தொழிலுக்கு முற்படியாக விவசாயமும் ஊக்குவிக்கப்படவேண்டும்; ஆனால் தனி விவசாயம் நாட்டைச் சீர்கெடுக்கும். இதனூறன் பிரான்ஸ்நாடு பொருளாதாரத்

தில் பின்னோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. எனவே “ரோல் பிரிஸ்ஸிஸ்” கோட்பாடு நமது நாட்டில் நிலைநிறுத்தப்படல் வேண்டும்.

மேலும் ஏற்றுமதிப் பொருளாதாரத்தில் தங்கியுள்ள எமது நாடு 60% ஆன ஏற்றுமதிப் பொருட்களை ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறது; 60% இல் 37% ஆனதை பிரித்தானியா மட்டும் கொள்வனவு செய்கிறது. இப் பிரித்தானியாவானது எதுவித நிபந்தனையும் இன்றி ஐரோப்பிய பொதுச்சந்தையில் (E.C.M.) அங்கத்துவ நாடாக அமர்ந்துவிட்டது; பொதுநலவாய அங்கத்துவ நாடாகிய எமது நாட்டிற்கு இதுகாறும் சாம்பிராச்சிய சலுகை வழங்கப்பட்டு வந்தது; எமது பொருட்கள் வரிஇன்றியோ அல்லது மிகக்குறைந்த வரியுடனே இறக்குமதி செய்யப்பட்டது; அதே பொருட்களுக்கு ஐரோப்பிய பொதுச்சந்தையில் 10, 12 வீத வரிகள் விதிக்கப்படுகிறது. ஐரோப்பிய பொதுச்சந்தையில் பிரித்தானியா சேர்ந்ததால் இந்த வரிக்கட்டுப்பாடுகள் எமது தலைக்குச் சுமையாக மாறப்போகின்றது. ஐரோப்பிய பொதுச்சந்தையில் ஆதிக்கம் பெற்ற நாடுகளான பிரான்ஸ், ஜேர்மனி போன்ற நாடுகளுக்கு ஆபிரிக்காவில் குடியேற்ற நாடுகளாக கென்யா, தன்சானிக்கா போன்ற நாடுகள் உள்ளன. இவை சலுகை பெறுவதுமட்டும் இன்றி எமது பொருட்களாகிய தேங்காய் எண்ணெய்க்குத் தலா எண்ணெய் போன்ற பிரதியீட்டுப் பொருட்களும் உலகசந்தைக்கு வருகின்றன. 1961-ம் ஆண்டிலிருந்து 1971-ம் ஆண்டிற்குள் எமது ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் தொகை 30% ஆல் அதிகரித்த போதும் அதனாலேற்படும் வருமானம் 15% ஆல் வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளது. எனவே எமது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தின் வளர்ச்சிக்கும் பெரும் முட்டுக்கட்டையாக அமைகின்றது. இதற்கு இப்போது எடுக்கப்பட்டுவரும் முயற்சி ஆகிய ஆசிய பொதுச்சந்தை நிறுவதில் பெரும்பங்கு எடுத்து எமது பொருட்களுக்குச் சந்தைகளைத் தேடிக்கொள்ளல் வேண்டும்.

இதைவிட ஒருநாடு வளர்ச்சியுறத் தேவையான அம்சமாக தேசிய ஒருமைப்பாடும் மக்களின் விசுவாசமுள்ள உழைப்பும் அமைதல்வேண்டும்; அமரர் கெனடி அவர்கள் கூறியதுபோல் எமக்குநாடு என்ன செய்கின்றது என்று நோக்காது நாம் நாட்டிற்கு என்ன செய்தோமென வெண்ணிச் செயற்படவேண்டும். மக்களுக்கு அரசாங்கத்தில் நம்பிக்கையும் மற்றும் ஏற்படும் வண்ணம் நாட்டில் உள்ள இனமதமொழி பேதங்கள் ஒழிக்கப்படல் வேண்டும்; மக்களில் அரசுக்கு அக்கறை வளர்ந்து அனைவரும் சுபீட்சமாக வாழ ஆயராதுழைக்க வேண்டும்; “பெற்றதாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவ வானினும் நனிசிறந்தனவே” என்ற எம் மூதாதையர் வாக்கை மனதிற்கொண்டு நாம் செயற்பட்டு, பருத்தித்துறை தொட்டு தெய்வேந்திரமுனைவரை பொத்துவில் தொட்டு அனைவரும் சுபீட்சமாக வாழ ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வெற்றிபெற வைக்கும்படி உழைத்தல்வேண்டும்; அப்போதுதான் ஐரோப்பியரால் வருணிக்கப்பட்டது போன்று எமது நாடு “இந்துசமுத்திரத்தின் முத்தாக” (Pearl of the Indian Ocean) திகழும்.

A. Sriheran,
Grade 12 Arts.

தமிழ்மொழியின் தனிமாண்பு

பொதிகை மலையிலே பிறந்து, முடியுடை மூவேந்தர் மடியிலே கிடந்து, முச்சங்கத்தின் அரவணப்பிலே வளர்ந்த மொழி நம் தமிழ் மொழி. இத் தெய்வத் தமிழ்மொழியை வைகை நதி நீராட்டிப் புலவர்கள் தாலாட்டிப் புரவலர்கள் சீராட்டித் தமிழ் உலகு பாராட்டிப் பாதுகாத்து வந்தது; வடக்கே வேங்கட மலைக்கும் அப்பால் விந்தியம் வரையும் தெற்கே குமரி வரையும் இதைவிட மடகஸ்கார் போன்ற கடல்கடந்த தீவுகளிலும் பரந்து, விரிந்து பயின்று வந்தது நம் தமிழ்மொழி, இப்படிப்

பேரும் புகழும் பெற்றுச் சீரும் சிறப்பு முற்று வையமெலாம் மனம் கமழ்ந்த எம் மனம் கவர்ந்த தமிழ் மொழியின் தனி மாண்புபற்றி எழுதுவது பெருமையாகும்,

அண்மைக்கால ஆய்வுகளின்படியும் கரப்பா போன்ற இடங்களின் அகழ்வாய்வுகள் மூலமும் தமிழ் மொழியே இந்தியாவின் முதல் மொழி யெனவும், தமிழ் நாகரீகமே இந்தியாவின் முதல் நாகரீகமெனவும் அறுதியிடப்பட்டுள்ளது, பன்னெடுங்காலத்துக்கு முன்னே தன்னகமாக இந்தியாவைக் கொண்டிருந்த தமிழ் மொழி இன்று தென்னகத்துள்ளே சுருண்டு படுக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுவிட்டது: இறைவன் அளிந்த இந்தமிழ்—செந்நாப்புலவரைத் தந்த செந்தமிழ்—பரவை மனைக்குப் பரமனையே தூதுகண்ட பைந்தமிழ்—வைகையிலே எதிரேறிய இந்தமிழ் என்றெல்லாம் தமிழின் பெருமையை—புகழைப் பல்லாண்டுகளாகப் பாடிவருகிறோம். தமிழ் மொழியில் குன்றா இளமையும் குறையா ஊக்கமும் நின்றுநிலைக்கச் செய்த பாவலரை, நாவலரை நந்தமிழ்க் காவலரை தமிழ்ச் சிற்பிகளைத் தனிமாண்புபற்றி எழுதும்போது குறிப்பிடா விட்டால் அது பெரும் குறையாகும்;

நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரமும், அழகு விஞ்சும் கம்பன் கவிதையும், உணர்வு விஞ்சும் பாரதி படையலும், இனிமை கொஞ்சும் பெரியபுராணமும், பத்துப்பாட்டும், எட்டுத்தொகையும் இவ்வாழ்வின் இனிப்புரைக்கும் அகநானூறும், வைபத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்வழி வகுத்த வள்ளுவன் குறளும், திருவாசகமும், தேவாரமும், இன்றோண்ண இலக்கியங்களும், ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப்பியன் தந்த தொல்காப்பியமும், நன்னூலும், அளப்பரிய வீரத்தின் புகழ்பாடும் களப்பரணி கலிங்கத்துப்பரணியும் மொழியை வழிவழியே நடாத்திச் செல்லும் இலக்கண நூல்களும் மலிந்து, பொலிந்து சிறந்து காணப்படுவது நம் மொழியிலேதான்; பல் மொழி பயின்ற மேல்நாட்டார் பலர் இனிமைக்குத் தமிழ்மொழி என்று இயம்பியுள்ளதைக் கண்டு இறும்பூதெய்துகிறோம், மணிவாசகன் தந்த திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில்

மொழிபெயர்த்த காலடுவெலின் கல்லறையில் 'தமிழ் மாணவன் உறங்குகிறான்' என்ற வாசகம் பொறிக்கப்பட்டிருப்பது சிலருக்கு விடப்பளிக்கலாம்; கிழக்கு நாடுகட்குத் தராசு கைக்கொண்டு வந்த வெள்ளையர்கள் கொள்ளையர்களாக மாறி செல்வங்களைச் சிதைத்துச் சென்றதையும், சுருட்டிச் சென்றதையும் வரலாறு சொல்கிறது; அப்படிப்பட்டவர்களிற் பலரே தமிழில், திருவாசகத்தில், திருக்குறளில் மனதைப்பறிகொடுத்தார்கள் என்றால்—தமிழாற் கவரப்பட்டார்கள் என்றால் தமிழின் தனிமாண்புபற்றி எழுதவும் வேண்டுமா? தமிழில் இல்லாத பொருளில்லை; வேறு மொழிகட்கு உள்ளதுபோல் சொற்பஞ்சமோ, பொருட்பஞ்சமோ எம் மொழியிற் கிடையாது. அகில உலகிலும் அரசோச்சிய—ஆதவன் அத்தமிக் காத சாம்பிராச்சியத்தின் அரசு கருமொழியாக இருந்த ஆங்கிலத்திலே கூடச் சொற்பஞ்சம் உள்ளமையை அடிக் கடி அறிஞர்கள் சொல்லியுள்ளார்கள்; உதாரணமாக ஒன்று புலமைக்கெட்டிய மட்டில் இதை யாரும் தட்டிப்பேச முடியாது; பசியுள்ள ஒருவன், தயவுசெய்து எனக்குச் சோறு தாருங்கள் என்று ஆங்கில மாதொருத்தியைக் கேட்டால் வீங்கு புகழ் ஆங்கில மாதொருத்தி அரிசியையும் கொடுக்கலாம் "பிளீஸ் கிவ் மீ ரைஸ்" என்றால் பசி உள்ளவனுக்குச் சோற்றுக்குப் பதிலாக அரிசி கிடைப்பதில் அதிசயம் என்ன? தமிழின் சிறப்பு இதுவேதான்; இப்படியான இடத்திலேதான் தென்படுவதை உணரமுடியும்; Rice எழுத்தில்—ஒசையில் ஒன்றாகவே தொனிக்கிறது: 'பொருளில் மட்டும் வேறுபடுகிறது. தமிழில் அரிசி; இது வெந்நீரில் அவிந்தாற் சோறுகிவிடுகிறது; ஆங்கிலத்தில் அரிசியை அவித்தாலும் அரிசியாகவே தென்படுகிறது,

இத் தமிழ்மொழி எங்கள் தாய்மொழி. இதன் சிறப்பை—புகழைப் பல்லாண்டுகளாகப் பாடலாம்; அமிழ்து, அமிழ்து என வரும்போது தமிழ், தமிழ் என்று வருவதை அடிக்கடி உணர்கிறோம். பல மொழி படித்த பாரதி கூறினான்: "யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவ தெங்கும் காணோம்" என்று; கன்னடம், மலையாளம்,

துறா போன்ற பல புலவர்களை ஈன்றும், இன்றும் மாறாத இளமையுடனும், அழகுடனும், பொலிவுடனும் கன்னியாகவே காட்சிதரும் தமிழைப் பற்றுடனும்—பாசத்துடனும்—காதலுடனும் போற்றுவோம், புகழ் மலையில் ஏற்றுவோம்;

சு: ஆனந்தசிவம்,
தர்ம் 12 A:

மந்திரமும் மலைக்காட்டானும்

“தொழிலில் வெற்றி கிடைக்கவேண்டுமா? நினைத்ததை நடத்தி முடிக்க வேண்டுமா? பரீட்சையில் சித்திபெற வேண்டுமா? தொடர்பு கொள்ளுங்கள்” எனப் பத்திரிகைகளில் இன்று விளம்பரங்கள் குவிகின்றன: ஆனால் மந்திரத்தில் நம்பிக்கையில்லை இன்றைய வாலிபர்களுக்கு. நியாயமுங்கூட, கடவுளிலேயே நம்பிக்கையில்லாத வாலிபர்களுக்கு மந்திரத்தில் எப்படி நம்பிக்கை வரும்?

நானும் இன்றைய உலக வாலிபன் தான். ஆனால் மந்திரத்தில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளேன்: “போங்காணும் நீர் ஒரு பழசு பொறுக்கி” என்று என்னைக் கூறலாம். ஆனால் நான் அனுபவத்திலும் ஆராய்ச்சியிலும்தான் நம்புகின்றேன் - உங்களுக்குக் கூறுகின்றேன்:

பத்திரிகைகளில் உள்ளவைபற்றி நான் உங்களை நம்பும்படி கூறவில்லை, நம்பக்கூடிய உதாரணங்களை இங்கு தருகின்றேன் படியுங்கள்:

எதையோ கண்டு பயந்து ஒருவருக்குக் காய்ச்சல் நேர்ந்துவிடுகிறது; மருத்துவமனை மருந்து பலனளிக்காதுவிட மந்திரவாதி ஒருவர் தண்ணீர் ஓதிக் கொடுக்கின்றார். திருநீறு போடுகிறார் - மந்திர உச்சரிப்புடன் நோய் மாறுகின்றது: “நோயாளி மந்திரத்தில் நம்புகின்றார் மாறுகின்றது” என மனோதைத்துவ முறையில் கூறலாம். ஆனால் ஒரு சிறு குழந்தைக்குக் கண்

திட்டி ஏற்பட்டுவிட்டதென அதற்கு மந்திரத்தால் தண்ணீர் ஓதிக் கழுவுகின்றான் மந்திரவாதி: மாறுகின்றது. குழந்தை நம்பியதா?

மாடுகளுக்கு ஏதாவது காயங்கள் ஏற்பட்டு அவை மாறாமல் பருத்துப் புழுத்துப் போகும்போது, பாக்குவெட்டி ஒன்றைக் கழுவி எடுத்துச் சென்று மந்திரம் ஓதி நோயுற்ற மாட்டை நினைத்து ஒரு மூலியை வெட்டுவார்கள். இதன்பின் மாட்டின் நோயைப் பற்றி எள்ளளவும் கவலைப்படத் தேவையில்லை; மூலிகையும் காய்ந்து சருகாகும்போது மாட்டின் காயமும் காய்ந்து விடுகிறது. இதை நான்கூடச் செய்து வெற்றி கண்டுள்ளேன்: “ஓம்” என்ற முருகக் கடவுளின் ஓங்கார ஓசையுடன் ஆரம்பிக்கும் மந்திரங்களில் கருத்து இல்லாமல் இல்லை;

கோயில்களிலே “உரு” ஆடுகின்றார்கள்: இதைப் “பேயாடுகின்றார்கள்”, “சாமி ஆடுகின்றார்கள்” என்றெல்லாம் கூறுகின்றார்கள். கடவுள்பக்தியில் மனம் லயித்து தம்மை மறந்து ஆடுகிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். “ஆமாம் அப்படியே தான்” என நானும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஏனெனில் மட்டக்களப்பு திருகோணமலை ஆகிய இடங்களில் சில கிராமங்களில் சில அம்பாள் கோயில்களில் கும்பவிழா நடைபெறுகின்றது: அங்கு உருவாடுபவர்கள் மனபக்தியால் ஆடவில்லை. சில தெய்வங்கள் அவர்களை இயக்குகின்றன. இவ்வாறு ஆடும் உருக்கள் பலருக்கு நோய் தீர்க்கின்றன: நினைத்ததுபற்றிக் கூறுகின்றன.

இப்படியான உருக்கள் தானாக பறைமேள ஓசையினால் உருவாகுவதில்லை. சில தெய்வங்களை (உ+ம் வீரபத்திரர், நரசிங்கம்) அழைத்தல் சுலபமல்ல. மந்திரவாதி பலமுறை மந்திர உச்சாடணம் செய்தபின் தான் அந்த நபர்களில் உரு ஏற்படுகின்றது: இந்த உருக்கள் நல்ல தடிப்பான கயிற்றினால் “சாட்டையடி” வாங்கித் தம்மை மேலும் ஆவேசம் காட்டி உண்மையென நிரூபிக்கின்றன.

மந்திரவாதி உச்சாடணம் செய்யும் போது “நான் ஆடப்போகின்றேன் ஆடப்போகின்றேன்” என்ற நம்பிக்கையில்

நிற்கும் நபர் ஆடுகிறார் எனக் கூறலாம். ஆனால் அதற்கும் விளக்கம் தருகின்றேன்.

உருவாடப் போகின்ற நபர் உடுக்க விருக்கும் வேட்டியில் அவருக்குத் தெரியாமல் ஒரு மூலையில் ஒரு மந்திரம் ஒதிய சிறிதளவு திருநீறு முடிந்து கட்டிவிட்டால் அன்று அவரில் உருவை ஏற்படுத்துவதில் மந்திரவாதிக்குப் “போதும் போதும்” என்றாகிவிடும். பின் வேட்டி மாறிக் கட்டியே உரு ஏற்படுத்தலாம். தனது வேட்டியில் மந்திரநீறு கட்டப்பட்டது தெரியாத உருவாடும்நபர் முன்புபோல ஏன் ஆடவில்லை? ஏன் அவரில் உரு ஏற்படவில்லை? ஆராயாமல் அனுபவம் உள்ளவர்களிடம் கேட்டறியாமல் துள்ளாதீர்கள். “மந்திரம் பொய்” “பொய்” என்று.

உருவாடுபவர்கள் உண்மையாகத் தெய்வக்கலையில் ஆடுகின்றார்களா? அல்லது குடித்துவிட்டு ஆடுகின்றார்களா? அல்லது மனம் வயித்து ஆடுகின்றார்களா? என்பதுபற்றியும் அறியலாம். “படுகளம்” போடுதல் என்று கூறுவார்கள். ஒரு நபரில் உரு ஆடிக்கொண்டிருக்கிறது; அது உண்மையான அறியச் சில மந்திரங்கள் உள்ளன. மந்திரத்தை உச்சரித்து கிரியைகளைச் செய்து (அட்சரம் ஏதும் கீறி) உருவாடுபவரை எண்ணி ஒரு மந்திரவாதி படுகளம் போட்டால் அந்த உரு திடீரென நிலத்திலே வீழ்ந்துவிடும். பூசாரி தனது மந்திரங்களை உபயோகித்து விழுந்தவரை எழுப்புவார். படுகளம் செய்தவரின் மந்திரத்தைவிடத் திறமான கருத்துச் செறிவான மந்திரத்தைப் பூசாரி உபயோகிக்கும்போது படுகள மந்திரம் வெட்டப்படுகிறது. ஒரு தெய்வமும் வந்து இயக்காமல் சும்மா ஆடுகின்ற உருக்களில் இம் மந்திரங்கள் பலன்தராது;

திருகோணமலையில் “கட்டுக்குளம் பற்று” எனும் பல கிராமங்களைக்கொண்ட பகுதியில் சுமார் 10 வருடங்களுக்குமுன் “மலைக்காட்டான்” எனப் புனைபெயரால் அழைக்கப்பட்டு வந்த “கதிர்காமத்தம்பி” என்ற பெரிய மந்திரவாதி இருந்தார். யாழ்நகரில் ஏதோ ஒரு ஊரில் பிறந்த இவர் பெற்றோருடன் கோபித்துக்கொண்டு காடேகி அங்கு ஒரு முனிவரிடம் பல மந்

திரங்களையும் கற்றுப் பல வருடங்களின் பின் நாடுதிரும்பி திருமலையில் நிலாவெளி எனும் கிராமத்தில் நிரந்தரமாக வாழ்ந்தார். இவருடைய மந்திர அம்புதங்கள் சிலவற்றையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்;

நிலாவெளியிலிருந்து பலமைல் தொலைவில் உள்ள மக்களும் பேய்-நோய் என்பன தீர்க்க இவரிடம் நாடுவார்கள். நோயுள்ளவர் வீட்டுக்கு உடனே போக நேரமில்லாவிடின், ஒரு தடிக்குச்சியை எடுத்து “மலைக்காட்டான் வரும்வரைக்கும் வீட்டுச் செய்தையில் இதைச் செருகிவிடு” என்று கொடுத்துவிடுவார்; அந்தக் குச்சிச் செருகியபின் நோயோ பேயோ எதுவும் அடங்கிக் குறைந்து விடுமாம். நேரம் கிடைத்த போது இவர் அங்கு சென்றதும் அந்த நோய் பழையபடி அதிகரிக்கும். இவர் விடங்குகள் செய்துவிட்டு சுகம் கொடுத்துத் திருப்புவாராம்;

“மீன் அழைக்கும் மந்திரம்” என்று ஒரு மந்திரம் உண்டு. அதைத் தமக்கு பிரயோகிக்க வேண்டுமென நீண்ட நாட்களாகக் கெஞ்சிய ஒரு மீனவகோஷ்டி புறப்படும்போது ஒரு மந்திரவேலை செய்தாராம் மலைக்காட்டார். அன்று அவர்கள் ஒரு காலத்திலும் பெருத கொள்ளை நயம் பெற மீன் பிடித்தார்களாம்.

இவரது மந்திரங்கள் சிறந்த சக்தியுடையனவாக இருந்தமைக்குக் காரணம் இவர் செய்யும் மந்திரவேலைகளுக்குக் கூலிப்பணம் எதுவும் வாங்குவதில்லை; அத்துடன் “செய்வினை” “பெண்வசியம்” எனப்படும் சில பொல்லாத வேலைகளில் இவர் ஈடுபாடு அற்றவராக தூய மனத்துடன் விளங்கியமையே;

ஒருதடவை கும்பவிழாவின்போது கும்ப ஊர்வலத்தில் ஒரு உரு திடீரென வீழ்ந்து விட்டது. தன்னை இயன்ற சிறிய மந்திரங்களை எல்லாம் இந்தப்பெரிய பூசாரி செய்து எழுப்பிக்கொள்ள முடியாத நிலையில் “யார் செய்தது உண்மையைக் கூறுங்கள். மந்திரத்தை இழக்கிவிடுங்கள் அல்லாவிடில் காய் வெட்டப் போகின்றேன்” என்று கூறியும் பார்த்தார். ஒருவரும் பதில் கூறியதாக இல்லை. தேங்காயைஎடுத்து

மந்திரம் உச்சரித்து வெட்டிவிட்டார். உரு எழுந்து ஆடியது. படுகளம் போட்டவரைத் தேடியது, கிடைக்கவில்லை. [ஆன்று முன்பு கூறத் தவறிவிட்டேன் படுகளம் போடப் பட்டு பின் எழுந்த உரு படுகளம் போட்டவரைத் தேடிப்பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு வரும்: அவரிடம் சாட்டைக் கயிற்றைக் கொடுத்து தனக்கு அடிக்கும்படி வேண்டும்; அடிவாங்கி உண்மையை மேலும் நிரூபிக்கும். படுகளம் போட்டவர் தற்பாதுகாப்பு மந்திரம் (தன்னைக்கட்டு) செய்து கொண்டாரானால் உரு அவரைத்தேடிக்காணமுடியாது.]

விடயத்துக்கு வருகின்றேன்: பூசை விழா முடிந்தது. “யார் நல்ல மந்திரவாதிதான் போட்டிருக்கிறான்; என்ன நடக்குமோ?” என்றெல்லாம் கதைத்தபடி மக்கள் கலைந்தனர். சிறிதுநேரத்தில் மலைக்காட்டாரின் வீட்டிலிருந்து அவருடைய 15 வயது மதிக்கத்தக்க மகனுக்குச் சுகமில்லையாம் எனச் செய்திவந்தது: மகனைக் கோவிலுக்குக் கொண்டுசென்றனர். மகனிடம் விசாரித்தபோது “நான் படுகளம்

போட்டுவிட்டு வீட்டுக்குப்போய்விட்டேன், மறந்துபோய் விட்டேன், நித்திரையாகி விட்டேன்” என்றான்.

மலைக்காட்டானுக்குத் தெரிந்துவிட்டது விடயம். மனைவிக்காகச் சம்பிரதாயமாகத் திருநீறு போட்டுவிட்டார்: ஆனால் மூன்றுநாளாக வாந்தி பேதியுடன் போராடி அவரது மகன் இறந்துவிட்டான். இதிலிருந்து மலைக்காட்டானின் மந்திரங்களின் சக்தி புரிகிறதா?

இவை மட்டுமல்ல இன்னும் ஏராளம் உண்டு. எனவே நாஸ்திகர்களே மந்திரநம்பிக்கையற்ற ஆஸ்திகர்களே மந்திரங்கள் உண்மையானவை, சக்திவாய்ந்த பலமுனிவர்களினால் ஓதப்பட்டு குரு சீடர் வழியாக முறையாக வந்தவை; தமிழ் மக்களிடம் மட்டுமல்ல சிங்களவர்கள், முஸ்லீம்களிடம் கூடத் திறமான மந்திரங்கள் உள்ளன என்பதையும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

கெ. தவராசா.

12 ம் தரம் உயிரியல் (மீட்டல்)

OUR EXAMINATION RESULTS

J. S. C. (N. P. T. A.) Examination Results 1972

(Subjects given after names denote
Distinction) First Division :

- 1 K. Kamalakannan Tamil, Hist
- 2 K. Sivakumar Maths
- 3 S. Sivakumar Tamil, Maths, Eng,
G. Sc, Hist, Civ, Hind.
- 4 S. Subendran Maths, G. Sc.
- 5 B. Seijathu App Thahir Tamil, Eng.
G. Sc.
- 6 K. Balakaneshan Tam, Eng, Hind.
- 7 V. Vijendra Maths, Eng.
- 8 S. Rajkumar Tam, Maths, Eng, G. Sc. His.
- 9 V. Jeyaraman Tam, Maths, Eng,
G. Sc. Hist, Hind.
- 10 F. X. Ivon Christy R. C.
- 11 V. Kugananthakumar Maths, Hind.
- 12 R. Sootiyakumar Tamil, Hind.
- 13 S. Thevanayagam Tamil, Eng, G. Sc, Hin.
- 14 F. G. Thevathas Maths
- 15 S. Vijeyakumar Maths
- 16 J. V. Shanthakumar Tamil, G. Sc,
- 17 S. Thayaparan Tam, Maths, Eng,
B. Sc, Geo, Hind.
- 18 P. Thevathayan Tamil, Eng, G. Sc.
- 19 N. Navagogarajah Tam, Maths, Eng,
G. Sc, Civ, Hind.
- 20 R. Premapakeerathan Tam, Eng,
Hind.
- 21 I. Vanniyasingam Tam, Hind.

Second Division

- 22 R. Raguvaram Hind.
- 23 R. Ragavan
- 24 R. Rajendram
- 25 P. Illamvaluthy G. Sc.
- 26 R. Karunainathan
- 27 T. Kannan
- 28 R. Ganeshan Maths
- 29 P. Kiruparan Hind.
- 30 S. Krishnathevan
- 31 V. Sakthivel Eng.
- 32 P. Sivasambu Maths
- 33 R. Sivalingam
- 34 S. Sivayogarajah
- 35 K. Thanabalasingham Maths
- 36 M. Thirukumar Tamil
- 37 P. Pathmanathan
- 38 S. Parameswaran
- 39 S. Paramsothy Hind.
- 40 R. Balasingam
- 41 T. Vasanthakumar Eng.
- 42 E. A. Amalanathan Eng, R. C.

- 43 J. P. Arulthas
- 44 K. Indrakumar
- 45 V. Raveendran
- 46 K. Rajendran Hind.
- 47 M. Easwarathevan Maths, Hind.
- 48 R. Krishnamoorthy
- 49 V. Krishnasingham
- 50 T. Chandrathas Hind.
- 51 T. Sathiamoorthy
- 52 S. Sivakumar
- 53 N. Sivapalan
- 54 K. Sritbaran
- 55 K. Suntharanathan
- 56 S. Thambirajah
- 57 R. Thayaparan Tamil
- 58 M. Thiraviyarajah
- 59 V. Thiviyathan
- 60 S. Nandakumar
- 61 T. Pannirselvam Hind.
- 62 N. Prabakaran
- 63 R. Francis
- 64 K. Manoharan Hind.
- 65 M. Vasanthanathan
- 66 V. Vamathevan
- 67 K. Vigneswaran
- 68 K. Yoganathan Maths, Hind.
- 69 J. M. Reginald
- 70 G. Jeyathan Tamil
- 71 P. Jeyanatham
- 72 R. Sritharan
- 73 A. Sriskantharajah Eng.
- 74 M. Anandakumar Hind.
- 75 K. Ravivarman
- 76 P. Ravichandran
- 77 A. Rajagopal
- 78 K. Rajendran Tamil, Hind.
- 79 S. Gunaratnam Tamil, Hind.
- 80 R. Gunaratnarajah Hind.
- 81 S. Satgunathan
- 82 K. Sivakumar
- 83 T. Sivarajah
- 84 T. Tharmakulasingham
- 85 P. Muraleetharan
- 86 K. Mohanakumar G. Sc.
- 87 K. Mohanakrishnan
- 88 J. N. Mohanathas
- 89 A. Loganathan Maths
- 90 J. Rubasingham G. Sc, Hind.
- 91 B. Vasanthakumar
- 92 K. Vasanthan
- 93 K. Vijeyakulasingham
- 94 N. Vijeyakumar Tamil, Hind.
- 95 M. Vinayagamorthy
- 96 S. Iangarathas Hind.
- 97 V. Vijeyakumar

G. C. E. O/L Exam. 1971 Dec.

(Those who passed in 6 subjects)

1 Ariyanathan S.	40 Kuganlipava S.
2 Ramachandran K. Pm.	41 Sivakumar S.
3 Rajendra N. G&M Drg.	42 Sivarajah S.
4 Uthayakumaran S.	43 Sivanandan S. Eng.
5 Kumaraguru S.	44 Sivaji S.
6 Shanmuganathan R. Pm.	45 Sivapalan S. Pm.
7 Sivakumar S.	46 Sugumar N.
8 Sivathasan T.	47 Sivaraj P. D
9 Sivapalan N. Pm. Phy.	48 Gnanakumar A.
10 Sivanathan S. Pm., Am., Phy., Che.	49 Guanasegaram S. Pm.
11 Sri Pathmarajah S. Pm.	50 Navaneetharajah N.
12 Sriskantbarajan S. Pm. G&M Drg. Am., Phy.	51 Premachandra B.
13 Subramaniam G. Pm.	52 Vivekanandan P.
14 Sugumar A. Rel., Pm., G&M Drg.	53 Elilotamil Valavan S.
15 Sivakumaran S. G&M Drg.	54 Ganesarajah C.
16 Sivakumaran C.	55 Rabindranath K.
17 Sivakumar P.	56 Jeyarajan S.
18 Thiruchelvanathan M. Rel.	57 Arthur Gnanenthiran S. Pm., Am.
19 Thiyagesparam T.	58 Anantheswaran T. Pm.
20 Narendra M.	59 Ratnavel V.
21 Bagavathsingam R.	60 Ravendran K. Pm.
22 Pathmanathan S. Pm., Che.	61 Rabindran P.
23 Mahendran M. Rel., Pm., Am. Phy.	62 Gunathas P. Pm.
24 Manoharan S. E. Eng., Am.	63 Ketheesuran K. Pm., Am., Che.
25 Mohanakrishnan T.	64 Sathiabaskaran B.
26 Jesurajah V. Am.	65 Shuumugarajah K. Pm.
27 Ravikumar S. Pm., G&M Drg., Am., Che.	66 Sivakumaran S.
28 Loganathan P.	67 Sentburajah S. Pm.
29 Vigneswaran P. Rel. Am.	68 Thavendran K.
30 Jeyamenon V. Am.	69 Balakumar B. Eng.
31 Jeyakumar V.	70 Priyadarshan K. Rel.
32 Jeyaseelan J. R. Pm.	71 Prinpanathan T.
33 Ananthapalan S.	72 Veerapathirapillai V.
34 Raveendrakumaran M.	73 Yogendran R.
35 Ramachandran K.	74 Yogeswaran K.
36 Rajakumar T. Pm.	75 Kunendraraj K. Pm., Phy.
37 Ramanathan S.	76 Anton Yoganantham M.
38 Ganeshathasan S.	77 Rasanayagam S. Pm.
39 Kugathasan R.	78 Ramajeyan S.
	79 Easwaralingam V.

- 80 Sivapathasundram S.
 81 Sritharan R.
 82 Sujendranath S.
 83 Daniel Sathiamoorthy T. Rel.
 84 Thevanesan W.
 85 Thevarajah T.
 86 Nagarajah S. Pm.
 87 Mahendran N.
 88 Muralatharan S.
 89 Vasanthan V. Pm.
 90 Vigneswaran K.
 91 Vithiyapathy T. Pm.
 92 Vivekananthan S. Pm.
 93 Rasendram S. Pm.
 94 Sritharan S.
 95 Jeyakumar S.
 96 George Rajamanoharan R.
 97 Sivanesan S.
 98 Uthayakumar N.
 99 Shanmugarajah B. Arith.
 100 Charles Rajakumar A. Arith.
 101 Sundaraliugam S.
 102 Tharmakulasingam S.
 103 Mohan K. Arith.
 104 Srinivasan S. Eng., Rel., Arith.
 105 Sriskandarajah R. Arith.

(Those who passed in 5 subjects)

- 1 Thilaganathan V.
 2 Ragunathan N.
 3 Jeyabaskaran S. Pm.
 4 Somesegaram S.
 5 Navaratnarajah S.
 6 Vettivel V. Rel.
 7 Irayanar N. P. T. K.
 8 Charles Ariyakumar A.
 9 Sivakumaran S. Pm.
 10 Sivanandarajah T.
 11 Winson Gunalan M.
 12 Jeyasingam R.
 13 Amirthalingam K.
 14 Kaneshwaran N.
 15 Sithamparanathan V.
 16 Sivanesan S.
 17 Sivaloganathan S.
 18 Sriganehan S.

G.C.E. A/L 1971 Passes (Science)

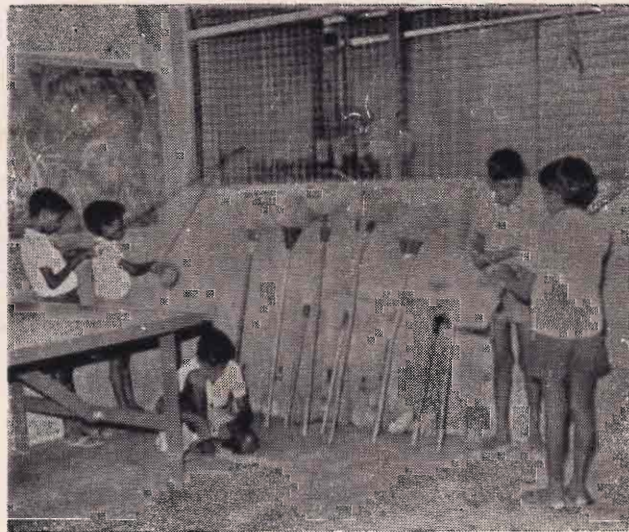
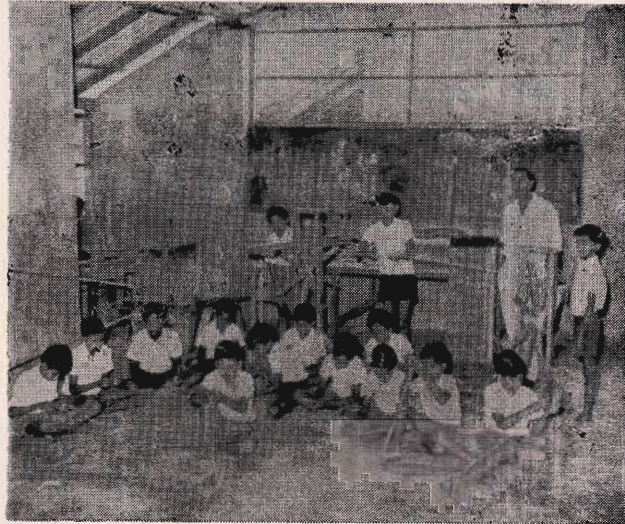
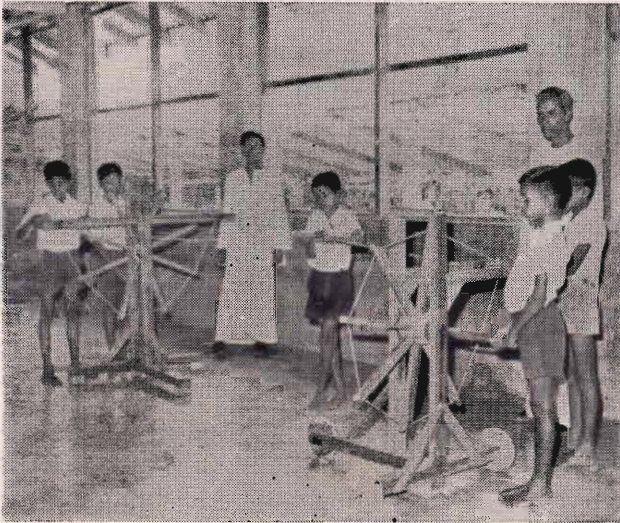
1 Lalithakumar K.	4	Subjects
2 Mohanathas S.	4	"
3 Ragunathan V.	3	"
4 Elamcheran P.	4	"
5 Kandaruban K.	3	"
6 Sivakumaran V.	3	"
7 Sivarajah S.	3	"
8 Sriandarajah S.	4	"
9 Sugumar V.	3	"
10 Thevaraj A.	3	"
11 Balachandran M.	4	"
12 Prabakaran K.	3	"
13 Manivannan V.	4	"
14 Manoranjan S.	4	"
15 Rameswaran A.	3	"
16 Jeyamohan C.	3	"
17 Shanthikumar M.	3	"
18 Ilavalagan P.	3	"
19 Krishnalingam R.	3	"
20 Sanmuganathan S.	3	"
21 Sivakumar N.	4	"
22 Sivasooriyathevan V.	4	"
23 Sivaskantha S.	4	"
24 Gnanavel T.	3	"
25 Tharmapalan T.	3	"
26 Packiakumar V.	4	"
27 Prababaran T.	3	"
28 Manoharan K.	4	"
29 Yoganathan T.	3	"
30 Raveendra T.	3	"
31 Ramakrishnan T.	3	"
32 Varnakulasingam S.	4	"
33 Jeyarajah S.	3	"
34 Sripalan K.	3	"

G.C.E. A/L 1971 Dec. (Arts)

1 Karunakaran T.	4	Subjects
2 Sundramoorthy S.	3	"
3 Selva Kirubai Emmanuel S.	3	"
4 Balasubramaniam T.	3	"
5 Velmurugu V.	3	"

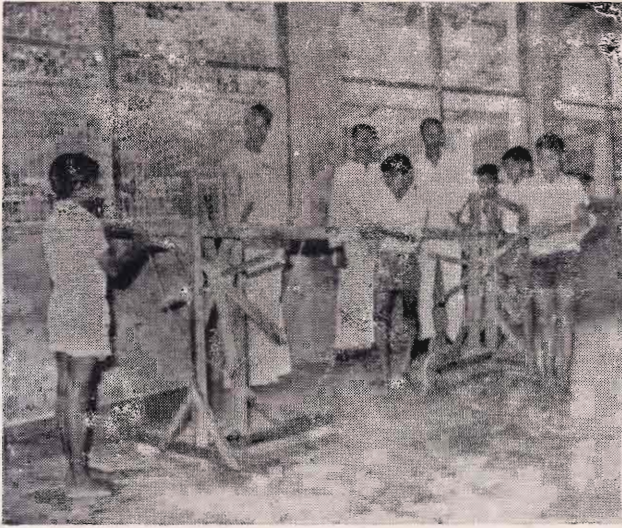

Coir-work in progress

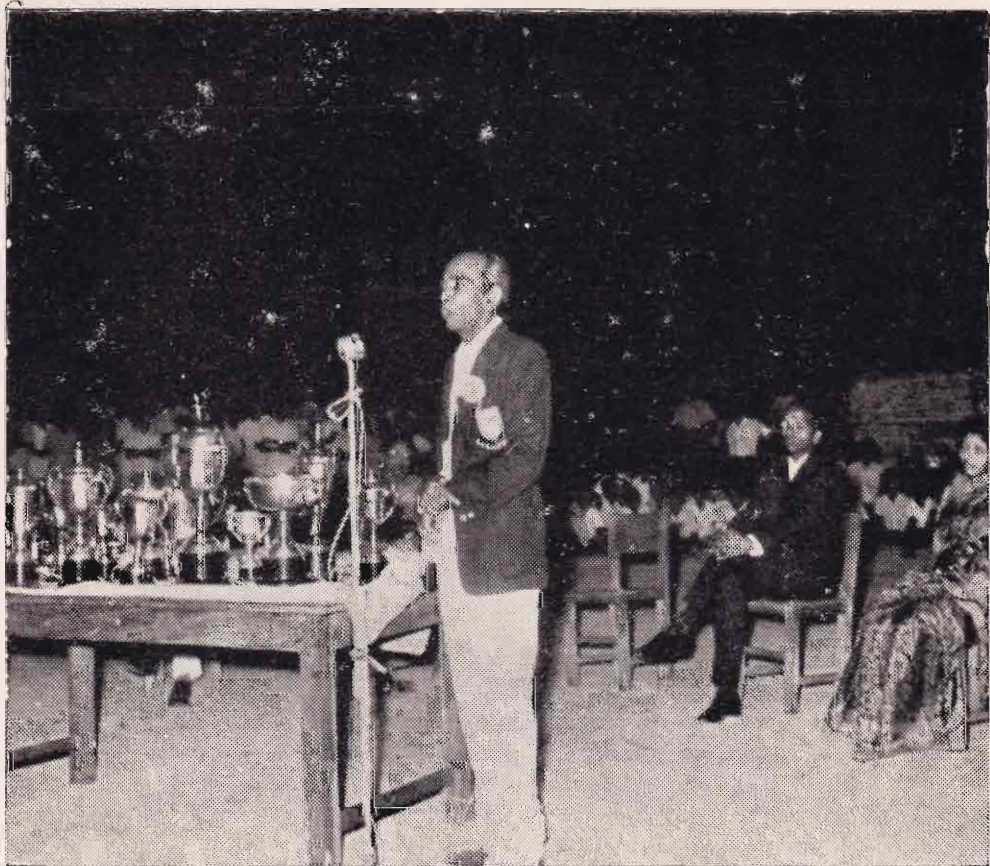

Coir-work in progress

ATHLETIC MEET 1972

The Principal welcomes the guests

Sports Section

REPORT OF THE SECRETARIES OF GAMES

We have great pleasure in submitting the report of the activities for the year 1972.

Cricket :

We had three teams this year too. Mr. D. R. Arumaynayagam was in charge of the 1st XI. The team had good all-rounders and most of them impressed remarkably at practice in all departments of the game but failed to come up to our expectations at matches, probably due to lack of match temperament and fear. Skipper M. Manogarathas proved to be the best all-rounder and was perhaps easily an outstanding player in the North. His lack of patience at the batting crease, deprived him of many centuries which he richly deserved. B. Jeyan Ranjit, V. Mathivanan, S. Sujendranath and N. Sivarajah were successful with the bat while S. Sujendranath was the most successful bowler with whom no batsmen took any liberties. N. Senthivel, as opening bowler, was rather erratic but had good victims to his credit. N. Sivarajah was an excellent fieldsman. Four of our players represented the Jaffna Schools' under 18 team while M. Manogarathas was selected to represent the Jaffna Schools' under 20 team against the Australian School Boys' team, at which our coach and a senior member of the J.C.U.A., Mr. D. R. Arumaynayagam had the distinction of officiating as one of the Umpires.

The second team (Under 17) and the under 16 team were in the care of Mr. M. Ramakrishnan. The tournament organised by the C.S.C.A. for the under 16, for the first time proved very interesting. We couldn't provide enough matches to the under 17 team, as most of the boys were involved in both teams and we couldn't get suitable dates. The Under 17 team was led by T. D. Sathiamoorthy and his Deputy was S. E. Manoharan.

The under 16 team had promising members but they were rather small made and this was a major set back on our team. Hence we had to be satisfied without any major honours. The Captain S. Thangavel and Vice-Captain M. Yogendrakumar were very successful, while a few others showed great promise.

Soccer :

We had only two teams this year. Messrs. C. Jothiravy and T. Ratnasingam were in charge of the 1st and 2nd teams respectively. Our first eleven led by A. Paramanathan and ably assisted by M. Manogarathas brought honour and fame to us and was easily one of the best teams in the North. We had a number of outstanding players. M. Manogarathas and S. Balasubramaniam were the spear head of attack while A. Paramanathan, G. Theivendirarajah and S. Suntharalingam were the 'bulwark'. The team as a whole exhibited Scientific Soccer and won the commendation of many soccer fans. We played with St. Mathew's College, Dematagoda, the

Schools' soccer champions of the Island and did fairly well. M. Manogarathas brought honour to Hartley by being the first Hartleyite to get selected in the Ceylon Schools' Soccer team.

The second team under the able guidance of Mr. T. Ratnasingam, learnt the skills perfectly well and showed mastery of the game. S. Deivendran and M. Thiruneelakandan played well in the forward line while S. Ramachandran was an excellent custodian with a promising future.

Athletics :

Mr. T. Nithiaratnam was in charge. At the All Ceylon Schools' Meet, S. Than-gavel and V. J. Sugumar won minor placings. The results are found elsewhere in this issue. Our athletes disappointed us very badly at this meet, although much was expected of them. The Captain was N. Senthivel. Colours were won by N. Senthivel, V. J. Sugumar and V. Sriskandarajah.

Badminton :

M. Manogarasadas captained the team. The others were V. Satkunaseelan, S. Sivananthan, N. Radhakrishnan and S. Ragavan. We did fairly well and were runners-up to St. John's College. Mr. K. Sivapathasundaram was in charge.

Physical Training :

Mr. T. Nithiaratnam was in charge. We became the Circuit Champions but couldn't participate in the All-Jaffna competition.

Thanks :

Our thanks and appreciation to all the teachers in general and the various Coaches in particular for all their help and assistance. A word of thanks to the 'Old Boys' who associate with us and help us in everything.

C. Jothiravy
M. Ramakrishnan
Secretaries of Games

RESULTS OF SOCCER MATCHES

		1st XI		2nd XI
St. John's College	Lost	2-3	Draw	0-0
St. Patrick's „	Lost	0-5	Lost	0-1
Jaffna „	Won	3-1	Drawn	1-1
Skandavarodya College	Drawn	1-1	Lost	3-2
Mahajana College	Drawn	3-3	—	—
St. Henry's „	Won	3-1	Won	2-1

RESULTS OF THE INTER-HOUSE ATHLETIC MEET — 1972

Events	Under 12	Under 13	Under 14	Under 16	Under 17	Under 19
100 Metres	1 S. Sivapalaratnam 2 M. Ragunathan 3 S. Sooriyakumar	1 K. Ravivarman 2 V. Thiviyathasan 3 Francis Thevathas	1 R. Mohanathas 2 K. Krishnakumar 3 K. Muraleetharan	1 K. Murugananthan 2 S. Mahalingam 3 S. Ravikumar	1 S. Thangavel 2 G. Manoharan 3 S. Sivaji	1 N. Senthivel 2 I.M.N.S. Seeraj 3 Mohamed Nisthar
200 Metres	1 S. Sivapalaratnam 2 S. Ragunathan 3 S. Sooriyakumar	1 S. Nandakumar 2 V. Thiviyathasan 3 Francis Thevathas	1 K. Krishnakumar 2 R. Mohanathas 3 M. Kumarendran	1 B. Premachandra 2 S. Ravikumar 3 N. Ganeshan	1 S. Thangavel 2 G. Manoharan 3 S. Sivaji	1 N. Senthivel 2 I.M.N.S. Seeraj 3 S. Manoranjan
300 Metres	—	—	1 K. Raveendran 2 M. Kumarendran 3 G. Jegathasan	—	—	—
400 Metres	—	—	—	1 N. Ganeshan 2 K. Murugananthan 3 B. Premachandra	1 S. K. Raveendran 2 P. Selvakumar 3 K. Kularatnam	1 N. Mahesan 2 M. Rajasingham 3 V. Sriskandarajah
800 Metres	—	—	—	—	1 P. Selvakumar 2 K. Kularatnam 3 T. Mohankrishnan	1 N. Mahesan 2 Mohamed Nisthar 3 C. Raveendran
1500 Metres	—	—	—	—	—	1 N. Mahesan 2 B. Rajalingam 3 V. J. Sugumar

Events	Under 12	Under 13	Under 14	Under 16	Under 17	Under 19
Long Jump	1 K. Fanchalingam 2 A. Athithan 3 R. Ganesan	1 V. Thiviyathan 2 K. Rajendran 3 V. Jeyaraman	1 S. Sivakumar 2 M. Kumarendran 3 K. Rajendran	1 N. Ganesan 2 S. Mahalingam 3 S. Ravikumar	1 S. Thangavel 2 M. Raveendrakumar 3 M. Gogarajah	1 K. Balasubramaniam 2 Mohamed Nishtar 3 I. M. N. S. Seeraj
High Jump	1 S. Sivapalaratnam 2 S. Nagendrarajah 3 V. Karunaitas	1* K. Rajendran 2 S. Dayaparan 3 T. Kannan	1 K. Muralaetharan 2 D. Jeyakanthan 3 S. Sivapalan	1 B. Sivanesan 2 M. Yogendrakumar 3 S. Ganesanathan	1 S. Deivendran 2 S. K. Raveendran 3 S. Kesavan	1 I. M. N. S. Seeraj 2 B. Rajalingam 3 S. Nadarajah
Pole-Vault	—	—	—	1 P. Harichandran 2 B. Sivanesan 3 R. Bagavasingam	1* S. Deivendran 2 G. Subramaniam 3 P. Selvakumar	1 V. J. Sugur 2 S. Balakumar { K. Nandakumar Anandeswarn
Triple Jump	—	—	—	—	1 S. Deivendran 2 G. Subramaniam 3 M. Raveendrakumar	1 S. Nadarajah 2 V. Sriskandarajah 3 S. Suntharalingam
Shot Fut	—	1 S. Krishnadevan 2 T. Sivanesan 3 S. Sivarajah	1* K. Krishnakumar 2 P. Muralaetharan 3 D. Jeyakanthan	1 M. Kanagasabai 2 S. Jeyaratnam 3 S. Ganesanathan	1* S. Thangavel 2 S. Kuganlipava 3 S. K. Raveendran	1 N. Senthivel 2 S. Manoranjan 3 S. Sachchithanatham
Discus	—	—	—	1 M. Kanagasabai 2 N. Premraj 3 K. Vasan	1* V. Ponnuthurai 2 S. Sivanandam 3 M. Yogarajah	1 S. Nadajah 2 V. Sriskandarajah 3 E. S. Manoharan
Javelin	—	—	—	1 N. Premraj 2 K. Jeyarajan 3 S. Manoharan	1 V. Ponnuthurai 2 S. Kuganlipava 3 T. Vithiyapathy	1 V. Sriskandarajah 2 V. J. Sugumar 3 N. Senthivel

Events	Under 12	Under 13	Under 14	Under 16	Under 17	Under 19
100 M. Hurdles	—	—	—	1 N. Premraj 2 K. Murugabandan 3 K. Thayaparan	1 S. Devendran 2 G. Subramaniam 3 S. K. Raveendran	—
110 M. Hurdles	—	—	—	—	—	1 S. Manoharan 2 S. Nadarajah 3 C. Raveendran
4x100 M. Relay	1 Sherrard House 2 Paulpillai 3 Kanapathipillai "	1 Abraham House 2 Kanapathipillai " 3 Thamotheram "	1 Kanapathipillai House 2 Thamotheram " 3 Abraham "	1 Thamotheram House 2 Paulpillai " 3 Sherrard "	1 Paulpillai House 2 Kanapathipillai " 3 Sherrard "	1 Abraham House 2 Thamotheram " 3 Sherrard "
4x400 M. Relay	—	—	—	—	1 Sherrard House 2 Kanapathipillai " 3 Paulpillai "	1 Thamotheram House 2 Abraham " 3 Sherrard "

EVENT

March Past	1 Sherrard House 2 Paulpillai House 3 Thamootheram House
Prefects & Helpers	1 G. Theivendarajah 2 R. J. Rajamancharan 3 S. A. Selvendran
Visitors & Officials race	1 Dr. Mrs. Sivaloganathan Mr. K. Sivapragasan 2 Mrs. Chellathamby Mr. Vadivelu
Old Boys Relay	1 Mr. Nadarajasunderem's team

Standard Attainment Meet Champions

(i) Sherrard House	462 Points
(ii) Thamootheram House	416 "
(iii) Paulpillai	402 "
(iv) Kanapathipillai	366 "
(v) Abraham	335 "

Meet Champions 1972

(i) Thamootheram House	481 Points
(ii) Kanapathipillai	344 "
(iii) Sherrard	339 2/3 "
(iv) Paulpillai	334 1/3 "
(v) Abraham	238 "

INDIVIDUAL CHAMPIONS

Group	Name	House
Under 12	S. Sivapalaratnam	Paulpillai
Under 13	V. Thiriyathasan	Sherrard
Under 14	K. Krishnakumar	Kanapathipillai
Under 16	N. Premraj	Paulpillai
Under 17	S. Thangavel	Paulpillai
	S. Deivendran	Thamootheram
Under 19	N. Senthivel	Abraham

EASTERN ZONAL MEET 1972

	Under 13	Under 14	Under 15	Under 16	Under 17	Under 19
100 Metres	2 S. Sooriakumar	1 S. Mohanadas	2 B. Premachandra	1 K. Murugananthan 3 S. Mahalingam	2 S. Thangavel	2 N. Senthivel
200 Metres	2 Francis Devadas	2 S. Mohanadas	2 B. Premachandra	—	—	3 N. Senthivel
300 Metres	—	—	2 K. Thayaparan	—	—	—
400 Metres	—	—	—	2 B. Premachandra	—	3 Mohamed Nisther
800 Metres	—	—	—	—	3 S. Kularatnam	3 N. Mahesan
300 M. Hurdles	—	—	—	—	—	1 C. Raveendran 2 E. S. Manoharan
80 M / 100 M/ 110 M Hurdles	1 S. Ravivarman	1 S. Sivakumar 2 K. Pramendra 3 K. Krishnakumar	2 P. Harichandran 3 S. Manoharan	2 K. Murugananthan 3 N. Premraj	1 S. Deivendran 2 G. Subramaniam	2 E. S. Manoharan
High Jump	2 K. Rajendra	2 K. Pramendra 3 K. Muralaetharan	2 B. Krishnakumar 3 S. Manoharan	1 B. Sivanesan	2 S. K. Raveendran 3 S. Deivendran	2 I. M. N. S. Seeraj
Long Jump	3 K. Rajendra	1 S. Sivakumar 3 K. Muralaetharan	2 B. Premachandra	1 S. Mahalingam 2 N. Ganeshan	2 S. Thangavel	2 Mohamed Nisther

	Under 13	Under 14	Under 15	Under 16	Under 17	Under 19
Pole Vault	—	—	—	—	1 S. Deivendran 2 G. Subramaniam	1 V. J. Sugumar
Triple Jump	—	—	—	—	—	1 S. Nadarajah
Shot Put	—	1 K. Krishnakumar 2 K. Muraleetharan	2 M. Kanagasabai 3 N. Premraj	—	2 S. Thangavel	3 N. Senthivel
Discus	—	—	2 N. Premraj	—	3 V. Ponnuthurai	3 S. Nadarajah
Javelin	—	1 K. Krishnakumar 2 S. Krishnadevan 3 P. Muraleetharan	1 N. Premraj 3 C. Jeyarajah	2 N. Premraj	—	1 V. Srishkandarajah 3 S. Sundaralingam
4x100 M. Relay	1 Hartley College	1 Hartley College	1 Hartley College	1 Hartley College	2 Hartley College	1 Hartley College
4x400 M. Relay	—	—	—	—	1 Hartley College	—
Group Champion	—	K. Krishnakumar	—	—	—	—

PUBLIC SCHOOLS' MEET

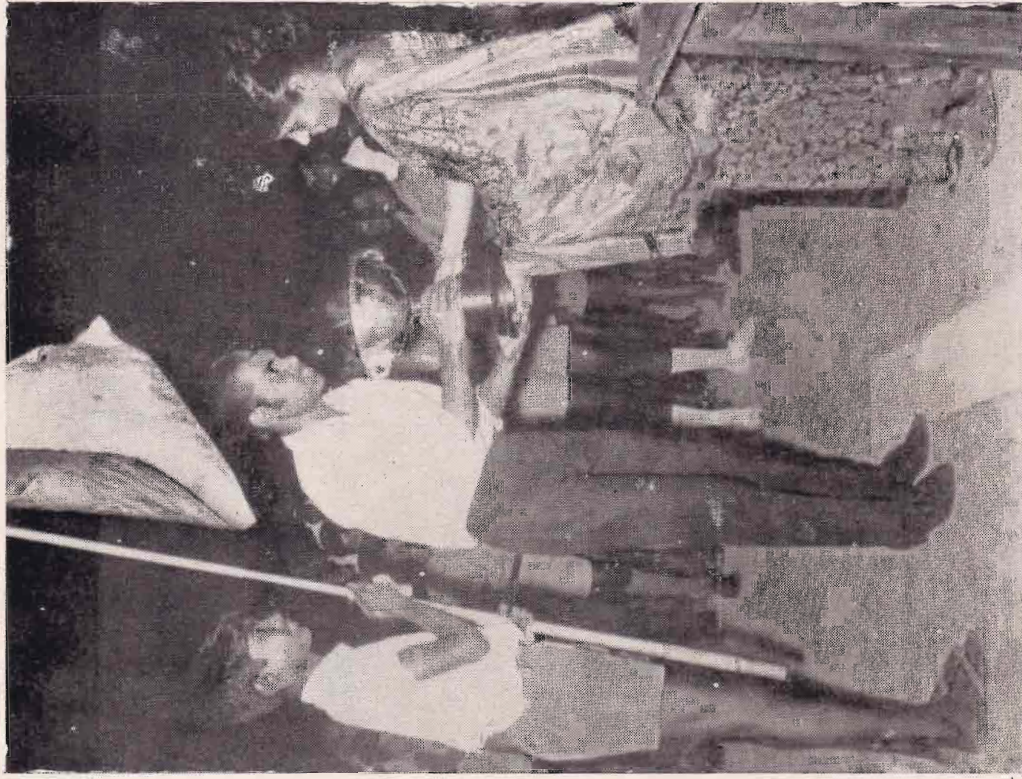
Under 19 Pole Vault : 4th V. J. Sugumar
Under 17 Long Jump : 5th S. Thangavel

1972
ATHLETIC MEET

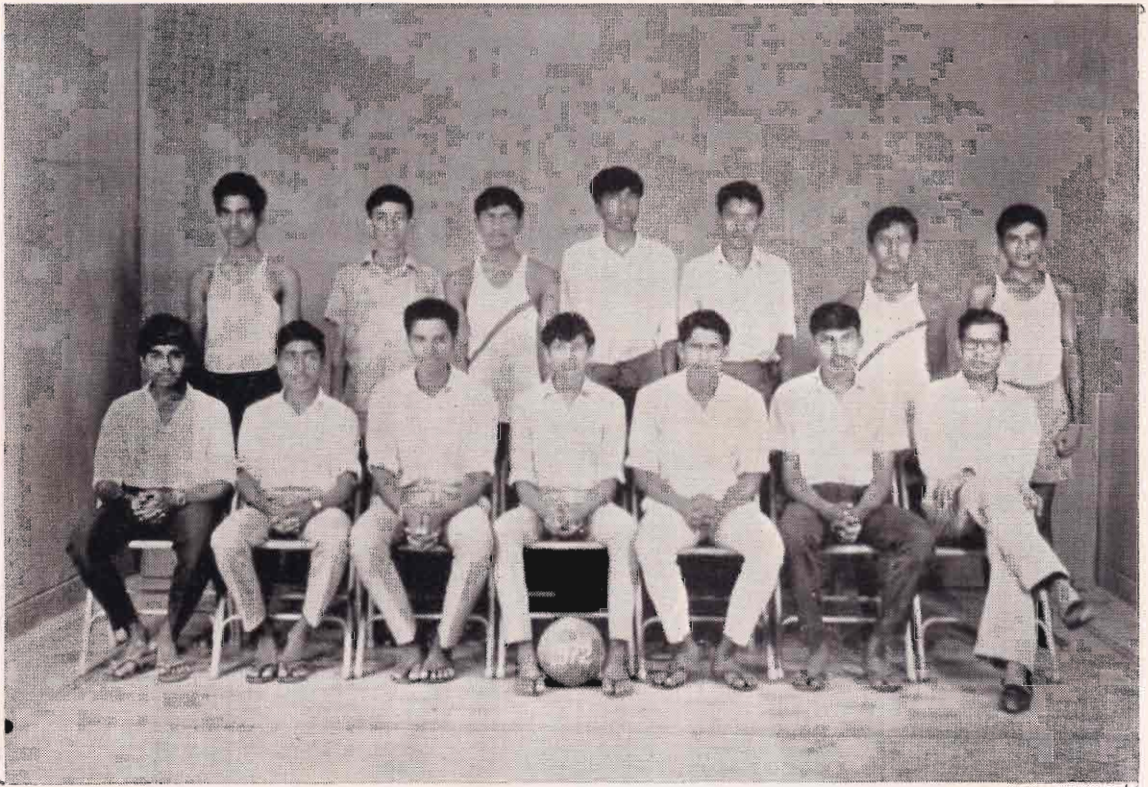
CHIEF GUEST :
MR. A. NAVARATNAM (Old Boy)
Superintendent of Police
GALLE

MRS. NAVARATNAM
Distributing the awards

SHERRARD HOUSE

SENIOR GROUP — SOCCER CHAMPIONS

KANAPATHIPILLAI HOUSE

SOCCER CHAMPIONS

COLOURS — 1972

<i>Cricket :</i>	M. Manogarathas	}	Re-Award
	B. Jeyan Ranjit		
	V. Satkunaseelan		
	S. Sujendranath	}	Award
	N. Sivarajah		
<i>Soccer :</i>	A. Paramanathan	}	Re-Award
	G. Theivandrarajah		
	M. Manogarathas		
	S. Sundaralingam	}	Award
	A. Balasubramaniam		
<i>Athletics :</i>	S. Sugumar	}	Award
	A. Sriskandarajah		
<i>Sportsman of the year 1972</i>			
	M. Manogarathas		

THE OFFICE BEARERS

Patron: THE PRINCIPAL

Co-Curricular Associations which met during the year: 1972

Association	Vice-Patron	President	Uice-President	Secretary	Treasurer
Grade 12 Union	Mr. P. Balasingham Mr. S. Sellathurai Mr. M. White	J. Thirukumar T. Sivapalan G. Jeevarajah	E. Mohan S. Sundaralingam T. Kalarooan	A. Sriharan S. Karuneswaran G. Theivendrarajah	N. Senthivel V. Premlal Kumarasiri
Grade 11 Union	Mr. K. Jeganathan Mr. K. Vaerakathy	S. Senthurajah V. Vasanthan S. Tharmavelautham	K. Thavendran K. Raveendranath S. Sivakumar	S. Sivanandam S. Nagarajah R. G. Rajamanoharan	— — S. Sundaralingam
Social Science Association	Mr. C. Jothiravy	K. Sivagnanasundaram S. Thangarajah S. Sundaramoorthy	K. Jegathesan N. Rajalingam N. Vishnukanthan	S. Kathirgamathas A. Sri Palanivel V. Velmurugu	A. Thevarajah S. Sriskandaraajah B. Rajalingam
Natural Science Association	Mr. K. Sivapathasundaram	R. Sivaramalingam	S. Sivanandam	M. Rajasingham	—
Hindu Students Union	Mr. M. Kanapathipillai Mr. M. Ramakrishnan Mr. K. Kandasamy	N. Vishnukanthan	V. Vasanthan	S. Jeyarajah	S. Balendran
Students Christian Movement	Mr. D. R. Arumai- mayagam	J. R. Jeyarajan P. S. Jacob G. Jeevarajah	R. G. Rajamanoharan V. Jeyakumar J. R. Jeyaseelan	G. Jeevarajah T. D. Sathiamoorthy K. Karunanithy	A. David S. B. Manoharan S. E. Manoharan
Hostel Union	Mr. T. Nithiatnam Mr. A. Mark	G. Jeevarajah S. Uthayakumar K. Veerasingham	K. Muruganandan R. Rajamohan S. Sundaralingam	R. Jeyagopal A. C. Ariyakumar S. Balendran	K. Thavarajah M. Yogarajah A. C. Ariyakumar
Radio and Photographic Club	Mr. K. Balachandran	S. Ramajeyam	N. S. Sivakumaran	J. R. Jeyaseelan S. Rajendram	R. Rajamohan

PREFECTS GUILD

January 1972 — April 1973

It is my privilege to take on myself the pleasant duty of presenting a report of the activities of the Prefects' guild during the period January 1972 to April 1973. The guild has by now completed 28 years of useful service. It has continued to take on an ever increasing share in the maintenance of discipline and has been discharging routine duties to the satisfaction of all concerned.

The guild meets once a month to discuss problems. The meetings were always attended by our Principal and the Deputy Principal Mr. W. N. S. Samuel. We feel proud to say that most of our suggestions were regarded with due weightage by the college authorities.

Although the prefectorial duties were a bit tough, we over-came this with the co-operation we received from most of the students. According to the weekly duty card set up by our Head prefect we did our duties satisfactorily. As prefects we know the value of compromise, co-operation and good will and this was to a large extent responsible for the successful, functioning of our guild. We are quite certain that the complete training we receive fits us to perform justly and skilfully the tasks entrusted to us.

During the period under review in March 1972 we welcomed N. Sivarajah, N. Senthivel, and S. Deivendran. In April 1972 our Head prefect T. Prabakaran, Senior prefects S. Sivaskantha, D. Thambapillai, and T. Ramakrishnan, Junior prefects T. Radhakrishnan, S. Satkunarajah and V. G. Figurado and helpers N. Sivarajah and B. Jeyan Ranjit bade farewell to us. We wish them all success. From April 1972 S. Manoranjan accepted duties as Head

prefect. In May 1972 again we welcomed G. Theivendrarajah, A. Sriharan, B. Rajalingam and R. G. Rajamanoharan. We wish them a pleasant stay with us. In June 1972, T. Navaratnasingham and A. Seetharam bade farewell to us. They left us to accept government appointments. We wish them all success. Again in October 1972 M. Shanthikumar and M. Manogarithas bade fare well to us. We wish them also all success. Again in January 1973 J. Jeyakumar, E. Mohan and K. Thavarajah bade us fare-well to join various institutions. We wish them all success in their new ventures. In place of them we welcomed J. R. Jeyaseelan, K. Karunanithy, S. E. Manoharan M. Rajasingham, M. Raveendrakumar, P. Chandrasegaram, S. Sundaralingam and M. Thiruneelakandan. We wish them a pleasant stay with us. Our Head prefect S. Manoranjan left us in February 1973, as he gained admission to the university. We wish him all success. From him V. Velmurugu took over the duties as Head prefect and in April 1973 we had the following prefects.

V. Velmurugu (Head prefect)
T. Gnanadurai (Deputy Head prefect)

Senior prefects

A. Devaraj
S. Thiruloganathan (*Secretary*)
C. Jayamohan
K. Premnath
S. Selvakumar
S. Selvendran
S. Suntharamoorthy
V. Satkunaseelan
M. Shanthakumar
N. Senthivel
S. Deivendran

Junior Prefects

B. Rajalingam
R. G. Rajamanoharan

A. Sriharan
G. Theivendrarajah

Helpers

P. Chandrasegaram
J. R. Jeyaseelan
K. Karunanithy
S. E. Manoharan
M. Rajasingam
M. Raveendrakumar
S. Sundaralingam
M. Thirunelakandan

We played the annual soccer match against the staff after an interval of two years. I like to thank the 1972 staff president Mr. K. Balachandran and the 1972 staff secy. Mr. D. R. Arumainayagam for playing with us that pleasant match. I am

happy to say that our members played well and the staff found it very difficult to win the match and after a 90 minutes play they managed to draw.

Before concluding I wish to thank the members of the staff who at various times advised us in carrying our duties well. Special thanks due to our Principal and Deputy principal with whose guidance and help, we were able to carry out our duties efficiently.

I also wish to thank the Head prefect, the Deputy Head prefect and my colleagues who helped me to carry out my duties well.

S. Thiruloganathan
Hony Secy.

ஹாட்லிக் கல்லூரி ஆசிரியர் சங்க ஆண்டறிக்கை — 1972

ஹாட்லிக் கல்லூரி ஆசிரியர் சங்கத்தின் 26-வது பொதுக்கூட்டம் 1972-ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 30-ம் திகதி நடைபெற்றது. பின் வருவோர் அவ்வாண்டுக்குரிய உத்தியோகத்தராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்:

தலைவர் :

திரு. K. பாலச்சந்திரன்

செயலாளரும், பொருளாளரும் :

திரு. D. R. அருமைநாயகம்

உப தலைவர் :

திரு. J. S. இராசரத்தினம்

நிர்வாகக் குழு:

திரு. P. பாலசிங்கம்

.. N. குணசீலன்

.. S. நவரத்தினம்

திருமதி F. P. செல்வராசா

கணக்குப் பரிசோதகர் :

திரு. M. இராமகிருஷ்ணன்

இக்கால எல்லைக்குள் ஆசிரியர் சங்கம் ஒரு சில மாற்றங்களையே கண்டிருக்கிறது. எமது அதிபர் திரு. C. இராசதுரை, உயர்தர அதிபராகப் பதவி உயர்வு பெற்றுள்ளதையிட்டு ஆசிரியர் சங்கம் அவரை வாழ்த்துவதில் பெருமிதம்டைகிறது. மேலும் பல உயர்வுகள் அவருக்குக் கிட்டவேண்டுமென விரும்புகிறது. திருவாளர் M. சண்முகநாதன் அதிபராகக் கடமையாற்றிய அனுபவத்துடன் மீண்டும் எம்முடன் கலந்துகொண்டமை எமக்கு மகிழ்வு தருகிறது. ஆவணி மாதம் எம்முடன் கலந்துகொண்ட திரு. வீரகத்திப்பிள்ளை பதவி உயர்வுபெற்று மார்கழி மாதத்தில் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்தார். திரு. நடேசபிள்ளை தம் இல்லத்துக்கு அருகாமையிலே மாற்றலாகிச் சென்றார். திரு. S. குணசீலனின் மங்கலவிழா சிறப்புற நடைபெற்றது. ஆசிரியர் சங்கம் தம்பதிகளுக்கு மதிய உணவும் உபகாரமும் அளித்துக் கௌரவித்தது.

இக்குறுகிய காலப் பிரிவுக்குள் ஆசிரியர் சங்கம் பல கடமைகளில் ஈடுபட்டுள்ளது. மந்திகை அரசினர் வைத்தியசாலை அதிகாரிகளுடனும், ஹாட்லிக் கல்லூரி மாணவ முதல்வருடனும் உதைபந்தாட்டப் போட்டிகள் நடைபெற்றன.

திருவாளர்கள் S. செல்லத்துரை, K. நடராசா ஆகியோர் கல்வி டிப்பிளோமா இறுதிப்பரீட்சையில் சித்தியடைந்துள்ளனர். இவர்களுக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்.

எமது அங்கத்தவர்கள் ஓய்வு நேரத்தை இன்புறக் களிப்பதற்கு நாம் 'கரம் போட்' வாங்கினோம். பாடசாலைக்கு மேலதிகமாக வாங்கப்பட்டுள்ள 'ரேபிள் ரெனிஸ்' போட்டை ஆசிரியர்கள் தமது ஓய்வு நேரங்களில் உபயோகிக்க எமது நிர்வாகக் குழு அதிபரின் உத்தரவுடன் வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்துள்ளது.

வருடாந்த வருட இறுதி விருந்தை இம்முறை மதியபோசன விருந்தாக ஒழுங்கு செய்து சகல ஆசிரியர்களும் பங்குபற்றும் வாய்ப்பைக் கொடுத்தோம். எனினும் சகல ஆசிரியர்களினதும் கணவன், மனைவியர் பங்குபற்றாத ஒரு குறைவேதனையைத் தந்தது. புதிய நிர்வாகக்குழு இக்குறைவையினை நினைந்து செய்வதற்கான வழி முறைகளைக் காணும் என விரும்புகிறோம்.

குறுகிய கால அறிவித்தலுடன் கூடப் படும் நிர்வாகச் சபைக் கூட்டங்களுக்கு மனம் கோணாமல் வருகை தந்தும், தேவையான புத்திமதிகளைத் தந்தும், செயலாளரின் வேலையை இலகுவாக்கிய நிர்வாகசபை அங்கத்தவர்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றி. மேலும் சங்க நடவடிக்கைகளெல்லாவற்றிலும் பங்குகொண்டு சிறப்பித்த அங்கத்தவர்கட்கும், அவர்கள் குடும்பத்தவர்கட்கும் எமது நன்றி.

D. R. அருமைநாயகம்,
செயலாளர்

The Report of the Hartley College Past Pupils Association — (Parent Union)

16-10-1971 — 4-11-1972

The membership at present stands at 124. For a School which has served the land for 134 years and has a reputation not second to any other school in the Island, this number is not sufficient. The number of the Past Pupils living in and around Point Pedro itself, is sufficiently large for the Association to have many more members and to meet oftener than once a year. Past-pupils should not wait to be met in their homes or offices by the Office-bearers to renew their membership and to be asked to join at the Celebrations. An advertisement in the daily News papers should draw enough members.

This year for the Annual Reunion, the Deepavali week-end was selected because the committee felt that that would be the time when the largest number of Past pupils from the outstations come home and can afford to spend a day in their Alma Mater to revive their past memories.

A Cricket match and a Soccer match were played between the Past Pupils and the Present, and a variety entertainment took place at which the College Dramatic Society presented a play in English entitled 'The Refund' — the story of how an Old boy not doing well in life, returned to his old Principal with the complaint that the school had not taught him his lessons properly while he was a student, and hence asking for a refund of his School fees; and how the Head and the Staff had an oral examination at which the past pupil tried to fail himself by giving wrong answers deliberately but the Staff cleverly converted every one of his answers to be

not only correct, but to be 'par excellence.' It was followed by a Dinner at the Rest-House, Point Pedro where Mr. M. Joka-nathan, Magistrate, Point Pedro was the Guest Speaker.

At the Annual General Meeting, the following were elected to hold office during 1972—1973:-

President : Mr. W. Arasoe Walton
Vice-Presidents : Messrs T. Murugesapillai
S. Velmurugu
R. M. Gunaratnam
T. Kandasamy
V. Rajanayagam

Joint Secretaries : Mr. D.R. Arumainayagam
Mr. P. Veeravagoo

Hony. Treasurer : Mr. C. Jothiravy

Asst. Treasurers : Mr. S. S. Somasundaram
Mr. V. Sethunayagam

Committee Members :
Messrs V. Selvarajah
R. S. Ramanathan
M. D. K. Peter
S. Surendranathan
V. P. Sundaralingam
M. Nadarajasingam
S. Veerasingam
V. S. Kandapoo
S. Mahendran
S. Nagalinga Mudaly
V. Thambipillai
A. Rajaratnam

Auditors : Messrs C. Ratnavel
Mudaliyar P. Kathiravetpillai

M. Ramakrishnan
Secretary

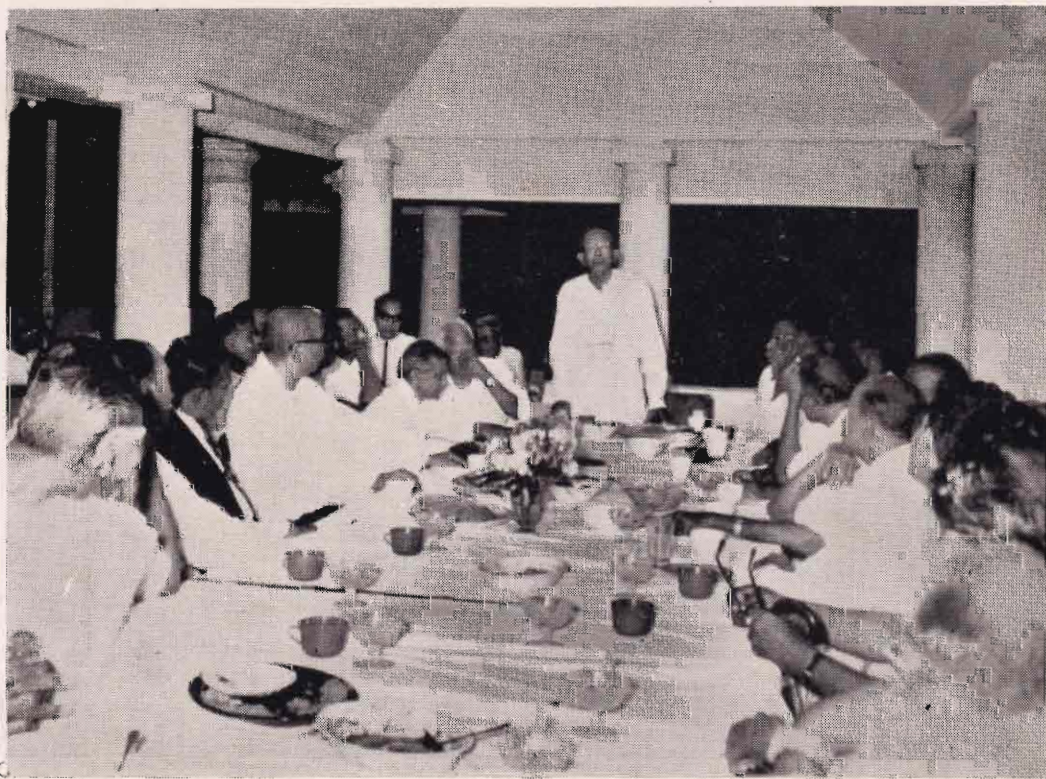

PAST PUPILS' ASSOCIATION
ANNUAL REUNION DINNER

The Chief Guest Mr. M. Jokanathan, Magistrate, Point Pedro
proposing the toast of the Association.

PAST PUPILS' ASSOCIATION: ANNUAL REUNION DINNER

Mr. W. Arasoe Walton replies to the toast

REPORT OF THE HARTLEY COLLEGE PAST PUPILS ASSOCIATION (COLOMBO BRANCH)

The Colombo Branch of the Past Pupils Association had been inactive for the past few years. After a lapse of four years, the Association held its 25th Annual General Meeting and Get-Together in November 1972 at the Y.M.C.A., Fort, Colombo.

In spite of the fact that we have a very large number of Old boys of the School who are doing extremely well both in the public and private sectors, it is a matter for much regret that this Meeting was very poorly attended. It is my earnest hope that at least from this year onwards, members will rally round and take a greater interest in the welfare and activities of the Association.

We are thankful to Mr. W. N. S. Samuel, Deputy Principal, who presided over and addressed the gathering at the Annual General Meeting.

A distinguished Old Boy, the Honourable K. B. Ratnayake, Minister of Sports and Parliamentary Affairs, was elected President. The others elected were as follows:

Vice-Presidents :

Messrs P. Navaratnam
A. Thavendran
N. Ariaratnam
P. Vettivelupillai
P. Thirunavakarasu
V. Markandan
K. K. Murugesu

Messrs K. Ratnasamy
Rev. Kingsley Mutbiah
S. Balasingam

Secretary :

Mr. V. Eeswaranathan

Treasurer :

Mr. M. Rajasegaram

Asst. Secretaries :

Mr. J. J. Rajanayagam
Mr. M. Thirunavakarasu

Asst. Treasurers :

Mr. E. Arumugan
Rev. R. Sugitharajah

Auditors :

Mr. K. Sivasothy
Mr. K. Kanagarajah

Committee Members :

Messrs V. Mahadevan
P. Ganesathasan
S. Vadivelu
R. Ananthan
U. Nadesan
C. Mahendran
T. Navaratnasingan
M. Parathalingan
S. W. Kanagaratnam
N. Sivalingan
K. Selvanathan
S. Paramanathan

V. Eeswaranathan
(Hony. Secretary)

திரு. S. S. ஞானிப்பிள்ளை எனது அன்பிற்குரிய ஆசிரியர்

— W. அரசு வால்ட்டன் —
(இளைப்பாறிய மாவட்ட நீதிபதி)

காட்லிக் கல்லூரி 1917 — 1918-ம் வருடங்கள் எனது ஆரம்பக் கல்விக் காலம். ஒரு சுறுசுறுப்பான உருவம். வீறு நடை, எதையும் செய்யும் ஆற்றல், முற்கோபத்தின் சாயல், படிந்த கருணை உள்ளம், சொல்வதைத் தெளிவுற வெளியிடும் ஆற்றல். எனது ஆசிரியரும் குருவுமான திரு. சொலமன் ஞானிப்பிள்ளை ஆசிரியரைக் காணும் தோறும் என்முன் நிற்பவை இவை.

1973-ம் வருடம் மார்ச் மாதம் 16-ம் திகதி இவ்வுருவைக் காலன் அழித்துவிட்டான் என்ற செய்தியை நம்புவது இலகுவானதல்ல. 91 வயது இளைஞன்; துவிச்சக்கர வண்டியில் பவனி செல்லும் வீரன். நோய் என்பது என்னவென்று அறியாத தீரன், மரணதேவன் அழைப்புக்கு உடன்படும்போது கூட நோய்க்கு இடம் தராதவர்.

இன்னும், சிறந்த கல்விக் கட்டிடத்தைக் கட்டி காட்லிக் கல்லூரியை எழுப்பிய சிற்பி C. P. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கட்கு விசுவாசம் உள்ள தோழன். இலங்கையில் சகல பர்கங்களிலும் சகல துறைகளிலும் பெருமைவாய்ந்த பொறுப்பேற்றிருக்கும் இவரது மாணவ மணிகள் பற்பலர். அவர்களில் நானும் ஒருவன்.

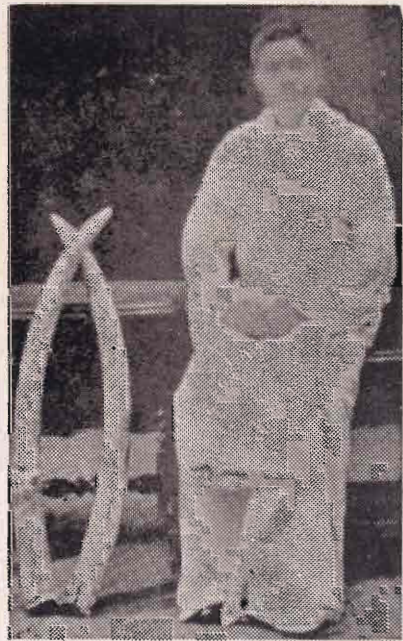
யாழ் மாவட்ட நீதிபதியாக நான் பதவியாற்றுகையில் ஒரு நாள் இவ்வாசிரியப் பெருந்தகை தனது மாணவனாகிய நான் கடமைபுரியும் தன்மையை, பொறுமையுடன் இருந்து பலமணி நேரம் காத்திருந்து, தனது மகிழ்ச்சியை எனக்கு உரைக்க வேண்டி ஆகார பாணங்களையும் மறந்து எனது பெருமையை தனது பெருமையாக எண்ணி, இவ்வாசிரியர் மகிழ்ந்தபொழுது நான் அவரைக் கட்டித்தழுவி ஆரவாரித்தேன். அது இன்றுபோல் என் மனதில் பசுமையாக இருக்கின்றது. அவரது தூய சேவையின் பயனாக அவரது சந்ததியினர் பலர் சீரும் சிறப்புடன் வாழ்வது கண்டு பெருமை அடைகிறேன் யான்.

அவரது ஆன்மா சாந்தியடைவதாக,

The Late Mr. S. S. Gnanipillai

Late Mr. S. C. Rasa Ratnam

ஆழப்பதிந்த நினைவுகள்

— C. இராஜதுரை —

(அதிபர், ஹாட்லிக் கல்லூரி, பருத்தித்துறை.)

அறிஞனும் ஆசிரியருமாகிய அண்மையில் காலஞ்சென்ற திரு. எஸ். எஸ். ஞானிப்பிள்ளை அவர்களைப் பற்றி எழுதுவதில் நானும் பெருமை அடைகின்றேன். நல்லவர்கள் பல்லாண்டு வாழ்வர் என்ற ஒரு பேருண்மை, மூதறிஞன் திரு. ஞானிப்பிள்ளை அவர்களின் வாழ்விலிருந்து உலகு கற்றுக் கொண்ட தொன்றாகும். அவ்வாயிலேயே ஆசிரியத்தொழில் பார்த்தவர்களுள் முதல் தோன்றியவராகவும் இளைப்பாறியும் பல்லாண்டுகள் உடலுறுதியுடன் வாழ்ந்தவராகவும் அன்னார் விளங்கினார். ஆரம்பத்திலிருந்து அவர் சிறந்த கல்லூரியாகிய ஹாட்லிக் கல்லூரியில் கற்பித்து மதத்தொண்டும் செய்தமை அவ்வாய்க்கே தனிப்பெருமை என்பதை நாம் உணரக் கூடியதாய் உள்ளது.

என் மனத்தில் அன்னார் பற்றிய சில நினைவுகள் ஆழப்பதிந்துள்ளன. நான் சிறுவனாகக் கல்லூரிக்கு நடந்து செல்லும்போது திரு. ஞானிப்பிள்ளை அவர்களின் ஒற்றை மாட்டு வண்டியின் பின்னால் செல்வதுண்டு பின்னர் நான் சிறிது வளர்ந்து துவிச்சக்கர வண்டியில் செல்லும்போது ஹாட்லிக் கல்லூரிக்கே வந்துகொண்டிருக்கும் அவரது மாட்டுவண்டியை ஒட்டத்தில் வென்று கடந்து செல்வேன். பின்னர் அண்மையில் நான் ஹாட்லிக் கல்லூரி அதிபராக வந்தபின்னரும் திரு. ஞானிப்பிள்ளையவர்கள் அவ்வாயிலிருந்து பருத்தித்துறைச் சந்தைக்குத் துவிச்சக்கர வண்டியில் செல்லும்போது சமமாகக் கதைத்துக்கொண்டு செல்வதுண்டு. இப்படியாக இளமையிலிருந்து நம் வாழ்க்கையோடு திரு. ஞானிப்பிள்ளையவர்கள் தொடர்புடையவராய் இருந்தார்கள்.

என் தந்தை ஹாட்லிக் கல்லூரியில் ஆசிரியராயிருந்து பின்னர் உத்தியோகம் பெற்றுச் சென்றார்கள். அந்த இடத்திற்கே தம்மை அக்கால அதிபர் திரு. S. போல் அவர்கள் நியமித்ததாகவும் திரு. ஞானிப்பிள்ளை அவர்கள் எம் குடும்பத்தோடுள்ள தொடர்பை எனக்கு அடிக்கடி கூறுவார்கள்.

வயது முதிர்ந்த காலத்திலும் உடல்நலம் குறையாமல் அறிவு, அன்பு என்பன குறையாமல் அவர்கள் விளங்கியதை நான் அவதானித்தேன். இப்படியான முயற்சியுடைய ஒருவரை இழந்து தவிக்கும் அன்னரின் குடும்பத்தினருக்கும் உறவினருக்கும் எனது துன்பத்தையும் கூறி அவர்களுக்கு ஆறுதலும் கூறவிரும்புகின்றேன். அவர்களது ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திப்போமாக.

Appreciation

Mr. Samuel Chinnathamby Rasaratnam

ON the 18th May, 1972, the Point Pedro Methodist Church bell sounded the death knell of Mr. Samuel Chinnathamby Rasa Ratnam (commonly known as S.C.R. Master), the well known "Elephant Hunter" of Ceylon. Born in a family of five at Point Pedro in the Northern Province on 3rd of April 1902, he was the youngest son of a veteran teacher, the late Mr. Samuel Chinnathamby, who had taught at Hartley College for a continuous period of 40 years. The late Mr. Rasa Ratnam leaves behind three brothers and a sister, Messrs S. C. Ariyaratnam, S. C. Selvaratnam, S. C. Seevaratnam and Mrs. M. Murugupillai.

Mr. Rasa Ratnam was educated at Hartley College throughout and became first an assistant Teacher, then a Trained teacher and taught there along with his father.

Dr. W. Dahanayake a contemporary and friend of his at the Ceylon Training College, continued his friendship with him till the very last. In addition to his duties as a teacher, he also performed the work of a local preacher and a social worker. He served the Mission for 26 years and many of his students are leading men of this country today. For example Mr. Rasa Ratnam was responsible for the secondary education of our Hon. Minister K. B. Ratnayake. Mr. Rasa Ratnam in one of his shooting expeditions of proclaimed rogue elephants in the Anuradhapura District was ordered to report to the Korale Mahathmaya who happened to be the Minister's father. He and his friend Mr. Sam. T. Solomons had to put up with the Korale for a short period till such time the rogue elephant was killed. During his short stay, the Korale Mahathmaya was able to gauge the noble

and gentlemanly qualities in him. On the day of their departure, the Korale Mahathmaya requested him to find admission for his son who was then 12 years of age, in a school at Jaffna. Mr. Rasa Ratnam gladly took charge of the boy, brought him straight away in his caravan and admitted him to Hartley College. Thereafter he looked after the interests of the boy till his academic career at Hartley was over. He also worked in his two elections at Anuradhapura.

He spent his retired life as a farmer and a social worker at Karupaddaimurippu, a village near Oddusuddan on the Mullaitivu Road in the Mankulam District. He was President of the M.P.C.S. Union at Mankulam. A man of varied interests, possessed of a personality that compelled attention, Churchman, Journalist, Politician, above everything shone his sincerity of purpose and purity of motives, his unconcern for personal honour and his upright Christian character. Among the many parts he played, none was so important and so honoured as his long and proud connection with the Wannu Villagers. Others have spoken of him as the Moses who was greatly responsible for leading the Wannu man out of the wilderness of many vicissitudes to the promised land "The Muthaiyankaddu colonisation scheme". Mr. Rasa Ratnam played many parts during his seventy years, crammed full of events and adventures, and he died full of years of adventures as a sportsman.

As a teacher, sportsman, an able marksman he was introduced to many V.I.Ps of this country and outside Sri Lanka who were interested in big game hunting. People like the Maharajah of Baroda

and Mr. Philip Crowe, the American Ambassador to Ceylon, by Brigadier C. P. Jeyawardena.

Before World War II, some time during the year 1937, the Maharajah of Baroda came down to Ceylon, contacted the conservator of forests, Mr. C. P. Jeyawardene and arranged for a wild Buffalo shoot. The party consisted of Brigadier C. P. Jeyawardene, Mr. Rasa Ratnam Mr. Sam T. Solomons, co-worker of the late Mr. Rasa Ratnam, and a few others. They explored the wilds of Manampitiya in the Eastern Province and succeeded in shooting a wild buffalo (by the Maharajah). He thoroughly enjoyed the trip and he was highly taken up by the feats performed by Mr. Rasa Ratnam.

Mr. Philip Crowe, the American Ambassador in Ceylon during his period of office, had the opportunity to go for big game hunting many times with Mr. Rasa Ratnam to the Mankulam District. Mr. Philip Crowe, after he left Ceylon for America, wrote a book entitled "Diversions of a Diplomat in Ceylon" in that he describes the late Mr. Rasa Ratnam: "The famous Elephant Hunter. A kindly grey haired man of 53, Samuel Rasa Ratnam is an ex-school teacher who is affectionately known as "S.C.R. Master" over the length and breadth of the Wannu. He taught at Hartley College for 26 years and had been the mentor of a good percentage of all the educated people in Point Pedro in the North of the Island. Always keen on hunting he killed his first elephant when he was 21. Some hair-raising adventures, he told simply and effectively. Mr. Rasa Ratnam has killed over a hundred and fifty elephants."

The Governor Sir Andrew Caldecott was on his visit to Point Pedro in the year

1938 Mr. S. C. Rasa Ratnam was introduced to him by the then Minister of Communication and Transport (Mr. G. G. Ponnampalam) as an excellent marksman and a keen social worker. A few days prior to the Governor's visit to Point Pedro, Mr. Rasa Ratnam had shot a rogue Tusker in the Mullaitivu District at the risk of his life. This hair raising incident was narrated to the Governor while being introduced. The Governor therefore ordered the Government Agent Vavuniya to present the two tusks back to Mr. S. C. Rasa Ratnam as a gift with his (Governor) name engraved on them.

Sir Richard Aluvihara who was then Police Magistrate, Point Pedro also, presented a 303 rifle to Mr. Rasa Ratnam.

Let this appreciation enlighten the future generation of Sri Lanka, that there lived a man in the russet yellows and browns of the Wannu with international fame. His manuscript entitled "Fifty Years as a hunter in the wilds of Wannu" was entrusted to his bosom-pal and co-worker, Mr. Sam T. Solomons, J. P., of 3/1 Solomons Mawatha, Kachcheri Lane, Jaffna, before he entered the Jaffna Civil Hospital.

He remained a bachelor throughout and during the last days of his illness while at the Jaffna Hospital was nursed and looked after by two of his faithful and devoted students Mr. K. Pooranampillai Principal, St. John's College, Jaffna and Mr. Arasu Walton, retired Police Magistrate, Jaffna.

I must thank Mr. Sam T. Solomons for giving me all particulars about the late Mr. Rasa Ratnam.

"The pealing anthem swells the note of praise."

A. J. M. Snell

கல்வூரிக் கீதம்

ஹாட்லி நின் மக்கள் நாம்,
நின் கீர்த்திக்கே என்றும்
உளர்ந்து கற்ற நாம்,
என்றும் நின்வழி நிற்போம்,
நின் ஜோதியால் எம் ஒளியே,
எங்கும் வீசிடுவோம்
நாட்டுக்குச் சேவை, உண்மை நேர்மை,
நின் வாசல் ஈயுமே.

ஹாட்லி என்றுமே எம்சுலோகம்;
எம் இலக்கென்றும் அழியா
ஹாட்லி என்றுமே அது எம் சுலோகம்
ஒளி வீசட்டும்.

ஹாட்லியீர் எழுமின்,
எம் மாதா அழைக்கின்றார்.
அவர் பிடம் கற்றோரே,
விற்பன்னர் வீரர் தாம்,
நீரவர் வழி நின்று,
அவர் இலட்சியம் கொண்டு
உம் வீர உறுதி கொள்ளுவீர்,
எப் புயலும் போகும்.

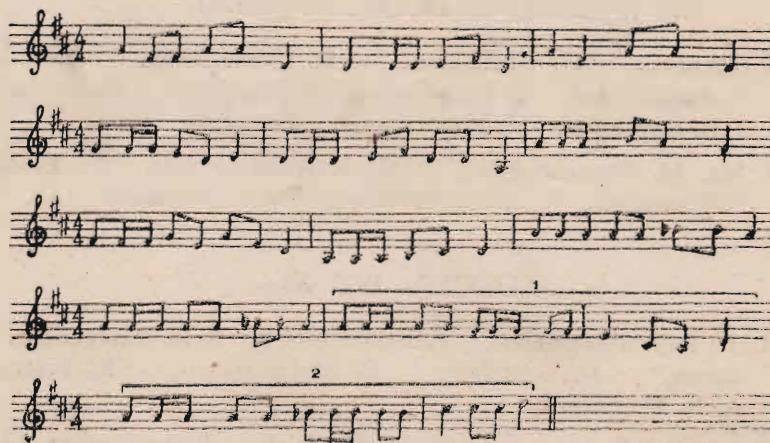

COLLEGE SONG

Hartley, thy sons are we,
To thine honour, always wed.
Nurtured, taught by thee,
E'er thy way of life we tread.
Lit at thy hearth, our flames burn bright.
Always this light we shed.
Service to our nation true and right,
Thy portals ever lend.

Hartley for ever, that's our cry.
Our motto never let it die.
Hartley for ever, our motto ever, let there be light.

Rise up all Hartleyites,
Our mother she doth call.
Scholars and sportsmen vie,
Schooled in her noble halls.
Follow our mentors, proved and tried,
They who our ideals guide.
Hold fast your inner light of faith,
That, over storms shall tide.

THE NAMES IN THE PHOTOGRAPHS

THE PREFECTS' GUILD

Standing (L.—R.) K. Thavarajah, R. G. Rajamanoharan, G. Theivendrarajah, S. Selvakumar, S. Selvendran, N. Senthivel, K. Premanath, E. Mohan, M. Shanthikumar, V. Satkunaseelan, A. Sriharan

Seated (L.—R.) Mr. C. Rajadurai, S. Thiruloganathan, V. Velmurugu, S. Manoranjan, M. Shanthikumar, P. Rathakrishnan, T. Thevarajah, Mr. W. N. S. Samuel.

Absent : S. Deivendran.

HOSTEL PREFECTS

Standing (L.—R.) S. Kulasabanathan, V. Satkunaseelan, G. Jeevarajah, M. Rajasingam, Sivasothy

Seated (L.—R.) Mr. T. Nithiyaratnam, K. Thavarajah, Mr. C. Rajadurai, P. Chandrasegaram, S. Sundaralingam, Mr. A. Mark.

CRICKET 1ST ELEVEN

Standing (L.—R.) A. Sriharan, T. D. Sathiamoorthy, S. Sundaralingam, R. Rajeswaran, N. Senthivel, K. Mathivanan, S. Deivendran, A. Amirthalingam, S. Sivakrishnanthan

Seated (L.—R.) Mr. C. Rajadurai, S. Sujendranath, T. Prabakaran, B. Jeyan Ranjit, M. Manogarasadas, V. Satkunaseelan, S. Sivarajah, Mr. D. R. Arumanayagam, Mr. C. Jothiravi.

CRICKET TEAM (Under 16)

Standing (L.—R.) Ragavan, G. Manoharan, S. Umakanthan, A. H. M. Farook, S. Mahalingam, B. Rajalingam, N. Premrajah, C. Raveendranathan, J. R. Jeyaseelan, M. Narendran, T. Sivanesan

Seated (L.—R.) Mr. M. Ramakrishnan, M. Raveendrakumar, S. E. Manoharan, S. Thangavel, K. Muruganathan, Mr. C. Rajadurai

SOCCER 1ST XI

Standing (L.—R.) K. Balasubramaniam, V. Satkunaseelan, S. K. Raveendran, R. Rajeswaran, N. Senthivel, S. Swaminathan, R. Sivaramalingam, A. H. M. Farook

Seated (L.—R.) Mr. C. Rajadurai, G. Theivendrarajah, Paramanathan, S. Sundaralingam, Mr. C. Jothiravi

INTER - HOUSE ATHLETIC CHAMPIONS

Sherrard House

Standing (L.—R.) M. Ragunathan, T. Yoganathan, V. Thiviyathan, Subramaniam,
K. Thayaparan, N. Radhakrishnan, Sivapathasundaram, Arul-
venthan, V. Santhikumar

2nd Row (L.—R.) T. Nithyanantham, P. Selvakumar, V. Premakumar, S. K. Raveendran
S. J. Rubendran, S. Balakumar, S. Mahalingam, S. Sivaji, S. Siva-
seelan

Seated (L.—R.) V. Thiviyathan, R. G. Rajamanoharan, S. Karuneswaran, V. Sugumar
M. Manogaras, S. Manoranjan, G. Jeevarajah, Mr. J. S. Rajaratnam

INTER - HOUSE SOCCER (Champions Juniors)

Standing (L.—R.) B. Sivanesan, N. Sugumar, S. Ramachandran, K. Krishnakumar,
K. Shanmugarajah, P. Muraleetharan, V. Jeyamenon, A. Ariyakumar

Seated (L.—R.) Mr. S. Sellathurai, S. Jeyarajah, M. Thirunelakandan, K. Kularatnam
B. Rajalingam

INTER - HOUSE SOCCER (Sherrard)

Standing (L.—R.) S. K. Ravindran, S. Mahalingam, V. Premaraj, S. Jeevarajah,
B. Balakumar, T. Nithyananthan, P. Selvakumar

Seated (L.—R.) S. Thiviyakumar, R. G. Rajamanoharan, V. Sugumar, M. Manogara-
das, S. Karuneswaran, S. Manoranjan, Mr. J. S. Rajaratnam

INTER - HOUSE SOCCER CHAMPION (Overall)

Standing (L.—R.) A. Ariyakumar, N. Sugumar, S. Ramachandran, K. Krishnakumar,
K. Shanmugarajah, M. Thirunelakandan, P. Muraleetharan, S. Jeyar-
ajah, V. Jeyamenon, B. Sivanesan

Seated (L.—R.) Mr. S. Sellathurai, M. Narendran, S. Kesavan, S. Sundaralingam, K.
Kularatnam, S. Sivakumar, B. Rajalingam.

THE STAFF

Principal :

C. Rajadurai

B. Sc. (Lond.) Dip-in-Ed. (Cey.)

Deputy Principal :

W. N. S. Samuel

B. A. (Lond.) Dip-in-Ed. (Cey.) Teacher Counsellors' Certificate

K. Balachandran

B. Sc. (Cey.) Dip-in-Ed. (Cey.)

K. Veeragathy

Pandit, Tamil Trd. First Class (Grade II Special Post)

S. Sellathurai

B. Sc. (Cey.) Section B Chem. Dip-in-Ed. (Cey.)

K. Sivapathasundaram

B. Sc. Hons. (Madr.) Dip-in-Ed. (Cey.)

K. Sithamparapillai

B. A. Hons. (Lond.) Dip-in-Ed. (Cey.)

M. Sanmuganathan

B. Sc. (Cey.) Dip-in-Ed. (Cey.)

K. Nadarajah

B. Sc. (Cey.) Dip-in-Ed. (Cey.)

S. C. Rajasingam

M. A. (Madr.)

J. S. Rajaratnam

B. A. (Cal.) Tamil Trd. (1st Class) Teacher Counsellors' Certificate

R. Vallipuram

B. Sc. (Cey.)

S. Navaratnam

B. Sc. (Madras)

C. Jothiravi

B. Sc. (Poona)

N. Gunaseelan

B. Sc. (Cey.)

K. Jeganathan

B. Sc. (Cey.)

V. K. Balasubramaniam

B. A. (Cey.)

Miss B. Rajadurai

B. A. (Madras)

Mrs. I. Selvarajah

B. Sc. (Madras)

M. Kanapathipillai

B. A. (Cey.) Vidwan (Annamalai) Dip-in-Tamil

R. R. R. Blanchard

Voc. Trd. First Class

M. Ramakrishnan

Maths Trad. G. I. C. First Class, G. S. Q. (Cey.)

Mrs. P. Kulasegaram

Specialist Eng. Trd. Palaly Training College First Class

D. R. Arumaynayagam

Specialist Eng. Trd. Palaly Training College First Class

T. Ratnasingam

Specialist Eng. Trd. Palaly Training College

Mrs. S. Sellathurai

B.Sc. Part I (London) Teachers' Cert. in Music (N.C.O.M.S.)

D. M. Somasundaram

G. S. Q. (Cey.)

S. Nadesapillai

G. S. Q. (Cey.)

M. Paramsothey

G. S. Q. (Cey.)

A. Mark

Adv. Dip-in-Art (Govt. College of Fine Arts)

S. Gerrad Majeela

Specialist Eng. Trd. Palaly

N. Sivapathasundaram

Tamil Trd. First Class

J. S. Christadas

Tamil Trd. First Class

A. F. Xavier

Tamil Trd. First Class

G. K. Mahalingam

Tamil Trd. First Class

K. Kandasamy
M. Sathanathan
K. Veeragathipillai
Mrs. F. P. Selvaraj
T. Nithiaratnam

Tamil Trd. First Class
Tamil Trd. First Class
Tamil Trd. First Class
Teachers' Cert. Eng. First Class
Teachers Cert. in Physical Education

NON-TUTORIAL STAFF

Office:

S. Sivasankaran (Accounts)
A. Thiruchittampalam (General)

Library:

S. Parayogajeyam

Science Laboratories :

K. Rajaratnam Bio. Lab.
T. S. Nanthakumar Phy. Lab.
T. Ananda Alvar Chem. Lab.

Minor Staff :

K. Sinnathurai
S. Balasubramaniam
A. Kanagasabai
S. Sellathurai

Watcher :

K. Sinnakilian

Editorial Notes and Comments

The non-release of the 1972 issue of the College Miscellany in 1973 is very much regretted. Circumstances beyond our control compelled us to do this. The changing of horses in the mid-stream is a well-nigh impossible task. Of the teachers transferred out of Hartley at various times during 1973, two happened to be those in charge of Miscellany work. First it was Mr. S. P. Balasingam, who edited the magazine of 1971 with great acceptance. With a consummate linguistic ability and a tradition inherited from his late illustrious brother, he was eminently suited to be editor and his going away to Talawakelle is indeed a loss. Subsequently as Mr. M. Sanmuganathan was progressing as editor, he was appointed performing Head of Kili-nochchi Maha Vidyalaya. While engaged in compiling, he had to bid us good-bye. The new editor took up from where he left, but by the time the printing was over it was October. Meanwhile Mr. C. Rajadurai our former Principal, left us on being appointed Chief Education Officer, Batticaloa, and Mr. P. Ahamparam took up the reins. Hence it was considered best not to bring out the 1972 issue so very late in 1973, but to release a 1972—1973 joint-issue early in 1974, making it up-to-date so that it will include a report of the Farewell the College gave Mr. Rajadurai.

CHANGE OF HEADS:

Mr. C. Rajadurai, a distinguished Old Boy of the School and Principal from April 1971, left us on 31st July 1973. A

staunch champion of the great traditions of Hartley and extremely zealous of its reputation, he worked so long as he was here, with the sole motive of keeping the flag of the school flying. All his endeavours were for the well-being of the College. Fortright in his manner and speech, he was always motivated by what in his opinion was in the best interests of the students, rather than what would be readily accepted. A great sportsman possessed of sportsmanlike qualities, he won the love and respect of his pupils. We thank him most sincerely for his services and wish him well in his new pastures.

We most heartily welcome Mr. P. Ahamparam, who has been associated with Hartley College since his boyhood. Having been a very successful teacher of Science subjects in the senior forms of Hartley College for about 24 years and Prefect of Games for nearly 2 decades, he is sufficiently soaked in the traditions of the College. When more lucrative and prestigious posts had been offered to him elsewhere when he was an assistant teacher here before the Take-over, he had decline to accept them, and this is sufficient evidence for the love he bears to his Alma Mater, and to the desire he has to serve the community to which he belongs. With the wealth of experience he has gained as Principal of Vanthurumoolai Madhya Maha Vidyalaya, Batticaloa, and Skandvarodaya College, Chunnakam, he is eminently fitted to shoulder the heavy responsibilities that go with the Principalship of

Hartley. While assuring him of our whole-hearted co-operation, we give him our very best wishes too.

“ Generation-gap ”

No editorial is complete without at least a passing reference to some burning issue of the hour. The term “ Generation-gap ” has been coined, because in the present century the older generation is finding it extremely difficult to understand and guide the younger generation. For while in the past, changes came slowly and gently, now the speed of changes has been accelerated so dynamically, that before adjustments can be made, changes are found to be thrust upon us and acceptance seems to be difficult. Making adjustments seems to be an extremely challenging business. Yet unless there is understanding, constant communication and confidence between the parents and the children,

the teachers and the taught, indiscipline is bound to result. Hippiedom, drug addiction and unrestrained lives in the West are expressions of young minds, that see no meaning in life. Unless the young ones are understood and guided without being misled, a rift between the two generations is bound to be brought about. Hence parents and schools should not leave the young to themselves but interest themselves much more in the activities of the young, participate in their genuine endeavours to make the world more meaningful to them, try to understand their aspirations and place before them the right attitudes and values.

ACKNOWLEDGEMENT :

We thank all the schools that sent us their Magazines during the year.

EDITORS

M. P. A.

Principal's Notes — 1973

It is with great pleasure that I submit a report of the work of the school during the year 1973.

The number on roll stands at 934, classes being from Grade 6 to Grade 12. We have always been against a big school, for besides the accommodation problem, there is the educationally unsound position of the Head of the school not knowing all the pupils in his charge, and the teachers not having the time to know well the pupils studying under them. But as in all other big schools, the pressure from the Community around has been irresistibly formidable and in most of our classes there are more than forty, even though thirty-five, as all will agree, is the ideal number.

In spite of the intermittent changes on our Staff resulting from transfers and promotions, our results have continued to be good. At the J. S. C. examination of 1973 conducted by the N. P. T. A., out of 105 pupils who sat, 22 passed in the First Division and 64 in the Second Division.

At the G. C. E. (O/L) examination of December 1972, there were 73 passing in six subjects or more, while the total number of distinctions gained was 43.

At the G. C. E. (A/L) examination of 1973, 39 passed in four subjects and 24 in 3. There were 17 distinctions obtained in Pure Mathematics and 3 in Applied Mathematics. One pupil obtained 3 distinctions.

During the year, six teachers left us. Mr. C. Rajadurai, from whom I took over on 1-8-1973, left at the end of July after nearly 2½ years as Principal, on being transferred to Batticaloa as Chief Education Officer. A Past pupil and an Old teacher of the school, his love for his Alma Mater was indeed great. A dynamic personality, he was able to steer the school safe during a critical period when it lost the services of several veteran and loyal teachers. We are sure that the experience he has gained here and in the several other big schools in the country where he has been Principal, will hold him in good stead wherever he goes.

The transfer of Mr. R. R. R. Blanchard, who had been at Hartley for nearly 23 years, has been a severe loss to us. He pioneered the Vocational Education in our school and built it up on sound lines. A systematic worker, regular and punctual to school, he seldom took leave and was highly respected by his fellow teachers and pupils. As House Master and the teacher in charge of the conducting of examinations he shouldered a heavy load of responsibility and the school owes much to him. Our best wishes go with him.

Mr. M. Sanmuganathan has once again been persuaded to accept the Principalship of Kilinochchi Maha Vidyalayam, and our Advanced Level Science classes have lost the services of a good Physics teacher. As master in charge of many a society at school, and

as a dependable counsellor, he was indeed an asset. We wish him well.

Pandit K. Veeragathy, Mr. Michael White, our first V. S. O., and Mr. M. Paramsothy served for short periods. To get replacements for them has been very difficult. We thank them sincerely for their services.

We welcome most heartily Mrs. Y. Balasubramaniam, Mr. R. Loganathan and Mr. V. Paramaguru. Mrs. Balasubramaniam is a second class Honours graduate in Botany with several years of Advanced Level teaching experience gained at Mahajana College. She is a welcome addition. Mr. Paramaguru, an Old Boy of our school and a second class graduate in Physical Science, is a valuable recruit and a substantial contribution is expected from him. Mr. Loganathan, who has taken the place of Mr. Blanchard, is a good all-rounder and is interested in Games and in Scouting.

We hope his stay with us will be long and useful.

During the year, we have worked through all our normal extra-curricular activities and my thanks are due to the various teachers who were in charge.

To conclude with a small personal note, it is with a certain amount of diffidence and great humility that I have taken up the reins of my Old school and I am aware of the rich heritage into which I have entered. I am quite conscious of the heavy responsibility that has devolved on me; and I know how difficult it is to keep the good name of the college going, and to maintain its excellent records-academic and otherwise. But my colleagues are giving me their unstinted co-operation, and may I call upon the parents and past pupils for their full support and to be understanding and helpful, so that the school may go on from strength to strength.

வடமராட்சி ஹாட்லிக் கல்லூரியின் உயர்ச்சிக்கு

அளப்பரிய பணியாற்றிய அதிபர்

சி. இராசதுரை, B. Sc., Dip.-in-Ed. அவர்கள்

உயர்தரக் கல்வியதிகாரியாக உயர்ச்சி பெற்றுச் சென்றனூன்று

ஹாட்லிக் கல்லூரி ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும்

அன்றாது பிரியாவிடையின்போது வழங்கிய

வர ழ்த்தி த ழ்

வெண்பா

தேச மிகுந்து திருவாக மாணவர்கள்

பேசு இராசதுரை பி. எஸ்சி — ஆசியுடன்

சென்றுவர நல்லவிடை சேர்ந்தீகு வம்மவர்செய்

நன்றி தனை நினைந்து நம்.

அறுசீர் விருத்தம்

செல்வம் மல்கும் யாழ்ப்பாண தேயம் தன்னில் மேலான
அல்வாய் தெற்கென அரும்பதியில் அமர்ந்த சீரான் ஆர்ந்தறிவன்
சொல்லார் செல்வன் சின்னையா தோன்றலாகி வந்துதித்த
மல்கு புகழார் இராசதுரை மாண்பார் அதிபர் பேரேந்தால்
எல்லாம் வல்ல இறையருளின் உண்மை யாய வழிநின்றே
மல்கும் டிப்ளோ மாவென் பாரில் மேலாம் பட்டமதை
கல்வி வல்லோர் போற்றியுறக் காதலுடனே மேற்றாங்கி
இல்லாள் உறவோர் உளமகிழ இன்பார் பதவிவகித் துடையோய்
மூன்றும் பிறைமதி தான்போல் மேலும் மேலும் பதவியிலே
தோன்றாத் துணையாய் இருந்தோனின் தூய வருளால் உயர்ந்தோங்கி
வான்றோய் மதிபோல் மிகத்துலங்கி வளமார் சுப்ப கிறேட் என்னும்
சான்றோர் புகழும் பதவியிலே தன்னே ரின்றித் திகழ்ந்தோயே.
வரணி மேலாம் வந்தாறு மூலை கனக ரத்னமகா
திருவார் வித்தியா லயங்களில் கலைகள் வளர்த்தும் அதிபருமாய்
குருவாய்க் கணிதம் விஞ்ஞானம் கற்பித் தன்னூர்க் கறிவாற்றி
உருவார் ஹாட்லிக் கலைக்கூடம் உருப்பெற் றோங்க வந்தாயே.
வகித்த பதவிக் கேற்றாற்போல் வகுத்தே கண்ணியமும் நிறைந்து
உதவி யாசிரிய ரெல்லாம் உவந்தே தத்தம் தொண்டாற்ற
அதிபருக்குள் முதல்வனெனும் நீர்மைத் தானாய் எல்லோரும்
துதிசெய் சீஎச் ஈஓவாய் சேவை உயர்ந்து திகழ்வோயே.
தவறு செய்யும் மாணவரைத் தானே நேரிற் தண்டித்தும்
எவரும் போற்ற ஆசிரியரை ஏற்ற நண்பராய்க் கண்டும்

புவனம் தன்னில் மேலான புகழார் கல்வி நிர்வாகம்
 இவைகள் இரண்டும் சிறந்தோங்க இணையில் சேவை செய்தோயே,
 அறிவில் மேலாம் சேடனென்கோ அரசில் நிகரில் அசோகனென்கோ
 உறவில் இணையில் சுற்றமென்கோ உயிர்போல் பள்ளி மாணவரை
 அறிவில் துலங்கச் செய்வதிலே அன்பார் தேவ தேவனென்கோ
 மறுவில் இராசதுரை யென்னும் மாண்பார் அதிபா உன்றனையே.
 ஆசா னாகி அதிபனுமாய் அதன்பின் வித்யா தரிசியுமாய்
 தேசார் பெற்றிப் பிரதம கல்வியதி காரியு மாயினையே
 பேசு நெறியின் உயர்ச்சிகளோ உங்கட் கேய்ந்த தகைத்தனவே
 ஆசியுடனே விடையீதும் அணைந்து வாழி வாழியவே.

எண்பீர் விருத்தம்

ஆங்கிலமும் செந்தமிழும் ஆய்ந்து கற்றாய்
 அளப்பரிய சிங்களமாம் கலை ஞானத்தால்
 வீங்குபுகழ் வல்லுனனென் றுலகமேத்தும்
 வித்தகனும் இராசதுரை நல்லோய் வாழி
 நீங்கரிய நற்குணமே பண்பாய்க் கொண்டாய்
 நாமெல்லாம் செய்நன்றி மறப்போ மல்லோம்
 பாங்குடைய பரமன்றோள் பணிகின்றோம் உன்நாமம்
 வாழிநீ பல்லாண்டு மல்கி வாழி!
 தேசுடனே மாணவர்கள் கழகம் வாழி!
 கலைகளுடன் மேலான வலிமை ஓங்க
 ஆசியுடன் தொண்டுபுரி அறிஞர் வாழி!
 அவர்புகழ் வீற்றிருந்தே அதிபர் ஆகி
 நேசமுடன் பதவியிலே உயர்வு பெற்று
 நிலவுலக மேத்தியுறச் செல்லா நிற்கும்
 இராசதுரை என்னூறில் ஏந்தல் வாழி
 இவர்துணைவி சுற்றமெலாம் வாழி! வாழி!!

இப்படிக்கு,

ஹாட்லிக் கல்லூரி ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும்.

ஆக்கம்: வித்வான் மு. கணபதிப்பிள்ளை

27-7-73.

*Speeches made at the Farewell to the Principal
Mr. C. Rajadurai*

by

The College on 27-7-1973

The Head Prefect of the School: N. PREMNATH:

Principal Sir, my revered teachers and my fellow students. It is with great sadness that I stand here today to bid farewell to our beloved Principal, as he is bowing out of Hartley College.

It is very difficult to find a Principal like you Sir, with such versatile talents. It was our good luck that brought you to our school in 1971. We are indeed fortunate to have come under your charge, for you instilled in us, a high sense of discipline, a deep sense of duty and a love for hard work. I do not want to assess the extent of your success, or your popularity, at school and out side. You have continued to maintain the great traditions of our college, and Hartley boys under you have continued to bear the stamp peculiar to our school.

You can be assured Sir, that you are placed very high in the minds of our pupils, and they will never be able to forget you. We hope Sir, that you will continue to watch the progress of Hartley College, your alma-mater, where-ever you be. Sir, what ever you did while you were here, you have done for our good, and for the fame of our school. Just to mention one thing, the College song that you had composed for us, will always help us to rally round Hartley where-ever we be. We assure you Sir, that we will always live worthy of the high ideals, you have preached to us at every turn and at every assembly. Finally, on behalf of the pupils of Hartley College may I wish you, Mrs. Rajadurai, and your children, God's richest blessings in the future.

Thank You.

கார்த்திகேசன் மகேந்திரன் :

6 A.

அவைத்தலைவர் அவர்களே!

அன்பும் பண்பும்மிக்க பிரியாவிடை நாயகர் அவர்களே!

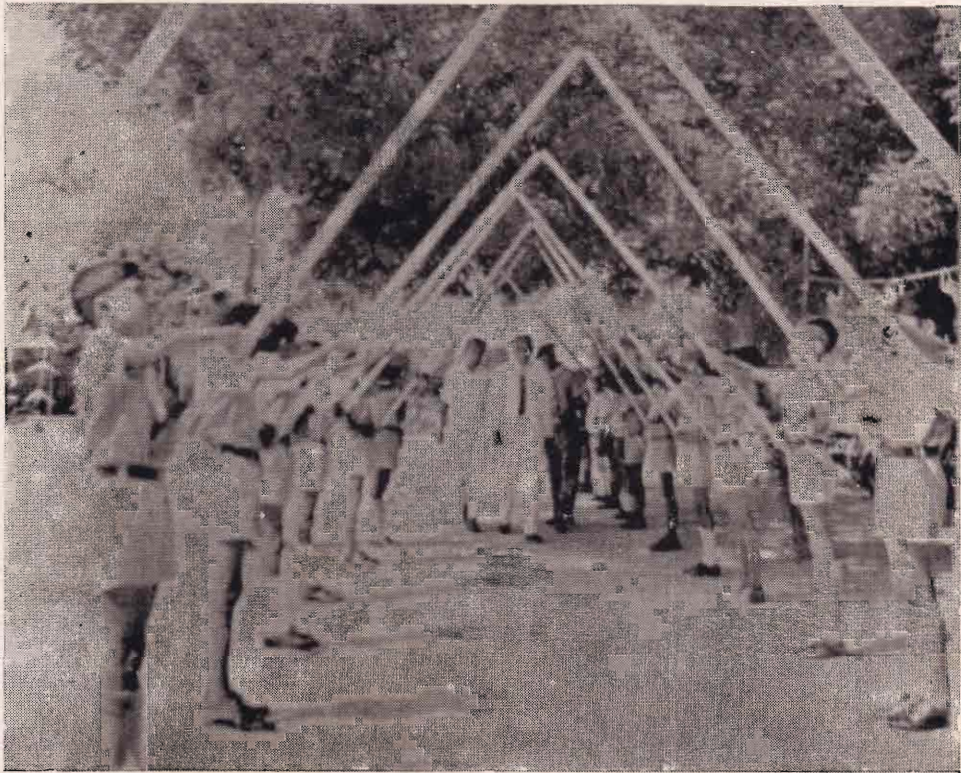
மதிப்புக்குரிய ஆசிரியர்களே!

சகோதர சகோதரிகளே வணக்கம்!

இவ்வாண்டு தைத்திங்கள் 3-ம் நாள் என்னைப்போன்ற மாணவர்களின் உள்ளங்கள் களிப்புற்ற நன்னை: சிற்றூர்களிலே சிறிய பாடசாலைகளில் கல்வி கற்ற நாம் வடமராட்சிப்பகுதியில் கல்விக்கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழும் ஹாட்லிக் கல்லூரிக்குப்

**SCHOOL FAREWELL
to The Principal Mr. C. Rajadurai**

Guard of Honour by The Scouts

Mr. C. Rajadurai being led to the platform

AT THE FAREWELL ASSEMBLY

Mr. S. Sellathurai

Head-Prefect K. Premnath

போகப்போகிறோம் என்பதுதான் அம்மகிழ்ச்சி. அப்படியான மகிழ்ச்சியிலும், எங்கள் உள்ளம் வேறொரு கவலையையும் கொடுத்தது: அதிபர் எப்படிப்பட்டவராக இருப்பார்? அவருடைய கண்டிப்புக்கும், பிரம்படிக்கும் எப்படித்தான் தப்பி வாழ்வது? நாங்கள் அவருடன் வாழ்ந்த 7 மாதங்களிலும் அவரிடத்திலுள்ள அன்பு மனத்தையும், ஞாலம் போற்றக்கூடிய குணங்களையும் கண்டு பேருவகை கொண்டோம். நாங்கள் அவரை அப்பப்பா என்று கருதி வாழப் பழகி வருகிறோம். இவ்வேளையில் அவர் எங்களை விட்டுப் பிரிவதை எண்ணி மிக்க மனவருத்தமடைகிறோம். ஆயினும் அவர் கல்வியுலகிற்கு நற் சேவை செய்து மேன்மேலும் பதவியுயர்வுற்றுச் சிறப்புற்று வாழச் சிறுவர்களாகிய நாம் ஆண்டவனை வேண்டுகிறோம்.

வணக்கம்!

S. இராமஜெயம்

11 A

மதிப்புக்குரிய அதிபர் அவர்களே!

மாண்புமிகு ஆசிரியப் பெருந்தகையோர்களே!

பண்பு எனும் சிகரத்தில் இருக்கும் மாணவ நண்பர்களே!

பாரதிகண்ட புதுமைப் பெண்ணின் வழித்தோன்றல்களான என்னருமைச் சகோதரிகளே!

அனைவருக்கும் எனது அன்புசால் வணக்கங்கள்.

விஞ்ஞானம், விஞ்ஞானமெனப் போற்றித் திரியும் இந்தக் காலத்தில் ஒரு விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாக 1971 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் யாழ் நகர் கனகரத்தினம் மகாவித்தியாலயத்திலிருந்து எமது கல்லூரியின் நல்வினைப் பயனால் எமக்கு அதிபராகத் திருவாளர் இராஜதுரை அவர்கள் வந்து சேர்ந்தார். அவர் எமக்கு அதிபராகக் கடமை யாற்றிய சேவை மூன்று வருடங்கள்தான். ஆனால் அதற்குள்ளேயே அவர் எமக்கு அதாவது மாணவர்களாகிய எங்களுக்குக் கடமை என்றால் என்ன? கட்டுப்பாடு ஏன் அவசியம்? ஒழுக்கம் ஏன் ஒப்பப்படுகிறது? என்ற வினாக்களுக்கு விடை பகரச் செய்து விட்டார். அத்தோடு இம்மூன்று வினாக்களினாலும் மாணவர்களுக்கிடையில் கடமை யுணர்ச்சி, நல்லெண்ணம், கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றை எமது ஒவ்வொருவருடைய மனத்திலும் வளர்த்துவிட்ட பெருமை எமது அறிவுசால் அதிபரையே சாரும்.

அவர் எமக்கு மட்டுந்தானா கடமையையும், ஒழுக்கத்தையும் போதித்தார்? தானும் அவ்வழியில் நின்று நடைமுறையில் எமக்கு ஒழுக்கத்தைக் கற்பித்தார். இக் காலத்திலே தாம் இருக்கும் பதவியில் இருந்துகொண்டு என்ன செய்யவேண்டுமென்று தெரியாது இருப்பவர்கள் எம்நாட்டில் உண்டு. ஏன் பத்திரிகைத் தாள்களைப் புரட்டினால் புரியும். எத்தனை அதிபர்களின் தன்னலமான வேலைகளினால் பாடசாலைகள் மூடப்பட்ட கதை. ஆனால் எமக்கு முன்னிலையில் புன்முறுவலுடன் வீற்றிருக்கிறாரே எமது அதிபர், அவரிடம் அதிபருக்கு வேண்டிய சகல குணதிசயங்கள் அனைத்தும் உள. பாராட்டக்கூடிய நிர்வாகத் திறமை உண்டு. அத்துடன் ஒரு மாணவன் போன்ற குணதிசயமும் உண்டு. இதை நான் ஏன் கூறுகிறேன் என்றால் பாடசாலை நடக்கும்போது அதிபராகவும், பாடசாலை முடிந்ததும் ஒரு வாலிபன் போல் அரைக்காற்சட்டை அணிந்து விளையாட்டு மைதானத்தில் விளையாடும்போதும் அவரை இவ்வதிபர் என்றபடி முற்றிலும் வேறுபட்டு ஒரு மாணவன் போன்றே எம்முடன் விளையாடும் தன்மையுள்ளவர். இவர் ஒரு பெரிய உதைபந்தாட்ட வீரன் என்று நான் கேள்விப்பட்டதுண்டு. ஆனால் ஒருமுறை ஆசிரிய, மாணவர்களுக்கிடையில் நடைபெற்ற உதைபந்தாட்டத்தில் தான் என்னால் இவர் உண்மையிலேயே ஒரு பெரிய உதைபந்தாட்ட வீரனாகத்தான் இருந்திருப்பார் என ஊகிக்க முடிந்தது;

நாம் அவருக்கு விளையாட்டுத் திறமை மட்டும்தான் உண்டு என்று கூறிவிட்ட முடியாது: ஏனெனில், 1949இல் முதன் முதலாக விசேட பதவியுயர்வு பெற்று அக்குறும் பொட சென்று தனது நிர்வாகத் திறமையினால் சிங்கள உயர் அதிகாரிகளின் பாராட்டு தலைப் பெற்றவர். இன்று ருவன்வெலையில் பெரிய மகாவித்தியாலயமாகத் திகழும் அக் கல்லூரியை அந்நிலைக்குக் கொண்டு வந்தவர் திருவாளர் இராஜதுரைதான் என்றால் யாருமே அதை மறுக்க முடியாது:

அவரது திறமை வெளியிடங்களில் மட்டுமிருந்ததில்லை: எமது கல்லூரியை எடுத்து நோக்குங்கள். தந்தை காலந்தொடங்கித் தனயன் படித்து முடியும் வேளையிலும் கூட அத்திவாரக் கல்லுடனேயே காட்சியளித்த ஆய்வுகூடக் கட்டடத்தை முகடுவரை கொண்டுவந்த பெருமை எம்மவரையே சாரும். அதுமட்டுமா? ஹாட்லியின் அழகைக் கெடுத்த வேலிகளை அகற்றி எல்லா இடங்களிலும் சுற்றுமதில் போட்ட பெருமை கூட அவரையே சாரும்.

வெறிச்சோடிக் கிடந்த அலுவலக முற்றத்தில் குரோட்டன்கள், தேவையற்றவை என ஒதுக்கப்பட்ட நிலத்தில் மாதுளையும் கொய்யாவும், குளிர்ச்சிக்காக ஒவ்வொரு வகுப்பின் முன்னாலும் குளிர்ந்தும் நிழல் மரங்கள்; அலுவலக அறையினுள் தூசி படிந்த நிலையில் இருந்த புகைப்படங்கள் இன்று சுவரை அழகுபடுத்துகின்றன. இவையெல்லாவற்றையும் பார்க்கும்போது அன்றின் இலட்சியத்தின் நோக்கங்கள் எமக்கு 'என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே' என்று கூறுவது போல்தான் இருக்கின்றது.

எத்தனையோ உறங்கிக் கிடந்த மன்றங்களைப் புதிதாக மெருகூட்டி அதனை வளர்க்க மாணவர்களை உற்சாகமுட்டினார். அதனால் போலும் இரு வருட காலமாகத் திறந்த கதவு முடப்படாத நிலையிலும் பாம்புகள் வீற்றிருக்க இடமாகவும் இருந்த வாடுலி புகைப்படம் மன்றம் இன்று மிகவும் கம்பீரமாகத் தனது வேலைகளை வீறுநடை போட்டுக்கொண்டு செய்து வருகின்றது என்றால் அது அதிபர் அவர்களது முயற்சியினாலும் மற்றும் சில ஆசிரியர்களின் உதவியினாலும்தான் ஏற்பட்டது என்று நான் பெருமையுடன் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

ஆசிரியர்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத இந்நாட்களிலே தனது சேவைத் திறனினால் அரசாங்க மேலதிகாரிகளின் அன்பைப் பெற்று அவர்களுடன் போராடி, வாதாடி இரசாயனம், பௌதீகம், மற்றும் ஏனைய பாடங்களுக்கும் யார் சிறந்தவர்களோ அவர்களை யெல்லாம் தேர்ந்தெடுத்துத் தந்தமையும் வெகுநாட்களாகக் கணித மாணவர்களுக்கு இருந்த குறைபாட்டை நீக்க மிகவும் கஷ்டப்பட்டு எங்களுக்கு ஒரு கணிதத்தில் பாண்டித்தியம் பெற்ற ஆசிரியரை எடுத்துத் தந்ததையும் ஓர் ஆங்கிலேயரால் ஆங்கிலம் கற்ற பெருமையை எமக்களித்ததையும் எம்மால் மறக்கவே முடியாது. இதனால் கணித மாணவர்களின் நிரந்தரமான அன்பை அவர் பெற்றுவிட்டார் என்றுதான் நான் துணிந்து கூறுவேன்:

சில நாட்களுக்கு முன் அதிபர் அவர்கள் எல்லா மாணவர்களும் வெள்ளை மேலணி நாளாந்தம் அணிய வேண்டும் என்ற சட்டம் ஒன்றை விடுத்திருந்தார். இது ..... ஜனநாயகநாடு இதனால், யார் எதைக் கூறினாலும் அது சரியோ, பிழையோ அதை முதலில் எதிர்க்கும் பங்குதான் கூட. அக்கூட்டத்திற்கு நான் விதி விலக்கானவனா? ஆனால் நாட்கள் ஏற ஏறத்தான் எனக்குப் புரிந்தது எனது மடமைத்தனமும், அதிபரின் புத்திக்கூர்மையும். இன்று பாருங்கள், எல்லோரும் வெள்ளை உடை அணிந்து எல்லோரும் ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கின்றோம். அன்று இச்சட்டம் கொண்டு வரும் போது அதிபர் கூறினர்: தூய்மையாக இருப்பதற்கும் உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன் என்ற மனப்பாங்கு போக்கவுமே தான் இச்சட்டத்தை அமுல்படுத்துகின்றேன் என்ற அவருடைய சொல் தீர்க்கதரிசனம் போல் இன்று நாம் உயர்வு, தாழ்வு மனப்பான்மை இல்லாமல் எல்லோரும் ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றோம். நாம் இப்படி வருவோம் என்று

அன்றே எமது அதிபர் தீர்க்கதரிசனம் கண்டிருக்கிறார்; இப்படியான ஓர் அதிபரை உண்மையிலேயே ஹாட்லிக்குப் பெருமை தேடித் தந்த ஒரு தீர்க்கதரிசி என்றே கூறி விடலாம்.

உள்ளவற்றைக் கூறிவிட்டேன். இனி இல்லாதவை புகுந்துவிடலாம்; இதனால் அவரது சேவைத்திறன் பாராட்டலை இத்துடன் நிறுத்திவிடுகிறேன்; அவர் பதவி உயர்வு பெற்றுச் செல்லும் இந்நாளில் அவரது சேவைத் திறனைப் பாராட்டுவதுடன் இன்னும் சில நாட்களிலேயே அவர் வடமாநிலக் கல்வி வித்தியாதிபதியாக வந்து விடுவார். ஆதலினால் வடமாநிலம் முழுவதற்கும் பரநல நோக்குடன் தனது அளப்பரிய சேவையை அவர் ஆற்ற வரும்போது எமது பாடசாலை பற்றிய ஒரே ஒரு சுயநலத்தையே கொண்ட நாம் எமது இன்னும் பெறாத உரிமைகள், சலுகைகளையும் பெறலாம் என்ற மனத்திருப்தியுடன் இருப்போம். இறுதியாக, ஆங்கிலத்தை மதித்து அதே சமயம் தமிழை வணங்கிய எமது பதவி உயர்வுபெற்ற அதிபர், கல்வி பிரதம அதிகாரியிடமிருந்து விடை பெறுகின்றேன்;

வணக்கம்.

Mrs. F. P. SELVARAJAH

Principal Sir, Deputy Principal Sir, my fellow teachers and pupils,

I had the pleasure of knowing Mr. Rajadurai as a fellow teacher of mine at Hartley College. He was a gay young bachelor, then fresh from the University and a very successful teacher and sports master. Boys rallied round him and he was an accepted leader. We had on our Staff Miss T. Kathiresampillai, a relative of his, and they soon became husband and wife. One of the definite causes for the successes and the promotions of our Principal is his wife and we are proud that Hartley College gave her to him. If not for Hartley he might not have found her.

Being a capable leader, he decided to become an administrator early and left Hartley College for Akurana Maha Vidyalaya after getting a special post under the Government. An old boy of this school, and a reliable person, every one of us felt sorry when he left Hartley. But because he left for the South of Ceylon he gained friends and a lot of experience there. Well, after some years of service outside Jaffna, I returned to Hartley College in 1972. The Principal Mr. Rajadurai received me very kindly, and my work was very simple, because of the climate he has provided at Hartley. He has given discipline and stability to the school and the work for the teacher is thus easy. He never appears to be watching our teaching, or the extra work we do, but nothing escapes his attention. He can move mountains as easily as we would move a tea cup, and solve school problems very smoothly. Always smiling, he convinces and converts every body. The interest he has given to extra-activities is great and our school is gaining places at all contests and rallies. If he would continue at Hartley, we can even go higher but the education-ministry has taken him to be incharge of not one school but several schools, and I am sure he will be a very successful administrator. May I thank him personally on my behalf, and on behalf of all of you, for the great service he has rendered to our College during his stay here, and may I also wish him and his family long life and God blessings.

Thank you.

திரு. S. செல்லத்துரை :

எமது அன்பிற்கும், மதிப்புக்குமுரிய அதிபர் அவர்களே,
சக ஆசிரியர்களே,
மாணவ மாணவிகளே,

இவ்விழாவில் ஒருசில வார்த்தை கூறச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எமது அதிபருக்கு, நாம் பிரியாவிடை கூறும் இவ்வேளையில் இருவகையான உணர்ச்சிகளுடன் இருக்கிறோம். முதலாவது எங்கள் பாடசாலைக்கு உறுதுணையாக இருந்து உழைத்த அதிபர் எங்கள் மத்தியிலிருந்து வேறு இடத்துக்குப் போகிறார் என்ற ஏக்கம்; இதில் ஓரளவு சுயதலம் உடையவர்களாக இருக்கிறோம். ஆனால் ஒரு பாடசாலைக்கு மட்டும் அதிபராக இல்லாது ஒரு மாகாணத்தின் கல்வியின் வளர்ச்சிக்கு வேண்டியன செய்வதற்காக, பிரதம கல்வியதிக்காரியாகப் போகிறார் என்று மகிழ்ச்சியடைகிறோம்; அத்துடன் எங்கள் அதிபர் இத்தன்மையான பதவியை எப்பொழுதோ பெற்றிருக்கவேண்டும். ஒரு தாய் ஒரு மணமகளை மணம்முடித்துக் கொடுக்கும்போது என்ன மனநிலையிலிருப்பாளோ அதே நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். தன்னை மகள் விட்டுப் பிரியப்போகிறாள் என்ற ஏக்கம்; அதே வேளையில் மகள் மணம் முடித்துக் கணவனிடம் சந்தோஷமாய் வாழப் போகிறாள் என்பதனால் மகிழ்ச்சி;

அதிபரைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய மாணவர்களும், திருமதி செல்வராசா அவர்களும் மிக விளக்கமாக அவர் ஈடுபட்டிருந்த துறைகள் செய்து முடித்த சாதனைகள், பெற்ற பெறுபேறுகள் ஆகியவற்றினைப் பற்றிக் கூறியுள்ளனர், நான் எனக்குத் தரப்பட்ட குறைந்த நேரத்தில் சுருக்கமாக அவரது குணசீலங்களைக் குறிப்பிடலாம் என யோசித்துள்ளேன்.

மாணவர்களின் வரலாற்றுக் குறிப்பேட்டில் பின்வரும் குணசீலங்களைப் பற்றி ஐயகைச் சிறப்புத் திட்டத்தில் பதியப்படுவது வழக்கம். அவையாவன: பிரயாசை, ஆக்குமியல்பு, நம்பக்கூடியதன்மை, தலைமைதாங்குமியல்பு, பிறருடன் பழகும் தன்மை, பிறர் நன்மையில் கரிசனை. எங்கள் அதிபர் எப்போதும் ஏதோ ஒரு முக்கிய விடயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதையே நாம் கண்டோம். நேரத்தை வீணாகக் கழித்ததை நாம் கண்டறியோம். 1953 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட விஞ்ஞான ஆய்வுகூடக் கட்டடவேலை அரசாங்கத்தால் பாடசாலை ஏற்கப்பட்ட பின் நிறுத்தப்படவேண்டியதாயிற்று. ஆரம்பித்து 20 வருடங்களின் பின் இக்கட்டிடத்தின் வேலையைச் செய்துமுடிக்க ஆரம்பித்தவர் எங்கள் அதிபர். இக்கட்டிடத்தை இந்நிலைக்குக் கொண்டுவந்த பெருமை எம் அதிபரையே சாரும். பாடசாலை தூய்மையாகவும், அழகாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பது அவரது பேராவல். அதற்காக இங்கு அதிபராக வந்தநாள் தொடக்கம் படிப்படியாகச் செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறார். அவருடைய மனம் எவ்வளவு தூய்மையானதோ அதேபோல் அவர் விரும்பும் பாடசாலையும் தூய்மைபாயும், அழகாயும் இருக்க வேண்டுமென்பது அவரது பேராவல். எதனைக் கூறுகிறாரோ அதனைச் செய்துமுடிப்பவர் எமது அதிபர். இங்கு அவர் தலைமையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட விடயம் எதுவும் தோல்விகண்டது கிடையாது. எத்தன்மைபானவருடனும் எந்த விடயத்தைப்பற்றியும், எந்நேரத்திலும் அளவளவாக்கக்கூடிய தன்மையுடையவர் எமது அதிபர்; அதிபர் அவர்கள் மற்றவர்களைப் பற்றிக் கூறும்போது அவர்களுடைய குறைபாடுகளைப்பற்றிக் கூறுதலைக் கேட்கமுடியாது. இது அவரது மெச்சக்கூடிய பண்பாகும். எவரைப்பற்றிக் கூறும்போதும் அவர்களுடைய நற்குணங்களும், நற்பண்புகளுமே அவருக்குமுன் தோன்றும். அத்துடன் மற்றவர்களுக்குத் தீங்கு விளைவிப்பதைப்பற்றி மனத்திலேயே நினைக்க மாட்டாத பண்புடைய மனத்தையுடையவர். ஆனால், மற்றவர்களிடத்து குறைகள் காணப்படுமிடத்து நேரடியாகக் கூறக்கூடிய துணிச்சலுள்ளவர்; இதுவும் ஒரு மெச்சக்கூடிய பண்பாகும். மாணவர்கள் கட்டுப்பாடுடனும், ஒழுங்குடனும் இருந்து கல்வியில் முன்னேறி உன்னத நிலையடைய

வேண்டுமென்பதே அவரது ஆவல்; இவற்றுக்கு வேண்டியன யாவற்றையும் இங்கு இருக்கும்போது அவர் செய்யத் தவறவில்லை. இந்நற்குணங்களாலே எங்கு அதிபராக இருந்தபோதிலும் அப்பாடசாலைகட்கு புகழையும் பெயரையும் ஈட்டிக் கொடுத்தார்; எங்கள் அதிபர் 1948-ம் ஆண்டு வரை இங்கு ஆசிரியராக இருந்து பதவியுயர்வு பெற்று வேறு பாடசாலைக்குச் சென்றார். இப்போதும் இங்கு இருக்கும்போது பதவியுயர்வு பெற்றுப் பிரதம கல்வியதிகாரியாகக் கடமையாற்றவிருக்கிறார். இவர், முன் பதவியுயர்வு பெற்றதும், இப்போ பதவியுயர்வு பெற்றதும் அவர் படித்த, படிப்பித்த, அதிபராய் இருந்த இப்பாடசாலையிலிருந்தேயாகும்; அவர் மேலும் மேலும் பதவியுயர்வு பெற்று வர நாம் இறைவனைப் பிரார்த்திப்போம்.

வினையாட்டுத்துறையில் அவரது விருப்பம், ஆர்வம் ஆகியவைபற்றி நான் கூற வேண்டியதில்லை. முன் கூறிய மாணவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இனி வரப்போகும் திருவாளர்கள் இராமகிருஷ்ணன், ஜோதிரவி ஆகியோர் இதனைப்பற்றிக் கூறத் திறமையுள்ளவர்கள். புத்திவளர்ச்சி, வினையாட்டு வளர்ச்சி, சமூக வளர்ச்சி, இவ்வளர்ச்சிகட்குத் தன்னால் இயன்றளவு முயற்சி எடுத்து வெற்றி கண்டவர் எங்கள் அதிபர். வாழ்க்கையில் எமது அதிபர் அடைந்த புகழ், வெற்றி யாவற்றுக்கும் முக்கிய காரணமும் ஊக்கியுமாக இருந்தவர் அவர்களுடைய அன்பிற்குரிய மனைவியேயாகும்; அவர்கட்கு எங்கள் வாழ்த்துக்கள். அதிபர் அவர்கள் எங்கிருந்தாலும் அங்கு மகிழ்ச்சியுடனும், புகழுடனும் வெற்றியுடனும் திகழ வேண்டுமென இறைவனை வேண்டி இங்கு குழுமியுள்ள மாணவர்களின் சார்பிலும், எனது சக ஆசிரியர்கள் சார்பிலும், மற்றும் ஊழியர் சார்பிலும் எங்கள் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

வணக்கம்.

மாணவர் பகுதி

4-வது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாடுபற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்

தமிழன்னை யின் ஏற்றம்மிகு தோற்றத்தை ஈழத்தமிழகத்தின் தலைநகரம் யாழ்ப்பகையில் கண்டோம். தமிழன்னைக்குத் தரணியெலாம் சிறப்புண்டு என்பதனைக் கண்டுகொண்டோம் ஈழத்தமிழர்களாகிய நாம்: ஜனவரித் திங்கள் 3-ம்நாள் தொடங்கிய, பெருவிழா அந்தத்திருவிழா அன்னை யின் அடியிலே அரும்பெரும் தமிழர்கள் அர்ப்பணித்த பெருவிழா, அவ்விழா 9-ம் நாளில் முடிவுற்றது:

தரணியெலாம் புகழ்பரப்பும் தமிழ்த்தாய் களிப்புற ஈழத்தமிழரின் உள்ளத்தில் எழுச்சி பொங்கிட அமைந்த பெருவிழா இவ்விழா. உள்ளத்தில் தமிழ் களிப்பும் உதட்டில் தமிழ் ஒலியுமாக நின்ற தமிழ் மக்கள் கூட்டத்தினைக் கண்ணூற்ற பெருவிழா அது: பார்க்குமிடமெங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் மக்கள் கூட்டத்தையும், வீதிகளில் மகரதோரணங்களையும் சோடனைகளையும் வர்ண விளக்குகளின் அலங்காரத்தையும் கண்டவிழா; தமிழன்னை தத்திவரும் தேவலோகமோ என்று வியப்படையச் செய்யும் இந்தவிழா தமிழர்க்குப் பெருமைதரும் விழா:

விழாவின் நிகழ்ச்சிகள் பல்வேறு இடங்களிலும் நடத்தப்பட்டபோதிலும் அலையலையாய் வந்த மக்கள் கூட்டத்தை அணைபோட முடியவில்லை: அங்கே "எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் மங்காது புகழென்று சங்கம் முழங்கிய" காட்சியைக்கண்டோம்.

மாநாட்டை, மாண்புமிகு தனிநாயக அடிகளார் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் தொடக்கிவைத்த காட்சியானது கண்டோரெல்லோரையும் கண்ணர்விடச் செய்தது: தமிழன்னைக்கு இத்தனை உயர்வா என்று கண்டோரெல்லாம் வியந்தனர்:

தினமும் காலையிலே கட்டுரைகள் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் படிக்கப்பட்டன; 10 மணிக்கு ஆரம்பமாகும் இந்நிகழ்ச்சிக்கு இடம்பிடிப்பதற்காக 8 மணிக்கே மண்டபத்தை முற்றுகையிட்ட காட்சி தமிழின் உயர்வைக்காணத் தமிழரின் ஆர்வத்தைக் காட்டியது: தினமும் பிற்பகல் 2 மணிக்கு றிம்மர் மண்டபத்தில் கருத்தரங்கு நடைபெற்றது. இங்கேயும் பொங்கிவரும் மக்கள் கூட்டத்தை நாம் காணமுடிந்தது.

தினமும் மாலை 4 மணி தொடக்கம், சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரியில் பொருட்காட்சியையும் கலை நிகழ்ச்சிகளையும் கண்டுகளிக்க முடிந்தது. பொருட்காட்சியில் நாம் நுழைந்தவுடன் புராதன தமிழர்கள் வசிக்கும் பகுதிக்கு வந்ததுபோன்ற பிரமை நம்மிடையே ஏற்படுகிறது: யாழ்ப்பாணம் திறந்தவெளி அரங்கிலும் வீரசிங்கம் மண்டபத்திலும் கலைநிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன:

நகரின் பிரதான இடங்களில் வியாபார நிலையங்களிலெல்லாம் இன்னிசையையும் மங்கள இசையையும் மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் விடுத்த வாழ்த்துச் செய்தியையும் கேட்கக் கூடியதாகவிருந்தது, மக்கள் வெள்ளம் நிகழ்ச்சிகளைப் பார்ப்பதா அல்லது சோடனைகளைப் பார்ப்பதா என்று திக்கு முக்காடியதையும் காணக்கூடியதாயிருந்தது:

எங்கும் தமிழ்மணம், எங்கும் தமிழ் ஒளி. இளைஞர்களிடையே எழுந்த தமிழ் எழுச்சி காதுக்குவிருந்தாக இனிய கீதங்கள், கண்ணுக்கு விருந்தாக, வர்ண விளக்குகள் என்பனவற்றைப் பார்த்தோம்:

இம்மாநாடுபற்றிய சில குறிப்புக்கள் வெளிநாட்டறிஞர்கள் கூறியவை. இவற்றிவிருந்தே மாநாட்டின் சிறப்புப் புலனாகும்:

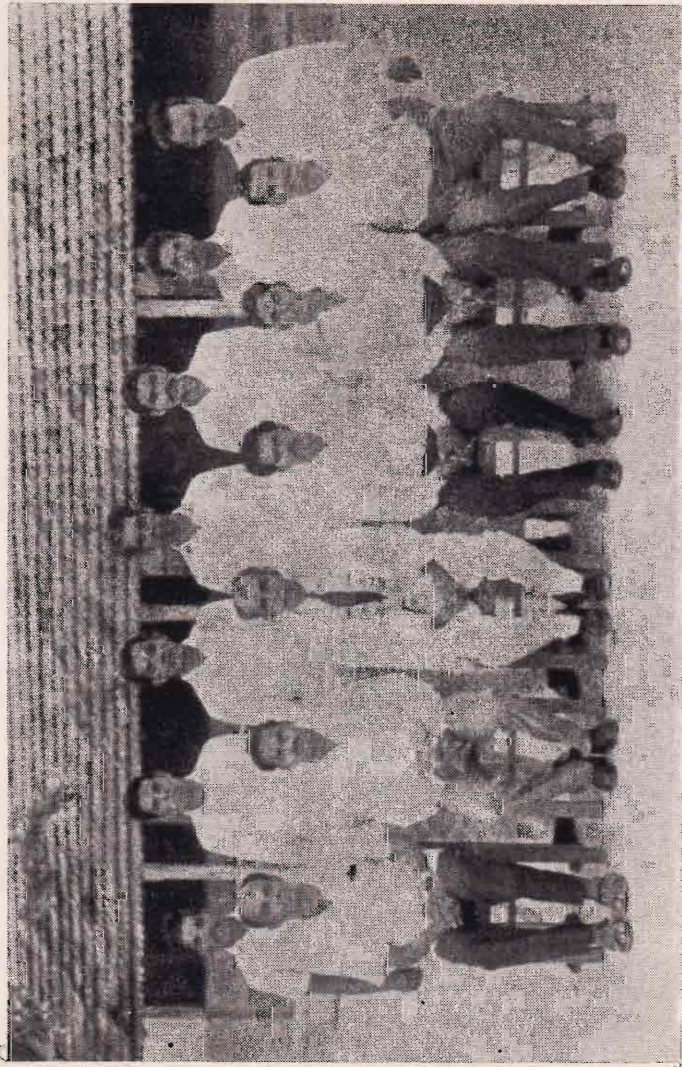
1: இதுவரை நடைபெற்ற மூன்று மாநாடுகளில் சிறப்புடையது தமிழகத்தில் நடைபெற்ற மாநாடே. ஆனால் அதை

Farewell by the Tutorial Staff
to the Principal Mr. C. Rajadurai

Farewell by the Non-tutorial Staff
to the Principal Mr. C. Rajaburai

யும் விஞ்சிவிட்டது யாழ்நகரில் நடைபெற்ற நாலாவது மாநாடு

டாக்டர் சாலை இளந்திரையன்,
(விரிவுரையாளர்
தில்லி பல்கலைக்கழகம்)

2: யாழ்நகரில் இப்படியொரு மாநாடு நடக்குமென்று நான் கனவிலும் கருதவில்லை. ஈழத்தமிழர்கள் தமிழகத் தமிழர்களைவிட எவ்விதத்திலும் சளைத்தவர்களல்லர்.

பேராசிரியர் சண்முகம்பிள்ளை,
(மதுரைப் பல்கலைக்கழகம்)

3: தமிழின் உண்மையான உயர்வை யாழ்நகரில்தான் கண்டேன்.

இ. ஜனார்த்தனம்,
(உலக இளைஞர் பேரவைத் தலைவர்)

4: யாழ்நகரில்தான் நான் தமிழரின் கலாச்சார உயர்வினைக் கண்டேன்.

நிலகண்டன்,
(பங்களுர் தமிழ் சங்கத்தலைவர்)

5: தமிழர்களின் உயர்வுகாட்டும் இம் மாநாடு, இது உலகின் பலபாகங்களில் வாழும் தமிழர்களுக்கே இதனால் பெருமை.

புலவர் இராக,
(கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர்)

6: தமிழர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இப்படியொரு பெரிய மாநாட்டை அரசின் உதவியின்றியே நடாத்தி விட்டார்கள். அவர்களுக்கு யாருடைய உதவியும் தேவையில்லை. அவர்கள் எதையும் செய்யும் திறமை உடையவர்கள்.

திருமதி பிருந்தாபெக்,
(விரிவுரையாளர்
கனடா பல்கலைக்கழகம்)

7: தமிழ்மக்களின் உணர்ச்சி எம்மை வியப்பிலாழ்த்திவிட்டது. வாழ்க தமிழ் மக்கள், வாழ்க தமிழ்.

பேராசிரியர் ஜெனட்,
(விரிவுரையாளர்
மே. ஜெர்மனி பல்கலைக்கழகம்)

8: தமிழை நாங்கள் பல்கலைக்கழகத்தில் மட்டுமல்ல இனி வீடுகளில் உபயோகிக்கவும் செய்வோம்.

ஜோன். ஆர். மார்,
(லண்டன் பல்கலைக்கழகம்)

இவைமட்டுமல்ல இதுவரை நடைபெற்ற மாநாடுகளிலும் பார்க்க இம்மாநாட்டில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளே தரத்தில் சிறந்தவையென்பது அனைவரதும் அபிப்பிராயம்: தமிழன்னையின் சிறப்புக்கு ஒரு பெருவிழா இம்மாநாடு.

ச. சேந்துராசா,
12 A

எமதுநாடு வளம்பெற...

எமது தாய்நாடாகிய இந்துமா ஆழியில் முத்தென இலங்கும் ஈழம் இயற்கை அன்னையின் அணிகலப் பேழை எனவும், இரத்தினதீபமெனவும் பெரியோர்களால் புகழப்படுகின்றது. இவ்வாறு பல்வகை இயற்கை வளங்கள் பொருந்தியிருக்கும் எமது ஈழம் சுதந்திரமடைந்து பின்பு குடியரசாகியும் இன்னும் தன் தேவைகளில் தன்னிறைவு பெறாதது வியப்பன்றோ! ஒரு நாடு அரசியல் விடுதலை அடைந்தால்மட்டும்தான் போதாது. அது பொருளாதாரத்துறையிலும், உணவுமுதலியவற்றிலும் தன்னிறைவு கொண்ட நாடாகத் திகழவேண்டும். இதற்கு எமது நாடு சகல துறைகளிலும் தன்னிறைவு காணவேண்டியது அவசியமாகிறது.

அன்று கீழைத்தேசத்தின் நெற்களஞ்சியமாக விளங்கிய எமதுநாடு 'ஈழத்து உணவும் காளகத்து ஆக்கமும்' என்று பட்டினப்பாலையில் கூறப்பட்டவண்ணம் அன்று வெளிநாடுகளுக்கு அரிசியை ஏற்றுமதி செய்த எமது ஈழநாடு இன்று எமது பிரதான உணவாகிய அரிசிக்கு சீனா, பர்மா போன்ற நாடுகளிடம் கையேந்தி நிற்கும் நிலையை அடைந்துள்ளது. இதனால் ஆண்டுதோறும் இறக்குமதி செய்யப்படும் 200,000 தொன் அரிசிக்குமட்டும் பல கோடி ரூபா செலவாகின்றது. இத்துடன் பிற உணவுத்தேவையில் 91 கோடி ரூபா அந்நிய செலாவணியாக விரயமாகின்றது: இதனால் இன்று எமது நாட்டுமக்கள் பஞ்சப்பிணிக்கு உள்ளாகி ஒருநேர உணவிற்கு அல்லலுறும் நிலையில் உள்ளனர்.

இன்றைய இந்நிலை நீடிக்காமல் அரிசி மற்றும் எமது நாட்டில் விளையக்கூடிய உணவுபோன்றவற்றின் உற்பத்தி அதிகரிப்பிற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை மேற்கொள்ளல் நலமன்றோ! முதலில் எமது பிரதான உணவாகிய அரிசி உற்பத்தியை எவ்வாறு தீவிரப்படுத்தலாம் என்பதைப்பற்றிச் சிந்திப்போம்; நெல்லுற்பத்தியை எவ்வாறு அதிகரிக்கலாம் என்றுகேட்டால் உற்பத்தியையும் நில அளவைக் கூட்டவேண்டும் என்பதே அநேகரிடமிருந்து நாம் எதிர்பாராக்கும் விடையாகும். இதுமாத்திரமல்லாமல் குறித்தபரப்பில் விளையும் உற்பத்தியளவைக் கூட்டவேண்டும். மற்றும் நெல்விளைவிக்கக்கூடிய நிலங்களைத் தரிசாகவிடாமல் அவற்றில் எல்லாம் நெல்விளைவிக்கவேண்டும். நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் உதவியின்றி கிழ்காடுகள் அழிக்கப்பட்டுக் களனிகளாகக் கப்படவேண்டும். மற்றும் வளவை, கல்லோயா, மினிப்போ, மகாவலி போன்ற திட்டங்களுள் பிரதானமாகத் தற்போது செயல்படுத்தப்பட்டுவரும் மகாவலிகங்கை அபிவிருத்தித்திட்டம் நெற்செய்கை விஸ்தரிப்புக்கு உதவுவதோடு மட்டுமல்லாமல் சுமார் 80,000 பேருக்கு வேலைகொடுத்து எமதுநாடு விரைவில் தன்னிறைவு அடைந்து வளம்பெற வாய்ப்பாகவிருக்கும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது;

மற்றும் உப உணவுப் பொருள்களாகிய வெண்காயம், மிளகாய், உருளைக்கிழங்கு போன்றவையும் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன; எனினும் பலர் மிளகாய்ச் செய்கையில் ஈடுபட்டதால் வேண்டிய மிளகாய் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன, மற்றும் அண்மைக்காலத்தில் இதன் இறக்குமதியும் தடைசெய்யப்பட்டுவிட்டது; ஆரம்பத்தில் சில சிக்கல்கள் இருந்தன. எனினும் நாளைவில் அதில் நம் நாடு தன்னிறைவு காணும் என்பதுமட்டும் நிச்சயம்; மிளகாய் ஒரு மேட்டுநிலப் பயிராகையால் வளவைத் திட்டத்தைத் திறம்படச் செயற்படுத்தின் எமது ஈழம் ஒரு மிளகாய்க் கவஞ்சியமாக விளங்கினாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டியநிலம் இல்லாமையால் பலர் திண்டாடுகின்றனர்; அரசாங்கம் நிலங்களைக் கொடுத்துதவினாலும் அதற்குரிய செலவினங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஏனெனில் எமது நாட்டு விவசாயிகளிற்கு பலர் வறுமைப்பிடியிற் சிக்குண்ட மக்களேயாவர். அவர்கள் பூரண உற்பத்திப் பயன்பாட்டுக்குச் செலவிடக்கூடிய பணவசதியும் அவர்களிடமில்லை, பயிர்ச்செய்கைக்காக அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் தொகையும் போதியதாக இல்லை; எனவே இதனை நன்கு ஆராய்ந்து உடனடியாக நிலமும், பணமும், கருவிகளும் வழங்கினாலொழிய கூடியவிரைவில் உற்பத்திப் பெருக்கை ஏற்படுத்திச் சுபீட்சமடைய முடியாததாகின்றது.

எமதுநாடு மண்வகையிலும் இயற்கை அமைப்பிலும் தனிப்பொருள் வளத்திலும் சிறந்தது என நாம் படித்திருக்கிறோம்; கேட்டிருக்கிறோம். என்றாலும் அவற்றைப் பெறும்முயற்சியும், ஊக்கமும் இன்மையால் தற்பொழுது அவை மங்கிப்போகக் கூடியதாக இருக்கின்றன; இக்காரணிகளை முன்னிட்டு இலங்கையில் கூடியவிரைவில் ஒரு பசுமைப்புரட்சியைச் செய்து குறுகியகாலப் பயிர்களை நட்டு, குறுகிய காலத்தில் விளையக்கூடிய நெல்விதைகளையும் அறிமுகப்படுத்தவேண்டும், நெல்லுற்பத்தியில்லாத காலங்களில் மாற்றுப் பயிர்களை நாட்ட நடவடிக்கை எடுப்பதோடு நவீன கருவிகளை ஈடுபடுத்தவேண்டும்; இவ்வாறு செயல்பட்டால் எமது ஈழத்திருநாடு வளம்பெறும் என்பதில் ஒரு ஐயுறவும் இல்லை;

எமதுநாடு பொருளாதாரத்துறையில் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால் அதிவிரைவான தொழில்மயமாக்கும் திட்டத்தை அமுல்நடத்தவேண்டும்; அபிவிருத்தியடையவேண்டிய கைத்தொழில்களை ஒழுங்கான திட்டங்களின்மூலம் செயல்படுத்தவேண்டும்; ஏனெனில் கைத்தொழில் துறையில் முன்னேற்றமடைந்த நாடுகள் பொருளாதாரத் திட்டங்கள்மூலம் முன்னேற்றமடைந்துள்ளன; அதிவிரைவான தொழில்

ம்யமாக்கும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் போது குறைவிருத்திநாடான இலங்கை சில பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது; அவற்றை நன்கு ஆராய்ந்து ஒரு தீர்வைக் காணும்பொழுதுதான் அதிவிரைவான தொழில்மயமாக்கும் திட்டம் வெற்றியைக் கொடுக்கும்.

மற்றும் எமதுநாடு கைத்தொழிலில் தன்னிறைவு அடையவேண்டுமெனில் மூலதனம் அத்தியாவசியமாகின்றது. இம்மூலதனத்தை உள்நாட்டுச் சேமிப்பு அல்லது வெளிநாட்டுக் கடன் என்பவற்றின்மூலம் பெறலாம்; ஆனால் இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் போதிய சேமிப்பில்லை; மேலும் எமது வருவாயின் பெரும்பகுதி உணவு இறக்குமதிக்காகச் செலவிடப்படுகின்றது. வெளிநாடுகளிலிருந்து கடனைப் பெற்றுல் எமதுநாட்டுப்பணம் வட்டியின்பொருட்டு வெளிநாட்டிற்குச் செல்லவேண்டி ஏற்படும் ஆகையால் எமதுநாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் கூடியளவு உள்நாட்டு மூலதனத்தில் கைத்தொழில் துறையை வளர்த்தல் அதிக பயனுடையதாகும்; இதற்கு எமது நாடு விவசாயத்துறையில் விருத்தியடைந்து உணவுத் தேவையில் தன்னிறைவு அடைய வேண்டும். இதன்மூலம் பெறப்படும் தலா வருமானத்தைக் கைத்தொழிலுக்கு முதலீடு செய்தல்வேண்டும்;

மேலும் எமதுநாடு கடலாற்குழப்பட்ட ஒருதீவாய்ப் பரந்தசமுத்திரத்தை அண்மையில் கொண்டதாய் இருக்கின்றது. மீன்வகைகளை இன்னும் வெளிநாடுகளிலிருந்தே பெறுகின்றோம்; மக்கள் பயமின்றி மீன்பிடித்தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு அவர்களுக்கு நவீனவசதிகள் கொண்ட கப்பல்களையும், வள்ளங்களையும் கொடுத்தல்வேண்டும்; மற்றும் கடனுதவியும் செய்தல்வேண்டும். மீன்பிடி அபிவிருத்திக்கென ஆசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் 1972-ம் ஆண்டு 1.3 மில்லியன் டாலர்களைக் கடனாகக் கொடுத்ததுடன், மீன்பிடிக்கும் இடங்கள்பற்றியும் ஆராய்ச்சிகள் நடத்திவருகின்றது. இவ்வாராய்ச்சிகளின் பயனாக இலங்கையைச் சூழ்ந்

துள்ள, கடலடித்தள மேடைகளில் ஏறக் குறைய 3,000 தொன் மீன்பிடிக்கலாம் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இத்தொகை நம் நாட்டின் சுயதேவைக்கு அதிகமாயிருப்பதால் இதனை வெளிநாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்து பெருந்தொகையான வெளிநாட்டு நாணயமாற்றையும் சம்பாதிக்கலாம்.

தவிர மீன்பிடித்தலோடு மட்டும் நின்று விடாது கடலட்டை, இரூல் போன்றவற்றைப் பிடிப்பதிலுங் கவனஞ்செலுத்துதல் வேண்டும். ஏனெனில் இவற்றிற்கு வெளிநாடுகளில் நல்லமதிப்புண்டு. சென்ற ஆண்டு வடமாகாண மீன்பிடிக்கூட்டுறவு சமாஜம் 1½ மில்லியன் ரூபாய்க்குக் கடல் அட்டை ஏற்றுமதிசெய்து இலாபமடைந்தது. மீன்பிடித்தொழில் உண்மையிலேயே மிகவும் இலாபகரமான தொழிலாகும். மற்றும் இது வெளிநாட்டு நாணயமாற்றைப் பெற்றுத்தரும் என்பதிலும் சந்தேகமில்லை.

மற்றும் எமதுநாட்டிற்கு உல்லாசப் பிரயாணிகளின் வருகைமூலம் சிடைக்கக்கூடிய வருமானம் கட்டிலகை வருமானமாகும்; எனவே உல்லாசப்பிரயாணிகளை வரவழைப்பதற்கு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு நவீன வசதிகள் பொருந்திய விடுதிச்சாலைகள் கட்டப்படவேண்டும். மற்றும் படித்த வாலிபர்களுக்கும், யுவதிகளுக்கும் சுற்றுலாத் தொழில்முறை பற்றி விசேட பயிற்சி அளிக்கப்படவேண்டும்.

எனவே மேற்கூறிய முறைகளால் எமது நாடாகிய ஈழம் வளம்பெறுதற்கு மக்களின் ஒற்றுமையும், தேசப்பற்றுமும், மனிதாபிமானமும், விடாமுயற்சியும் பூரண ஒத்துழைப்பும் அவசியமாகும். ஆகையால் எமது ஈழத்திருநாடு பொருளாதாரத்துறையில் முன்னேற்றமடைந்து வளம்பெறுதற்கு எமது ஒத்துழைப்பை நல்குவோமாக;

வாழ்க! ஈழமணித்திருநாடு;
வளம் பெருக நம்நாடு.

தெ. கராசுபன்,
தரம் 12 (விஞ்ஞானம்; கணிதப்பிரிவு)

இலங்கையின் பொருளாதார நிதி நெருக்கடி

இலங்கையின் பொருளாதார நிதி நெருக்கடியை ஆராயுமுன் இலங்கையின் பொருளாதாரம் பல் ஆண்டுகளுக்கு முன் என்ன நிலையில் இருந்தது என்றும் அதன் படிப்படியான வளர்ச்சியையும் சற்று நோக்குவோம். பொருளாதாரப் பிரச்சினை யைப் பொதுவாகக் கூறின், நாட்டு மக்க ளின் அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தி யடையாமலிருக்கும் பட்சத்தில், ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளின் கூட்டுத்தொகையே நாட்டின் பொருளாதாரப் பிரச்சினையாக மாறுகின்றது. ஆகவே, நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியென்பது மக்கள் எந்த அளவிற்குத் தமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிறார்கள் என்பதை அளவிடுவதேயாகும்;

இலங்கையின் பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்தவரை, பண்டைய வரலாற்றில் காலத்துக்குக் காலம் பொருளாதாரக் கஷ்டங்கள் தோன்றியபோதிலும் இன்று நாம் நோக்கியுள்ள நெருக்கடிபோல் இதற்கு முன் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. மாறாக இலங்கை ஆசியாவிலேயே ஒரு செல்வம் கொழிக்கும் நாடாக வேற்று நாட்டவரையே ஈர்க்கக்கூடியதாக இருந்தது; ஈழத்து உணவுப் பண்டங்கள் கடல் கடந்த நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. எனினும் அந்நியரைக் கவர்ந்த எமது நாட்டின் பொருளாதாரம் தொடர்ந்தும் செழிக்கவில்லை;

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார செல்வங்களைப் பாதுகாப்பதினாலும், பெருக்குவதினாலும் நாட்டின் பலம் பெருகும் என்ற கொள்கையில் தீவிர வேற்று நாட்டவர், இலங்கையைக் கைப்பற்றியதன் மூலம் தமது நாட்டை வளப்படுத்த முயன்றார்களேயொழிய எமது நாட்டை வளப்படுத்த முயலவில்லை. இங்கிருந்து ஏற்றுமதியான பொருட்கள் யாவும் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கே ஏற்றுமதியாயின. ஆனால் அதன்

மூலம் பெற்ற வருமானம் முழுமையாக இலங்கையினுள் நுழையவில்லை. தமது செல்வம் சூறையாடப்படுவதைக் கண்டும் ஐரோப்பியரைத் துரத்தியடிக்கும் வல்லமை இலங்கையரிடம் இருக்கவில்லை; 1948-ம் ஆண்டு இலங்கையின் ஆட்சி சொந்த நாட்டவர் கைக்கு மாறியது. நாட்டின் பொருளாதாரத்தை வளர்க்கும் பொறுப்பு இலங்கை மக்களின் தலையில் சுமத்தப்பட்டது; பொறுப்புணர்ச்சியோடு திட்டமிடப்பட்டு பொருளாதாரம் வளர்ந்திருந்தால் இன்று நாட்டில் இவ்வளவு பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்காது. ஆங்கிலேயர் இலங்கையை விட்டு விலகியபோது உண்மையிலேயே இலங்கை ஒரு 'நிதியறவு' (வங்குரோத்து) நாடாகக் காணப்படவில்லை. நியாயமான அளவு வெளிநாட்டுச் சொத்து (அந்நிய செலாவணி) நம்மிடம் இருந்தது; இவ்வெளிநாட்டுச் சொத்து நாட்டின் ஏற்றுமதி உழைப்பினால் நிரப்பப்படும் தொகை. பல காலங்களாக இலங்கையில் ஏற்றுமதி உழைப்பு குறைந்தும் இறக்குமதிச் செலவு கூடியும் காணப்பட்டது. இப்பற்றுக்குறையினை நிரப்புவதற்கு நாட்டின் வெளிநாட்டு ஒதுக்குகளையே பாவித்தனர்; இதனால் அந்நியச் செலாவணி தீர்ந்தது. நாட்டுக்குப் போதுமான அந்நியச் செலாவணி உண்டு என்றெண்ணிய தொடர்ந்து வந்த அரசாங்கம் பொருளாதாரத்தை விருத்தியடையச் செய்யக்கூடிய கைத்தொழில் நிலையங்களை நிறுவாமல், இலவ்சக்கல்வி, இலவச உணவு, இலவச வைத்தியம் போன்ற வசதிகளை ஏற்படுத்தி மக்களைச் சோம்பேறிகளாக்கிய தோடல்லாமல் நாட்டின் அந்நியச் செலாவணியையும் விரயமாக்கிற்று; இதன் காரணமாகவே இன்று நம் நாடு நிதியறவு நாடாக மாறிவிட்டது;

இலங்கையின் பொருளாதார வீழ்ச்சியை அறிந்த நாம் தொடர்ந்து பொருளாதார நிதி நெருக்கடியை ஆராய்வோம்; இலங்கையில் இன்று ஒரு பொருளாதார நிதி நெருக்கடி நிலவி வருவதைப் பத்திரிகை மூலம் அறிந்திருப்பீர்கள்; உண்மையிலேயே ஒரு தீவிர நெருக்கடி எம்மை

நோக்கியுள்ளதை நிதி நிலைமையை அறிந்துள்ள எவரும் மறுக்க முடியாது.

எம்மை எதிர்நோக்கியுள்ள பொருளாதார நிதி நெருக்கடியின் அடிப்படை அம்சங்களாக மூன்று முக்கிய அம்சங்களைத் தருகிறேன். இவை ஒன்றோடொன்று இணைந்துள்ளபோதிலும் இவற்றை வெவ்வேறாகப் பிரிக்கலாம்: நிதி நெருக்கடியின் முதலாவது அம்சமாகத் திகழ்வது வெளிநாட்டின் நாணயமாற்றின் மிகமோசமான பற்றாக்குறை. பிறநாடுகளைப் போன்றே எமது பொருட்களையும், சேவைகளையும் பெற்று நாடுகளுக்கு வழங்குவதன் மூலமே வெளிநாட்டு நாணயமாற்றினை உழைக்கின்றோம். வெளிநாடுகளிலிருந்து பெறும் கடன்கள் நன்கொடைகள் மூலமும் நாணயமாற்றின் ஒரு பகுதியைப் பெறுகின்றோம். இந்த நாணய மாற்றின் ஒரு பகுதியைக் கொண்டே வெளிநாடுகளிலிருந்து நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்காகவும் பொருளாதார விருத்திக்குத் தேவையான கைத்தொழில் இயந்திரங்கள், உதிரிப்பாகங்கள், மூலப் பொருட்கள் ஆகியவற்றின் இறக்குமதிச் செலவிற்காகவும் செலவு செய்கிறோம். வெளிநாட்டு நாணயமாற்று பற்றாக்குறை ஏற்படும் சமயத்தில் எமக்கு வேண்டிய பொருட்களையும், சேவைகளையும் பெறுவதில் சஷ்டமேற்படும். இத்தகைய நிலைதான் இன்று நம் நாட்டில் நிலவியுள்ளது.

இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தின் முடிவில் கணிசமான அளவு வெளிநாட்டுச் செலாவணியை நாம் சேமித்து வைத்தோம். பின்னர் பெரும்பாலும் மேற்கூறிய காரணங்களினால் வெளிநாட்டு நாணயமாற்றுச் செலவு வருமானத்திலும் கூடுதலாக இருந்ததால் அந்நியச் செலாவணி கொண்டு பற்றாக்குறையைச் சமாளித்தோம். 1960-ம் ஆண்டில் இந்நிலையைத் தொடர்ந்து தாங்க முடியவில்லை. எனவே கடுமையான இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளும், நாணயமாற்றுக் கட்டுப்பாடுகளும் இருந்தபோதிலும், நாட்டின் அத்தியாவசியப் பொருள்களின் தேவை அவசியமானபடியினாலும், தொடர்ந்து வெளி

நாட்டு மாற்று வீதத்தினை வருவாயிலும் கூடுதலாகச் செலவு செய்ய வேண்டியிருந்தது. இதனால் நிதி நிலைமை சீர்குலைவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும்.

இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் பின்னர் எமது ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் விலைகள் படிப்படியாகக் குறைந்து வந்தமை எமது பொருளாதார வரலாற்றில் முக்கிய அம்சமாகும். இதனால் நாம் உழைக்கக் கூடிய நாணயமாற்று விகிதம் குறைந்து கொண்டே போயுள்ளது. சனத் தொகையைப் பொறுத்தவரையில் 1948-ம் ஆண்டு நாடு சுதந்திரம் அடைந்தபோது 76,86,000 மக்கள் வாழ்ந்தார்கள். ஆனால், 1972-ம் ஆண்டுக் கணக்கெடுப்பின்படி 120,70,000 ஆக அதிகரித்துள்ளது. எனவே, அத்தியாவசியப் பொருட்களின் தேவைகள் அதிகரிக்க வெளிநாடுகளிலிருந்து கூடுதலான பொருட்களையும், சேவைகளையும் பெற்றுக் கொள்ள வெளிநாட்டு நாணயமாற்றை அதிகம் செலவிட வேண்டி வந்தது. இப்படியே நாம் சேமித்து வைத்த வெளிநாட்டு ஒதுக்குகள் படிப்படியாகக் குறைந்து விடவே சென்ற சில ஆண்டுகளாக வெளிநாடுகளிலிருந்து அதிகமான கடன்களைப் பெற்று வந்தோம். இன்று எமது கடனைத் தீர்க்க வேண்டிய நிலையில், எமது வெளிநாட்டு வருமானம் அதிகரிப்பதற்கு மாறாகக் குறைந்து வருகின்றது. இதனால் நாம் எமது வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்காக நாட்டுச் செல்வைக் குறைப்பதைத் தவிர வேறு வழியே இல்லை. இதுதான் நம்மைப் பாதிக்கும் வெளிநாட்டு நாணய மாற்றுப் பற்றாக்குறையாகும்.

இலங்கையின் பொருளாதார நிதி நெருக்கடியின் இரண்டாவது முக்கிய அம்சமாகக் கருதுவது அரசாங்கத்தின் வரவு செலவுத்திட்டத்தை யொட்டிய பிரச்சினையாகும். 2-ம் யுத்தத்தின் பின் இரு நிதியாண்டுகளைத் தவிர ஏனைய நிதியாண்டுகளில் அரசாங்கத்தின் செலவு அதன் வருமானத்திலும் அதிகமாகவே காணப்பட்டது. இப்பற்றாக்குறை பெரும்பாலும் வங்கிகளிலிருந்து பெற்ற கடன்கள் மூலமாகவே தீர்க்கப்பட்டன. வங்கிகளிலிருந்து கடன் வாங்கிய அதாவது புதிதாக உண்

டாக்கிய பணத்தை அரசாங்கம் செலவிடும்போது இப்பணம் ஒருவகையில் மக்களைச் சென்றடைகிறது. இம்மேலதிக வருமானத்தின் பெரும்பகுதியைத் தமக்குத் தேவையான பொருள்களையும் சேவைகளையும் கொள்வனவு செய்வதிலேயே செலவு செய்வார்கள். இப்படி மேலதிகமாக வாங்கப்படும் பொருள்களை உள்நாட்டு உற்பத்தி மூலம் பூர்த்தி செய்ய முடியாவிடில் வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய நேரிடும். அப்படியாயின் வெளிநாட்டு நாணயமாற்றுப் பிரச்சினை மேலும் மோசமாகிவிடும். எனவே வெளிநாட்டு நாணயமாற்றுப் பிரச்சினைக்கும் அரசாங்கத்தின் வரவு செலவுத் திட்டத்துக்குமுள்ள தொடர்பு விளங்குகிறது.

அரசாங்கம் தன் வரவு செலவுத் திட்டக் குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்வதற்காக வங்கிகளிலிருந்து கடன்பெற்று செலவிடு செய்த காரணத்தால் மக்களிடமிருந்து மேலதிகமான பணம், அதாவது கொள்வனவு செய்யும் சக்தி அதிகரித்துள்ளது. இதனால் குறைந்தளவு பொருள்களின் விலைகள் அதிகரிக்க மக்களின் வாழ்க்கைச் செலவும் கூடுன்றது. நாட்டில் பணவீக்கம் ஏற்படுவதைத் தற்போதைய நிலையில் தவிர்க்க முடியவில்லை. அமெரிக்காவில்கூட 1947-ம் ஆண்டின் பின் 1973-ல் தான் பணவீக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. காரணம் உணவு, எரி பொருள் போன்றவற்றின் விலை உயர்வே, செல்வம் கொழிக்கும் அமெரிக்காவிலேயே வாழ்க்கைச் செலவுப்புள்ளி 8.8 சதவீதம் உயர்ந்தபோது எமது நாட்டில் கூடுவதில் ஆச்சரியமில்லை. எனவே எமது நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள வாழ்க்கைச் செலவுப் பிரச்சினை, வருமானத்திலும் மேலதிகமாகச் செலவு செய்வதால் ஏற்படும் ஒரு பக்க விளைவாகும்.

எமது பொருளாதார நிதி நெருக்கடியின் மூன்றாவது அம்சம் நாட்டின் பொருளாதாரம் திருப்திகரமான விதத்தில் வளர்ச்சியடையாததே. வருடாவருடம் எமது சனத்தொகை 2.5 சத விசிதமாகப் பெருகி வந்துள்ளது. நாட்டின் தேசிய வருமானம் சனத்தொகை பெருக்க விகிதத்திலும் அதிகரிக்காவிடில் மக்களுடைய வாழ்க்கைத்

தரம் குறைந்து போகும்; மக்களது இன்றைய வாழ்க்கைத் தரத்தை நிலைநிறுத்தாது கூடியவரை தரத்தை அதிகப்படுத்துவதே அரசாங்கத்தின் நோக்கமாகும். கூடிய தலா வருமானம் பெறும் நாடுகளான அமெரிக்கா (2910), இத்தாலி (1659), இங்கிலாந்து (1467), ஜேர்மனி (1455), போன்ற நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது இலங்கையின் (131) தலா வருமானம் மிகவும் சொற்பம். எனவே, சனத்தொகைப் பெருக்கத்திலும் பொருளாதார வளர்ச்சி கூடுதலாக அமைய வேண்டும் என்பது திண்ணம். எமது நாட்டில் 54,4,500 பேர் வேலையில்லாதிருக்கின்றனர். இதில் 1,48,800 பேர் க. பொ.; து., சாதாரணப் பரீட்சை சித்தியெய்தியவர். இது வரையிலிருந்த கல்வி முறை இப்பிரச்சினைக்கு ஒரு முக்கிய காரணமாக இருப்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் சனத்தொகை கட்டுப்பாடோடு பெருகியிருக்குமாயின் இத்தொகை இவ்வளவு தூரம் வளர்ந்திருக்காது. வருங்காலங்களில் எமது வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டுமாயினும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழியவேண்டுமாயினும் எமது இன்றைய வாழ்க்கைத் தரத்தை நாம் முடிபுமளவிற்குக் கட்டுப்படுத்தி, எம்மால் இயன்றளவு சேமித்துப் பொருளாதார விடுதியில் முதலீடு செய்ய வேண்டும்.

நாட்டை எதிர்நோக்கியுள்ள பொருளாதார நிதி நெருக்கடியின் மூன்று அடிப்படை அம்சங்களை இக்கட்டுரையில் கூறியுள்ளேன். இவற்றைவிட இன்னும் பல பிரச்சினைகள் உண்டு. உதாரணமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம், காணியின்றித் தவித்தல், உயர்ந்த வாழ்க்கைச் செலவு போன்ற பிரச்சினைகளாகும். ஆனால் இவை இடைத்தோன்றல் பிரச்சினைவே. நான் கூறிய அடிப்படைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்போமாயின் இவைகளும் தன்னாலேயே தீர்ந்துவிடும். உதாரணமாக, நாட்டின் பொருளாதாரத்தை விரைவாக வளர்ச்சியடையச் செய்வதற்கான முதலீடுகளைச் செய்வோமாயின் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் விரைவில் தீர்ந்துவிடும். நாட்டின் உற்பத்தி பெருகும், எமது கஷ்டங்களும் நீங்கும்.

பொதுவாகக் கூறப்புகின் எமது நாட்டின் பொருளாதார அமைப்பிலுள்ள குறைபாடே, எமது நாட்டின் நிதி நெருக்கடிக்கும், பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்கும் முக்கியமானதொன்றாகும்; எமது நாடும், ஓரளவு கைத்தொழில் நாடாக எப்போது மாறுகின்றதோ அப்போதுதான் எமது பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளும் தீர்க்கப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இ. தர்மவேலாயுதம்,
12-ம் தரம் கலைப்பிரிவு,
ஹாட்லிக்கல்லூரி,
பருத்தித்துறை.

புலமை நலனும் பொற்புறு கவிவளமும் மிகைபடக் கூறல்

உள்ளது உள்ளபடி, நடந்தது நடந்தபடி கூறாமல் சமயத்துக்கு ஏற்றபடி மாற்றியோ மறைத்தோ கூறுவது சில மனிதர்களின் இயல்பு. இவர்களை நாம் பொய்சொல்கிறவர்கள் என்று இகழுகின்றோம்; தனக்கு ஒரு கெடுதியோ இழிவோ நேரிடுவதாக இருந்தால் அப்போது தன்னை அதனின்றும் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டு மனிதன் பொய்சொல்கின்றான். அவ்விதமே தனக்கு வேண்டாதவர்களுக்கு ஏதேனும் தீங்கு அல்லது அவமானம் விளைவதாக இருந்தால் அப்போதும் உண்மையை மாற்றிப் பேசுவதற்கு அவன் அஞ்சுவதில்லை; ஆனால் மேற்கூறிய விதம் பொய்சொல்லுகிறவர்கள் என்று இல்லாவிட்டாலும் பெரும்பான்மையோர் உள்ளதை உள்ளபடியே கூறாமல் தம் சொந்தக் கற்பனைக்கு இடமளித்துக் கூறுபவர்களாக இருப்பார்கள். இவர்களைத்தான் நாம் மிகைப்படுத்திப் பேசுகிறவர்கள் என்று சொல்கிறோம்; ஆனால் இவர்களால் யாருக்கும் ஒரு தீங்கும் நேருவதில்லை. ஆகவே இவர்களைத் தவறாக ஒருவரும் கருதுவதில்லை; நம்மில் அநேகர் இவ்வியல்பு உடையவர்களாக இருப்பதற்குக் காரணம் பேச்சில் அவர்களுக்குள்ள பெரும் ஆர்வமே

என்று சொல்லி விடலாம்; நடந்தது நடந்தபடிதான் கூறவேண்டும், கூட்டியோ குறைத்தோ கூறக்கூடாது என்பது போன்ற விதியை நியாய விசாரணையும் நீதி ஸ்தலத்தில்தான் அனுசரிக்க முடியும். அங்கேதான் நாம் பேசும் ஒவ்வொருவார்த்தையையும் எண்ணி ஆராய்ந்து பேசவேண்டும்; இல்லாவிட்டால் உண்மை தலங்குவது கடினமாகி விடும்; ஆனால், சாதாரண நிலையில் நம்மை அறியாமலே மிகைப்படுத்திப் பேசுவது கூடப் பொருத்தமாகவே தோன்றுகின்றது.

உதாரணமாகத் தன் உடம்பு நிலையைப்பற்றி விசாரிக்கும் நண்பரிடம் ஒருவர், "ரொம்பக் கிடந்தேன்; செத்துப் பிழைத்தேன் ஸார்" என்று சொல்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம்; "செத்துப் பிழைப்பதா? இதென்ன அதிசயம்!" என்று யாராவது ஆச்சரியப்படுகிறார்களா? 'செத்துப் பிழைத்தேன்' என்ற சொற்களால்தான் அவ்வளவு கவலைப்படும்படியான நிலைமை என்று நாம் அறிந்து கொள்கின்றோம்; இரண்டும் இரண்டும் நாலு என்று பேசவேண்டும் என்றால் பிறகு நாம் பேசும் மொழியின் சிறப்புக்கும், நம் கற்பனைத்திறமைக்கும் இடம், எங்கே? சினிமாக்களையின் மகத்தான வெற்றி; கண்களையும் மனத்தையும் கவரும் இணையற்ற அற்புதமான சிருஷ்டி என்ற விளம்பரத்தைக் கண்டால் இதற்குமுன் எவ்வளவு ஏமாற்றம் அடைந்த போதிலும் கொஞ்சம் பிரமை தட்டத்தான் தட்டுகிறதல்லவா? மற்றொரு விளம்பரத்தை எடுத்தால், 'நரை, வழக்கை மறைந்து உங்கள் கூந்தல் குதிக் கால் வரையும் நீண்டு பளபள வென்று அடர்த்தியாக வளர வேண்டுமானால் உடனே எங்கள் சந்தனத்தினை வைத்து வைவாங்கி உபயோகியுங்கள்' என்று நமக்குக் காட்டுகிறது. வாங்குவோரின் கவனத்தைக் கவரும் பொருட்டே என்றாலும், 'கூந்தல் குதிக் கால் வரையிலும் நீண்டு வளரும்' என்று உறுதி கூறுவது மிகைதான் அல்லவா?

இலக்கியத்தில் மிகைப்படுத்திக் கூறுவது யாவற்றையும் விட இன்னும் சாதாரணமாகவே காணப்படுகின்றது; மகாகவிகள்

இதைச் சர்வ சாதாரணமாகக் கையாளுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் மிகைப்படுத்திக் கூறும்போது அதில் ஒரு தனி இலக்கியச் சிறப்பையும் பெரும்பான்மையையும் நாம் உணர்ந்து அனுபவிக்கின்றோம். இப்போது மகாகவி சேக்ஸ்பியரை எடுத்துக் கொள்வோம்: மக்பத் என்னும் நாடகத்தில், மக்பத் பேராசைப் பேயினால் தூண்டப்பட்டு மனைவியின் போதனையின் பேரில் தங்கள் வீட்டில் தங்கியிருந்த டங்கள் என்னும் அரசனைத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது நடு இரவில் அவன் படுக்கை அறையில் புழுந்து கொன்றுவிடுகின்றான். ஆனால், அவன் புரிந்த தீட்செயல் அவன் மனதை சதாவாட்டித் துன்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது: 'ஐயோ! கடல் நீர் முழுவதையும் கொண்டு கழுவினாலும் இந்தக்கையில் படிந்துள்ள கறை நீங்கிச் சுத்தமாகுமா? அதற்குப்பதிலாகக் கடல் முழுவதும் அன்றே இரத்தமாகச் சிவந்து விடும் போல் தோன்றுகிறது' என்று பரிதவிக்கின்றான். இங்கே மக்பத் மிகைப்படுத்திப் பேசுகின்றான் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் அவன் எவ்வளவு கூறினாலும் அவன் செய்த பெரும் குற்றத்தை அது ஒருபோதும் மிகைப்படுத்தியதாகாது என்று தோன்றுகின்றது. ஆனால் அதே நாடகத்தில் மக்பத்தின் மனைவியும் ஓரிடத்தில் இதே ரீதியில் பேசுகிறாள்.

'ஆகா! அந்த இரத்தத்தின் நாற்றம் இன்னும் கையை விட்டு அகலவில்லையே; அரபி தேசத்து உயர்ந்த வாசனைகளை எல்லாம் கொண்டு வந்து பூசினாலும் அந்த நாற்றம் போகுமா! என்று ஏங்குகின்றாள். கேவலம் ஒரு இரத்தக் கறையின் நாற்றத்தைப் போக்குவது அவ்வளவு கடினமா? அவள் குற்றமுள்ள நெஞ்சு அல்லவா அவ்வாறு அவளை மிகைப்படுத்திப் பேசும்படி செய்கின்றது: ஆனால், அவள் அப்படிப் பேசும்போதுதான் அவள் செய்த குற்றம் எவ்வளவு பயங்கரமானது என்பது நமக்குப் புலப்படுகின்றது: அப்படி அங்கங்கே மிகைப்படுத்திக் கூறும் சாதாரண முறையைச் சேக்ஸ்பியர் கையாண்ட போதிலும் அதில் ததும்பி நிற்கும் இலக்கியச் சுவை நம் மனதைக் கவர்ந்து விடுகின்றது.

'கம்லெட்' நாடகத்தில் இறந்துபோன ஒபீலியாவின் உடலை அடக்கம் செய்யும் போது தற்செயலாக அங்கே வந்து சேர்ந்த கம்லெட் பேசுவதைக் கேளுங்கள்: 'ஒபீலியாவை நான் காதலித்தேன்; நாற்பதினாயிரம் சகோதரர்களின் அன்பும் என் காதலுக்கு ஈடாகாது' என்று தன் காதலை அவன் மிகைப்படுத்திக் கூறுகின்றான். ஆயினும் அவன் அவ்வாறு கூறுவதுதான் உண்மையில் ஒபீலியாவின்மேல் அவன் கொண்டிருந்த அளவற்ற காதலையும், அச்சமயம் அவன் உள்ளத்தில் எழுந்த சோகம், தயை, சாந்தம் முதலிய உணர்ச்சிகளையும் நன்றாக வெளியிடுகின்றன. இல்லாவிட்டால் 'அவளை என் உயிரினும் மேலாக நேசித்தேன்' என்ற ரீதியில் எவ்வளவு கூறினாலும் அது சாதாரணமாகத் தோன்றும் அல்லவா? உட்புகுந்து பார்த்தால் வால்மீகி இராமாயணத்திலும் இவ்வாறு மிகைப்படுத்திக் கூறும் இடங்களைக் காணலாம். இலக்குமணனுக்குச் சீதையிடம் உள்ள பக்தி எத்தன்மையது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்: அப்படியிருக்க இராவணன் தூக்கிச் செல்லும்போது சீதை எறிந்து விட்டுப் போன ஆபரணங்களைக் காட்டிக் கண்ணீர் பெருக, இராமன், 'லக்ஷ்மண' இவை சீதையின் ஆபரணங்கள் அல்லவா? என்று கேட்டபோது இலக்குமணன் பதில் கூறுவது கொஞ்சம் மிகையாகவே உள்ளது. இலக்குமணன் கூறியது என்னவென்றால், "கேழூரங்களை நான் அறியேன், குண்டலங்களையும் நான் அறியேன், நித்தியம் பாதங்களை வணங்குவதால் அப்பாதங்களில் அணிந்த ஆபரணத்தை வேண்டுமானால் அறிவேன்" என்கின்றான். இதில் வால்மீகி இலக்குமணனது பக்தியை மிகைப்படக் கூறியுள்ளார்.

ஒரு கவி, அழகி ஒருத்தியை நோக்கிச் சொல்கிறான்: "அழகிய பெண்ணே! சீக்கிரம் உள்ளே போய் விடு: வெளியில் நிற்காதே. சந்திரனைக் கிரணம் பிடிக்கப் போகிறது. இந்தச் சமயம் நீ வெளியில் நின்றால் களங்கமற்ற உன் முகத்தைக் கண்டு சந்திரனை விட்டு, ராகு உன் மதிமுகத்தைப் பற்றிக் கொண்டு விடுவான்" என்கிறான்; இதுமட்டுமல்ல, சில கவிகள் கற்பனைச்

சிறகைக் கட்டிக் கொண்டு வானவெளியில் இஷ்டம்போல எங்கே வேண்டுமானாலும் சஞ்சரிக்கத் தயங்குவதில்லை. “நாயகன் ஊருக்குப் போய் வருவதாகச் சொன்னதைக் கேட்டுச் சோகமிகுதியால் நாயகியின் உடல் வாடி மெலிந்ததும், அவள் கைகளில் இருந்த வளையல்கள் அப்படியே நழுவிக்கீழே விழுந்தன: அதைக் கண்டு பயந்து கணவன், ‘இல்லை, நான் போகவில்லை’ என்றதுமே ஆனந்தமிகுதியினால் பூரித்த மனைவியின் கைகளில் எஞ்சியிருந்த வளையல்களும் பட்டென்று வெடித்து வீழ்ந்தன” என்று ஒரு கவி வர்ணிக்கிறான். பார்த்தீர்களா, எப்படி இருக்கிறது கற்பனை!

காளிதாசன் கூட இந்துமதி சுயம்வரத்தில் ஓர் அரசனை வர்ணிக் கும் போது, “இவ்வரசனின் அந்தப்புரத்து ஸ்திரீகள் மார்பில் அணியும் சந்தனம் அவர்கள் ஸ்நானம் செய்யும்போது கரைந்து நீரில் கலப்பதால் யமுனை கங்காநதியுடன் கலந்து விட்டதோ” என்று கூறுகின்றார்:

“புகழ்பெற்ற ஆரிய வம்சம் எங்கே? என் சிற்றறிவு எங்கே? கடக்க முடியாத கடலை அறிவின்மையால் சிறு படகைக் கொண்டு கடக்க முயல்வதுபோல அன்றோ இருக்கிறது என் செய்கை!” என்கிறான் காளிதாசன். அவன் அவையடக்கம் மிகவும் பொருத்தமாக இருப்பதுடன் இரகுவம்சத்தைப் பெருங்கடலாகவும் தன் அறிவைச் சிறுபடகாகவும் உவமித்துக் கூறுவது எவ்வளவு இரசமாயிருக்கின்றது. இக்கருத்தை யே கம்பர் எவ்வாறு கூறுகின்றார் என்று பார்ப்போம். “பாற்கடலைக் கண்டு அதை முழுவதும் நக்கியே குடித்துவிட வேண்டும் என்று ஒரு சிறு பூனை பேராவல் கொண்டால் எப்படி இருக்கும்? அதைப் போல் இருக்கிறது நான் இராமகதையைச் சொல்ல வேண்டும் என்று ஆவல் கொள்வது” என்று கூறுகின்றார். இதில் உவமானம் மிகவும் இரசமாக இருந்த போதிலும் பாற்கடலை நக்கிக் குடிக்க ஆவல்

கொள்ளும் ஒரு சிறு பூனையெனத் தம்மைக் குறைத்துச் சொல்வது கொஞ்சம் மிகைதான் அல்லவா?

பழங்காலத்தில் சீன தேசத்து மக்கள் பிறரை உபசரிப்பதில் விசேஷ கவனம் செலுத்துவார்களாம். எவ்வளவு சாதாரண மனிதர்களாயினும் வந்தவர்களை ஏற்றியும், தம்மைத் தாழ்த்தியும் பேசவேண்டும் என்பது சம்பிரதாயம். “இந்தக் குடிசை தங்கள் வரவால் புனிதமாயிற்று” என்றும், “என்ன பாக்கியம் செய்ததோ!” என்றும் உபகாரமாகப் பேசுவார்கள்; மிகைப்படக் கூறுவதை எடுத்துக் காட்ட, இதைவிடச் சிறந்த உதாரணம் வேண்டுமா! ஆனால் நவயுகத்தில் மிகைப்படக் கூறல் அரிதிலும் அரிது. ஆனால் ஒரு சிலரிடமேதான் காண முடியும். ஆகவே மிகைப்படப் பேசுவதிலும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் எவ்வளவு சாதாரணம், கற்பனை, இலக்கியச் சுவை இவைகள் வெளியாகின்றன. பாருங்கள்! கிருஷ்ணனது வரவு கண்ட விதுரன் “என்ன மாதவம் செய்தது இச்சிறு குடில்” என்றான் என்று கூறுவதும் இவ்விதக்கிய மரபையே சாரிந்தது:

இ. இராசேந்திரம்,
க. பொ. த. (உயர்தரம்)
கலைப்பிரிவு;

வினாயாட்டு எதற்காக வேண்டும்?

பொதுவாக வேலை உடலை வருந்திடச் செய்யும் வேலை, மனத்தை விருத்தி செய்யும் வேலை என்று இரண்டு விதமாகப் பிரிக்கப்படுகிறது; இந்த வேலைகளில் ஒன்றை அதிகமாகச் செய்தால் அது நம்மைத் தீவிரமாகப் பாதிக்கும். இணக்கமற்ற வேலையில் அதிக நேரம் ஈடுபட்டிருந்தாலும் சீக்கிரம் உள்ளத்திலே சிரமம் தோன்றும்; இதற்கு மாற்றாகவே, வினாயாட்டு நமக்கு அவசியம் என்று ஏற்பட்டிருக்கிறது; வேலைக்கும்

வினையாட்டிற்கும் ஒரு வித்தியாசமுண்டு; நமக்குத் தோன்றிய முறையிலேயே நாம் வினையாடலாம்; ஆனால் வேலை அப்படி அல்ல;

ஆனால் இவற்றிற்கும் சில விதிகள் உண்டு. நம்முடைய வேலையில் உடலுழைப்பே அதிகம் இருக்குமானால் வினையாட்டு மனதுக்குரிய நிலையிலே அமைய வேண்டும். வேலை மனதைப் பொறுத்திருந்தால் வினையாட்டு உடலைப் பொறுத்ததாக இருப்பது அவசியம். வேலையில் எத்தகைய உழைப்பு அதிகம் பாதிக்கிறதோ அதைச் சமன்படுத்துவது வினையாட்டின் தொழில்.

வருந்தி உழைக்கும்போது, உடல் சிக்கிரம் இளைப்படைந்து விட ஏதுவாகிறது மட்டுமல்ல, மூளையும் அதின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருக்கும் பல கூறுகளும் அபரிமிதமாக உழைக்க ஏதுவாகின்றன. மனம் வினையாடுவதற்கு ஏற்ற முறையிலே தினமும் சிலமணிநேரம் செலவழிப்பது மூளையின் பல கூறுகளுக்கும் உழைப்பும், ஓய்வும், உற்சாகமும் பெற ஏதுவாகிறது. ஆனால் உட்கார்ந்து செய்யும் வேலை, மூளையையும் நரம்புகளையும் பாதிப்பதனால் மனச்சலிப்பையும், உறுப்புக்களின் தொழில் மந்தத்தையும் கொண்டு வருகிறது. ஆகவே, உடலின் தொழிலைக் கிளறி விடுவதற்கும் இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் சற்றுப் பரபரப்புள்ள, அதாவது உடலை ஓரளவுக்கு அதிகமாகவே வருந்திச் செய்யும் வினையாட்டுக்கள் தேவையாக இருக்கின்றன.

ஆனால் உண்மையான வினையாட்டு என்றால், வேலையில் இருக்கும் சலிப்பை மாற்றுவதற்கு மருந்தாக உதவுகிறது தவிர நம்முடைய சிருஷ்டிசக்தி வெளியாவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பமும், இதனால் ஏற்படுகின்றது. உல்லாசப் பிரயாணம் செய்வது, நீண்ட தூரம் உலாவச் செல்வது, வினையாடுவது இவற்றைச் சதா உட்கார்ந்து கொண்டு வேலை செய்பவன் பின்பற்றினால், அவனுக்கு உற்சாகமும், ஆரோக்கியமும் கிட்டும். ஆனால் இதைவிட சிருஷ்டி சக்திதரும்

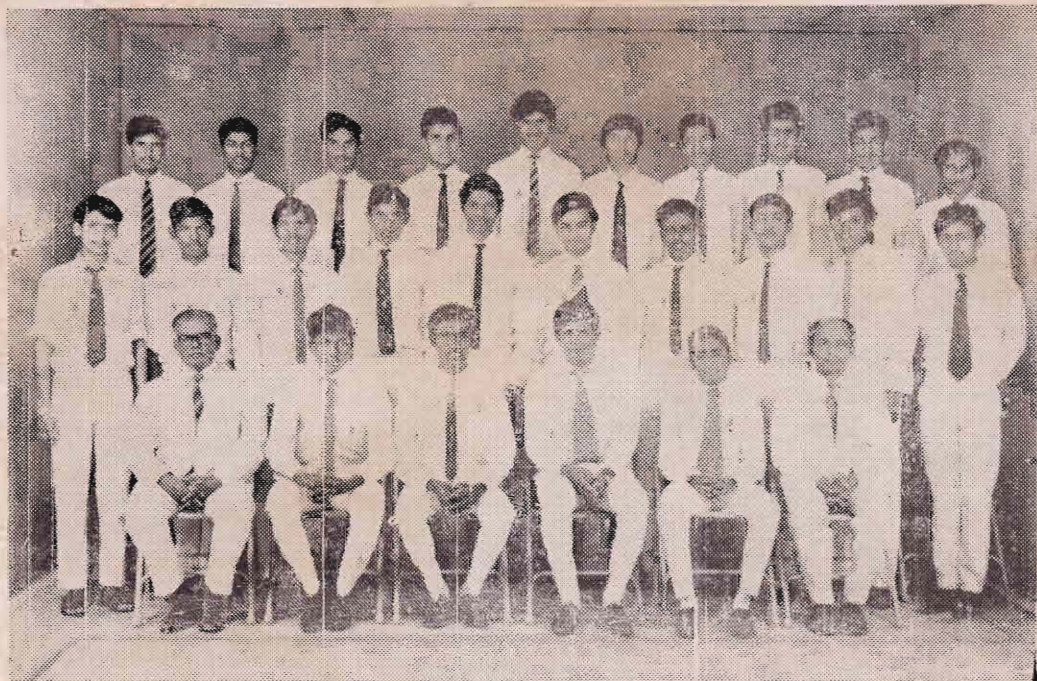
இன்பம் சிலாக்கியமானது. உடலுழைப்பு போடு இணைந்த சிற்பம், தச்சுவேலை, வினையாட்டுக் கருவிகள் செய்தல் முதலியவை இந்தப் பயனைத் தரவல்லன. இதே முறையில் உடலுழைப்பே தொழிலாகக் கொண்டவன் விழிப்பேறாத அங்கம் பரபரப்படையும் பொருட்டுத் தன்னுடைய வினையாட்டுத் திட்டத்தை மாற்றி அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஓய்ந்த நேரங்களில் படிப்பது, ரேடியோ கேட்பது, ஏதாவது கலைத் தொழிலிலே ஈடுபடுவது அதிக ஓய்வைக் கொடுக்கும்;

சிறு உயிர்களுக்கு, மனிதர்கள் உட்பட வினையாட்டுத்தான் முதலில் வேலையாக அமைகிறது. இந்த வினையாட்டைச் சற்றுக் கவனிக்கும்போதுதான் அதன் குறிக்கோள் வெளியாகிறது; சிறு விலங்குகள் ஒரே தீவிரத்தோடும், ஊக்கத்தோடும் வினையாடுவது கண்கூடு. வினையாடுவது என்பது அவற்றிற்கு இயல்பிலேயே அமைந்து கிடக்கிறது. அதுதான் பின்னால் அறிவையும் உடலையும் வளர்த்திடுவது. பெரியவர்களும் இதே முறையில் வினையாட்டின் முக்கியத்துவத்தை உணர வேண்டும்; சலிப்பை மாற்றுவதற்காக மட்டுமல்ல, நம்முடைய ஆற்றல் வினையாட்டிலே பரிபூரணம் எய்துகிறது; அந்த நிலையிலே நாம் தனிப்பட்ட உற்சாகமும், சன்மானமும் பெற்றவர்கள் போல் மகிழ்வெய்துகிறோம்.

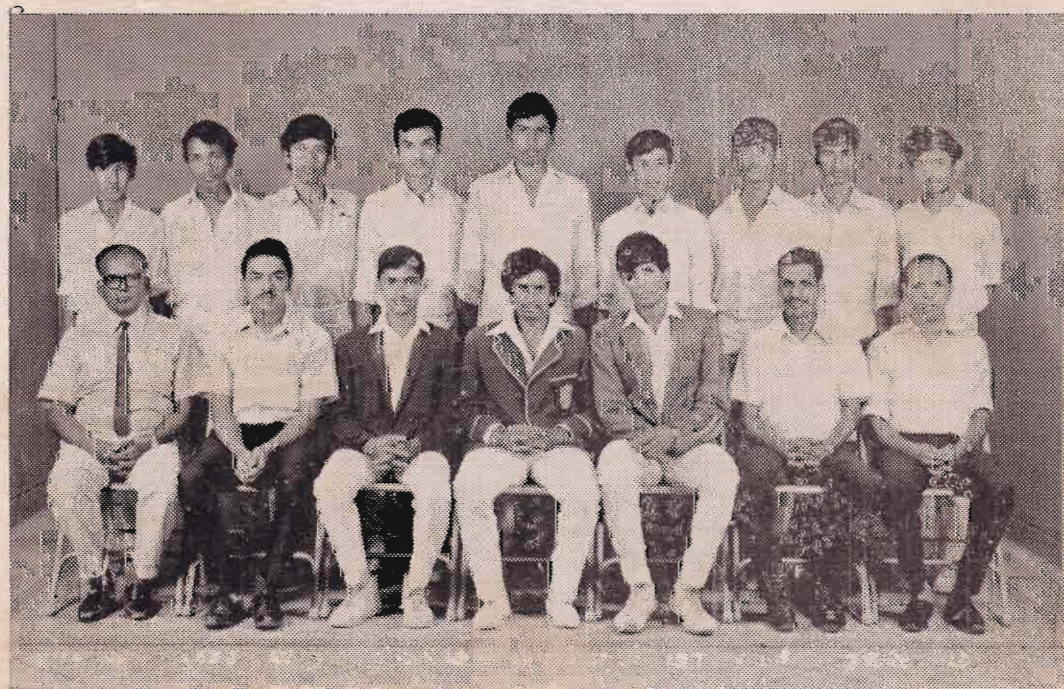
தொடர்பாகப் பல மணி நேரம் வேலை செய்வதனால் உண்டாகும் ஒரு பிடிப்பு வினையாட்டினால் கொஞ்சம் தளர்கிறது; வினையாட்டு உடலுக்கும் மனதுக்கும் ஒரு உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தும்; அது முடிவில் நமக்கு ஓய்வு தந்து, நீத்திரையின் பொழுது சீழ்ந்த ஆற்றலை மீண்டும் பெறுவதற்குப் பெரிதும் சாதகம் செய்கிறது. சரியான நோக்கோடு பார்க்கும்போது, வேலையும் வினையாட்டும் பதக்கத்தின் இருபக்கங்கள். இரண்டிலும் உரிய முறையில் ஈடுபடுவது மனத்தின் ஆரோக்கியத்திற்கும் உடலின் ஆரோக்கியத்திற்கும் வாழ்வின் இன்பத்திற்கும் வழிகோலுவதாகும்;

S. இராமஜெயம்,
12 A.

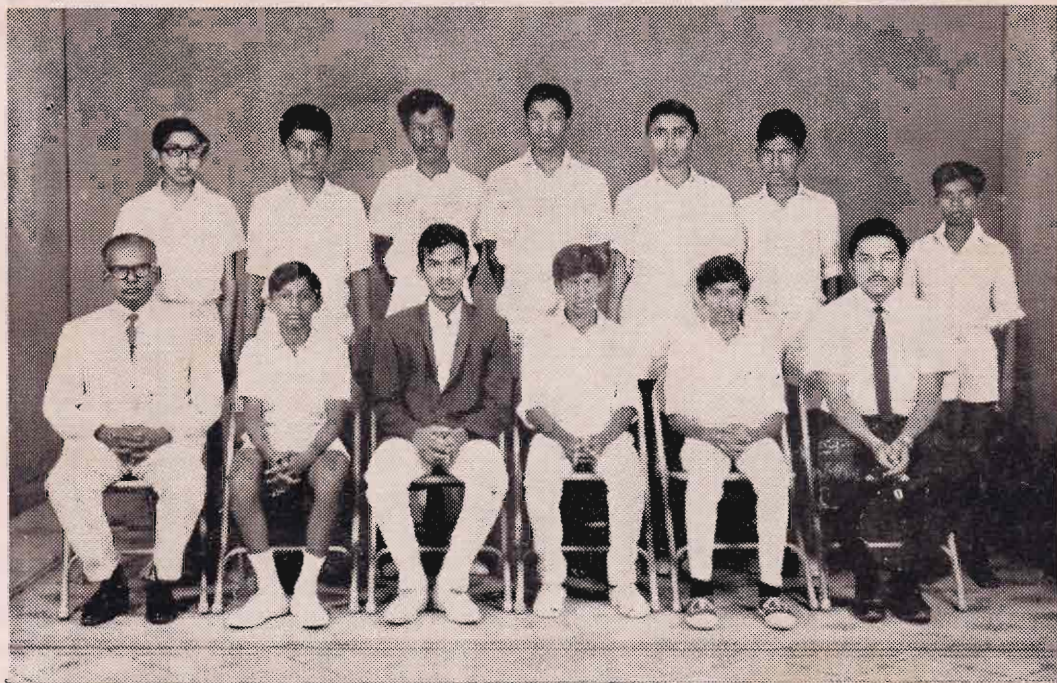

PREFECTS' GUILD 1973

CRICKET : 1ST XI

CRICKET : Under 16 Team.

SOCCER 1ST XI

சாரணர் இயக்கம்

“பிறருக்கு உதவி செய்வதற்கு எப்போதும் தயாராயிரு” என்ற குறிக்கோளுக்கமைந்து, தம்மை மறந்து, தனித்தொண்டு புரிந்து, பொதுநலம் பேணும் பேரறிவாளர்களின் தியாகிகளின் குழுவே சாரணர் இயக்கம் எனப்படும். இவ்வியக்கத்தின் தந்தையான பேடன் பவுல் பிரபு அவர்கள் ஒரு நாட்டுக்கு மட்டும் உரியவரல்லர்; அகில உலகுக்கும் உரியவர்; அவர் ஸ்தாபித்த இயக்கம் உலகின் நானூ பக்கங்களிலும் கிளைவிட்டுப் பரம்பி விட்டது; இவ்வியக்கம்பற்றித் திருமதி பேடன் பவுல் அவர்கள் குறிப்பிடுகையில், “இது ஒரு சக்தி உற்பத்தி நிலையம்; இது கல்வி எனும் வெளிச்சத்தை உண்டாக்கும். நல்லெண்ண சக்தியை உண்டாக்கும். தன்னம்பிக்கைச் சக்தியை உருவாக்கும்” என்றார். உண்மையிலேயே இவ்வியக்கம் இளைஞர் உள்ளத்தில் தேசமனப்பான்மையையும், உதவி மனப்பான்மையையும், புனித ஒழுக்கத்தையும், சுட்டுப்பாட்டையும் பலன் கருதாது பணிபுரியும் பரந்த மனப்பான்மையையும் மலரச் செய்கின்றது.

இங்கிலாந்தின் இராணுவ வீரராய்த் தென்குபிரிக்கா எனும் இருண்ட கண்டத்திற்கு உடமையாற்றிய பேடன் பவுல் எனும் பேரறிவாளரின் உள்ளந்தனில் உதித்த இப்புதிய இயக்கம் ஆரம்பத்தில் 20 சிறுக்களுடன் ஆரம்பமானது; ஆனால் தற்போதோ சுமார் 97 நாடுகளிலுள்ள 130 லட்சம் சிறுக்களையும், 63 லட்சம் சிறுமிகளையும் தன்னகத்தே கவர்ந்து வீறுநடைபொடுகின்றது.

இவ்வளவிற்கு வளர்ந்து விட்டதே இந்தச் சாரணர் இயக்கம். அது எதைத் தான் சாதித்து விட்டது எனப்பலர் கேட்பதுண்டு - நினைப்பதுண்டு; இலங்கைச் சாரணர்கள் எத்தனையோ பல நல்ல காரியங்களில் ஈடுபட்டுள்ளபோதும் அது விளம்பரத்திற்கு வருவதில்லை. அதனால் அவற்றைப் பொதுமக்கள் அறிய முடியாது உள்ளனர்.

ஆனால் சாரணர்களுக்கென வெளியாகும் பத்திரிகையான “இலங்கைச் சாரணன்” எனும் பத்திரிகையை ஒருதரம் பார்த்தார்களானால் சாரணர்களின் அரிய சேவைகளை அவர்கள் அறியலாம். இப்பத்திரிகையில் வெளியான ஒரு செய்தியின்படி சாம்பியா நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு சாரணர்குழு, ஒரு மாதகாலத்தில் 17 மைல் நீளமுள்ள வீதியை அமைத்துள்ளார்களாம். மேலும், தென்னாபிரிக்காவிலுள்ள கற்பூஸ் எனும் ஆறு பெருக்கெடுத்து அழிவு செய்தபோது, போட் எலிசபேத் எனும் இடத்திலுள்ள ஒரு குருளைச் சாரணர் குழு, ஒரு நாள் லேயே 3 லொறிகள் நிறைய வெள்ள அகதிகளுக்கு வேண்டிய உடை, கம்பளி சமையற்பாத்திரங்கள் ஆகியவற்றைச் சேகரித்துக் கொடுத்தார்களாம்; இதே வேளையில் எமது இலங்கைச் சாரணர்கள் சுப்மாவிருந்தார்கள் என எண்ணுதல் தவறு. இலங்கை இரத்த வங்கியில், இரத்தத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டபோது பல சாரணர்கள் இரத்த தானம் செய்துள்ளார்கள்.

இச்செய்திகள் மூலம் சாரணரின் சேவை இவ்வளவுதான் என எண்ணி விடுதல் கூடாது; அவர்களது சேவைகளை எழுத்தில் அடக்க முடியாது;

எனவே, இத்தகைய பயனுள்ள ஓர் இயக்கம் எமது நாட்டிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பது எமது பெரும் பாக்கியமாகவே கருத வேண்டும். இலங்கையில் ஒவ்வொரு பாடசாலையிலுள்ள ஒவ்வொரு மாணவனும் இவ்வியக்கத்தில் சேர்ந்து தானும் பயன்பெற்று, பிறர்க்கும் பயன் செய்து, நல்ல ஒழுக்கமுடைய மாணவனாக வாழவேண்டும். சாரணர் இயக்கம் ஒன்றினால்தான் எமது நாட்டின் எதிர்காலப் பிரசைகளைத் தேசப்பற்றும், தன்னம்பிக்கையும், பிறர்க்குதவும் மனப்பான்மையும், பரந்த மனப்பாங்கும் உள்ளவர்களாய் ஆக்க முடியும் என்பது நிச்சயம்;

“சாரணியத்தின் வழி நடப்போம்.”

ந. விக்கனேஸ்வரன்,
(12 உயிரியல் பிரிவு)
குழுத்தலைவர்.

உலக சமாதானம்

உலகம் இன்று ஆழ்கடலில், சூழ்புயலில் சிக்கிய தலைவனற்ற ஒரு கப்பலைப் போல கொந்தளிக்கும் கடலில் சீறி எழும் அலை கட்டு மத்தியில் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றது: கடந்த சில வருடங்களாக நடந்த, நடந்து கொண்டிருக்கும் உலகப் போர்களால் உலகம் சின்னாபின்னப் பட்டுச் சீரழிந்து பலவந்தம், பலாத்காரம், ஹிம்சை, பொறாமை, பேராசை போன்ற அலைகளால் மோதப்பட்டுச் சிறிது சிறிதாக அழிந்து கொண்டிருக்கிறது. உலக மக்கள் அனைவரும் ஒருங்குசேரச் சமாதானத் தேவையை உலகுக்குக் கொண்டுவரத் தவம் செய்கின்றனர்: உலகத் தலைவர்கள், பிரதமர்கள், அரசியல் ஞானிகள், தேசாபிமானிகள், மதத்தலைவர்கள், இன்னும் பலர் சமாதானத்தை நிலைநாட்டப் பெரும்பாடுபடுகின்றனர். உலக சமாதானம் இல்லை எனின் ஒருகாலமும் உலகம் உய்யப் போவதில்லை:

சரித்திரம் தோன்றிய நாள்தொட்டு யுத்தங்கள் இருந்துகொண்டு வருகின்றன: யுத்தங்களால் இளைத்துக் களைத்துச் சளைத்துப்போயிருக்கும் மக்களும் அழிந்து பாழ்பட்டுக் கட்டாந்தரைகளாக யாரியுள்ள விளைநிலங்களும், உருமாறி அழிந்து சிதைந்த நாடுகளும், நகரங்களும், தொழிற்சாலைகளும் முன்னைய நிலையை அடைய வேண்டுமாயின் உலக சமாதானம் வேண்டும்: ஒரு நாட்டை மற்ற நாடு உறிஞ்சி விழுங்கும் மனப்பான்மை நீங்கி அந்நாட்டின் பொருளாதாரத்தால், கல்வியால், கலாச்சாரத்தால், இயற்கைக் கொடைகளால் அந்நாடுமட்டுமன்றி ஏனைய நாடுகளும் பயன்பெற்று முன்னேற வேண்டுமெனின் அது உலக சமாதானத்தாலன்றி வேறென்றாலும் முடியாத காரியமாகும்: இப்படியாக ஒரு நாடு அதன் இயற்கை, செயற்கைச் சாதனங்களால் மற்றுமொரு நாட்டிற்கு உதவினால் அவ்விருநாடுகள் மட்டுமல்ல, அம்முழு உலகமே முன்னேற வழி உண்டென்பதை யார் மறுக்க முன்வருவார்கள்? ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு என்ற பழமொழிப்படி முழு உலக நாடுகளும் ஒன்று

கூடிச் சமாதானப்படுமேயானால் உலகம் விண்ணவர் வாழ் விண்ணுலகையும் விஞ்சி விடாதா? சகோதர மனப்பான்மை, சகிப்புத்தன்மை, அஹிம்சை, தியாகசிந்தை என்பன பெருகித் தனித்தனி நாட்டின் பொருட்கள் உற்பத்திகள் கல்வி, கலாச்சாரம், விஞ்ஞானம் போன்ற இயற்கை செயற்கைச் சிறப்ப்சங்கள் யாவும் ஏனைய நாடுகளுக்குப் பரம்புவதுமன்றிச் சொந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கும் ஏதுவாகும். பலம் குன்றிய நாட்டை மிருகபலத்தால் அடக்கியோ, அல்லது நயவஞ்சகத் திட்டங்களாலோ தன் வசமாக்க இன்றொரு பலம் கூடிய நாடு முயலும் இந்திலை மாறி அந்நாட்டின் பெலவீனம் எதுவென அறிந்து இரக்க மனப்பான்மையுடன் அப்படிப்பட்ட நாடுகளைக் கைதூக்க உலக சமாதானமன்றி வேறேது உதவும்:

எல்லோரும் ஒருரே, எல்லோரும் ஒரினமே என்ற மனப்பான்மையுடன் சகோதரவாஞ்சையுடன் வாழ்வைப்பது உலக சமாதானம் ஒன்றேயாகும்.

உலக சமாதானத்தையும், அதன் அவசியத்தையும் உணர்ந்த பலர் அதை நிலைநாட்ட பற்பல முறைகளில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். ஒருகால் ஐரோப்பாவில் ஓயாத யுத்தம் மூண்டு, அல்லற்பட்டபோது வீயன்னை உடன்படிக்கை என்றோர் உடன்படிக்கை மூலம் உலக சமாதானத்துக்கு அடிகோலப்பட்டது. முதலாம் உலகமகாயுத்தத்தின்பின் யுத்தக்கொடுமைகளை நன் குணர்ந்த முன்னேநாள் அமெரிக்க ஜனாதிபதி வில்சன் என்பவர் சர்வதேச சங்கம் ஒன்றை நிறுவி உலக சமாதானத்துக்கு வழிகாட்டினார். ரசியாவும், யப்பானும் இதில் கலந்து ஒத்துழைபாமை காரணமாகச் சர்வதேச சங்கம் வீழ்ச்சியுற்றது. எல்லா நாட்டுப் பிரதிநிதிகளும் கொண்ட ஒரு சர்வதேச சங்கம் நிறுவி உலக விவகாரங்களையும் உலகப்பிரச்சனைகளையும் பாரபட்சமின்றி நடுநிலையுடன் கவனித்து வரின் உலக சமாதானத்துக்கு திடமுண்டு: ஒவ்வொரு நாடும், ஒவ்வொரு வீடும் சமாதானத்தின் இருப்பிடங்களாகி அன்புடனும், சகோதர மனப்பான்மையுடனும் வசிக்கப் பழகவேண்டும். ஆனால் இதற்கு மாறாகத் தந்தையை

எமனாக மதிக்கும் மக்களும், மக்களைக் கோட்டாங்களாக மதிக்கும் தந்தையும் உள்ள இந்தக் காலத்திலே, குடும்பத்திலே, கிராமத்திலே, நாட்டிலே, சமாதானமற்ற இக்கவியுக்கத்திலே உலக சமாதானத்தை எப்படி நாம் எதிர்பார்க்க முடியும்?

மனிதனை மிருகமாக்கிப் படுகுழியில் தள்ளும் பலவந்தம், பலாத்காரம், போராசை, ஹிம்சை என்பன அகன்று ஒவ்வொருவர் மனதிலும் சகோதர மனப்பான்மை, பொறுமை, தியாகசிந்தை, விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை என்பன தழும்பச் செய்வேண்டும். அரசாங்கமும், மதத்தலைவர்களும் தத்தம் சமூகங்களை நன்னெறியிலிட்டுச் சென்று உலக சமாதானத்துக்கு வழி செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு பெற்றோரும் வீட்டிலே சண்டையின்றி, தொல்லைின்றி அன்னியோன்னியமாக வாழ்வதுடன் தங்கள் பிள்ளைகளையும் சமாதானப் பிரியர்களாக்க முயலுதல் வேண்டும். பாடசாலைகளிலும் ஆசிரியர்கள் பிள்ளைகளின் தூர்க்குணங்களை அகற்றி நற்குணம் பெருக்கி அவர்களை அன்பும், கருணையும் நிறைந்த உத்தம பிரசைகளாக்க வேண்டும். இவைகளும் ஓரளவு உலக சமாதானத்துக்கும் வழிவகுக்கக் கூடும்.

இன்னும் தத்தம் தோட்பலம் பார்க்க விஞ்ஞான ரீதியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அணுக்குண்டுகள், கண்டம்விட்டுக் கண்டம் பாயும் ரொக்கட்டுக்கள், நவீன அணுவாயுதங்கள் என்பவற்றால் பெரிய பணம் படைத்த வல்லரசு நாடுகள் பலமற்ற நாடுகளைத் தாக்க இருந்த சமயம். அதாவது இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் பின்னர் 1945ஆம் ஆண்டு அமெரிக்கா, ரசியா, பிரான்ஸ், பிரிட்டன் உட்பட பல்வேறு நாடுகள் சேர்ந்து ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் அமைக்கப்பட்டது. இதுவே இறுதியாகவும், நிலையாகவும் உலக நாடுகள் பல சேர்ந்து சமாதானத்தை நிலைநாட்ட நிறுவப்பட்ட ஸ்தாபனமாக அமைந்துள்ளது. 1945ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட போர்களில் எல்லாம் ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் குறுக்கிட்டுச் சமாதானத்தை

நிலைநாட்டியுள்ளது. உதாரணமாக, இறுதியாகக் கடந்த மாதம் நடைபெற்ற ஐஸ்ரேலிய எகிப்திய யுத்தத்தினை எடுப்போமாயின் அதிலும் ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் குறுக்கிட்டுப் போர் நிறுத்தத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் இல்லையெனின் இருநாடுகளும் போர் நிறுத்தம் செய்யாது இப்போதும் போர்புரிந்த வண்ணம் இருக்கும். இதனால் இருதரப் பிற்கும் மிகக்கூடிய சேதம் ஏற்பட்டிருக்கும், ஆகவே உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்ட இப்பேர்ப்பட்ட சங்கங்கள் மிகவும் உதவியுள்ளனவாகும்.

பெரும் வல்லரசு நாடுகளும், மற்றும் செல்வம் கொழித்த நாடுகளும் அழிவுக் கருவிகளை உருவாக்கச் செலவு செய்யும் பணத்தை மற்றைய வளம் குறைந்த நாடுகளுக்கு உதவி, அவற்றின் கல்வி, கலாச்சாரம், பொருளாதாரம், விஞ்ஞானம் போன்றவற்றை நல்ல நிலைக்கு உயர்த்தி உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்ட வேண்டும்.

க. விக்கனேஸ் வரன்,
தரம் 12 அ (கணிதம்)

புரட்சிக்கவி பாரதிதாசன்

பாரதிக்குப் பிறகு தமிழ் நாட்டில் உண்மையான கவிஞர் இருக்கின்றார் என கு. ப. ராஜகோபாலும், உலகெங்கும் உள்ள நவயுக கவிஞர்களிலே பாரதிதாசனும் ஒருவர் என தி. ஐ. ரங்கராஜனும், இன்றைய கவிதை உலகிலே இவருடைய பாட்டுக்கள் தான் நிமிர்ந்து நடக்கின்றன என புதுமைப் பித்தனும், ஆவேசத்தையும் உணர்ச்சியையும் வெள்ளமாகக் கொட்டும் உயிர்க்கவி பாரதிதாசன் என வா. ராமானுஜமும் போற்றி வருகின்றார்கள். தேசியக் கவிஞர் பாரதி பரம்பரையில் தோன்றி 20ஆம் நூற்றாண்டில் ஈடும் எடுப்புமற்ற ஒரு பெரும் புரட்சிக் கவிஞராய்த் திகழ்ந்தவர் பாரதிதாசன். இவருடைய கவிதைகளில் புரட்சி

வாடை வீசும், கருத்துக் கொண்டல் திகழும், அழகு மின்னல் பாயும், கொடுமையை எதிர்க்கும் இடி முழங்கும், சொல்லருவி பாயும், பொருளாறு பாயும், அணிநய மலர்கள் பூக்கும், கொள்கை மணம் கமழும், உண்மை ஒளி வீசும், புகழிசை எழும்பும், செந்தமிழ்த் தேன் தித்திக்கும், புரட்சிக் கவியாகவும், வீரத் தாயாகவும் மலர்ந்த பாடல்களிலே பாரதிதாசனின் கருத்துக்கள் புதுமலர்ச்சியோடும், புத்தெழுச்சியோடும் திகழும்.

இவர் பாடல்களிலே குழந்தை மணத்தின் கொடுமை, கைம்மை நீக்கம், பொதுவுடமை, சமுதாயம் என்னும் பொருட்களே காணப்படுகின்றன; பாரதியைத் தொடர்ந்து பாட்டிசைத்த தாசன், "எதிர் பாராத முத்தம்", "தமிழ்ச்சியின் சுத்தி", "பாண்டியன் பரிசு" என்ற கவிதைகளின் மூலம் பிரபல்யம் அடைந்தவர். தமிழ் இலக்கிய உலகில் பாண்டியன் பரிசிற்குச் சிறந்ததோர் இடமுண்டு.

"இருட்டறையில் உள்ளதெடா உலகம் சாதி இருக்கின்றது என்பானும் இருக்கின்றனே."

"பொருளாளி திருடர்களை விளைவிக்கின்றான் பொதுவுடமையோன் திருட்டைக் களைவிக்கின்றான்."

"எல்லார்க்கும் எல்லாம் என்று இருப்பதான இடம் நோக்கி நடக்கின்றது இவ்வையகம்"

என்னும் கருத்துப் பிழம்புகளால் நிமிர்ந்து நிற்கின்றது பாண்டியன் பரிசு;

காலம் செல்ல இவரது கருத்து தீவிரம் கொண்டு இவர் சுயமரியாதை இயக்கம், திராவிடக் கழகம், தனித்தமிழ் இயக்கம் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டார்; இக்காலத்தில் இவர் எழுதிய திராவிடர் திருப்பாடல், சமத்துவப் பாட்டு, நல்ல முத்துக் கதை முதலியவற்றில் ஆரிய எதிர்ப்பும் ஹிந்தி எதிர்ப்புணர்ச்சிகளும் தலையோங்கி நிற்கின்றன. கவிஞர் தலைக்கேறிய தமிழ்ப் பற்று உடையவராதலால் அவருக்கு எது

வும் தமிழாகவே தோன்றுகின்றது; அவர் பாடுகின்றார்!

"நரும்படி ஓர் தமிழறிஞன் தமிழர்க்கு இன்னல் நாடுவனேல் அவ் அறிஞன் முட்டாளாவான் இசுழ்மிக்க ஒரு முட்டாள் தமிழர்க்கு இன்னல் எண்ணினேல் அம்முட்டாள் அறிஞனாவான்."

பாரதியாரும் தமிழ்ச்சிறப்பு, தமிழ்நாட்டுப்பெருமை, தமிழ் வாழ்த்துப் பாடிய போதும் அவைகளிலே இவ்வாத ஒரு வேகம் பாரதிதாசன் பாடல்களிலே காணப்படுகிறது.

"தமிழரின் மேன்மையை இசுழ்ந்த வளை என் தாய் தடுத்தாலும் விடேன்" என்று குளுரைப்பது அவரது தனித் தனிமையில் ஒரு முக்கிய அம்சம்.

கருத்து வகையில் பெரும்பாலும் பாரதியாருடன் ஒன்றுபடும் இவர் கதை கூறும் வகையில் வேறுபடுகின்றார். பாரதியின் காவியக்கதை கண்ணன் கதை களைபும், பாரதக் கதைகளையும் பின்னணியாகக் கொண்டு நடந்தது. ஆனால் பாரதிதாசனின் கதை முயற்சியோ பழந்தமிழ் மண்ணை அளாவி, முழுக்க முழுக்கத் தமிழ்ச் சூழலிலேயே நடைபெறுகின்றது. இதுபற்றி "அதிலே வரும் ஒவ்வொரு பர்த்திரமும் பச்சைத் தமிழன் சாயச் சரக்கல்ல, மழை பெய்த மூன்றும் நாள் சாயம் விட்டுப் போகும் பண்ணுட்டிப் பொம்மையல்ல" என்று புதுமைப்பித்தன் கூறுவது மனம் கொள்ளத்தக்கது இதற்குக் காரணம் பாரதியார் மீட்டுக் கொண்டுவர விரும்பியது. அவர் சிறந்தது என்று கருதிய பாரதப் பழம் பண்பு, பாரதிதாசன் விரும்பியது அவர் சிறந்தது என்று கருதிய பழைய மனிதாபிமான தமிழ்ப்பண்பு; இவருடைய கவிதைகள் பாரதியைப் பின்பற்றிப் பார்ப்பனர்களைத் தாக்குகின்றது. இதுபற்றித் தமிழ் இயக்கம் என்னும் நூலில் ஏ.கே. செட்டியார் கூறுகின்றார். "பாரதி தாசன் நன்றாகக் கவி பாடுகின்றார், ஆனால்,

அவர் பிராமணத் துவேசி என்று அவர் பிராமணத் துவேசி மட்டுமல்ல மதத்தின் பெயராலும், ஜாதியின் பெயராலும், தர்மத்தின் பெயராலும், நீதியின் பெயராலும் யார் யார் கொள்ளையடிக்கிறார்களோ, யார் யார் மற்றவர்களை ஏமாற்றுகிறார்கள்னோ ஆத்தனை பேரையும் துவேசிக்கின்றார் பாரதிதாசன். இத்தகைய தன்மை கவிஞரின் கவிதைத் துறையில் சிறிது தளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. ஆரம்ப காலங்களில் இவர் கவிதையில் கேட்ட வீறுநாதம் பிற்காலப் பாடல்களில் கேட்கவில்லை. அதற்குக் காரணம், முந்தியவை கருத்துப் பாடல்கள், பிந்தியவை அக்கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய கதைப் பாடல்கள்; உதாரணமாக, வீரத்தாய், புரட்சிக்கவி என்பவற்றுள் வரும் பாத்திரங்கள் விறுதெறிக்கப் பேசுகின்றன; சமுதாய நிலைகளால் நொந்து போனாலும், கவிஞரின் அறிவுரை கேட்டுத் தெம்புபெற்று வளரும் புதுமைப் பெண்ணை அவருடைய குடும்ப விளக்கில் காணலாம்.

கற்பனை கருத்து வகையிலும், பிறர் காண முடியாத புதுமைகளைக் காட்டுவது இவர் கவிதை. இயற்கை அழகும் காதல் நலமும் மட்டும் கவிதையாக வருவதில்லை; வாழ்வுக்குத் தேவையான புதுக் கருத்துக்களின் ஊட்டம் இல்லையாயின் கவிதைக்கு வாழ்வில்லை; தனக்கு வழிகாட்டியாக இருந்த பாரதி பற்றி இவர் கூறுகின்றபோது "உய்வகை காட்டிய உயர் தமிழுக்குப் புது நெறி காட்டிய புலவன் பாரதி செந்தமிழ்த் தேன் சிந்துக்குத் தந்தை எழுத்தில் சிங்க ஏற்றின் குரலைப் பாய்ச்சுகின்றான் பாரதி புலவன்."

பாரதிதாசன் கவிதைகளில் ஒரு பகுதி வெறும் பிரச்சாரமாகும். ஒரு பகுதி உரை நடையாகப் பறக்கும்; எஞ்சியது அவர் தமிழுக்கு வழங்கிய பரிசாகும். அங்கே அழகின் சிரிப்புண்டு. புரட்சிக்கவி உண்டு; பாண்டியன் பரிசு உண்டு; எதிர்பாராத முத்தம் உண்டு; ஏற்றப்பாட்டும் குடும்ப விளக்கும் உண்டு; இவை அனைத்தையும் ஊடுருவி நிற்கும் சமநலச் சமுதாயம்; தொல் உலக மக்களெல்லாம் ஒன்றே என்னும் தூய உள்ளம் மனிதாபிமான பழந்தமிழ் வாழ்க்கைப் போக்கு என்னும் கருத்

துக்களும் உண்டு. காலத்திற்கேற்ற கவிதை வடிவங்களையும், இலக்கிய வடிவங்களையும் ஏற்றுக் கொண்டதோடு தமது காலத்தின் சமுதாயப் போக்குகளையும் அழகாக இலக்கியத்தில் ஏற்றினார் பாரதிதாசன். சமுதாய உயிர் ஓட்டத்தை நன்கு உணர்ந்த கவிஞர் பாரதிதாசன் ஒருவரே.

சோ. ஜெயராமன்,
12 கலை

இலங்கைத் தேயிலையின் எதிர்காலம்

எமது நாட்டுக்குப் பிரித்தானியர் ஆட்சியினால் ஏற்பட்ட நன்மைகளில் ஒன்று தேயிலைப் பயிர்ச் செய்கையாகும். தேயிலை பிரித்தானியரால் 1839ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டு 1867 வரை எவ்வித முன்னேற்றமும் காண முடியாமல் பயிரிடப்பட்டு வந்தது; காரணம், அக்காலத்தில் அதாவது 1869இல் தேயிலைச் செய்கையில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட பரப்பு 250 ஏக்கராகும். இதன்பின் 1883 அளவில் தேயிலைச் செய்கை துரித முன்னேற்றம் அடைந்தது; இதன் காரணமாய் 1850 — 1890க்கு இடைப்பட்ட 40 வருட காலத்தில் இதன் வளர்ச்சி குறிப்பிடத்தக்க அளவில் முன்னேற்றம் அடைந்தது. எனவே, 1896இல் இலங்கையில் பயிரிடப்பட்ட தேயிலையின் ஏக்கர் அளவு 3,30,000 ஏக்கர்களாகும்.

இப்பயிர் இடை இடையே பல வீழ்ச்சிகளைக் கண்டபோதும் மொத்தத்தில் இது ஒரு இலாபகரமான தொழிலாக நிலைத்து வந்தது; இதன்பின் பிரித்தானியரின் மேற்பார்வையில் 1925இல் தலாவாக்கொல்லையில் ஓர் ஆராய்ச்சி நிலையம் நிறுவப்பட்டது. இதன் கடமை தேயிலையின் தரத்தை உயர்த்துதல்; உற்பத்திச் செலவைக் குறைத்தல்; நோய்களைத் தடுத்தல் என்பனவாம். இக்கழகத்தால் பெரும் தோட்டப்பயிர்ச் செய்கையாளருக்குப் பெரும் பயன் ஏற்பட்டது;

இன்று மலைநாட்டில் ஏறத்தாழ 6,00,000 ஏக்கரில் தேயிலை பயிரிடப்பட்ட

போதிலும். எதிர்பார்ப்பதிலும் பார்க்கக் குறைவாகவே உற்பத்தி கிடைக்கின்றது. இன்றைய சூழ்நிலையில் எம்நாட்டின் பொருளாதாரத்தைக் கட்டிக் காப்பவை நம் நாட்டு முக்கிய வர்த்தகப் பயிர்களாகும். இவற்றில் தேயிலையே முக்கியமானதாகும்; இன்றைய உலகின் அரசியல் நெருக்கடிக்கு முக்கிய காரணமாகவும் இது இருக்கலாம். காரணம் இன்றைய உலகில் தேயிலை உற்பத்தியில் நாம் பின்தங்கி விட்டோம். இந்நிலை மீண்டும் தொடருமானால் நம் நாட்டின் பொருளியல் வளர்ச்சிக்கே இடமில்லாமல் போய்விடும்;

ஆனால் ஒரு வேளை இலங்கை கைத் தொழில் நாடாகி, கைத்தொழிற் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்யும் நிலை வந்தால் எம்முடைய பொருளியல் வளர்ச்சி உயரலாம். ஆனால் அப்படியென்றும் நாள் நம் கனவில்தான் ஏற்படும். அப்படி உண்டாகும் நாள் என்னோ, அப்படிப்பட்ட நிலை வருமா! இன்றைய எமது நாட்டின் தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கையை நோக்கும்போதும், உலக வர்த்தகப்பரம்பலையும், நுகர்ச்சிப் பரம்பலையும் நோக்கும்போதும் நம் நாட்டு வர்த்தகப் பொருளான தேயிலைக்குரிய வருடங்கள் சிலவே.

இன்று எமது தேயிலையின் வெளித் தேசச் செலாவணியில் கிட்டத்தட்ட அறுபது சதவிகிதமாகும். 1955இல் இலங்கையில் இருந்து 3'80 மில்லியன் இருத்தல் தேயிலை உற்பத்தி செய்யப்பட்டது; இது 1967இல் 2'30 மில்லியன் இருத்தல் தேயிலையால் கூடி மொத்தம் 5'20 மில்லியன் இருத்தலாகியது. ஆனால் 1967க்கும், 70க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இலங்கைத் தேயிலையின் உற்பத்தி 50 மில்லியன் இருத்தலால் மட்டும் கூடி மொத்தம் 570 மில்லியனாகியது. காரணம் 1955 தொடக்கம், 1967க்கும் இடையில் எம் நாட்டுத் தேயிலைக்கு உலக சந்தையில் போதிய வரவேற்பிருந்தது. ஆனால், இது 1967க்குப் பின் ஏனைய நாடுகளின் தேயிலை உற்பத்தியால் குறைவத் தொடங்கியது.

இலங்கை மத்தியவங்கிச் செலாவணியின் 1972ஆம் வருட அறிக்கையின்படி

இலங்கைத் தேயிலை ஏற்றுமதியால் நமக்குக் கிடைத்த மொத்த வருமானம் 115,5400000 ரூபாவாகும்; ஆனால் இது 1971ஆம் ஆண்டு தேயிலை உற்பத்தியிலும் 90 இலட்சம் அதிகமாக இருப்பினும் சென்ற ஆண்டைவிட இவ்வாண்டு உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இதற்கு முக்கிய காரணம் கடந்த ஆண்டில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம்தானென்று அரசியல் வட்டாரங்கள் தெரிவிக்கின்றன; நிலமற்றவர்க்கு நிலம் வழங்குவது நல்ல செயல்; எனினும் அதனால் பாதிக்கப்படுவது நம் நாட்டின் பொருளாதாரம் என்பதை எதிர்ப்பதற்கில்லை; ஏனெனில், இன்று ஒருவருக்குச் சொந்தமாய் உள்ள தோட்டம் நாளை எவருக்குச் சொந்தமாகின்றதோ என்னும் பயத்தால் தோட்ட நிர்வாகங்களுக்கு வங்கிகள் பணம் கொடுக்க மறுக்கின்றன; இதன் காரணமாகக் கடன் வசதி இல்லாமல் புனர்நடுகை; உரம் போடுதல் முதலியன நல்லமுறையில் நடத்த முடியாமையால் உற்பத்தி குறைவத் தொடங்குகின்றது. எனவே இத்தகைய இடங்கள் இருப்பதுடன் அரசின் ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட தேயிலையின் உற்பத்தி பெருகாது என்பதோடு படிப்படியாகக் குறைவதோடு அதன் அழிவையே நிர்ணயிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இவை இப்படி இருக்க வெளிநாட்டில் தேயிலையின் நிலையை நோக்குவோம். நம் நாட்டுக்கு 60% வருமானம் தரும் பொருள் தேயிலையாய் இருப்பதால் இவையே எம்முடைய உயிரின் மூலப் பொருளாகும்; எமது மூலப்பொருளின் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தை நோக்கும்போது 1933இல் இலங்கை மொத்தம் 66% தேயிலையே ஏற்றுமதி செய்தது. ஆனால் இந்நிலை 1965இல் திடீரென இறங்கி 61% ஆக வீழ்ச்சியுற்றது; காரணம் இதன் வெளிநாட்டுச் சந்தை இழப்பாகும்; அடுத்து இதன் தரமும் குறைந்தமையாகும். இதற்கெல்லாம் காரணம் ஒன்று தோட்டத்தொழில் பிரிவினரின் கவலைநீளம்; அடுத்து அடிக்கடி

நடைபெறும் தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தங்கள்; கடைசியாக மாற்றுநடுகையின்மையாகும்;

சென்ற சில ஆண்டுகளாக உலகிலே முதன்மையான வர்களாக இருந்த நாம் இன்று பின்தள்ளப்பட்டுள்ளோம். ஆனால், எம்மிலும் பல இடைவெளிக்குப் பின்னே உற்பத்தி செய்துவந்த நம் அயல் நாடான இந்தியா இன்று உலகில் முதலிடம் தேயிலை உற்பத்தியில் வகிக்கின்றது. மேலும் அங்கு செய்யப்படும் பரப்பளவும் எங்களிலும் கூடிய பரப்பைக் கொண்டுள்ளது; ஆனால் எமது முந்திய தரத்திலும் குறைவானதே; இந்தியாவில் அசாமில் மட்டும் 50% தேயிலை உற்பத்தி செய்யப்படுவதுடன் கூடியளவு வேறு இடங்களில் இருந்தும் பெறப்படுகின்றது. ஆனால் இவையெல்லாம் அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றமே.

முன்பு நம்நாடு உலகின் தேயிலை வர்த்தகத்தில் 70% வரை வெளிநாடுகளில் செலவிட்டது. ஆனால் இன்று 1970 தொடக்கம் எமது இலங்கைத் தேயிலையின் வெளிநாட்டுப்பூர்த்தி 15% ஆகும். ஆனால் முன்பு இந்தியத் தேயிலையின் உலகவர்த்தகம் 13% ஆகும். ஆனால் இன்று அதன் முழுத் தேயிலை வர்த்தகம் 65% ஆகும். இதற்குக் காரணம் இன்று தேயிலை உற்பத்தி செய்யும் நாடுகளான இந்தியா, பாகிஸ்தான், கிழக்காபிரிக்கா, ஜப்பான் என்பன விஞ்ஞான முறை மூலம் சுலபமான முறையில் பயிரிட்டு உற்பத்திச் செலவைக் குறைப்பதால் அவை உற்பத்திப் பொருளின் செலவையும் குறைக்கின்றன. இதனால் எமது நாட்டுத் தேயிலையின் விலை அயல்நாட்டுத் தேயிலையுடன் விலையைப் பொறுத்த மட்டில் போட்டியிட முடியாது இருக்கின்றது.

அத்துடன் இன்றைய உலக நாடுகளிடையே தேயிலை நுகர்ச்சியளவு குறைந்துள்ளது; குறிப்பாக ஐ. அமெரிக்க மக்களிடையே இத்தகைய நுகர்ச்சி 100க்கு 30% குறைந்துள்ளது. காரணம், "ஜெர்பா மேட்" என்னும் இயற்கைத் தேயிலை அதிகரிப்பாகும். எனவே, அமெரிக்க நாட்டினரின் புள்ளி விபரத்தை நாம் நோக்கின் 1966இல் அவர்களின் இறக்குமதி அளவு 47% ஆகும்; ஆனால், 1968இல் திடீரென

44% ஆக மாறியது. அடுத்து அவஸ்திரேலியாவை நாம் நோக்கின் 1966இல் 37% ஆக இருந்த தேயிலை நுகர்வு இன்று 32% ஆக மாறியது; இதற்கு முக்கிய காரணம் இலங்கையிடம் கப்பல் இன்மையே; மேலும் இங்கிலாந்து அரேபியா போன்ற நாடுகளுக்குத் தேயிலை ஏற்றுமதி செய்யவேண்டுமாயின் நாம் இங்கிருந்து அவர்களுடைய கப்பல் வரும்போதே அனுப்ப முடியும்; இதனால் எமக்குரிய வரி குறைவானதாகும். ஆனால் அவர்களுக்கு அவை கூடுதலாகும்; ஆனால் உகண்டா, தங்கனிக்கா, நைரோபி போன்ற கிழக்காபிரிக்க நாடுகளிடம் கப்பல் இருப்பதுடன் அவற்றுக்கு அந்நாடுகள் கிட்டவாயும் உள்ளன. இதன் காரணமாய் இறக்குமதி நாடுகளுக்கும் இலாபமாய் இவை நடைபெற வழிவகுக்கும். இதனால் எம்நாட்டுத் தேயிலை விழுவதன் காரணம் இப்போது எமக்கே புரியும்;

எனவே இத்தகைய நிலை இனி மேலும் நமக்குத் தொடர்ந்து ஏற்படாமல் இருக்கப் பல வழிகளில் நாம் தேயிலை உற்பத்தியில் கவனமெடுக்க வேண்டும். முதலாவதாக மாற்றுப் பயிர்ச்செய்கை நடைபெற வேண்டும்; மேலும் பெரும் தோட்டங்களின் வளர்ச்சிகளுக்கு வங்கிகள் பணம் கொடுத்து உதவ வேண்டும். மேலும் உரமிடல், மாற்றுச் செய்கை புதிய இனவரவேற்பு, விஞ்ஞானக் கருவிகளின் தொழில் என்பனவும் அவசியம் தேவைப்பட வேண்டியனவாம்; அத்துடன் நாம் தங்கியிருக்கும் நாட்டைச் செழிக்கச் செய்ய வேண்டுமென எதிர்பார்க்கும் ஏழைத் தொழிலாளிகளுக்கு அவர்கள் கேட்கும் விடயங்களில் சுயஉரிமை கொடுத்தால் என்ன? அவர்களே நாட்டின் கண்கள்; அவர்களின் நிழலிலேயே எமது இன்பம் தங்கியுள்ளதெனின் அவர்களின் இன்ப துன்பங்கள் எம்மையும் தாக்க மாட்டாவா! எனவே அவர்கள் கேட்கும் உரிமைகள் நியாயமானவையே. எனவே, அவற்றைச் சரியாகச் செய்யின் நாட்டுக்கு நன்மை பயக்கும்,

அடுத்து எமது தேயிலைக்கு அயல் நாட்டில் கிடைக்கும் வருமானத்தில் 5%மே விளம்பரத்துக்கு ஒதுக்கப்படுகின்றது. எனவே ஒரு பொருள் மக்கள் ஆதரவைப்

பெற வேண்டுமாயின் அதற்கு விளம்பரம் அவசியம் என்பதை எமது விளம்பரதாரர்கள் அறியாமலில்லை. எனினும் நம் நாட்டு உற்பத்திக்கு விளம்பரம் இன்மையால் பொருளின் மதிப்பே கெட்டதுபோலாகி விடும். இதற்கு அரசாங்கமும் சகல உதவிகளையும் செய்யுமா? இத்தகைய உதவிகளை அரசாங்கம் செய்யின் நம் நாட்டுத் தேயிலையின் மதிப்புப் பழைய நிலைக்கு வரும் என்பதில் ஐயமில்லை. எனவே,

“ வெள்ளம் வருமுன் அணைபோடுதல் போல ” நிலைமை மோசமாகமுன் தோட்டத்தொழில் அமைச்சர் இதனைச் சரிவர மேற்பார்வை செய்யின் நம்நாட்டு ஏற்றுமதிப்பொருள் பழைய வரவேற்பான அமோக நிலைக்கு வரும் என்பதில் ஐயமில்லை.

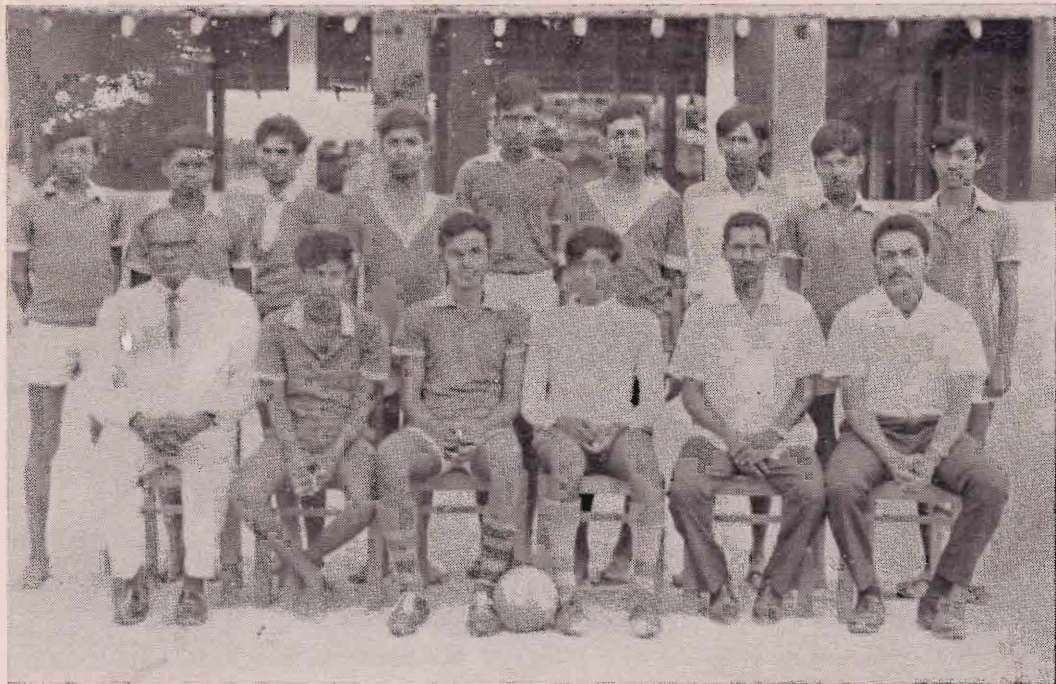
வே: சிவாஜிதம்,
18 கலை.

பஞ்சமில்லை

பஞ்சமில்லை பஞ்சமில்லைப் பஞ்சமென்ப தில்லையே
கஞ்சமுள்ள மனிதருக்கும் களவு செய்யும் கள்ளருக்கும்
கஞ்சியோடு கூழருந்தும் கால்வயிற்று ஏழைகட்கும்
பஞ்சமில்லைப் பஞ்சமில்லைப் பஞ்சமென்பதில்லையே
துஞ்சியிங்கு சோர்ந்திருக்கும் சோகைக் கோழைகள் தமக்கும்
விஞ்சிடத் துடித்து மாந்தர் பொருதுகின்ற போர்களுக்கும்
பஞ்சமில்லைப் பஞ்சமில்லைப் பஞ்சமென்ப தில்லையே
சஞ்சலத்துப் பேய்களுக்கும் சாலங்காட்டி ஏய்ப்பவர்க்கும்
பஞ்சபாண்டவர்கள் காலப் பழையமையான கொள்கைகட்கும்
பஞ்சமில்லைப் பஞ்சமில்லைப் பஞ்சமென்பதில்லையே — ஆனால்
பஞ்சமுண்டு பஞ்சமுண்டு பஞ்சமுண்டு பண்பினிற்கு
பஞ்சமுண்டு பஞ்சமுண்டு பஞ்சமுண்டு ஒற்றுமைக்கு
பஞ்சமுண்டு பஞ்சமுண்டு நியாய நீதியானவைக்கு
பஞ்சமென்ற சொல்லினிற்குப் பஞ்சமென்பதில்லையே

சி. அரியநாதன்,
12 B Maths.

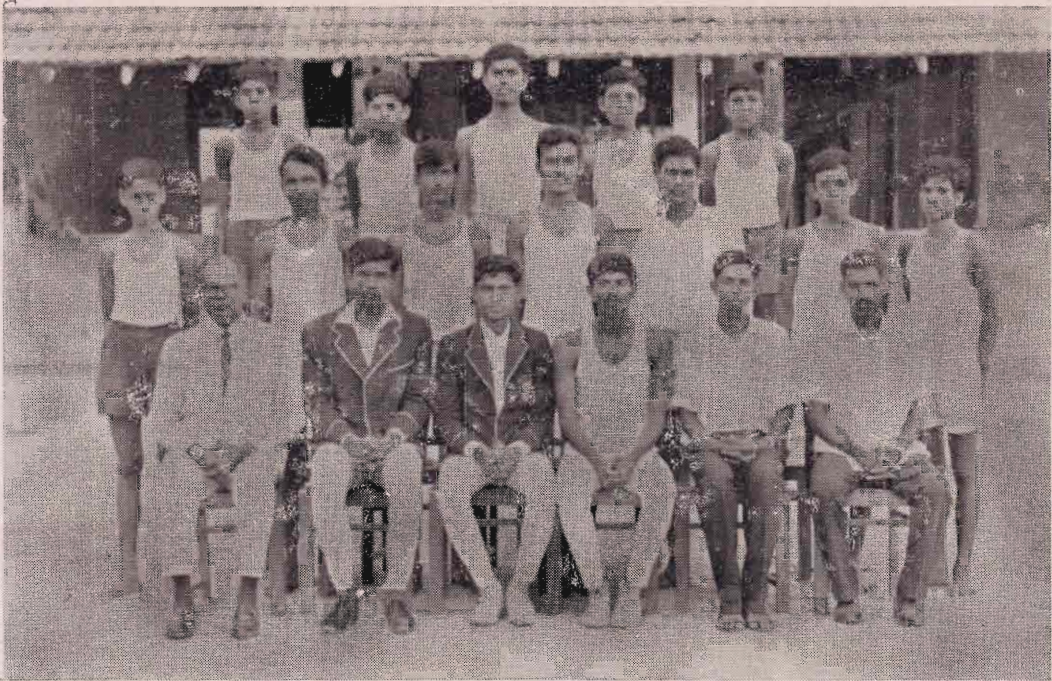

SOCGER 2ND XI

SOCGER 3RD XI

COLLEGE ATHLETIC TEAM

THAMOTHERAM HOUSE
Inter-House Soccer Champions (Seniors)

உண்மை ஆலயம்

1. ஆதவனின் அருட்கதிரை அகங்குளிரக் கொண்டு
பாதமெனும் வேரதனால் நீரதனை மொண்டு
தாகமதைத் தணிக்குமிள நீரினையே தந்த
தென்னையதின் பண்புதனை அகமதிலே கொள்வாய்!
2. எழில்பொங்கும் பூமகளின் திருமகனாய் வந்து
களிகொள்ள வாழ்வினிலே ஒருமனதாய் ஏங்கி
தவிப்பதிலே தாங்காத தாகமென்ன கொண்டாய்—பணம்
குவிப்பதிலே தான் என்ன சுகமொன்று கண்டாய்!
3. உள்ளமெனும் ஆலயத்தில் உண்மையொளி கொள்வாய்!
உண்மையெனும் ஆயுதத்தைக் கரமதிலே கொள்வாய்!!
அறமென்னும் வழியினிலே ஆக்கமதைக் காண்பாய்!!!
உரம்கொண்ட நெஞ்சமதாய் எதிர்காலம் சமைப்பாய்!!

எஸ். ரி. ஜோர்ஜ்.

11 B, Bio.

ஜனநாயக நாட்டில் தனி மனித சுதந்திரம்

ஜனநாயகமென்பது மக்களாட்சி இன்று பெரும்பாலான நாடுகளில் ஜனநாயக ஆட்சியே மலர்ந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் மக்கள் அதன்மேல் கொண்ட பெருவிருப்பமே ஆகும். “மக்களால் மக்களுக்காக மக்களின் ஆட்சியே ஜனநாயகம்” என அமெரிக்காவில் அடிமைத்தனத்தை ஒழித்துக் கட்டிய ஆபிரகாம் லிங்கன் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். அரசியல் எழுத்தாளரான பிறைப் பிரபு அவர்கள் கூறும்போது, “ஆதிகாலந்தொட்டு இன்று வரைக்கும் ஜனநாயக அரசாங்கமென்பது ஒரு குறிக்கப்பட்ட வகுப்பினரிடம் ஆளும் அதிகாரமில்லாது ஒரு சமூகத்தின் அங்கத்தவர்கள் அத்தனை பேரிடமும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டு இருத்தல் ஆகும்” என வரவில்லக்கணம் கொடுக்கின்றார். இவ்வாறு மக்களின் நலன் கருதி மக்கள் ஆட்சி நடைபெறுகின்ற ஜனநாயக நாட்டிலே ஒவ்வொருவனும் சுதந்திரமாக வாழ்வதற்கும், எண்ணுவதற்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கும் சுதந்திரமே தனி மனித சுதந்திரமாகும். ஒரு ஜனநாயக நாட்டிலே இச் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டு மற்றைய எல்லாச் சுதந்திரங்களும் இருந்தபோதிலும், அங்கு சர்வாதிகாரமே தலை தூக்கி இருக்கிறது எனக் கூறலாம்.

இத்தனி மனித சுதந்திரத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவைகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது பேச்சுச் சுதந்திரம். ஜனநாயக நாட்டில் பிறந்த எவர்களிடமிருந்தும் இச் சுதந்திரத்தைப் பறித்துவிட முடியாது. ஆணை, பெண்ணை, ஏழையோ, பணக்காரனோ எவராக இருந்த போதிலும் தனது அபிப்பிராயத்தை வெளியிடுவதற்கு உரிமையுண்டு, அதனை அவன் பேச்சின் மூலமோ, அல்லது எழுத்தின் மூலமோ வெளியிடலாம். அந்நாட்டு அரசாங்கம் நாட்டிற்குப் பயன்தரக்கூடிய காரியங்களைச் செய்யும்போது அதனைப் பாராட்டிக் தட்டிக் கொடுக்கவும், நாட்டின் அபிவிருத்தியினைப் பாதிக்கக்கூடிய காரியங்களோ அல்லது ஓர் இனத்தினைப் பாதிக்கக்கூடிய

காரியங்களைச் செய்யும்போது அதனைக் கண்டித்துப் பிழையினைச் சுட்டிக் காட்டவும் உரிமையுண்டு. ஜனநாயக நாட்டிலே “பேச்சுக் கடை” என அழைக்கப்படும் பாரளுமன்றம் பேச்சுச் சுதந்திரத்தைப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய ஸ்தாபனமாக இருக்கின்றது. இங்கு மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட அங்கத்தவர்கள் அங்கத்துவம் வகிப்பதினால் அவர்கள் மக்களின் குறைகளைத் தங்களது பேச்சின் மூலம் எடுத்துக் கூறக்கூடியதாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் சர்வாதிகார முடையதாக மாறாதிருப்பதற்கு அங்கு எதிர்க்கட்சியினருடைய பேச்சுச் சுதந்திரமே துணை புரிகின்றது. எதிர்க்கட்சியினருக்குப் பேச்சுச் சுதந்திரம் இல்லையெல் அங்கு சர்வாதிகாரம் ஒரே நாளிலேயே தலைதூக்கிவிட முடியும். எனவே ஜனநாயக நாட்டிலே மனிதன் தனது பேச்சின்மூலம் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிப்பதற்குச் சுதந்திரம் கட்டாயமாக வழங்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

ஜனநாயக குடிமகன் தனது எண்ணங்களை எழுத்தின் மூலம் தெரிவிப்பதற்கும் உரிமை உண்டு. முக்கியமாகப் பேச்சுத் திறமையற்றவர்கள், எழுத்தாளர்கள் தங்கள் அபிப்பிராயங்களை எழுத்தின் மூலம் வெளியிடலாம். அரசாங்கத்தினைப் புகழ்ந்தோ, அல்லது இகழ்ந்தோ பத்திரிகையின் மூலமும் துண்டுப் பிரசுரங்களின் மூலமும் தனது எண்ணத்தை மக்களிடையே பரப்புவதற்கு ஜனநாயக நாட்டில் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு.

ஜனநாயக நாட்டிலே இருக்கவேண்டிய தனிமனித சுதந்திரத்தில் மிகவும் முக்கியமானது வாக்குரிமையாகும். இன்றைய ஜனநாயக நாடுகளில் எல்லைகள் பெரிதாகவும் மக்களின் தொகை அதிகமாகவும் காணப்படுவதினால் பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகமே இங்கு அமல் செய்யக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இதினால் ஒரு குறிப்பிட்ட வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் தங்களுக்கு விரும்பிய அரசாங்கத்தை அமைக்கும் வகையிலும் தொகுதி நலனைக் கவனிக்கும் வகையிலும் தங்களது தொகுதியில் போட்டியிடும் ஒருவரைத் தெரிவுசெய்வ

தற்கு இருக்கும் உரிமையே வாக்குரிமையாகும். ஜனநாயக நாட்டில் இவ் உரிமை பாரபட்சமற்ற முறையில் எல்லா மக்கட்கும் அளிக்கப்படல் வேண்டும். குறிக்கப்பட்ட காலங்கட்குப்பின் தேர்தல் நடைபெறும் முறையில் எல்லா ஜனநாயக நாடுகளிலும் இருக்கின்றது.

இதனை யுத்தம்போன்ற தேசிய பிரச்சனைகள் ஏற்படும்பொழுது பிற்போட்டால் அன்றி, மற்றைய எந்தவகையிலும் பிற்போடக் கூடாது. ஒரு குறிக்கப்பட்ட காலத்துக்கு மட்டுமே மக்கள் அதிகாரத்தினை அவ் அரசாங்கத்திடம் கொடுத்தனர். அதற்குப்பின் தேர்தல் நடைபெறாமல் காலங் கடத்தப்படுமேயானால் அது தனி மனித சுதந்திரத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வாக்குரிமையைப் பறிக்கும் செயலாகவே அமையும். ஒரு தேர்தல் தொகுதியின் பிரதிநிதி இறந்து போனால், அல்லது இராஜிநாமாச் செய்தால் ஒரு குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள் தேர்தல் வைத்து அத்தொகுதி மக்கட்குப் பிரதிநிதி ஒருவரைத் தெரிவு செய்யும் சுதந்திரத்தை வழங்கி விடுவதே ஜனநாயகத்தின் மிகச் சிறந்த பண்பாகும். இவ்வாறு அத்தொகுதி மக்களுக்காகப் பாராளுமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்க ஒருவரைத் தெரிவு செய்வதற்குத் தேர்தலை நடத்தாது அரசாங்கம் காலம் தாழ்த்துமேயானால் ஓர் இனத்தின்மேல், அல்லது ஓர் பிரிவினர்மேல் பாரபட்சம் காட்டுகின்றது என்றே கூறவேண்டும். இவ்வாறு ஜனநாயக நாட்டில் தனி மனித சுதந்திரத்தின்மேல் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறதேயானால் அங்கு சர்வாதிகாரப் போக்குத் தலை தூக்க முயல்கின்றது என்பதில் ஒருவித சந்தேகமும் இல்லை.

ஜனநாயக நாட்டில் வாக்களிக்க மட்டுமல்ல, தான் விருப்பிய கட்சியினை ஆதரிக்கவும், கட்சியினை தாபிக்கவும் அதில் போட்டியிடவும் ஒருவனுக்குச் சுதந்திரம் உண்டு: சர்வாதிகார நாடுகளில் மட்டுமே இவ்

உரிமைகள் தடை செய்யப்படுகின்றன: ஏனெனில், அங்கு சர்வாதிகாரியின் ஆதரவைப் பெற்ற ஒரே ஒரு கட்சி மட்டுமே தேர்தலில் போட்டியிட முடியும்? மக்கள் எல்லோரும் கட்டாயமாக அக்கட்சிக்கே வாக்களிக்க வேண்டும்; எனவே, அங்கு பெயரளவில் மட்டுமே தேர்தல் நடைபெறுகின்றது: ஆனால் ஜனநாயக நாட்டில் உண்மையான தேர்தல் நடைபெற வேண்டும்? இச்சுதந்திரத்தை எவரும் பறித்துவிட முடியாது.

ஜனநாயக நாட்டில் வாழ்கின்றவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தாம் விருப்பிய மதத்தைப் பின்பற்றவும், தாய் மொழியில் கல்வி கற்கவும், விருப்பிய தொழில் புரியவும் சுதந்திர முடையவராவார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தினை மட்டும் ஆதரித்து மற்றைய மதங்களின்மேல் பாரபட்சம் காட்டவோ, அல்லது பின்பற்றுபவர்களைத் தடுப்பதற்கோ ஜனநாயக நாட்டில் முடியாது: ஜனநாயக நாட்டில் "எம்மதமும் சம்மதம்" என்ற கொள்கையின் கீழ் அரசாங்கம் சகல மதத்தினரையும் ஒருவாறே நடத்தல் வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தினை மட்டும் அரசாங்க மதமாகக் கொள்ளக் கூடாது: ஜனநாயக நாட்டில் எல்லா மதத்தினரையும் ஒருவாறே கணித்து எல்லோருக்கும் மதசுதந்திரம் அளித்தல் வேண்டும், ஜனநாயக நாட்டில் ஒவ்வொருவரும் தாய் மொழியில் கல்வி கற்பதற்கு உரிமையுண்டு.

இவ்வாறு ஜனநாயக நாட்டில் தனி மனித சுதந்திரங்களான பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை, வாக்குரிமை, மதசுதந்திரம், தொழில் சுதந்திரம், மற்றைய இன்னோரன்ன சுதந்திரங்களை உடைய மக்களாக வாழக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இத்தகைய சுதந்திரங்கள் கட்டாயமாக ஜனநாயக நாட்டில் இருத்தல் வேண்டும்.

அ: சான்ஸ் அரியகுமார்,
வகுப்பு: II Arts.

நான் கண்ட புலவன் பாரதி

தற்கால சமூகத்தை அக்காலத்து இருந்த புலவர்களுள் எண்ணிய ஒரு புலவர் யாரென்று கேட்டால் அதற்கு விடை பாரதி என்றே கிடைக்கும். பாரதியார் காலத்தில் பல புலவர்கள் இருந்தனர், பல எழுத்தாளர்கள் இருந்தனர். ஆனால் அவர்கள் வேறு, வேறு விதமான தங்கள் கவிக்குள், கட்டுரைக்குள் அடங்கக் கூடியவற்றைச் சிந்தித்தார்கள்: ஆனால், பாரதியோ நாட்டைப்பற்றிச் சிந்தித்த புலவர், நாட்டு மக்களைப் பற்றிச் சிந்தித்த ஒருவர்: ஆதலினாலேதான் அவர் மனிதருள் மாணிக்கமென இக்கால சமூகத்தால் போற்றப்படுகின்றார்.

கருவேப்பிலங்கன்றாய்க் கம்பனுக்குப் பின் உதித்து, செம்பொற்கவிதைகள் பல புனைந்து, நம் தமிழைப் பாவித்த சீர்த்தியோன் புதுமைக் கவி பாரதியைத்தான் நான் சிறந்த புலவனாகக் காண்கிறேன். ஆம்! கற்பனை உலகிலே சஞ்சரித்துச் சிந்தையில் மலர்ந்த எண்ணங்களைத் தேசிய கீர்த்தனைகளாய்த் தமிழ் நாட்டிற் காகவும், தமிழ் மொழிக்காகவும் பாடிய அன்னரின் நாட்டுப் பற்றுத்தான் என்னே! மொழிப்பற்றுத்தான் என்னே! ஆங்கிலேயரின் இருப்புப் பிடியில் சிக்கித் தவித்து அல்லலுறும் பாரதமக்களின் இதயத்திலே இயல்பாகவே எழுந்த சுதந்திர தாகத்தை வேட்கையாக மாற்றி அதில் முழு வெற்றியும் கண்டவன் பாரதி! இத்தனைக்கும் காரணம் பாரதியின் திருப்பு முனையான புலமையும், புதுமையான சிந்தனையுமே யாகும்.

வெளி நாட்டிலுள்ள தமிழர் சமுதாயத்தையும் பாரதி நோக்குகின்றார். அவர்கள் துன்பம் நீங்கவும், சுதந்திரம் தோன்றவும் பாடுகின்றார். கரும்புத் தோட்டத்தினிலே தமிழ் மக்கள் அதுவும் பெண்கள் படும் பாட்டை நோக்கி,

“பெண்ணென்று சொல்லிடினே — ஒரு பேயுமிரங்கு மென்பர் தெய்வமேதின் தெண்ண மிரங்காதே”
எனக் கடவுளை நோக்கிக் கவியாக்குகின்றார்.

சேவகரால் பெரிய சிரமமிருப்பதை முதலாளிமார்தான் அறிந்திருப்பார்கள்: ஆனால் பாரதியும் அறிந்திருக்கிறார். புலவனின் அறிவு பரந்த அறிவுல்லவா? எவ்வளவு உண்மையை நேரே காட்டி, நடப்பதைப்போல் கூறுகின்றார் பாடுங்கள்:

“கூலிகக் கேட்பார் கொடுத்ததெல்லாம்
தாம் மறப்பார்
வேலைமிக வைத்திருந்தால் வீட்டினிலே
தங்கிடுவார்
ஏனடாநீ தேற்றிங்குவர வில்லைஎன்றால்
பாணியிலே தேளிருந்து பல்லாந்
கடித்ததென்பார்
பாட்டியார் செத்துவிட்ட பன்னிரண்டாம்
நாளென்பார்”

என்று சுவைபடப் பாடுகின்றார். இப்பகுதியில் அவரது தெய்வ அன்பு நன்கு புலனாகின்றது.

புலமையிற் குன்றாத புகழ் பெற்றிருக்கின்றார் பாரதி. பாட்டின் திறத்தால் வையத்தைப் பாலிக்கச் செய்தவர் அவர். எளிமையான நடையின் மூலமும் தெளிவான கருத்துக்களை மக்கள் உணரச் செய்தார். அவர் பாடல்கள் யாவும் சுற்றவரையும், மற்றவரையும் கவர்ந்தன. அயல் நாட்டவரையும் ஆவலோடு படிக்கச் செய்தன. பாரதியார் பாடலில் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்தோர் பலர். தேவினும் இனிய தீஞ்சுவைகளைக் கவிதையில் வடித்துக் காலத்திற்கேற்ற மறுமலர்ச்சியுடன் தந்தவன் பாரதி. அவரது கவிகளில் ஆங்கிலக் கவிகளின் சாயலையும் காணலாம். அவரின் கவிகளில் வேட்கள் வேட்டின் அமைதி, கம்பீரம், குதூகலம் என்பவற்றைக் காணலாம். நடைமெருகால் ஷெல்லியைக் காணலாம், உணர்ச்சி வேகத்தில் கீட்சைக் காணலாம், நீதி உரைப்பதில் வள்ளுவரைக் காணலாம்.

பாரதியின் சிந்தனைப் படியின் முதற்படியாக மாறியது பெண்ணுரிமையே யாகும்; பெண்ணுரிமையினால் இவ்வைய சமுதாயம் அறிவிலும் தழைக்குமென்கின்றார்: தாய்க்குலத்தை அடிமைப்படுத்தினால் சுதந்திர சமுதாயத்தைக் காண முடியாதென்பதே பாரதியின் எண்ணமாகும்.

., ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக்
கொள்வதால்
அறிவிலோங்கி இவ்வையம்
தழைக்குமாம்''

என வரும் கவிதைத் தொடர்களில் பாரதியின் பெண்ணுரிமைச் சமுதாயம் அப்படியே நிழலாடுவதைக் காண்கின்றோம். இப்படிப் பெண்ணுரிமைக்குப் பாடுபட்ட பாரதிக்குத் தற்போதைய பெண் சமுதாயம் செய்யும் பிரதி உபகாரம் நீங்கள் காண்கிறீர்கள் தானே?

பாரதி தன் புலமையினால் செய்த ஒரு புரட்சி, கண்ணனைக் காதலியாகக் கொண்டது. பெண்ணுரிமை பாடவந்த பாரதி தான் அடங்கிய பெண்ணை விரும்பாமல், தன்னை ஆணாகவும் ஆண்டவனைப் பெண்ணாகவும் ஆக்கிக் காவியம் படைத்து விட்டாள் போலும்! ஓர் ஆண் பெண்ணைப் பார்க்கும் போதும், பேசும்போதும், தான் காதல் பொங்கி, உணர்ச்சி மேலிடுவதாக அகத்துறைநூல் கூறுகின்றது. எனவேதான் ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள் பாடல்களைவிட கண்ணன் பாட்டு விறுவிறுப்பும் இனிமையும் கொண்டு நிற்பதைக் காண்கின்றோம்;

பாரதி வாழ்ந்த அன்றைய சமுதாயம் ஆங்கிலேயர் ஆட்டுவிக்க ஆடிய சமுதாயம். ஆங்கிலேயர் பாரத நாட்டைச் சுற்றி விளை பொருட்களை எடுத்துச் சென்றனர். இதனால் பாரத சமுதாயம் வறுமையுற்றிருந்தது. இது ஒருபுறமிருக்கப் பாரத நாட்டிலேயே சுதந்திரத் தலைவர்களைக் காட்டிக் கொடுக்கும் மூட்டைப்பூச்சி போன்றவர்களும் இருந்தனர்: கூட்டத்திலே பேசுவர் வறுமை போக்க வேண்டுமென்று. ஆனால், நாட்டிலுள்ள அரிசி முழுவதும் அவர் வீட்டிலிருக்கும். சுதந்திரம் வேண்டுமென்பான் ஆங்கிலேயனுக்கு வால் பிடித்துக் கொண்டு, இப்படியான நடிப்புச் சுதேசிகளைப் பார்த்ததும் பாரதியின் எண்ண உணர்ச்சிகள் கவிதைகளாக மாறுகின்றன.

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலந்
தொட்டு மக்கள் குலத்திடையே உருவாகி
நிலவும் சிந்தனை, மனோ பாவங்களைத்
தொடுத்தும் பண்டுவாழ் பாவலர் இலக்கண

வரம்பிற்குட்பட்டுப் பாடல் இயற்றியது மலையேறி விட்டது. யாப்பிலக்கணத்தை முன் வைத்து எதுகை தொடை, அசை, சீர், தளை என்பவற்றைப் பின் வைத்துப் பாட்டிசைத்த புலவருக்குக் கவியரசன் பாரதி ஒரு எல்லை வைக்க வந்தான். ஆம், வேம்பாகக் கசந்த கவிதைகளைப் பாரதியின் புரட்சியுக்கமானது தேகை இனிக்கச் செய்து விட்டது. பாவலரும், முறியோரும், இளையோருமாய் விரும்பி நுகர்தமிழ் நடையிலே பாட்டிசைத்து, அதை வழக்கு முறையிற் கொண்டு வந்து கவிதையுலகினிலே ஒரு மறுமலர்ச்சியைக் கொண்டு வந்தவன் பாரதி;

பாரதியின் புலமையைப் பற்றிப் பேசின்
அது எண்ணிலடங்காது;

''பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதியார்
— அவன்
பாட்டைப்பண்ணே டோருவன்
பாடினாடா
கேட்டுக் கிறுகிறுத்துப் போனாடா''

என்று கலை வெறியினால் உந்தப்பட்ட கவிமணி பாடிஞர்: கவிமணி மட்டுமல்ல, எத்தனையோ கலை உள்ளம் படைத்த மக்களும் பாரதியைச் சிறந்த புலவனாகவே போற்றுகிறார்கள்;

வீரசுதந்திரத்தையும், விடுதலை யுணர்வையும் பாரத மாதாவையும், தமிழையும், தமிழனையும், கண்ணனையும், கண்ணம்மாவையும், ஆண்மையையும், பெண்ணின் பெருமையையும் பாடித் திரிந்த பாரதி 1932-ம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் பதினேராம்நாள் இவ்வுலகை விட்டு விடுதலை பெற்றார். அவருடைய ஊனுடல் அழிந்து விட்டது. ஆனால் கவிஞனுடைய கவிதைகளோ வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன; என்னே அவரது கவிதைத் திறன். வாழ்க புரட்சிக்கவிஞர் பாரதி! வாழ்க அவரது புரட்சிக் கவிதைகள்!!

1973-ம் ஆண்டு கல்லூரியில் நடைபெற்ற பாரதி விழாவில், கட்டுரைப் போட்டியில் முதலாவது இடம்பெற்றது.

கா. த. யோகநாதன்,
10 விஞ். அ '3

தவளையின் தந்திரம்

ஒரு காட்டிலிருந்த ஒரு யானையும், ஒரு நீர் யானையும் எப்பொழுதும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து கொண்டதான் ஆகாரம் சாப்பிடும், அவை இரண்டும் மிகவும் சந்தோஷமாயிருந்தன. தாங்கள் மிகவும் பவிஷ்டர்களாயிருப்பதைப் பற்றிக் கர்வங்கொண்டு தங்களுக்கு நிகர் வேறில்லை என்று அட்டகாசம் செய்துகொண்டிருந்தன:

ஒருநாள் அவை இரண்டும் சரும்புக் கொல்லையில் புகுந்து தீனி தின்று கொண்டிருக்கும்பொழுது, ஒரு தவளை அவைகள் சமீபம் போய், "நீங்கள் பெரிய பிராணியாக இருந்தாலும், அற்பமாகிய என்னை உங்களில் யாராவது தண்ணீரிலிருந்து, ஒரு பெரிய கயிற்றினால் கட்டி வெளியில் இழுக்க முடியுமா?" என்று பந்தயம் கூறிற்று; தன்னை மறுநாள் தண்ணீரிலிருந்து வெளியே இழுப்பதானால் அதற்கு நூறு பவுண் கொடுப்பதாக யானையிடம் சொல்லிற்று.

தவளை சிறிய ஜந்துவானதால் தான் எப்படியும் ஜயித்துவிடலாம் என்று யானை நினைத்து, "நான் உன்னை இழுக்காவிட்டால், உனக்கு இருநூறு பவுண் கொடுக்கிறேன்" என்றது.

இச்செய்தி பரவவே காட்டிலுள்ள பிராணிகள் எல்லாம் பந்தயம் நடைபெறப்போகும் குளக்கரையை மறுநாள் காலை வந்தடைந்தன.

தவளை ஒரு கெட்டியான கயிற்றை எடுத்து, ஒரு காலில் கெட்டியாய்க் கட்டிக் கொண்டு, குளத்தில் தண்ணீருக்குள் போயிற்று: உள்ளே போய்த் தரைமட்டத்திலிருந்த ஒரு பெரிய பாறையைச் சுற்றித் தன் காலில் கட்டியிருந்த முனையைக் கட்டிவிட்டு யானைக்குத் தான் தயாராய் இருப்பதாகச் சைகை காட்டிவிட்டு அவ்விடத்திலேயே ஒரு மூலையில் போய் ஒளித்துக் கொண்டது.

யானை உடனே கயிற்றை நன்றாகப் பற்றிக்கொண்டு தன்னை ஆனமட்டும் இழுத்தது. கயிறு அறுந்ததே தவிர தவளை வெளியில் வரவில்லை; கயிறு அறுந்ததும் தவளை

கல்லில் கட்டியிருந்த கயிற்றை அவிழ்த்துத் தன் காலிலே முடிபோட்டுக் கொண்டு வெளியே வந்து எல்லோரிடமும், தன் காலில் இன்னும் கயிறு கட்டினபடியே இருந்தது என்றும், யானை தோற்று விட்டது என்றும் சொல்லிற்று:

யானை தவளைதான் ஜயித்தது என்று வருத்தமுற்றுத் தான் சொன்னபடி இருநூறு பவுணையும் தவளையிடம் கொடுத்தது: அதை எடுத்துக்கொண்டு தவளை விட்டுக்குப்போய் செளக்கியமாய் இருந்தது: யானையின் கர்வம் அடங்கிற்று என்று எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் சந்தோஷம்: மறுவாரத்தில் தவளை நீர் யானையுடன் போய் இதே பந்தயத்தை வைத்துக் கொண்டது: ஆனால் நீர்யானை "எல்லாம் சரிதான்: நான் நீர்ப் பிராணி தானே? ஆகையால் நான் தண்ணீரில் இருப்பேன்; நீ கரையில் இருக்க வேண்டும்: நான் தண்ணீரிலிருந்து, உன்னைத் தண்ணீருக்குள் இழுப்பேன். தவிர, முக்கியமாக இந்தப் பந்தயம் நடப்பது காட்டில் வேறு ஒரு பிராணிக்கும் தெரியக் கூடாது" என்றது: அதற்குத் தவளை சம்மதித்துக் குளத்தின் பக்கம் போய் நீர்யானையின் காலில் கயிற்றின் ஒரு முனையைக் கட்டியது. பிறகு அதைத் தண்ணீருக்குள் போகும்படி சொல்லிவிட்டு, அது தண்ணீரில் மறைந்தவுடன் இன்னொரு முனையைப் பக்கத்தில் இருந்த பெரிய ஆலமரத்தின் வேரைச் சுற்றிக் கட்டிவிட்டது:

நீர்யானை இழுத்து இழுத்துச் சலித்தவுடன், தன் மூக்கின் வழியாக நீரை இறைத்துக் கொண்டு வெளிபே வர எத்தனித்தது. அது வெளியே வருவதைப் பார்த்தவுடன் தவளை மரத்தில் கட்டியிருந்த கயிற்றைத் தன் காலில் கட்டிக் கொண்டு ஓடிவந்து நீர்யானைக்குக் காண்பித்தது:

நீர்யானை, தவளை தன்னைவிடப் பலசாலி என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது; தான் சொன்னபடி இருநூறு பவுண் பந்தயப் பணத்தைத் தவளைக்குக் கொடுத்தது:

யானையும், நீர்யானையும் தவளையைத் தங்களுடன் சிநேகிதமாய் இருக்கும்படி

வேண்டிக் கொண்டன. ஏனென்றால் தவளை மிக்க பலசாலி என்று அவை நினைத்தது.

தவளை "எனக்கு உங்கள் இரண்டு பேரிடமும் சிநேகிதமாயிருக்க ஆசையாகத் தான் இருக்கிறது. ஆனால், நான் ஒன்று செய்கிறேன். என் பிள்ளையை யானையுடன் நிலத்தில் எப்பொழுதும் கூடியிருக்கச் சொல்லுகிறேன்; நான் நீர்யானையுடன் தண்ணீரில் இருக்கிறேன்" என்று சொல்லிற்று.

நிலத்தவளை, நீர்த்தவளை என்று இரண்டு விதமான தவளைகள் இது முதல்தான் ஏற்பட்டன; யானை நிலத்தவளையின் தந்திரத்தை அறிந்தோ, என்னவோ, அவ்வளவாக அதைக் கவனிப்பதில்லை; நீர்யானையோ தன் சிநேகிதனுக்குப் பலவித உபசாரமும் இந்தக் காலத்திலும் செய்து வருகிறது; ஆகையால் தான் நிலத்தவளையைவிட நீர்த்தவளை கொழுத்துப் பருத்து இருக்கிறது.

மு. குகநாதன்,
10 "B"

ஏன் குரைத்தது?

வெகுகாலத்துக்குமுன் ஓர் ஊரில் விசுவநாதன் என்னும் ஒரு பணக்காரர் இருந்தார். அவருக்கு ஒரே ஒரு மகன்மட்டும் பிறந்திருந்தான். அவனுக்கு ஜெயராமன் என்று பெயரிட்டனர். செல்லமாக அவனை எல்லோரும் ராமு என்று அழைப்பார்கள். ராமு செல்லப்பிள்ளையல்லவா? அவனுக்கு அவனுடைய தகப்பனார் பொம்மைகள், விளையாட்டுப்பொருட்கள் ஆகியன வாங்கி வருவார்; ராமு எப்போதும் பொம்மைகளோடுதான் விளையாடுவான்.

ஒருமுறை ராமுவின் பிறந்தநாளை வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடினார் விசுவநாதன். ராமுவின் நண்பர்கள், விசுவநாதரின் சொந்தக்காரர்கள் ஆகியோரும் ராமுவுக்குப் பல பரிசுகளோடு வந்திருந்தார்கள்.

ராமு பரிசுகளைக் கண்டவுடன் மகிழ்ச்சியடைந்தான். ஆனால் ராமுவுக்கு தன்பரிசுகளின்மீது கவனம் செல்லாமல் அவனுடைய நண்பன் வசந்தன் கொண்டுவந்த கறுப்பு நாய்மீதே ஆசையாக இருந்தது. அவன் உடனே வசந்தனிடம் ஓடினான். ராமுவை யாரென்று அறிந்துகொள்ளாத அந்தக் கறுப்பு நாய் ராமுவைப்பார்த்து "வள், வள்" என்று குரைத்தது. ராமு பயத்துடன் அழுதே விட்டான்.

அடுத்த நாட்களில் ராமு காலையில் எழுந்து தன் தகப்பனரின் கழுத்தைக் கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு "அப்பா, கணேஷன் கொண்டுவந்த நாயைப்போல வேறு ஒரு நாய் வாங்கித்தருகிறாயா?" என்று கேட்டான். ராமு செல்லப்பிள்ளையல்லவா? உடனே மாலை ஒரு நல்ல வெள்ளைநிற நாயாகக் கொண்டுவரும்படி உத்தரவிட்டார் விசுவநாதன் தன் வேலைக்காரனுக்கு.

ராமு மாலை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து நின்றான். வேலைக்காரன் ஒரு வெள்ளை நாயைச் சங்கிலியாற்றக்கட்டி அழைத்துவந்தான். ராமு ஆவலுடன் நாய்க்கு அருகே சென்று "அப்பா, ஜிம்மியென்று கூப்பிடுவோமா?" என்று கூறி அருகில் சென்றான். நாய் குரைக்கவில்லை. ஜிம்மிக்கு ராமுமேல் அலாதிப்பிரியந்தான். ராமுவும் ஜிம்மி இல்லாமல் இருக்கமாட்டான்.

ஒருநாள் விசுவநாதன் ஒரு பெரிய கண்ணாடி பதித்த அலுமாரியொன்றை வாங்கி வந்தார். அதை ஜிம்மியைக் கட்டிவைக்கும் அறையில் வைத்தார். அன்றுமுதல் ஜிம்மி ஓயாமற் குரைத்தபடியே இருக்கும்; ராமுவைக் கண்டாற் கூடக்குரைக்கும்; சாப்பிடக்கூடமாட்டாது. ஏன் ஜிம்மி இப்படிக்குரைக்கிறது என எண்ணி ராமு கண்ணீர் விட்டபடியே இருப்பான். விசுவநாதனுக்கு அரிச்சலாக இருந்தது. உடனே தன் வேலையாளுக்குச் சொல்லி மந்திரவாதியை அழைத்து நாய்க்குப் பேய்பிடித்திருக்கின்றது; பேயை விரட்டும்படி கூறினார். மந்திரவாதி உள்ளேசென்றதும் ஜிம்மி குரைத்தது. மந்திரவாதி பேயைவிரட்ட ஏதோ செய்தான்; நாய் குரைத்துக்கொண்டே இருந்தது. மந்திரவாதிக்கு விஷயம் விளங்கி

விட்டது. உடனே வேலையாளைக் கூப்பிட்டுக் கண்ணாடி அலுமாரியை அகற்றும்படி கூறினார்; வேலையாள் அலுமாரியை வெளியே வைத்தாள்; அலுமாரியை எடுத்து வைத்தபிறகு ஜிம்மி என்றுமே குரைப்பதில்லை; அதற்குப்பதிலாக ராமுவை நோக்கித் துள்ளித்துள்ளி வந்தது. ராமு மகிழ்ந்தான். மந்திரவாதி விசுவநாதனின் காதி வந்து 'ஓ இனி, இந்தக்கண்ணாடி அலுமாரியை நாய்க்குமுன் வையாதீர்கள்; நாய் வேறொரு நாய் இருப்பதாகவே எண்ணிக் குரைக்கிறது' என்றார்.

அதன்பின் ராமுவும் ஜிம்மியும் மகிழ்ச்சியாகவே இருந்தார்கள்;

த: சிவகுமார்,
10 வீட்டு 'A' பிரிவு.

புதுமுறைக் கல்வி நன்மை பயக்குமா?

பலகாலமாக நாம் அந்நியராட்சியில் இருந்து வந்தோம்; போத்துக்கேயர் ஆண்டார்கள், ஒல்லாந்தர் ஆண்டார்கள், ஆங்கிலேயரும் ஆண்டார்கள்; அவர்களின் ஆட்சி முறையில் அவர்கள் புகுத்திய கல்வி முறையிலே நாம் இன்றும் உழலுகின்றோம்.

இறுதியாக எம்மை ஆண்ட ஆங்கிலேயர் தமது கல்வி முறையில் ஒரு இலிகிதர் வகுப்பை மட்டும் நடாத்தினர்; அவர்களின் அன்றைய தேவைக்கு இந்த இலிகிதர் வகுப்பு மட்டும் போதுமானதாக இருந்தது. இதனால் ஆங்கிலேயர் இலிகிதர் பதவிக்குத் தேவையான அறிவைக் கொடுத்தனரே தவிர படித்த எல்லோரும் தொழில் பார்க்க வேண்டும் என்று எண்ணவில்லை; அன்று சனத்தொகை குறைவாக இருந்தது. அதனால் இலிகிதர் பதவியும் இலகுவாகக் கிடைத்தது; இன்று இலிகிதர் பதவி அதிகமாக இருந்தாலும் இன்றைய இலங்கையின் சனத்தொகைக்குப் போதுமானதல்ல; இதனால் நாம் காண்பது என்ன?

வருடா வருடம் சனத்தொகை பன்மடங்கு அதிகரித்து வருகின்றது; இந்நிலையில் படித்த வாலிபர், ஆனால் அரசாங்க உத்தியோகம் இல்லாதோர் தொகை 2½ இலட்சத்தால் அதிகரிக்கின்றது; அரசாங்கத்திடம் உத்தியோகம் கேட்டனர்; ஆனால் அரசாங்கத்தில் உத்தியோகத்திற்கு இடமில்லை, இதன் விளைவே பயங்கரவாதிகள் என்ற இயக்கம் தோன்றியதாகும்; இது நடப்பதற்குக் காரணம் பழைய கல்வி முறையே;

ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்குதவாது என்பார்கள்; அதுபோன்றே எம்மவர் புத்தகப் படிப்பை மாத்திரம் மேற்கொண்டனர்; இப்போதைய நிலையில் இப்படிப்புப் போதாது என உணர்ந்தனர். மேலும் நாம் பழைய கல்வி முறையைக் கடைப்பிடிப்போமானால் எமது நாடு சொல்ல முடியாத இடக் கட்டுக்குள்ளாகும் என்பது திண்ணம்.

எமது கல்வி முறையில் புது முறையை, ஓர் உபயோகமுள்ள கல்வி முறை 1972-ம் ஆண்டு 6-ம் தரத்தில் புகுத்தப்பட்டது; இதன்படி ஒவ்வொரு மாணவனும் எல்லாப் பாடங்களும் அதாவது சமூகக்கலை, பொது விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம், தாய்மொழி, கணிதம், தொழில் முன்னிலைப் பாடம், விவசாயம், சுகாதாரம், சமயம் ஆகியவற்றைப் படிக்கவே வேண்டும்.

தொழில் முன்னிலைப் பாடத்தில் தச்சு வேலை, உலோக வேலை, ஓவியம் வரைதல், பண்ணை வளர்ப்பு, தும்பு வேலை, மீன் பிடித்தல், வாகனங்களைப் பழுது பார்த்தல் போன்றன அடங்கும். உலோக வேலை, மீன் பிடித்தல் என்றாலே எம்மில் பலரும் ஏன் எமது பெற்றோருமே தொழிலில் தரம் பிரிக்கின்றனர்; காரணம், அது தரம் குறைந்த தொழில்; நாம் மதிப்பாக வாழவேண்டும் என்று எண்ணுகின்றனர்; ஒவ்வொரு மாணவனும் எல்லாப் பாடங்களையும் கற்பதனால் இழிந்த தொழில் என்ற மனப்பான்மை நீங்குகின்றது;

புதிய கல்வித்திட்டம் மேலும் ஒரு நோக்கினை உடையது; அதாவது ஒரு மாணவன் 1975-ம் ஆண்டில் தேசிய கல்விப்

பொதுத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சைக்கு இருப்பான். ஒரு மாணவன் தே. க; பொ; த; ப, பரீட்சைக்கு 2 தடவை மாத்திரம் சமூகமளிக்கலாம்; சித்தி எய்தியோர்க்கு மேற்படிப்பு வழங்கப்படும்; சித்திபெறாதோர் தாம் கற்ற தொழில் முன்னிலைப் பாடத்தின் மூலம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்கலாம் என்று புதிய பாடத்திட்டம் நோக்குகிறது. எனவே இத்திட்டம் வாழ்வில் ஒரு முன்னேற்றப் பாதையை மாணவராகிய நமக்குத் தருகிறது என்பது உண்மை;

அ. எ. அமலநாதன்,
10 "ஆ";

உற்பத்தியாண்டு

எமது நாடு 1972-ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் 22-ந்திகதி குடியரசாகியது. ஆனால் நாம் அரசியல் சுதந்திரம் மட்டும் பெற்றிருந்தால் போதாது; பொருளாதார சுதந்திரமும் பெற்றிருந்தாற்றான் பூரண சுதந்திர நாடாகக் கருதப்படும். உற்பத்திப் பெருக்கத்தினூற்றான் நாம் பொருளாதார சுதந்திரம் பெறமுடியும்; இதை உணர்ந்து எமது பிரதமரும் 1973-ம் ஆண்டை "உற்பத்தி ஆண்டு" ஆகப் பிரகடனம் செய்தார்.

இதுவரை எமக்குத் தேவையான பொருட்களை இறக்குமதி செய்ததால் நாணயங்களை இழந்தோம். சுப்பல்கள் வரத் தவறினால் உணவு பற்றாக்குறையினால் கலங்கினோம். மின்னல்வேகத்தில் பெருகிவரும் சனத்தொகைக்குத் தேவையான பொருட்களை உள்ளூரில் உற்பத்தி செய்தல் அவசியம். இதனால் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் தீரும். நாம் விவசாயத்தில் மாத்திர

மன்றிக் கைத்தொழிற் றுறையிலும் உற்பத்தி காண்பது அவசியம்;

விவசாயத்துறையில் விஞ்ஞானரீதியில் முயல்வதால் அதிக விளைச்சலைப் பெறமுடியும். அரசாங்கம் செயற்படுத்தும் விவசாய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களும் உபகரணம், கடன் உதவிகளும் பயிற்சிறிலையங்களும் ஆசிரியர்கள் கூறும் ஆலோசனைகளும் விவசாய மகாநாடுகள், விவசாய மன்னர் போட்டிகளும் உழவரையும் உணவு உற்பத்தியையும் பெரிதும் ஊக்குவிக்கும்;

எமது நாட்டில் மறைந்து கிடக்கும் மனித சக்தியையும் ஆறுகள் நீர்வீழ்ச்சிகள் போன்ற இயற்கை வளங்களையும், நீர்ச்சக்தி, ஆறுகள் என்பனவற்றையும் பயன்படுத்துவதனாலும் கைத்தொழில் உற்பத்தி பெருகும்; ரஷ்ய, ஜப்பானிய நிபுணர்களும் இலங்கையில் கைத்தொழில் உற்பத்திக்கு நல்ல எதிர்காலம் உண்டு எனக்கூறினர்;

இவற்றைவிட மீன்பிடித்தொழில், சுற்றுலாத்தொழில் என்பனவற்றில் முன்னேற்றம் காண்பதனால் அதிக வருமானத்தைப் பெறமுடியும்; 1974 இலும் உற்பத்தி ஆண்டு பூரண வெற்றி அடைவதற்கு மக்களின் பங்கு முக்கியமானது; உத்தியோக மோகத்தையும், சோம்பல் வாழ்க்கையையும், பிறநாட்டுப் பொருள்கள் மீது கொண்ட மோகத்தையும் உதறிவிட்டு விடாமுயற்சி, நாட்டுப்பற்று ஆகிய உயர்ந்த பண்புகளுடன் இப்பொருளாதாரப் போராட்டத்தில் இறங்குவது அவசியம்; எனவே நாம் உழவுக்குந் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்து உற்பத்தி ஆண்டின் உன்னத இலட்சியத்தை அடைவோமாக;

கி. இராஜேந்திரன்,

10 'A'

இலங்கையில் விவசாய விருத்தியில் நாம் கண்ட சாதனைகள்

எந்த ஒரு நாடாயினும் தன்னிறைவு பெறவேண்டுமாயின் பற்பல முயற்சிகளை மேற்கொள்ளல் வேண்டும். கைத்தொழிலிலோ அன்றி விவசாயத்திலோ பெரும் முயற்சி எடுத்து விருத்தியடைதல் வேண்டும். விவசாய நாடாகிய இலங்கை சுதந்திரமடைந்த பின்னர் விவசாய விருத்தியை முன்னேற்றப் பல வழிகளைக் கையாளுகின்றது. அப்படி முயற்சி எடுத்ததன் பிரகாரம் அண்மைக் காலந்தொட்டு இலங்கையில் சிறிதுமாறுதல் காணப்படுகின்றது;

இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த காலத்தில் இலங்கையிலே உணவுப்பொருட்களை உற்பத்தி செய்யாமல் சுதந்திர அரசாங்கம் வெளிநாடுகளிலிருந்தே அவற்றை இறக்குமதியாக்கியது; நாட்கள் நகர நம்நாட்டு நிதியெல்லாம் வெவ்வேறு நாடுகளிற் சென்று குவிவதை நம் அரசாங்கம் அவதானித்தது. அதனால் நம்நாடாகிய இலங்கையிலே விவசாயத்தை விருத்தி செய்ய முயற்சிகள் பலவற்றைக் கையாண்டது; இலங்கையிலுள்ள பற்றைக்காடுகளைப் பற்றவைத்து சீர்நிலமாக்கியது. சிரமப்பட்டுச் சீராக்கிய சிறந்த நிலங்களைச் சும்மாவிடாமல் அங்குபயிர்களை உற்பத்தியாக்கும்படி மக்களைத் தூண்டுவித்தது; ஈழமக்களின் முக்கிய உணவுப் பொருளான நெல்லையும் மற்றும் குரக்கன், சாமைபோன்ற தானிய வகைகளையும், கரும்பு, புகையிலைபோன்றவற்றையும் அங்கே பயிரிடத்தொடங்கிற்று;

காடழித்து மட்டப்படுத்திய நிலங்களில் மன்றங்கள் பலவற்றை அமைத்து மண்ணுராய்ச்சி செய்து மக்களை விவசாயச் செய்கையில் மனம்வைக்கச் செய்தது. இதன்பிரகாரம் இலங்கையிலுள்ள படித்த இளைஞர்கள் எல்லோரும் வேலைதேடி வீதிவழியே அலையாமல் வேடிக்கையாக விவசாயஞ் செய்தனர்.

சிரமப்பட்டுப் பண்படுத்திய தரவைகளில் சேனைப்பயிர்ச் செய்கையைச் செய்யவும் வீற்கவும் அரசாங்கம் மக்களை ஊக்குவித்தது; அதுமட்டுமன்றி அல்லற்படும் மக்களுக்குக் கடன்வசதியையும், உழவு இயந்திர வசதியையும், நாற்றுக்கள் பெறும் வசதியையும் அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியது; நீர்ப்பாசன வசதிக்காகக் கால்வாய்களை வெட்டி பயிர் செய்யும் நிலங்களுக்குக் குளங்கள், ஆறுகள் போன்றவற்றிலிருந்து நீரை விநியோகம் செய்தது. வரண்ட பிரதேசமாகிய வடமாகாணத்தில் அமைந்துள்ள வவுனியா, கிளிநொச்சி போன்ற பகுதிகளில் வேளாண்மை செய்யப் போதியளவு நீரில்லாததன் காரணத்தால் ஈழத்தில் அதிநீள நதியான மகாவலிகங்கையை வடக்கு நோக்கித் திருப்ப ஏற்பாடு செய்துள்ளது;

இவ்வகைகளில் அரசாங்கம் இலங்கையில் ஏற்படுத்திய மாறுதல்கள் காரணமாகவே விவசாயம் இன்று இந்த நிலைமையை அடைந்துள்ளது; தற்போது முன்னேறிவரும் விசுவமடு, புதுக்குடியிருப்பு போன்ற விவசாயச் சங்கங்கள் யாவும் காடழிப்பினால் சீராக்கப்பட்ட நிலங்களேயாகும்; தற்போது அங்கு சீவனஞ்செய்யும் மக்கள் ஏராளம். அச்சங்கங்களால் நாட்டிற்கு வருவாயும் ஏற்பட்டுள்ளது. முன்னர் நம் நாட்டிற்குத் தேவையான கிழங்குவகைகள், வெண்காயம், உளுந்து, பயறுபோன்ற உப உணவுப் பொருட்கள் யாவும் பிறநாடுகளிலிருந்தே இறக்குமதியாக்கப்பட்டன; ஆனால் தற்போது அவைகளையாவும் நம் நாட்டிலேயே உற்பத்தியாக்கப்படுகின்றன;

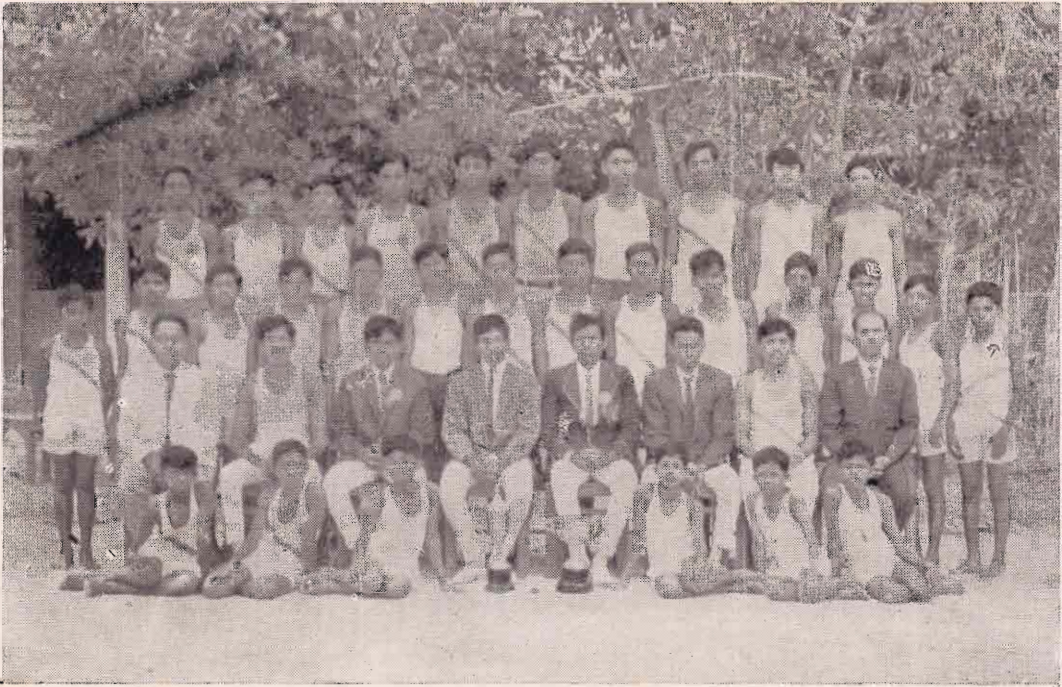
இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற நாட்களில் கையாண்ட முயற்சி வீண்போகாது. அண்மைக்காலங்களில் விவசாயத்தில் பெரும் நயங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. மேலும் அரசாங்கம் மக்களை ஊக்குவித்து விவசாயத்தில் ஈடுபடச்செய்வதனாலும், மக்கள் மனம் வைத்து விவசாயச் செய்கையில் ஈடுபடுவதனாலும் இலங்கை இன்னும் ஐந்து ஆண்டிற்குள் தன்னிறைவு பெறும் என்பதற்கு ஐயமில்லை;

ஆ. இரத்தினவேலோன்,

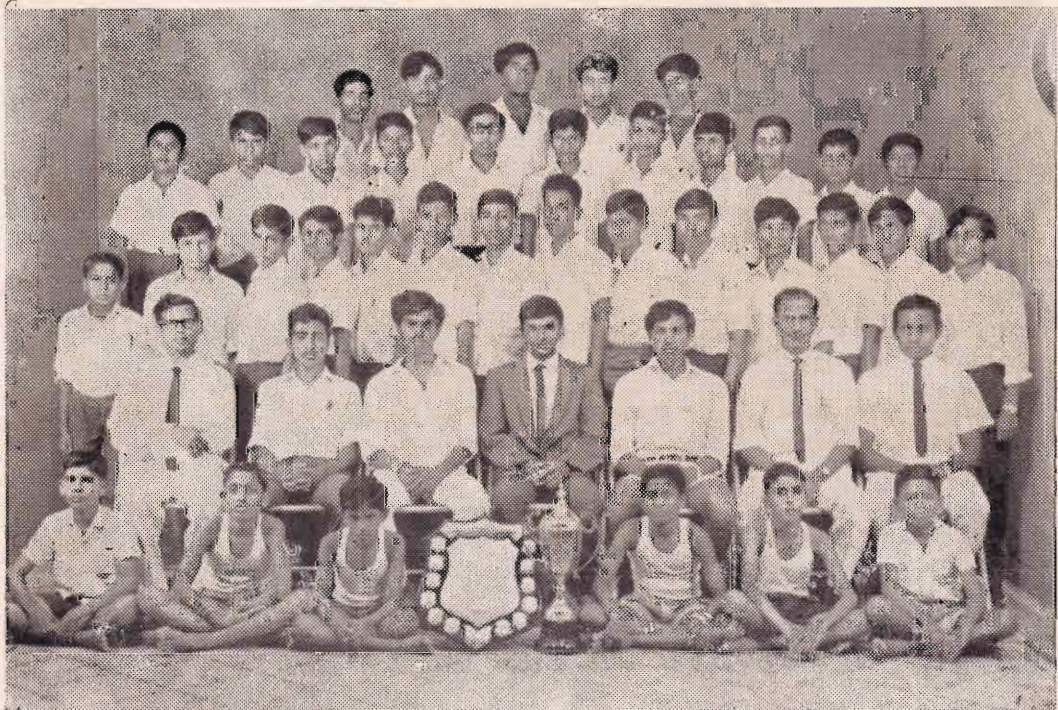
10 'A';

ABRAHAM HOUSE

Inter-House Athletic Meet Champions

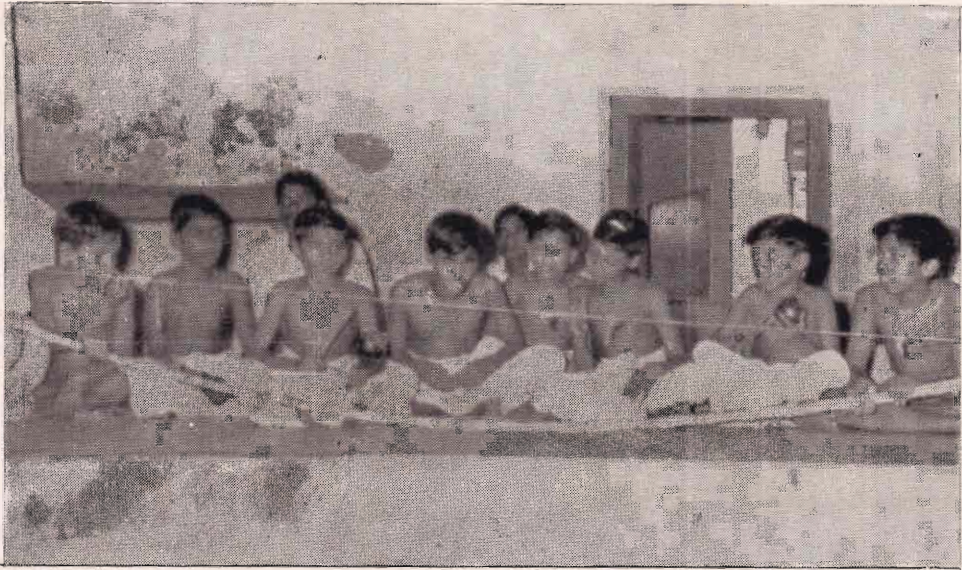

SHERRARD HOUSE
Standard Attainment Meet Champions

THE CUB PACK

சரஸ்வதி பூசையன்றும் இலங்கை வாடுவாவி மாணவர் அரங்கிலும்
பங்குபற்றிய பாடசாலை மாணவர்கள்

முதல் எழுத்து

1. அடர்ந்த காட்டின் மத்தியிலே
படர்ந்த பாலமரக் கொம்பரை நோக்கி
ஆகாயத் தோட்டி காக்கையாரும்
சாகாசமாய் விரிந்த சிறையுடனே
பறந்து வந்து இருந்தங்கே
கா கா என்று கரைந்ததுவே.
2. அடர்ந்த காட்டின் மத்தியிலே
படர்ந்த மாவின் கொம்பரை நோக்கி
பாட்டில் கைதேர்ந்த குயிலாரும்
காட்டினில் அலைந்த களிப்பினால்
அமர விருப்புற்று வந்தங்கே
கூகூ கூகூ என்று கூவியதுவே.
3. அடர்ந்த காட்டின் மத்தியிலே
படர்ந்த கொவ்வைக் கொடியை நாடி
பச்சை கிறப் பைக்கிளியாரும்
பிச்சை ஏற்று உண்ணாமல்
களவாய் உண்ட களிப்பினால்
தன் நண்பனை நோக்கி வந்தங்கே
கிகி கிகி என்று கீச்சிட்டதுவே.
4. அடர்ந்த காட்டின் மத்தியிலே
படர்ந்த பலாவின் கொம்பரை நோக்கி
குறுகி வளர்ந்த குக்குறுப்பானும்
முறுகிய எண்சாண் உடலுடனே
உணவு தேடி வந்தங்கே
குர்று குர்று என்று கூவியதுவே.
5. இப்பேற்பட்ட ஐந்தறிவுப் புள்ளினம்
தம் முழு நாமம் கூறமுடியாததால்
முதல் எழுத்தை மட்டுமே
மூச்சைப் பிடித்துக் கூறுமே.

ந: நவயோகராசா,

10 'அ'-

பாரதி பாவலர்க்கு...

1. புத்தன் நேரு கர்னன் பிறந்த
புனித பாரத பூமியிலே
கத்தியின்றி ரத்தயின்றி
புத்தம் செய்தார் காந்திமகான்.
2. சுப்பிர மணிய னாக
சுற்றினான் சுடரொளிபோல்
உப்பிட்ட உலகோர் தமை
உள்ளவரைத் தொழுதிட்டான்.
3. தீர்க்க தரிசிபோல அவன்
திருவாய் மலர்ந்திடுவான்
பார்ப்போர் பரவசமாகவே
பாட்டுப்பாடி மகிழ்விப்பான்.
4. இளமையிலே இன்பமதை அறியவில்லை
நடாக அன்னைதனை இழந்துவிட்டான்
குழந்தை வயதிலே கோவில்தனை
கூப்பிய கரங்களுடன் தொழுதிட்டான்.
5. அறியாப் பருவமதில்
அன்னைதனை இழந்துவிட்டான்
வறியோர் வாழ்வினிலே
வளம் பெருகச் செய்துவிட்டான்.
6. பாட்டின் வலிமையினால்
பாவலரைப் போர்க்கழைத்தான்
நாட்டின் நலனுக்காய்
நல்லவரொடு சேர்ந்துழைத்தான்.
7. வெள்ளையனே வெளியேறென்று
விரட்டினர் அந்நியரை
கள்ளமில்லாப் பிள்ளைமீது
கருணைமழை பொழிந்திட்டான்.
8. அன்பாம் வடிவமைத்தான்
அறமதனை வளர்த்துவிட்டான்
பண்பே எழிலாகப்
பாவலரை மீட்டுவிட்டான்.

9. துன்பமே வடிவாகத்
தூங்கவில்லை அவன்மனமே
இன்பமே எழிலாக
இறைவனையே துதித்திட்டான்.

10. அந்தோ பரிதாபம் அருமையன்னை
அறியாத பருவமதில் இறந்துவிட்டான்
பந்துக்களுடன் இளம்வயதைக் கழித்துவிட்டான்
பாரதி எனும் பட்டப்பெயர் வாங்கிவிட்டான்.

யோ, செபஸ்மகேந்திரக்குமார்,
10 'B';

காலைக் காட்சி

வைகறை என்றும் விடியல் என்றும் கூறப்படும் சிறுபொழுது, காலைப்பொழுதில் அடங்கும்; காலைக்கடன் கழிக்க எழும்புங்கள் என்று பறவைகள் சகல சீவராசிகளையும், எழுப்பும் நேரமே வைகறை பூசுரர்தம் கைம்மலரும் பூங்குதழும் முகிழ்ப்பக்காசினியும் தாமரையும் கண்விழிப்பதாயுள்ள நேரமே விடியல் ஆகும். இக்காலம் சிலருக்கு இன்பம் தருவதாயும், சிலருக்குத் துன்பம் தருவதாயும் இருக்கும். இது காலத்தின் விளையாட்டு. அவரவர் இயல்பின் திறனே; பூமிதேவியானவள் தன் நாயக்கிய சூரியன் பிரிவால் கரும் வஸ்திரத்தால் தன்னை மூடி ஓய்வுறச் செய்து துக்கத்தில் மூழ்கியிருந்தாள்; இந்நிலைமை நீடிக்கவில்லை. மற்றவர்க்கும் இன்பம் செய்தல் தலையாய தலைவன் இயல்பாதலால் அந்நோக்கம் பற்றி மறுபக்கம் சென்ற தலைவன் அந்நோக்கம் முடிந்து இப்பக்கம் நோக்கி வருவான். அவன் வரவு காணலும் கோழிகள் கொக்கரக்கோ என இறைவனை வணங்கும். கொக்கு— மாமரம்.— அற— வலிமைகெடச் செய்த கோ— தலைவன்— அஃதாவது, 1008 அண்டங்களையும் 108 யுகங்களாக ஆட்சி செய்த சூரபன்மன் கொண்ட மாமரவடிவத்தின் வலிமையைக் கெடுத்து அவனை ஆட்கொண்ட தலைவனே!

முருகப் பெருமானே. எனத் தனது இருகை என்று சொல்லப்படும் சிறகுகளால் தன் உடம்பில் அடித்துக்கழுத்தை நீட்டி உடம்பாலும் உரையாலும் வழிபடும்.

இதன் வழிபாட்டைக் கண்ட ஏனைய பறவைகளும் தத்தமக்குப் பெருந்திய வகையில் இசைபாடி ஓசையெழுப்பி வழிபாடாற்றும்; பூமியும் கண்விழித்துப் பூமியின்கண் உள்ள சராசரவஸ்துக்களெல்லாம் கண்விழித்தன; பத்தர்கள் பசும் பொண்ணை உருக்கித் தகடுசெய்து மெருகிட்டு வைத்தது போல, சூரியனானவன் கிழக்குப் பக்கத்திலே "தக தக" வெணக்காட்சியளித்தான்; சிற்றரசர்கள் ஆட்சி செய்தவிடத்துப் பேரரசன் வந்து ஆட்சி செய்ததுபோல், இரவு முழுவதும் ஆட்சி செய்த சந்திரன், தனது பரிவாரங்களான நட்சத்திரங்களுடன் மறைந்து விட்டான்; பூவுக்குத் தாமரையே என்று போற்றப் பட்ட வெண்தாமரை செந்தாமரைப் புஷ்பங்கள் சூரியனின் வரவு கண்டு மகிழ்ந்தன; வண்டுகள் பூவுக்குப் பூத்தாவித் தேனுண்டு மயங்கின; வண்டுகளின் இனிமையான ஒலி எங்கும் ஒலித்தது; மயில்கள் ஆடின; குயில்கள் கூவின. மந்திகள் கொப்புக்குக் கொப்புத்தாவித் கூத்தாடின. அணில்கள் வாலால் அடித்து வாயால் தாளம் போட்டன. இவைகளின் மகிழ்ச்சி இவ்வாறாகும்.

இதைவிட சர்ப்பங்கள் சூரியனின் ஒளிகண்டு ஓடி மறைந்தன; குமுத மலரும் தன் மாற்றாளாம் தாமரை மலரின் வாழ்வு கண்டுபொருது மனம் மாழ்கிக் கூம்பியது. இப்படியாகக் காலையிலே சூரியனின் வர வின்போது பல மகிழ்ச்சிக்குரிய சம்பவங்களும் நிகழும்;

பி: டானியேல் ஜெயாசா,
10 C கலை.

கமத்தொழிலின் அவசியம்

கமத்தொழில் என்றால் அநேகருக்கு வெறுப்பை உண்டாக்குகின்றது. இத்தகைய வெறுப்பு சிலகாலங்களுக்கு முன் அநேகருடைய உள்ளத்தில் புகுந்திருந்தது. இதன் காரணம் உத்தியோக விடாயும், தப்பிதமான எண்ணமும்கொண்டு கற்பதுமேயாகும்; கமத்தொழிலின் தேவையும் மகிமையும் தெரியாது நமது மக்கள் தவிக்கின்றனர். கமத்தொழிலை ஊக்கப்படுத்துவதற்குப் பாடசாலையிற் கற்பிக்கும் முறைகளை மாற்றுவது அவசியமாகும்: "உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம்— தொழுதுண்டு பின் செல்பவர்" என்ற கூற்றினை யாம் உற்றுநோக்குவோமேயானால் எவ்வுத்தியோகம் மேலான தென்பதையுணர்ந்து விடலாம்: அதனாற்றான் "உழுதுண்டு வாழ்வதற்கொப்பில்லைக் கண்டீர்— பழுதுண்டு வேரோர் பணிக்கு" என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது; ஆதலினால் எல்லோரும் உழவராகிவிடுங்கள் என்று கூறுகிறேன் என்று எண்ணிவிடாதீர்கள். ஆனால் அதன் பெருமையை மறைத்து உதாசினப்படுத்த வேண்டாமென்பதே என் அபிப்பிராயம்;

"உத்தியோகம் புருஷலட்சணம்" என்பர் பலர். அது உண்மையே; ஆனால் உத்தியோகமென்றால் அரசினரிடத்தே செய்யும் தொழிலன்று; ஒவ்வொருவனுக்கும் அவனது தொழில் அவனது உத்தியோகமாகும்; தொழிலின்றேல் அவனிடம் சோம்பல் குடிகொள்ளும்; இப்படியாக அவன்

அரசாங்க உத்தியோகத்தை நம்பிச் சீவிக் கவேண்டிய அவசியமில்லை. அவன் தனது வீட்டில் உள்ள நிலத்தைப் பண்படுத்தி, அதில் பயிர்களை நாட்டி எவ்வளவோ பயன்களைப்பெற முடிகிறது; அரசாங்க உத்தியோகத்தை நம்பி நிற்பது மூடத்தனமாகும். தன்கையே தனக்குதவி என்பதற்கிணங்கத் தன்னுடைய கையாலேயே கமத்தொழிலைப் பெருக்க முடிகிறது என்பது உலகறிந்த உண்மையாகும்; ஒருவன் தனது கைவண்ணத்தால் எதையுமே செய்யலாம்; எதையுமே சாதிக்கலாம்;

சில காலங்களுக்கு முன்னர் அரசினர் ஆங்கிலம் கற்ற அநேகருக்கு உத்தியோகம் கொடுத்து வந்தார்கள். இதனால் அநேகருக்கு உத்தியோகவிடாய் உண்டப்பட்டது. அக்காலம் தொட்டு நமது மக்கள் உத்தியோகம் பார்க்கும் நோக்கம்கொண்டே கல்விகற்று வருகிறார்கள். இதுவே பெரும் தவறான எண்ணம் ஆகும்; உத்தியோகம் பெறுகிறவன் ஒருவனுக்குக் கட்டுப்பட்டு ஜீவிப்பதற்கே நமது மக்கள் விரும்புகிறார்கள். இத்தகைய விருப்பம் எவ்வளவு மடமைத்தனம். தற்போழுது முன்னைய ஆண்டுகளிலும் பார்க்கக் கொஞ்சம் குறைவாக வேதான் நெல்லு, அரிசி, மா முதலிய உணவுப்பொருட்கள் பிறதேசங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. இப்படியாகப் பிறதேசங்களிலிருந்து இத்தகைய உணவுப் பொருட்கள் வராவிடில் எங்களின் நிலைமை எவ்வாறாகும்? அத்தோடு கமக்காரன் தனக்கு மாத்திரம் போதுமான உணவுப்பொருட்களை விளைவித்துக்கொண்டால், உத்தியோகம் செய்பவர்கள் உணவுக்கு என்னசெய்வது? இத்தகைய இடைஞ்சல்கள் ஏற்படும்போதுதான் கமக்காரனின் தேவையும் தெரியும். ஆகையால் உணவுப் பொருட்கள் சம்பாதிக்கும் கமக்காரன் மற்றவர்களிலும் பார்க்கத் தேசத்துக்குக் கூடிய தொண்டு புரிபவனாகிவிடுகிறான்; இவ்வுண்மைகளை நமது மக்கள் அறிந்தால் தான் கமத்தொழிலின் மகிமையை உணர்வார்கள்.

தற்போது பாடசாலைகளிற் கற்பிக்கும் கல்வியானது உத்தியோகவிடாயை மாணவர்கள் மத்தியில் கூட்டிவிடுகிறது; அவ்வித விடாயை இல்லாமற் செய்வதற்குக்

கல்விகற்பிக்கும் சில முறைகளை மாற்ற வேண்டும். சில உத்தியோகங்களுக்குச் சில பாடங்கள் அவசியம்போலக் கமத்தொழிலுக்கும் சில பாடங்கள் அவசியம்தேவை; இதனால் கமத்தொழில் செய்பவர் கல்வியறிவு இல்லாதவர்களல்லர். கமத்தொழில் செய்வதற்குக் கல்வி அவசியமாகும்; ஒவ்வொரு மாணவனும் கமம்செய்யப் பழகவேண்டும். கமத்தொழிலிலே ஈடுபடுவதால் இருபயன்கள் உண்டு. ஒன்று தேகத்துக்கு அப்பியாசம்; மற்றது கமத்தொழில் கற்பது. "இளமையிற்கல்" என்ற வாக்கியத்தின்படி எத்தொழிலையும் இளமையிலே கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்; பாடசாலையில்தான் எங்கள் இளம்பராயம் அதிகமாய்க் கழிகிறது; ஆகவே பாடசாலைகளிலே பெரும்பயனை நாங்கள் பெறுகிறோம்; இவ்விதமாய்த்தான் இப்போதிருக்கும் வாலிபருக்கும் இனி வரப்போகிற சந்ததியாருக்கும் கமத்தொழிலுக்கேற்ற அறிவு ஊட்டப்படல்வேண்டும்;

டானியேல்—தேவராசா,
10C (R) விஞ்ஞானம்;

சமுதாயத்தில் இளைஞரின் பங்கு

சமுதாயத்தின் முக்கிய உயிர்நாடி இளைஞர்களாம்; சமுதாயத்தின் முன்னேற்றம் நன்மை, தீமை, உயர்வு, தாழ்வு எல்லாம் இளைஞர்களின் கையிலேயே தங்கி உள்ளது. இளைஞர்கள் செல்லும் திசையில்தான் சமுதாயம் செல்கின்றது. இளைஞர்கள் எதை முற்போக்கு என்று கருதுகிறார்களோ அது தான் சமுதாயத்தின் கொள்கை ஆகின்றது. சமுதாயம் என்னும் வண்டி இளைஞர்கள் என்னும் குதிரையால் இழுக்கப்படுகின்றது;

வரம்பற்ற வல்லமை படைத்த இளைஞர்கள் இன்றைய சமுதாயத்தில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றார்கள்; இளைஞர்களைச் சுற்றித்தான் சமுதாயம் அமைகின்றது; எதிர்கால உலகம் அதில் அமையப்போகும் சமுதாயம் என்பன இன்றைய சமுதாயத்தின் கருவான இளைஞர்களின் கையிலேயே

தங்கி உள்ளது. இன்றைய உலகம் அதில் வாழும் இளைஞர்கள் மதப்பற்றுள்ளவராக இருப்பின் எதிர்காலச் சமுதாயத்தில் சமய நிலை உச்சநிலையில் மிளிரும்;

இன்றைய இளைஞர்கள் எத்தனை கொள்கையில் அதிக நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்களோ அந்தந்தக் கொள்கைதான் அடுத்த சமுதாயத்தில் செயலாக விளங்கும்; ஆகவே இன்றைய இளைஞர்கள் நல்லதை நினைக்கவேண்டும்; நல்லதைச் செய்யவேண்டும்; நல்லதைக் கவனிக்கவேண்டும்; பகுத்தறிவுப்பாதையில் செல்லவேண்டும்; பகட்டு வாழ்க்கையை நீக்கவேண்டும்; அநீதியை எதிர்க்கவேண்டும்; அல்லற்படும் மக்களுக்கு ஆதரவு நல்கவேண்டும்; பகுத்தறிவற்றவர்களுக்கு பகுத்தறிவை ஊட்டவேண்டும்; அறியாமையை அகற்றவேண்டும்; அழிவுப்பாதையை அகற்றி ஆக்கப்பாதையை உலகுக்குக் காட்டவேண்டும்; பிழை என்று தெரிகிறதை அநீதியானது அக்கிரமமானது என்று உணர்ந்ததை ஆயுள் பூராவும் எதிர்த்து நிற்கவேண்டும்;

நாட்டுக்குச் சேவைசெய்ய முன்வர வேண்டும். சிரமதான இயக்க மூலமும், கூட்டுறவு இயக்க மூலமும் நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் சேவைசெய்ய வேண்டும்; சோம்பேறிக் கூட்டத்தை வளர்க்காமல் உழைக்கும் கரங்களை உருவாக்கவேண்டும்; காடுகள் வெட்டிக் கழனி பல அமைக்க வேண்டும். பொய்யும், சூதும் நிறைந்த அரசியல் வாதிகளிடமிருந்து மக்களை விடுவித்து உண்மையைப் புகட்டவேண்டும்; மக்களுக்கு எதிலும் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படச் செய்யவேண்டும்; சாதி, மத பேதங்களை உடைத்தெறிய வேண்டும். நாட்டுக் காகவும் தன்னையே அர்ப்பணிக்க வேண்டும். நாடு நமக்கு என்ன செய்தது என்ற கேள்வியை விடுத்து நாம் நாட்டுக்கு என்ன செய்தோம் என்ற மனச்சாட்சி பதில் சொல்லும்படி வாழவேண்டும்; இப்படியாக இன்றைய சமுதாயத்தில் இளைஞர்கள் பங்குபற்றினால் எதிர்கால சமுதாயம் உச்சநிலையை அடையும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

வே. சக்திவேல்,
(விஞ்ஞானம்) 10 'அ' பிரிவு,

பாரதி ஒரு தீர்க்கதரிசி

1. பாரினிலே பான்மையுற்ற பாரத மாதா
பரிவுடனே படைக்கலத்தால் அடிமையானாள் — ஆங்கிலேயர்க்கே
அன்னையவள் அருந்தவம் மாஅவமா காமல்
அவனியிற் பிறந்தான் பாலன் பாரதியாமே!
2. தாயின் துயர்கண்டான் பாரதி தீர்க்கதரிசி
யேசுபுத்தர் நாதரைப் போன்றே — உயரிய
சிந்தனை உடைத்தானாகி சீரிய உள்ளம்
நொந் தனன் தனயன் தானே!
3. சிந்தனையிற் ரேன்றிய சீரிய எண்ணங்கள்
பந்தம் நீங்கிடப் பாரதகண்டம் — மாந்தர்
ஒற்றுமை வளர்ந்திட ஒங்கிடக் கல்வி
வெற்றி யளித்திடத் தொழிற் கலையே!
4. விவசாய விருத்தியும் விஞ்ஞான வளர்ச்சியும்
விடுதலை யடையவும் பெண்ணினம் — நண்ணியே
சாகிசமய சமரச மெதுவு யின்றி
சமுதாயம் வளர்ந் திடக் கண்டனனே!
5. “வெள்ளிப் பனிமலை மீதுலவுவோம்” என்றனன்
எவரெஸ்டர் சிகரமும் ஏறினர் — வெற்றியுடன்
“மேலைக்கடல் முழுதும் கப்பல்விடுவோம்” என்றனன்
வேலையெங்கும் பரந்தன பாரதக் கப்பல்களே!
6. “பள்ளித்தல மனைத்தும் கோயில் செய்குவோம்” என்றனன்
உள்ளங்கள் எல்லாம் உன்னதமாய்க் கலைக்கூடங்கள்
என்றென்றும் எவ்விடமும் இறை வழிபாட்டுடன்
ஆரம்ப மாகி வருகின்றனவே!
7. “உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்” என்றனன்
உழவர் மகிமை கண்டோம் — இந்நாளே
பாரதியைப் போல் ஒரு தீர்க்கதரிசியைப்
பார்த்திலோமே இப்பார் தனிலே!

R. பிரேமப ராதன்,
9 “A”.

கொடுத்து வாழ் [சிறுகதை]

மனித சஞ்சாரம் குறைவான ஒரு காடு. அந்தக் காட்டை அடுத்தாற் போன்று ஒரு மலை அந்த மலையடிவாரத்தினிலே ஒரு குகை. குகைக்கு எதிர்ப் புறத்தினிலே ஓர் அருவி. அக்குகையின் உட்புறத்திலிருந்து "ஓம் ஓம்" என்ற ஒலி. இவ்வொலி குகையின் உள்ளே இருக்கும் ஒரு முனிவரால் எழுப்பப்படுகின்றது. இந்த ஓசை ஓயாது எழுந்து கொண்டிருக்கின்றது. அது அக் காட்டின் ஒலிகளையெல்லாம் அயிழ்த்திய வண்ணம் பலவாண்டு காலமாகக் கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கின்றது.

குகையினுள்ளே நிட்டையில் இருக்கும் முனிவர் ஒரு பெருந்தபசி அவர் நிட்டையில் அமர்ந்தால் பல வருட காலம் விழித்துக் கொள்ளமாட்டார். விழித்துக் கொள்ளும் போது, குகையை விட்டு வெளியே வந்து, புல் விதைகளைச் சேகரித்துக் கொண்டு சென்று, அரிசியாக்கி, அமுதாக்கிக் கொள்வார். பின்னர் நீராடி, தேக்கிலைகள் பறித்து வந்து, அருவி நீரிலே கழுவி, தாம் படைத்த புற்கையை இறைவனுக்குப் படைப்பார். ஒரு இலையினுள்ளதை உண்பார். இன்னொரு இலையினுள்ளதைக் குகைக்கு வெளியே கொணருவார். தன்முன் யார் தென்படுகின்றார்களோ அவர்களிடம் கொடுப்பார். அது பறவையோ, மிருகமோ, மனிதனோ யாராயினும் கொடுப்பார். அதை உண்போர் தெடுங்காலம் நோய் நொடியின்றி வாழலாம். இருப்பினும் நாட்டினுள்ள மக்கள் அங்கு வருவதில்லை.

ஏனெனில் அக்காடு, நச்சு அடவி எனப்படும், அத்தகைய காரணம் அக்காட்டில் விஷப் பச்சோந்தி எனும் ஒரு பூச்சி உண்டு. இப்பூச்சி ஒரு வகைக் காற்றை ஜீவராசிகள் மேற் செலுத்தும். இக்காற்றினால் ஜீவராசிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவர்; ஆதலால் அமுதத்தைப் பெற முன்னரே இறக்க நேரிடலாம்.

மூன்றாவது இலையினுள்ளதை அப்படியே விட்டு விடுவார், தாம் எப்போது உண்

விழித்துப் பார்க்கும் போது இலையில் உண்வில்லையோ அன்றே தனது தவம் முடிவுறும் என்பது அவருடைய எண்ணம் ஆகும்.

இப்பேர்ப்பட்ட நச்சுடவிக் காட்டுக்கு வெகு தொலைவிலே ராஜபதி எனும் ஒரு கிராமம். அங்கே அழகர் எனும் அறிஞர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களை நன்கறிந்தவர். அவற்றிலே ஆவல் கொண்டவர். திருவள்ளுவப் பெருந்தகையின் திருக்குறளிலே பெரும் விருப்பம் கொண்டவர். திருக்குறளைத் துருளித் துருவி ஆராய்ந்து படிப்பவர். அவர் திருக்குறளின் ஓர் அதிகாரத்தை ஆராய ஆரம்பிப்பின் ஒரு வருடம் சென்ற பின்னரே ஆராய்ந்து முடிப்பார்.

இதனால் இவருக்குக் கவலை. அது என்னவென்றால், தான் திருக்குறளின் நூற்று முப்பத்து மூன்று அதிகாரங்களையும் ஆராய்ந்து முடிக்க முன்னரே இறந்து போய் விடுவேனோ என்று. அப்போதுதான் இவருக்கு நச்சுடவிக் காடு பற்றியும் அங்குள்ள முனிவர் பற்றியும் கொண்ட செய்திகாதில் விழுந்தது. உடனே புறப்பட்டார்; ஏதும் எழுத்தாணியும் உடனிருக்க, அமைந்தது. அந்தக் குகையின் முன்பு ஒரு குடிசை.

அங்கும் அவர் தன் ஆராய்ச்சியைத் தொடர்ந்தார். ஆண்டுகள் பல சென்றன. அவருக்கு அக்காடு நன்கு பழக்கப்பட்டது. அங்குள்ள விஷப்பிராணிகள் தமக்குத் தீங்கு செய்யாதவர்களை எதுவும் செய்வதில்லை என்ற உண்மை யொன்றையும் அவர் அறிந்து கொண்டார். இவ்வாறு பல காலம் காட்டை ஆராய்ந்தாலும் திருக்குறள் ஆராய்ச்சியில் எது வித குறைபாடும் கிடையாது. அவ்வாராய்ச்சி இருபத்து நான்கு அதிகாரங்களைத் தாண்டியது. ஆனாலும் அவருக்கு அமுது கிடைக்காதோ என்ற ஏக்கம்.

ஒரு நாள் அதிகாலை குகையிலிருந்து வரும் சத்தம் அடங்குவதை அவதானித்தார். துள்ளி எழுந்து சென்று குகைவாயிலில் நின்றார். குகைவாயிலை வைத்தகண் வாங்காது பார்த்தார். தாம் காணுவது நனவா, கனவா என்று வியப்படைந்தார்.

சீடர்முடியுடன் எடுப்பான் தோற்றமுடைய ஓர் உருவம் குகையினின்றும் வெளியே வந்தது. ஆம் முனிபுருஷரே: அந்த முனிவர் ஆற்றை நோக்கிச் சென்றார்; அழகருக்கு அவரின் பின்னால் சென்றால் அவர் சபித்து விடுவாரே என்று பயம்.

அழகர் எதிர் பார்த்தபடி முனிவர் தேவையானவற்றைச் சேகரித்த பின்னர் மீண்டார். குகையினுள் சென்றார். பின்னர் சில மணிகள் கழிந்தன. முனிவர் இலையுடன் வெளியே வந்தார். வெகு பயபத்தியோடு அழகர், முனிவர் முன் சென்று அவர் பாதங்களை வணங்கினார். இரு கைகளையும் கூப்பிய வண்ணம் மௌனமாக நின்றார்; முனிவர் எதுவுமே பேசவில்லை. பிரசாதத்தை நீட்டினார். அழகர் அதைப்பெற்றுக் கொண்டார். முனிவர் சட்டென குகையினுள் சென்றுவிட்டார்.

இரு கைகளிலும் பிரசாதத்தை ஏந்திய வண்ணம் நின்ற அழகர் சிந்தித்தார். காலை யிலிருந்தே எந்த வெரு காலைக் கடனையும் செய்யாது இருந்தேன். எனவே இப்பிரசாதத்தை உண்ண முன்னர் காலைக்கடன் செய்து முடிக்கப்படல் வேண்டும். இவ்வாறு சிந்தித்த அழகர் பரணின் மேலே பிரசாதத்தை வைத்து, கதவை மூடிச்சாத்திவிட்டு, ஓட்டமும் நடையுமாகக் குளிக்கச் சென்றார். குளித்தார்; கடவுளைத் தியானம் செய்தார். பின்னர் வீடு திரும்பினார்.

அங்கே பரட்டைத் தலையுடன் குள்ளமான தோற்றமுடையவனான ஒரு மனிதன் நின்று கொண்டிருந்தான்; அழகர் அவனை அண்மித்து, "நீ யார்ப்பா, என்ன வேண்டும்" என்று கேட்டார். அவன், "நான் ஒரு வேடன். பசியாயிருக்கிறேன்" என்றான். அழகரே, "இறைவா இது வென்ன சோதனை? பசி என்று வந்த இவனுக்குக் கொடுக்க அந்தச் சாவா மருந்துதான் இருக்கின்றதே: அரும் பாடு பட்டு அல்லவா, அதை நான் பெற்றேன்" என்று எண்ணலாயினர்.

அப்போது திருக்குறளின் ஒன்பதாம் அதிகாரம் ஞாபகமானது: "விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா மருந்தெனினும்

வேண்டற்பாற் றன்று; எனும் பரடல் ஞாய்கத்தில் வந்தது: இதனை நினைவு கூர்ந்த அவர், வேடனிடம் "அப்பா என்னிடம் அதிக உணவு எதுவும் கிடையாது. சிறிது புற்கைதான் உண்டு. அதிலே பாதியை உணக்குத் தருகிறேன்" என்று கூறி, ஓர் இலையைப் பறித்து, அதில் பாதியை இட்டு "சரி சாப்பிடு" என்றார்.

வேடனே அதிசயமாய்ப் பார்ப்பவன் போல் சற்று முற்றும் பார்த்து விட்டு, "உண்டு காட்டி" யைக் காணவில்லையே என்றான்: அழகரும் "அதோ வருகின்றதே ஒரு காகம்" என்றார். வேடனும் உணவைச் சிறிதளவாக உருட்டி எறிந்தான்; அருகில் வந்த காக்கை உணவை மணந்து பார்த்த பின்னர், பறந்து விட்டது. சிறிது நேரத்தால், எங்கிருந்தோ ஒரு கரிக்குருவி வந்து உணவை உண்டது. அவலமாகக் கத்தியது. தடி தடித்து மரணமானது.

வேடன் கோபத்தோடு "என்னை நஞ்சிட்டுக் கொல்லப் பார்த்தாயே" என்று துள்ளினான். அழகர் பயத்திலே முனிவரின் குகைக்குள் ஓடினார். வேடனும் தூரத்தினுள்.

சத்தம் கேட்ட முனிவர் கண்ணைத் திறந்து, அழகரிடம் "நீ அஞ்சாதே; இருவரும் அமிர்தத்தை உண்ணுங்கள்"; என்றார். வேடன் முனிசிய வண்ணம் நின்றான். அழகர் முனிவரின் முன்னால் இருந்த அமிர்தத்தை அள்ளி, அள்ளி உண்டார். வேடனும் உண்ண ஆரம்பித்தான்.

சிறிது நேரத்தால் முனிவர் புன்னகை மூத்த வண்ணம் "அன்பர்களே, உணவில் எவ்வாறு நஞ்சு வந்தது; என்றுதானே சிந்திக்கிறீர்கள். குடிசையில் பரணின் மேல் ஏறிப் பாருங்கள்" என்றார்.

இருவரும் சென்று, பார்த்தனர். அங்கே ஓர் எலியை, பச்சோந்தி உண்டு கொண்டிருந்தது. இதைக் கண்ட இருவரும் எலியைக் கொல்ல பச்சோந்தி தஞ்சைக் கக்கியுள்ளது; அந்தநஞ்சு உணவிலும் கலந்துள்ளது எனத் தீர்மானித்தனர். வேடன்தான் அழகரைத் துன்புறுத்தியதற்காக மன்னிப்புக் கோரினான். அழகர், அவன்

தன்னுடைய ஒரு நல்ல செயலான "பிறருக்குக் கொடுத்துப் பின் உண்ணல்" உயிரைக் காப்பாற்றியதற்கு நன்றி கூறினார். அப்போது தான் தங்களுக்கு அமுது தந்த முனிவரை நினைத்து அவரிடம் ஓடினார். ஆனால் முனிவரோ தன் முன்னால் இருந்த உணவெல்லாம் காசி செய்யப்பட்டதனால், இறைவனே இப்படியொரு திருவிளையாடல்

மூலம் உணவை மறைத்திருக்கிறான் எனத் திருப்தியுற இறைவனும் அவருக்குரிய தவம் முற்றுப் பெற்று விட்டது எனக் கூறுதி பிறவித் துன்பத்தை நீக்கித் தம் மோடு சேர்த்துக் கொண்டார்.

"ஈவது விலக்கேல்"

சி: ருஜ்குமார்,
9 A

மறையும் இடமானான்

ஞாலத்தை தீய்த்திடும் பாவத்தை மாய்த்திட
நாயகன் தூதனானான் — தே
வாலயக் கள்வரின் குள்ளத் தனத்தினால்
ஆலைக்கரும்பானான் — தவ
சிலன் ஏசுநாதன் கல் மலைச்சாரலில்
சிலுவைக் கொடியானான் — முடிவில்
ஏலோயி! ஏலோயி! லாமா சபக்தானி?
என்றலறி முடிந்தான்
பூ வுலகை உயர் பொன்னுலகாக்கிடப்
புத்துணர்வைப் படைத்தான் — தான்
மேவிய இலட்சிய மேனிலை பெற்றிட
மேதினியைப் பணித்தான் — முடிவில்
தேவனே! தேவனே ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்
என்ற வினயத் துறந்தான் — இன்று
ஓவியமாகிப் போர்க்குண்டு பொழிவார்க்கு
மறையும் இடமானான்

சி. சிறீரங்கநாதன்
9 "ஆ" விஞ்ஞானம்

நீதிக்குப்பின் பாசம்

அந்தி நேரம். அலை மோதும் கடல், பக்கத்திலுள்ள சோலையில் பாடும் பறவைகள், கூவும் குயில்கள் தள்ளாடித் தடியூன்றிச் செல்லும் பாட்டன் பாட்டிகள், வெள்ளை மணலிலே வீடு கட்டி விளையாடும் சிறுவர் கூட்டம்; இவையெல்லாம் அமுதாவுக்கும் வசந்திக்கும் புதுமையாக இருந்தன; என்றும் கண்டிராத காட்சிகளைக் கண்டால் கவிஞன் எப்படி வர்ணிப்பானோ, அதைப் போல் இவர்களும் வர்ணனை செய்து கொண்டிருந்தார்கள்;

நேரம் சரியாக ஐந்து மணிக்கு இன்னும் பத்து நிமிடங்கள்தான் இருந்தன. ஐந்து மணிக்கு முன்னதாக வீடு போய்ச் சேர வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இருவரும் நடைபயக் கட்டினார்கள். அந்த ஊருக்குப் புதிதாக வந்தவர்களாதலாலேயே இவ்விருவரும் இப்படித் திட்டமிட்டார்கள். இவர்கள் சென்று கொண்டிருந்த பாதையில் நேரெதிராக ஒரு தள்ளாடும் பாட்டி தடியூன்றிக் கொண்டு வந்தாள். இதைப் பார்த்ததும் வசந்திக்குத் தன் தாயைக் கண்டது போலிருந்தது. இருவரும் தாயை இழந்த ஏக்கத்தால்தான் அனாதைகளாக இவ்வூருக்கு வந்து விட்டார்கள், ஒருவரின் உதவியோடு. அவர் தான் அவ்வூர்ப் பணக்காரனான பாண்டியன்;

அமுதாவும், வசந்தியும் தன்னைப் பார்ப்பது ஏனென்று அறிய அப்பாட்டி ஆவலுற்று அருகில் வந்தாள். இவர்கள் அருகில் வந்ததும், "நீங்கள் யாரம்மா?" என்று வினவினாள். "நாங்கள் அனாதைக் குழந்தைகள் பாட்டி." என்றாள் அமுதா. "அது சரி நீங்கள் ஏன் இப்படி என்னைப் பார்த்துக் கொண்டு வந்தீர்கள்?" என்று பாட்டி கேட்டாள். அதற்குப் பதில் சொல்ல முன்னாலேயே வசந்திக்கு அழுகை வந்து விட்டது. கிழவியும் காரணம் புரியாது கண்ணீர் விட்டாள்: "அம்மா நீங்கள் யார்? உங்கள் பெயரென்ன?" என்று அமுதா கேட்டாள். அதற்குக் கிழவி, "குழந்தைகளே! என்னுடைய கதை சோகம் நிறைந்ததாகும், அதைச் சொல்லலாமென்று தான்

எனக்குத் தோன்றுகிறது. நீங்கள் நல்ல பிள்ளைகளான படியால் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். எனது பெயர் மங்கம்மா; எனது கணவரின் பெயர் கறுப்பன். எனக்குத் தம்பி என்று ஒருவன் இருந்தான்; அவன் பெயரைச் சொல்வதிலும் பார்க்க என்னுடைய எதிரியென்று சொன்னால் மிகவும் பொருந்தும். அவன் பெயர் நஞ்சப்பன்; அவன் பணத்துக்கும் பொருளுக்கும் ஆசைப்பட்டு, கொலை செய்ய எத்தனித்தான். இது மட்டுமா? எங்கள் குடும்பத்தையே நாசமாக்கியவன் அவன். அவ்வளவோடும் நின்று விடவில்லை; என் அக்காவின் அருமை மகனான தியாகுவைக் கூடத் திருடிக் கொண்டு போகத் திட்டமிட்டான். இதை அறிந்த அக்கா, பிள்ளைகளைக் கொண்டு வந்து என்னிடம் ஒப்படைத்தாள். நான் குழந்தைகளைக் கண்ணும் மணியும் போல வளர்த்தேன்; ஒரு நாளிரவு நயவஞ்சகனான நஞ்சப்பன் என் அருமைச் செல்வங்களைக் கடத்திக் கொண்டு போய் விட்டான். அவர்கள் என்ன ஆனார்கள் என்பது இன்னும் எனக்குத் தெரியாது; என் கணவரும் அத்தோடு போனவர் தான் இதுவரை காணக்கிடைக்கவில்லை" என்று பெருமூச்சு விட்டாள்.

தொடர்ந்து, "றெ வயதில் ஒரு நாள் என் அருமைச் செல்வங்களான தியாகுவும் அமுதாவும் கத்தி யெடுத்துச் சண்டை செய்தார்கள். அப்பொழுது தவறுதலாக தியாகுவின் கத்தி அமுதாவின் இடது கையில் காயத்தை ஏற்படுத்தியது; அக்காயம்தான் அவளை இன்னும் எனக்கு நினைவு படுத்துகிறது." என்றாள் கிழவி; அமுதாவுக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது; "அம்மா! அந்த அமுதா நான்தான்மா" என்று அவறிக் கொண்டு அன்னையைக் கட்டித் தழுவினாள்; வசந்தியும் கண்ணீர் மல்க அன்னையைக் கட்டிக் கொண்டாள்; இவற்றையெல்லாம் செடி மறைவில் இருந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்த தியாகுவுக்கும் அழுகை வந்து விட்டது; அவனும் ஓடி வந்து வளர்ப்புத் தாயின் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டு, "நான் தான் அம்மா தியாகு" என்று அமுதான். நால்வரும் ஒன்று சேர்ந்து விட்ட களிப்பில் பாண்டியன் வீட்டை நோக்கி நடந்தார்கள்;

நஞ்சப்பன் ஒரு கிராமத்தைக் கொள்ளை அடித்துக் கொண்டு, கொள்ளைக் கூட்டத் துடன் வந்து கொண்டிருந்தான். முன்னால் வந்து கொண்டிருந்த நகர்க்காவலன் தியா குவையும் ஏனைய நகர் காவலரையும் கண்ட நஞ்சப்பன் என்ன செய்வது என்று அறியாது சிலைபோல் நின்று விட்டான். நகர்க்காவலர் அநிகாரி மாட்டினர் விலங்கை நஞ்சப்பன் கைகளில் வண்டி பறந்தது; மக்கள் கூட்டம் கலைந்தது.

மறு நாள் காலை யில் நகர்க்காவல் நிலையத்தில் ஒரே கூட்டம். காரணம், கொலைக்கார நஞ்சப்பனைப் பார்க்கத்தான். மங்கம்மா பாட்டி தன் தம்பியைப் பார்க்க வந்தாள். அக்காவைக் கண்ட நஞ்சப்பன் "அக்கா! என்னை மன்னித்து விடு. நான் செய்ததெல்லாம் தவறுதான். என்னை இதிலிருந்து எப்படியாவது காப்பாற்று" என்று கதறினான். உடன் பிறந்த பாசம் உந்தித்தள்ள மங்கம்மா தியாகுவைப் பார்த்து, "மகனே எப்படியாவது உன் மாமனை விடுதலை செய்யுடா" என்றாள். "அந்த ஒன்றைத்தானம்மா என்னால் செய்ய முடியாது; நீதியைக் கைவிடவும் மாட்டேன்; அநீதிக்கு அடிமையாகவும் மாட்டேன்; நீதிக்காகவே என் உயிரையும் இழப்பேன் அம்மா! உண்மையிலே உன் மேல் பாசம், வைத்துள்ளேன்; நீ குற்றம் செய்தாலும் உன்னை நீதிக்கு அடிமையாக்கியே தீருவேன்; அம்மா! உன் தம்பி உண்மையிலேயே துரோகி; அவன் ஒரு மிருகம்; காட்டிலே திரிய வேண்டிய கயவன்; கர்ணனைப் போல மாளிகையில் உலாவிய அவன் இன்று ஏன் குற்றவாளிகளுடன் நிற்க வேண்டும்? குற்றம் செய்தவர்கள் தண்டிக்கப்படவே வேண்டும்; 'நீதிக்குப் பின் தான் பாசம்' என்பதை மறந்து விடாதே" என்று தியாகு கர்ச்சித்தான்; இனி மேலும் நிற்க விரும்பவில்லாமல் மங்கம்மா அவ்விடத்தை விட்டகன்றாள்.

"கொள்கையில் பரிபூரணமான நம்பிக்கை வேண்டியதுதான்; ஆனால், அது குருட்டுத்தனமானதாயிருந்து விடக்கூடாது."

ந. பழனிநாதன்
வகுப்பு 9 ஆ பிரிவு

நான் திருடன், ஆனால்...

அன்று நான் எனது தாயின் சுகவீனத்தைப் பற்றி எண்ணிக் கொண்டு, அவளுக்குச் சிகிச்சை செய்வதற்கான மருந்துக்குரிய பணத்தை, யாரிடம் வாங்கி, எவ்வாறு கடனைக் கொடுக்கப் போகிறேனோ, எல்லாம் ஆண்டவன் செயல் என்றவாறு வீதி வழியாய் வந்து கொண்டிருந்தேன்.

அப்போது திடீரென்று ஏதோ என் காலில் படுகின்றது; குனிகின்றேன். பார்வையில் படுவது ஒரு (பெண்களின்) கைப்பை; அதனை எடுத்த வண்ணம் நினைக்கின்றேன்.

யாரோ ஒரு பெண்மணியிடம், திருடன் ஒருவன் பறித்து, இதைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றான்; அதனாலேயே இதன் கைப்பை அறுந்திருக்கின்றது; பின்னர் பொலிசாரோ அல்லது வேறு யாரோ, துரத்தியிருக்கின்றனர். இதனால் திருடன் இதைப் போட்டு விட்டு ஓடியிருக்கின்றான்.

எவ்வாறாயினும் எனக்கென்ன? பொலிசாரிடமோ அல்லது பத்திரிகை நிறுவனத்திடமோ சேர்ப்பிப்பது என் கடமை; எனவே விரைகின்றேன்.

வள்ளுவர் பெருமான் உண்ணும் போது, ஓர் ஊசியும், அருகில் ஒரு தம்ளரில் தண்ணீரும் வைத்துக் கொள்ளுவர். தவறி விழுகின்ற ஒவ்வொரு உணவுப் பருக்கையையும் ஊசியால் குத்தி எடுத்து, நீரிலே கழுவி, உண்பார்; ஏனெனில் உணவை வீணாக்காது உண்ண, அதே போன்று நானும் நேரத்தை வீணாக்க விரும்பாது அருகிலிருந்த பொலிசாரின் ஜீப்பை நோக்கி, நடந்து சென்று கொண்டிருந்தேன்.

அப்போது "காத்திருந்த புலி போல" திடீரென இருவர் என் மீது பாய்ந்து என்னைக் கட்டிப் பிடித்தனர்; என்னவோ ஏதோ வென்று ஏங்கினேன்; "பூனை குறுக்காலே போனதோ" நானறியேன். என்னைக் காக்கவென்று வந்த பொலிசார், என்னைச் சூழ்ந்திருந்த பெரியவர்கள் ஆன இருவரால் (உடலில் மட்டும் பெரியவர்) நான்

திருடனெனவும், தாம் நான் கைப்பையை திருடக் கண்டதாகவும் கூறினர்;

“லொக் அப்” இருக்கிறது ஆளின்றி நீயே வந்துவிடு என்பது போல, என்னைக் கொண்டு சென்று, பூட்டி வைத்தனர். பொலிசார்: நான் இந்த நிலையில் இருப்பதை அறியின் என் தாயார் என்னிடமோ, எமனிடமோ நானறியேன்;

அன்று மாலை அஸ்தமன நேரத்தில் ஒரு பெண் வந்து, தன் பையைக் காணவில்லை என்று புகார் செய்ய விரும்பினார்; திருடனெனக் கருதப்பட்ட என்னைக் காண்பித்தனர். உடனே அப் பெண்மணி என்கையை நீட்டும்படி கூறினார். நீட்டினேன் பார்வையிட்ட அவர் நான் திருடனல்ல வென்றும் திருடனுக்கு ஒரு விரல் இல்லை யென்றும் கூறினார்;

அப்போ நான் சொன்னேன். “என்னைக் கட்டிப் பிடித்துப் பொலிசாரிடம் தந்தவனுக்கும் ஒரு விரல் இல்லை யென்று” இதைக் கேட்ட பொலிஸ் சார்ஸண்ட் பறந்தார் ஜீப்பில்; ஜீப்பை புஷ்பகவிமானமென்று எண்ணினாரோ தெரியாது; பிடித்தார் திருடனை பீடி குடித்துக் கொண்டிருக்கையில். எனக்கு இன்பமும் துன்பமும் இரண்டறக் கலந்ததோ தனித்தனி நின்றதோ எனத் தெரியாத ஒரு மயக்கம்; குடி மயக்கமல்ல.

“நரி முழுவிசேஷம்” என்பாரே அது போலவே எனக்கும் நடை பெற்றது, ஆமாம் “ஒரு கல்லில் இரண்டு மாங்காயைப் பெற்றேன்,” ஒரு மாங்காய் நேர்மையான கண்ணியமான பிள்ளை எனும் பட்டப் பெயர். மற்றைய மாங்காய் நான் நாடித் தேடிச் சென்ற என் தாயாரின் மருந்துக்குத் தேவையான பணம்; இதைக் கொடுத்த மாமரம் அந்தப் பெண்மணி;

ஆனால் நான் என் மனச்சாட்சியில்லல், பொலிசாரின் சாட்சியைப் பொறுத்த வரையில் சந்தேகிக்கப்பட்ட நபர். ஆமாம். நான் திருடன்; ஆனால் ஒரு சில மணிகளே.

நன்மை செய்யு

சி. ருஜ்குமார்
9 A

நாம் ஏன் பாரதியைப் போற்றவேண்டும்?

பூதவுடல் மறைந்தும் புகழுடல் மறையாது திகழ்ந்து விளங்கும் பெரியர்கள், கவிஞர்கள், கலைஞர்கள், அநேகரைப் பெற்ற நாடு நம் தாய் நாடாகிய தமிழ் நாடு; அன்னொரை மகத்தான தெய்வங்களாகப் போற்றுகிறோம்; கவிஞர் பாரதியாரும் அப்புலவர் பெரு மக்களுள் ஒருவராவர்;

தமிழ் நாடு, என்றும் எங்கும் தமிழ்த் தாயில் பற்று வைத்துப் பேணிப் போற்றிய பாரதியைப் போற்றக் கடமைப்பட்டுள்ளது. பாரதியாரின் கவித்துவத் திறமையின் காரணமாக நாம் அவரைப் போற்றவில்லை; நாம் பிறந்து வளர்ந்த நாட்டுக்கு தம் கவியினால் அவர் விளைவித்த நன்மைகள் அளப்பரியன; இலக்கிய உலகுக்கு மாத்திரம் அவர் ஆக்கம் அளிக்கவில்லை. சேற்றின் மத்தியில் பூத்த செந்தாமரை போல் விளங்கிய அவர் தம் அரும் பெரும் இலக்கியப் படைப்பால் தமிழ்ச் சமுதாயத்திலேயே பெரியதொரு திருப்பத்தைக் கொணர்ந்தார்; ஏனையோர்க்கும் பொல்லாப் பிணியாகத் தோன்றும் வறுமை அவருக்கு மட்டும் பிணியாகக் காணப்படவில்லை; வறுமையிலும் செம்மையாக வாழ்ந்தார். இல்லாத போதே ஈந்து வக்கும் தன்மையை அவரிடம் கண்டோம். தமக்கே உடுக்கப் போதிய உடையில்லாத போதும் இன்னொருவருக்குக் கொடுத்து வினார்; இத்தகைய வள்ளலை நாம் போற்றுவது இருப்பது எங்ஙனம்!

அடிமை மாதாவை ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியிலிருந்து மீட்க அரும்பாடு பட்டார்; எப்படி? வீறு கொண்ட உணர்ச்சி ததும்பும் பாடல்களை இயற்றினார்; ஆங்கிலேயரைத் தொலைப்போம் என வீராவேசம் கொட்டினார். மக்களுக்குப் புத்துணர்ச்சியைப் புகுத்தினார். இவர் “சுதேசமித்திரன்”, “இந்தியா”, ‘பாரதம்’, ஆகிய பத்திரிகைகளின் ஆசிரியராயினார். எதற்காக? தன் சொல்லம்பினால் மக்களின் உள்

ளத்தை ஊடுருவுவித்து மக்களிடையே சுதந்திரப் போராட்டம் நடத்தினார்; பாரதி கண்ட மகத்தான வெற்றி வேறெவரும் காணவில்லை. இறவாது புகழ்படைத்த தீர்க்கதரிசி, தாய் நாட்டின் எதிர் கால நிலையை தன் வாழ்க்கையிலே கண்டு களித்தார்;

பாப்பா முதல் பாட்டனும் உவக்கும் பாட்டுக்கள் பல பாடினார்; அந்நாள் நிலவிய பெண்ணின் அடிமை வாழ்வை சொல்லாமற் சொல்லி வைத்தார்,

சாதி மத வேறுபாடு நீங்க சமுதாயம் வளரத் தன் கவியையே கருவியாகக் கொண்டார். நாட்டின் பொருளாதார நிலை என்ன? “உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்” என்னும் அடியிற் றொடங்கும் பல பாடல்களைப் பாடினார்.

கம்பனைப் போல்; வள்ளுவனைப் போல், இளங்கோவைப் போல் பூமிதனிலே யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை என தமிழ்க் கவிஞர்களின் பெருமையை உலகறியப் பறை சாற்றிய பாரதியைப் போற்றித் திருக்க முடியுமா?

கண்ணன் பாட்டு கருத்தாழமுடையது; குயிற் சிதம் தத்துவத்தையடிப்படையாகக் கொண்டது; பண்டிதரும், பாமரரும் போற்றும் இவரின் கவிதைகள், பாலேவனத்திடையெழுந்த கனி மலர்ந்த தோப்பு எனலாம். தெளிந்த தமிழில் அழகின் அமுதாய் உயர்ந்த கருத்தாய் அவரின் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

“பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதியடா அவன் பாட்டைப்பண்ணே டொருவன் பாடினாடா,

கேட்டுக் கிறுகிறுத்துப் போனேனே யடா”

என்று பாடினார், கவிமணி தேசியவிநாயகர். இவ்வாறு கவிஞர் போற்றும் கவியாகிய பாரதியை நாம் எவ்வாறு போற்ற வேண்டும்?

பாரதியார் தம் வாழ்க்கையில், எந்தச் சமதர்மத்திற்குத் தம்மை அர்ப்பணித்தாரோ அதே இலட்சியத்தை நாமும் கைப் பற்ற வேண்டும்;

“தனி யொருவனுக்கு உணவில்லை எனில் இந்த ஜெகத்தினை அழித்து விடுவோம்” என்ற அவரின் அமுத வாக்கை நாம் நிறைவேற்றி வைக்க ஒவ்வொருவரும் அயராது உழைப்போம். ஆண்டு தோறும் தமிழ்த்தாயைப் போற்றும் போதெல்லாம் பாரதியும் போற்றப்படுகிறான், அமர கவியாகிறான்.

பாரதியை — வெற்றித் திருமுரசை — கவியாற்றை — பாரினமுதை — வீரக்கண்ணொளியை — புலவர்க்கரசைத் தமிழராகிய நாம் மறத்தல் கூடுமா? போற்றித் திருக்க முடியுமா!

இ. பிரேம பகீதன்
9 A

ஒழுக்கம்

பிறவிகள் எல்லாவற்றிலும் பெறற்கரிய பிறவி மக்கட் பிறவியேயாகும். மக்கட் பிறவி என்று எடுத்தால் மட்டும் போதாது; மக்களாகவே வாழவேண்டும். மக்களாக வாழ்வதற்கு முக்கியமாக வேண்டப்படுவது நல்லொழுக்கமேயாகும். இதனாலேயே இவ்வொழுக்கத்தை உயிரை விடச் சிறந்ததாக மதித்தனர். உயர் குடிப் பிறப்பினால் மட்டும் உயர்ந்தவனாகி விட முடியாது. ஒழுக்கம் தவறின் இழிந்தவனாகவே எண்ணப்படுவான். ஒழுக்கம் தவறியவன் சமூக விரோதி. நெற்பயிரினுள் களை போல் மனித இனத்தின் களை அவன். அழகிய பழத்திற்கும் உடைந்த பாத்திரத்திற்கும் ஒப்பானவன். அண்டியோரைத் துண்டித்தும் துர்நாற்றப் படுத்தியும் விடுவான். எனவே ஒழுக்கம் தவறாது பழகிக் கொள்ளல் வேண்டும்; தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவர் “ஒழுக்கம் விழுப்பந்தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும்” என அழகாகக் கூறியுள்ளார். மனிதனுடைய உடலில் ஞானம் ஒழுக்கம் அறிவு என்பன இயற்கையாகவே காணப்படுகின்றன;

ஒழுக்கம் உடையவனாக எவன் கருதப்படுகிறானோ அவனிடத்தில் கல்வி அறிவும் காணப்படும். ஒருவனிடத்தில் ஒழுக்கம்

இருந்தால் அவனிடத்தில் சமயப்பற்றும் காணப்பட வேண்டும். எவன் ஒழுக்கத்திலும் சமயப்பற்றிலும் சிறந்து விளங்குகின்றானோ அவன் எல்லோரிடத்திலும் சிறந்து அன்பைப் பெறுகின்றான்; ஒருவன் சமயத்திலும் ஒழுக்கத்திலும் சிறந்து விளங்குகின்றானோ அவனிடத்தில் அறிவும் ஞானமும் சிறந்து விளங்குகின்றன. ஒரு மனிதனுக்கு ஒழுக்கமே முக்கிய கடமையாகும். அவனிடத்தில் ஒழுக்கம் சிறந்து விளங்கினால் அவன் தீய குணங்களைச் செய்ய மாட்டான்; மனமும் இடங்கொடாது “எடது கைவிடேல்” என்பதற்கிணங்க அறிவை வளம் படுத்தி நீதி தவறாது நடக்க வேண்டும்; கீழோரானாலும் மேலோரானாலும் நன்மை செய்யப் பழக வேண்டும். பிறரின் சொல்லுக்குக் கீழ்ப்

படிய வேண்டும். நாம் முக்கியமாக நம் முடைய அன்னைக்கும் பிதாவுக்கும் கண்ணியமாகவும் ஒழுக்கமாகவும் நடக்கப் பழக வேண்டும்; ஈன்றாள் சான்றோள் எனக் கேட்டு இன்புற வேண்டும்; ‘இவன் தந்தை என்றேற்றான் கொல்’ என்று கூறும் படியாக விளங்க வேண்டும்; ஒழுக்கம் மனிதனுக்கு அவசியமானது; எனவே வருங்காலச் சந்ததியினரின் வாழ்வின்னுக்கு வழி காட்டியாக ஒழுக்கத்தைப் பொன்னே போல் போற்றி வாழ்வோமாக;

“தலையினிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்தம் நிலையினிழிந்தக் கடை”

ச. தேவச்சந்திரா
9 C (விஞ்ஞானம்)

தமிழ்

அகத்திய மாமுனி அளித்த தமிழ்
அகரம், சிகரமாய்க் கொண்ட தமிழ்
அன்பின் விளக்கம் கூறும் தமிழ்
அழகுத் தமிழ்து நம்மனைத் தமிழ்

வரம்பிலா இலக்கணம் படைத்த தமிழ்
வள்ளுவன் குறளைத் தந்த தமிழ்
வல்லவர் எவரும் பரவும் தமிழ்
வணங்கத் தகுந்தது வல்ல தமிழ்

பத்துத் திக்கும் பரவு தமிழ்
பண்பின் இலக்கணம் பகரும் தமிழ்
பசுமை குன்றாச் சுவையே தமிழ்
பரவ வேண்டும் பாரெங்கும் மல்கி.

ச. சத்திய சீலன்
9 A

நீலக் கடலையே.....

1. நீலக் கடலையே உன் காணிக்கை என்னதடி
நீண்ட பெரும் கடலையே உன் எல்லையைக் கூறடி — நீ
ஆடி அசைந்து வந்து கொடுப்பது என்னதடி
பாடிப் பணிந்து வந்து கூறுவது என்னடியோ
2. உருண்டு புரண்டெழுந்து ஏங்குவது ஏனடியோ
மருண்டு வளைந்து வந்து நுரைப்பது எதற்காக — நீ
கடிந்து கோபம் கொண்டு விழுவது யாருக்கடி
மடிந்து சுருண்டிங்கே வருவது ஏனென்று கூறடியோ
3. மண்ணைக் கரைத்து வந்து வீட்டில் சேர்ப்பது ஏன்
மத்தளம் போல் அடித்து முழங்குவது யாருக்கடி — நீ
வானத்தைத் தொடுவதற்கு வாடுதல் வீண் முயற்சி
வாடி வதங்காதே நான் சொல்வதைக் கேளடியோ
4. வண்டி இழுப்பது போல் நீ இழுத்துச் செல்வது ஏன்
வள்ளங்கள் புரட்டிடவே எத்தனிப்பது சிறிதளவோ — நீ
தென்றல் போல் வந்து தேடுவது யாரையடி
தெவிட்டா மகிழ்ச்சி பொங்கும் இன்பம் தந்திடுவாய்
5. மலைவிழுவது போல் விழுந்து மண்ணைக் கலக்கிடுவாய்
மயில் ஆடுதல் போல் ஆடிக்கரையைச் சேர்ந்திடுவாய் — நீ
பாம்பைப்போல் வளைந்து வந்து நீரைப் புரட்டிடுவாய்
பார்த்து ஓடி வந்து சிறுரையே தூரத்திடுவாய்

ஞா. ஞானேந்திரா
9 ஆ விஞ்ஞானம்

புதிய கல்வித்திட்டம்

ஆங்கிலேயர் இலங்கையில் புகுத்திய கல்வி முறை எழுது வினாருர்களை உருவாக்குவதற்காகவே அமைந்தது; அவர்களுடைய நிர்வாக மொழி ஆங்கிலம் ஆனதால் அவர்கள் புகட்டிய கல்வி ஆங்கில மொழி மூலமாகவே இருந்தது. இலங்கையின் பொருளாதாரத்தோடு இணைந்ததாக அந்தக் கல்வி அமையவில்லை; இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற பின்பும் (1948) இந்தக் கல்வி முறையே பின்பற்றப்பட்டது;

கைத் தொழில் பெருகாதபடியால் வேலை வாய்ப்பும் குறைந்தது, மாணவர்கள் பெற்றுக் கொண்ட கல்வி நாட்டு வளத்தை மேன்மைப் படுத்தியது அன்றி மாணவருக்கும் பயன் உள்ளதாக இருக்கவில்லை. இதனால் படித்து விட்டு வேலையற்று இருந்த மாணவரின் தொகை அதிகரித்து வருடா வருடம் வேலையற்றோரின் தொகை அதிகரித்தது; படித்து வேலையற்றோரின் விரக்தி மனப்பான்மை பயங்கரவாத உருவமாக வடிவெடுத்தது. இதனால் நாட்டுக்கும் 40 இலட்சம் ரூபா நட்டம் ஏற்பட்டது;

இந்தப் பயங்கரவாத இயக்கத்துக்குப் பிறகு அரசாங்கம் எமது கல்விக் கொள்கையே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்துக்கு அடிப்படைக் காரணம் என உணர்ந்தது; எனவே கல்வியை எமது பொருளாதாரத்துடன் இணைக்கவும் பயன் உள்ள கல்வியை மாணவருக்கு அளிக்கவும் புதிய கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது.

1972-ம் ஆண்டு 6-ம் வகுப்பில் இந்தப் புதிய கல்வித்திட்டம் புகுத்தப்பட்டது. மாணவர்களுக்கு சமூகக்கல்வி, விஞ்ஞானக்கல்வி, தொழிற்கல்வி, உடற்கல்வி இவையனைத்தையும் கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் புதிய கல்வித்திட்டம் புகுத்தப்பட்டது. இன்று உலக நாடுகளில் எல்லா விஞ்ஞானக் கல்விக்கும் முக்கியத்துவம்

கொடுப்பதால் இலங்கையிலும் புதிய கல்வித்திட்டத்தின் கீழ் விஞ்ஞானத்துக்கு உரிய அந்தஸ்துக் கொடுக்கப்பட்டது. மாணவர்கள் கேத்திர கணிதப் பொறி முறை வரைதல் என்ற புதிய பாடத்தைப் படிக்கிறார்கள்;

6-ம் வகுப்புத் தொடக்கம் 9-ம் வகுப்பு வரை எல்லா மாணவர்களும் பத்துப் பாடங்கள் படிப்பார்கள், தாய் மொழியைக் கற்பார்கள், இன்னொரு மொழியும் கட்டாய பாடமாய் உள்ளது; இந்த இரண்டாவது மொழியைக் கற்பதனால் இலங்கை மக்களிடையே மொழித் தடையில்லாமல் கருத்துப் பரிமாறல் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு எனக் கருதப்படுகின்றது. சரித்திரம், புலியியல், குடியியல் என்றில்லாமல் சமூகக் கல்வி என்று ஒரு பாடமுண்டு; இது இந்த மூன்று பாடங்களையும் அடக்குகின்றது; அதுபோலவே பெளதீகம், இரசாயன இயல் உயிரியல் என்றில்லாமல் விஞ்ஞானக்கல்வி என்று இவை அனைத்தையும் இணைத்த பாடமாய் உண்டு.

அந்தந்தப் பாடசாலை அமைந்துள்ள சூழலுக்கு ஏற்ற மாதிரி விவசாயம், மட்பாண்ட வேலை, மரவேலை, மீன் பிடித்தல், முடிமுடிகள் செய்தல் ஆகியன புகுத்தப்பட்டன; உப பாடங்களாக தும்பு வேலை செய்தல், பன்னவேலை ஆகியனவும் புகுத்தப்பட்டன. இதனால் இளஞ் சந்ததியினர் பயன்பெறுவர் என்று எண்ணப்படுகின்றது. ஏதாவது ஒன்றை, அறிந்துவிடுகின்றார்கள், கேவலமான எண்ணங்களும் நீங்கிவிடுகின்றன. இதனால் அரசாங்க உத்தியோகம் கிடைக்கும்போது கூச்சம் இன்றி ஈடுபடக்கூடிய அனுபவமும், மனோபாவமும் உள்ளவரை அம்மாணவன் மாறுகின்றான். இதனால் மாணவர்கள் நல்லவர்களாகவும், புத்தியுடையவர்களாகவும் மாறுகின்றார்கள். புதிய கல்வித்திட்டத்தினால் இலங்கை மாணவர்களுக்கு நன்மையும், அறிவும், உண்டாகும்;

R. இராகவன்

9 B

நவீன விஞ்ஞானம்

விஞ்ஞானம்! என்னே உலகம்! என்னே விந்தை! புவியில் பிறந்த மனிதன் விண்ணில் பறந்து ஆராய்ச்சிகள் செய்வதற்கு உதவியது விஞ்ஞானமே. முன் காலத்தில் காடுகளிலும் குகைகளிலும் வாழ்ந்த மனிதன் இப்போது விஞ்ஞான விளைவால் மாட மாளிகைகளிலே வசிக்கிறான்:

நாம் எல்லோரும் படிக்க விரும்புகிறோம் காரணம்? விஞ்ஞானமே மனிதனைக் கடலிலே பிரயாணம் செய்யவும் அண்டமெலாம் சுற்றி ஆராய்ச்சிகள் நடாத்தவும் செய்கிறது. ஆயிரமாயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்கவும் பார்க்கவும் உதவுவது விஞ்ஞானத்தினால் உருவாகிய வானொலியும் டெலிவிசனும் மெயாகும். ஆயிரக்கணக்கான மைல்களைக் கண் முடித் திறப்பதற்குள் சென்றடைய உதவுவது ரைட் சகோதரர்களின் விஞ்ஞான அறிவால் உருவாகிய ஆகாய விமானமே. தூர தேசத்தில் இருப்பவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள தொலைபேசி உண்டு.

பண்டைக் காலத்தில் மாட்டு வண்டிகளில் சென்ற மனிதன் இப்பொழுது காரில் பவனி வருகிறான்; வானத்தில் பறக்கும் புள்ளினங்களைப் பார்த்து அதிசயித்தவன் விமானத்தில் உலகையே சுற்றி வருகிறான்; இம் மாபெரும் விஞ்ஞான சக்தியால், மனித சமுதாயத்திற்கு வரும் நன்மைகள் எண்ணிலடங்கா. பயிர்ச் செய்கையிலும் விஞ்ஞானம் புகுத்தப்பட்டிருக்கிறது; எங்கு பார்த்தாலும் விஞ்ஞானமயம். இரண்டு மணி நேரம் மின்சாரம் இல்லா விட்டால் நாம் படும் அவஸ்தை சொல்ல முடியாது. இப்படியாக மனிதனுது வாழ்க்கை முழுவதும் விஞ்ஞானம் கலந்து கொள்கிறது. மனிதன் வாழ் நாளிலேயே மறக்க முடியாத அரிய சாதனை அமெரிக்க விஞ்ஞானி ஆம்ஸ்ரோங் சந்திரலில் முதலில் காலடி வைத்ததாகும்;

விஞ்ஞானத்தினால் நன்மைகள் மட்டுமன்றி தீமைகளும் உருவாகியுள்ளன. அமெரிக்கர், ரஷ்யர் ஆகியோர் துப்பாக்கி, அணுக்குண்டு போன்ற பல ஆயுதங்களை

வைத்திருக்கின்றனர். முதன் முதலில் அமெரிக்கரால் இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தில் பாவிக்கப்பட்ட அணுக்குண்டு கிரோஷிமா, நாசாகாகி போன்ற தீவுகளை அடியோடு அழித்தது; அணுக் குண்டின் உதவியால் உலகையே நொடிப் பொழுதில் அழிக்கலாம், விஞ்ஞானம் மக்களிடையே புகுந்தமையால் சோம்பல் மிகுந்தது:

ஆனால் நாம் விஞ்ஞானத்தை அடக்கி ஆளுவோமாயின் விஞ்ஞானத்தை மனிதனின் தோழன் என்று கூறலாம். ஆதலால் நாம் நவீன பொருட்களைக் கண்டு பிடித்து தீய செயல்களை விடுத்து மக்களை நலமுடன் வாழச் செய்வோமாக.

இ. மணிமாறன்
8 B

செல்வப்பிணிக்குச் சிறந்த மருந்து

ஓர் அரசனைவக்கு ஒரு பெரியார் சென்றார்; அவர் அரசனுக்குப் பல அறிவுரைகள் புகன்றார்; அரசனைப் பார்த்து, "செல்வம் என்பது மிகவும் கொடுங்குணம் படைத்தது. செல்வர்களுக்கு அறிவு எவ்வாறு கெட்டுப் போகுமென்பதை அறிஞர்கள் பல்வாறு கூறியுள்ளார்கள்; அழியுந்தன்மை பொருந்திய செல்வத்தை அடைந்திருக்கும் போது ஒருவன் மிகுந்த அடக்கமாகவும் பணிவாகவும் அமைந்தொழுக வேண்டும். திடீரென்று ஒருவனுக்குச் செல்வம் வருமாயின் அவன் கண்பார்வை அடியோடு தெரியாமற் போய் விடும்; சூந்தச் செல்வப் பிணியால் ஆணவம் முதலிய தீய குணங்களும் ஏற்படும். இதற்கு ஏதேனும் மருந்துண்டா என்றால் மருத்துவ நூல்களில் ஒருவித மருந்தும் கிடையாது. அதைத் தீர்க்க வேண்டுமாயின் வறுமை யென்னும் மருந்து தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறிச் சென்றார்;

அவர் சென்ற பின் அரசன் பரீட்சிக்க எண்ணினான். சிறிது அறிவுடையவனாகவும் பெரிய வறுமையுடையவனாகவும் மிகுந்த ஒருவனை அழைத்துப் பெரிய அலுவல் ஒன்றில் அமர்த்தி அளவு கடந்த ஊதியமும்

கொடுத்தான்? அவன் பெரிய பணக்காரனாகி வறிய காலத்தில் இருந்த குணங்களெல்லாம் அழிந்து விட்டன; அரசனையே மதிப்பதில்லை. அமைச்சர் முதலானவர் அரசன் பொறுமையைக் கண்டு அதிசயித்தனர்.

அரசன் திடீரென்று அவனை அலுவலையிட்டு அகற்றியவுடன் செல்வத்தையும் கைப்பற்றுமாறு உத்தரவிட்டான்; இரண்டும் போனதும் பழைய நிலையை அடைந்தான். தீய குணங்களும் சென்று விட்டன. "பழைய குருடி கதவைத் திறவடி" என்ற படி பழைய நிலைமையிலே பதுங்கி விட்டான். அரசன், பெரியார் கூறியது முற்றிலும் உண்மையென்று தெளிந்தான்: அரசு செல்வத்தையுடைய தான் அடக்கவொடுக்கமாக நடக்கலானான்;

"பெருக்திடு செல்வம் வந்துற்றபோது கண்

உருத் தெரியாமலே ஒளி மழுங்கிடும்" என்று கூறும் முதியோர் வாக்கு உண்மையென்பதை அறிந்து கொண்டான்;

அ. சிறீமேவன்
8 "அ" பிரிவு

ஈழத்திலோர் அனைத்துமத மக்களின் புனித பூமி

ஒவ்வொரு மத மக்களுக்கும் வெவ்வேறு புனித இடங்கள், ஆலயங்கள் என்பன உள்ளன. ஆனால் பல மதத்தினருக்குப் பொதுவாக ஒரு புனித இடம் இருப்பது மிகவும் அரிது. ஆனால் ஈழத்திலுள்ள சிவனொளிபாதமலை அத்தகைய சிறப்பம் சத்துடன் விளங்குகிறது.

எனக்கு அண்மைக் காலத்தில் சிவனொளிபாத மலையைப்பற்றி அறியச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. உல்லாசப் பிரயாணிகளையும், யாத்திரிகர்களையும் கவரும் சிவனொளிபாத மலையைப் பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம்.

கண்டவர் கண்ணைக் கவருஞ் சிவனொளிபாதமலை கடல் மட்டத்திலிருந்து 7360 அடிவரையுடையது. இது மத்திய மலை

நாட்டில், மாத்தளை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. தினமும் இலட்சக் கணக்கான மக்கள் இம் மலையில் ஏறுகிறார்கள். இம் மலையுச்சியில் ஒரு சோடி பாத அடிச் சுவடுகள் உண்டு.

பௌத்த சமயத்தவர் சிவனொளிபாத மலையைச் "சமனல கந்தை" என்றும், "ஸ்ரீ பாத" என்றும் அழைக்கின்றனர். அவர்கள் புத்த பகவான் தனது மூன்றுவது இலங்கை விஜயத்தின் போது, தமது பாதவடிச் சுவடுகளைச் சிவனொளி பாதமலை மீது பதித்துச் சென்றார் எனவும், "சமன்" என்னுந் தெய்வம் அன்று முதல் அப் பாதவடிச் சுவடுகளைப் பாதுகாத்து வருகிறார் எனவும் நம்புகின்றனர்.

இந்துக்கள் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் தமது பாதங்களைச் சிவனொளிபாத மலையிலே வைத்துத் திருநடனஞ் செய்கிறார் எனவும் அவரது பாத அடிச் சுவடுகளே சிவனொளிபாதமலையில் உள்ளன எனவும் கருதுகிறார்கள். அதனாலேயே அவர்கள் இம் மலையைச் சிவனொளிபாதமலை எனவழைக்கிறார்கள்.

இஸ்லாமியர் தமது கடவுளாகிய ஆதாம் இம் மலையுச்சியில் தமது பாதவடிச் சுவடுகளைப் பதித்துச் சென்றார் என நம்புகின்றனர். இவர்கள் கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே இப் பாதவடிச் சுவடுகளை வணங்கி வருகின்றனர். முற்கூறப்பட்ட இவர்களின் நம்பிக்கையாலேயே, இம் மலை "ஆதம்ஸ்பீக்" எனவழைக்கப்படுகிறது.

கிறிஸ்தவர்கள் இம் மலையில் புனித தோமஸ் என்பவரது பாதச்சுவடே உள்ளது என நம்புகின்றனர். ஆயினும் 16ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரே இப்பாதவடிச் சுவடுகளை வணங்கி வருகின்றனர்.

ஆகவே இந்நான்கு மத மக்களும் தம் பகைமையை மறந்து, ஒற்றுமையாக ஒரிடத்திற் கூடிப் புனிதமான பாதவடிச் சுவடுகளை வணங்கும் ஓர் ஒருமைச் சின்னமாகவும் விளங்குகிறது.

ஆகவே மேன்மேலும் ஒற்றுமையுடன் கூடிப் புனித மலையிலுள்ள பாதவடிச் சுவடுகளை வணங்கி வழிபடுவார்களாக;

கு. பிரேமகாந்தன்
8ஆம் வகுப்பு B

Student Section

SEA SHELLS: MOLLUSKS

Why do mollusks need shells?

Have you ever taken a walk along the beach to collect shells? Probably most of the shells you found were once the homes of living animals called mollusks, a name which comes from the Latin word *mollis*, meaning "soft". This is true description of mollusks' bodies, which have no bones. Soft bodies need support, such as bony skeletons give to many kinds of animals. In fact, a mollusk's hard shell serves as its skeleton—a skeleton on the outside of its body! Mollusks are sought as food not only by man, but by many animals that live in the water and on land. Hard shells, however, protect mollusks from many of their enemies.

Where do mollusks live?

There are thousands of species of mollusks. Indeed, the mollusk division, or phylum, popularly called shellfish, makes up one of the largest groups in the animal kingdom. Although a few kinds of mollusks live on land, and a larger number in freshwater streams and lakes, the largest number live in the ocean. Those that live at the shoreline, like oysters and mussels, must adapt themselves to being "Sea animals" at high tide when the water covers them and "land animals"; at low tide, their shells provide them with protection from the sun which would otherwise dry out their soft unprotected bodies. The mollusks are not only one of the largest groups of animals, they are also one of the oldest. Fossil remains indicate that they have been common in the seas for more than a half-billion years.

The Five Classes of Mollusks

To make it easier to study the many thousands of different species of mollusks, scientists have grouped them into five major classes: bivalves, chitons, tusk shells, and cephalopods.

Bivalves are the two-shelled mollusks, including clams, oysters and mussels. Their shells are joined by a hinge of tough tendon and are held together by one or two powerful muscles. These mollusks are also called pelecypods, a word meaning "hatchet-footed" which refers to the shape of their single "foot".

Univalves are the one-shelled mollusks, including snails, abalones, whelks and conches. They are also called gastropods, a word meaning "stomach-footed". As other animals crawl about on their stomachs, the gastropod uses its large muscular, "foot" which extends from its shell, for the same purpose.

Chitons are the most primitive of the mollusks—the ones that appeared first in the history of living things. The mollusk in this class all have one thing in common: a shell made up of eight separate and overlapping plates. The plates are bound together by a tough, leathery girdle made of cartilage. If the girdle is removed, the plates fall apart. Tusk shells, or tooth shells are the smallest class of mollusks. Their shells are in the form of tubes, much like elephant tusks but much smaller, of course.

T. Vigneswaran,
Grade 12.

FOOD PRODUCTION IN CEYLON

Sri Lanka was in olden days a very fertile country. There are several rivers and tanks in Sri Lanka. Sri Lanka is an Island bounded on all the four sides by sea. The people of Sri Lanka who live inland are all good and able farmers. The people living in the coastal sides are mostly fishermen. Agriculture and fishing are the main employments of the people of Sri Lanka. When Sri Lanka was under the British rule, these two main Industries were neglected and we were compelled to import from foreign countries rice, fish and other food items. But after we got independence twenty five years ago, the late Mr. D. S. Senanayake the first prime minister of Sri Lanka took active steps to revive agriculture. He started several colonisation schemes, repaired ruined tanks and started to build the famous dam at Inginiyagala. As a result thousands of acres of jungle-land has been changed into green paddy fields and we are able to produce eighty percent of our required rice.

Similarly great improvements have been made in the fishing industry by the introduction of nylon nets and motor boats. Deep sea fishing is done on a large scale and we are now able to produce the fish we need.

Due to over-population all over the world, and other reasons, today there is a great scarcity of rice, flour, sugar and other articles of food. Sri Lanka is also very badly affected by this scarcity. The present Prime-minister of Sri Lanka has therefore started an active food campaign and is visiting several parts of Sri Lanka to intensify the campaign.

We must co-operate with her and produce as much food as we can. All educated, unemployed youths and others must take to agriculture and fishing. Even people living in houses must make use of every inch of land and have their own home gardens and plant minor food crops. The government of Sri Lanka helps the farmers and fishermen financially and by supplying the necessary implements for farming and fishing.

Subramaniam Sivakumar
Grade 10 Science A

SAVINGS-BANKS AND THEIR ADVANTAGES

Today we are all living in very difficult times. This position is found all over the world. The greatest difficulty, we have is the absence of enough money. Therefore it has become very important how we should spend our money. We have to be careful today, so that we can live comfortably tomorrow as well. There is an English proverb which advises people to save for a rainy day. It is therefore quite clear that savings is very essential for a happy life. It is in this respect that savings banks are of great help to the people.

Saving money may appear to be a very difficult task. But if we are a little careful and wise, it will become a very simple habit. What is necessary in order to save a little is to see that we do not become slaves to unnecessary habits; we should not smoke or take liquor or see too many pictures. These are all unnecessary and harmful habits. We should also never spend money on luxuries.

The money that is saved should never be kept in the homes. There are many

reasons why our home is not the best place for keeping our savings. One reason is that it may tempt us to spend it foolishly. Another very important reason is that money has no value if it is kept idle. If money is invested in some business or given out on interest, it will increase.

The savings-bank is the best place for ordinary people to keep their money. The banks do a lot of service to their customers. They keep their money safe. They give good interest, for example, the Ceylon savings banks gives an interest of 7.5 percent. The banks also help the country in its economic development by giving capital for development purposes. If our country develops well, we will be the people who will enjoy the benefits. In this way the bank enables us to participate in the progress of our country.

N. Ganeshathasan
Grade 10 B Science

JOURNEY BY TRAIN

The most memorable journey in my life was my visit to the Dehiwala Zoo by train two years ago. It was also a memorable day in my life as it was my first journey to Colombo by train.

During the last vacation, I had the chance to go to the Dehiwala Zoo with my friend. First we took the bus in Point-Pedro and reached the Kodigamam railway station which is our nearest station. When we went there, many people were waiting for the train with their bags and baggages. We bought our tickets from the station-master and were talking for a while. After half an hour the train came very fast, blowing whistle in the air. As soon as the train stopped at our station we with other passengers got into the train. As the train was full of people, we could not get corner seats. As soon as all the

passengers got into the train, the station master showed a flag which was green in colour. After that the train started to move slowly.

Fortunately in our compartment we came across a former class-mate of ours who was working as a clerical servant in Colombo. We were glad to talk to him well and remember our old days. There were men, women, girls and boys. The men were talking politics while the women were talking about the cost of living. The girls and boys were looking out of the train. But the small children were smiling and running here and there. When our train stopped at a station some people got down from the train and some people get into the train.

At Elephant-Pass we could see Salterns glistening in the sun. Beyond Elephant pass the train was running through the forests and beside the paddy fields. In the forest the things that attracted my attention most were the monkeys. There was a herd of elephants drinking water in a natural water-hole by our railway track. In the paddy fields, farmers, who are the real workers of the community, were ploughing their fields with the help of the buffaloes and sowing the seeds with their hands. While we were going through an open space, we were able to see the sun rising in the east.

At about 10 a. m. we reached Anuradhapura which is an ancient capital of Ceylon. Through the window of the train, we could see Thuparama Dagoba. From there the train was running very fast; while we were approaching Maho, suddenly it began to rain. The people who were on the roads and in the paddy fields ran for shelter.

At 1 p. m. the train reached Colombo Fort. As soon as the train stopped at the

station, the passengers and we got down from the train and we went to our uncle's house. As we were tired after the long journey, first we had tea at our uncle's house. Next day we visited the Zoo and many important places with my uncle. Thus we spent a week in Colombo seeing useful places and things. After a week, we came back to our houses by the same train.

Although it was my first journey by train indeed it was a memorable, useful and enjoyable journey.

K. K. Sivagnanam,
10 B Sc.

THE RADIO

Nowadays every person who has some money buys a radio. It is common in many public places and found in almost all homes, rich or poor. We listen to news, music and stories from many parts of the world.

We have studied in the history books that Marcony discovered the radio. The man who made this wonderful machine was born a hundred years ago. His father was an Italian and his mother was an Irish woman. His father was very rich and gave his son a very good education.

In school he loved physics and took a great interest in Electricity. He wanted to build a machine with which he could talk to people far away, without using wires. Making a telephone is a troublesome work because we have to hang miles and miles of wire tying it on many poles. Sometimes when the strom breaks out, the poles fall down. So, workmen have to go and fix them up again. But the radio is better than this in many ways. Some people call it the wireless. The radios which Marcony made, were not as good as the ones we buy today. But we have to remember him because he discovered the radio.

There is a machine at the broadcasting station which sends out into the air spoken words or songs. Our radio at home takes these words from the air and gives them to us. We hear the words exactly as the man at the transmitting end speaks. So we call our radio a receiver. The radio also helps to save the lives of many people. The world will be grateful for ever to Marconi for the radio he invented.

P. Thevathayan
10 A

THE USES OF ELECTRICITY

One of the biggest inventions of science is Electricity, which was invented by Alva Adison. Electricity was put to the service of man in the second half of the 19th century. It has come to play a very important part in our lives. From the time a person gets up from bed till he goes to bed, it plays an important part in making life easy and happy for him.

He drinks his morning tea, for which the water has been boiled in an electric kettle. Then he takes his electric shaver which gives him a very quick and comfortable shave. He goes to his bath room to bathe in warm water, which is heated in an electric heater. He has his breakfast cooked in an electric cooker. He boards an electric bus and reaches his office. In his office he uses the electric telephone for all his work. During his lunch time he puts on the Radio for a little entertainment. Electricity serves him every where and at all times.

Electricity has provided washing machines for every home. We put our clothes in it and on the press of a switch it rinses, dries and irons our clothes. It is done silently and quickly by the machine.

The first great achievement was electric light. Electric light bulbs are a pleasure

to the eyes. At celebrations at houses and temples all buildings are illuminated with electric light bulbs. Today electric lights help the surgeons to perform operations efficiently. Electricity also lights our halls and rooms.

The electric telegraph, the telephone and the Radio have reduced the distance between countries and every modern city in the world has connection through the Radio and telephone to all parts of the world. We can hear speeches and songs from thousands of miles away by listening to the Radio. It helps the traders to broadcast advertisements to the people. The lifts helps us to go up high buildings in a few seconds instead of climbing stairs.

In these ways, electricity is very helpful to man-kind. There are several other ways in which electricity helps man-kind. Electricity gives us a good leisure and profitable ways to enjoy it. Soon there will be a time when electricity will help man in every action of his life and enable him to live happily free from fear disease and grief.

P. Vairamani
10 B Science

A GREAT INVENTOR

Thomas Alva Edison was a famous scientist. His inventions spread over a wide field. So he was given the name of "The Wizard of Science". He began life as an obscure newspaper boy.

Edison was born in 1847 in the village of Milan in Ohio. His parents were very poor. They did not send him to school. But he read many books in his mother's library.

He started life as a news-paper boy at the age of twelve. When he was selling the papers on the train, he got experimental knowledge.

He started his own paper when the American Civil war broke out. He made rapid progress in three years. His progress was delayed by an unfortunate accident.

One day Edison saved the son of the station master from harm. So he offered to teach telegraphy to Edison free. By and by he invented duplex telegraphy apparatus. Then he worked as a Staff officer in a Stock Telegraph Company at three hundred dollars a month. From now, his life was marching from one great invention to another.

Edison invented quadraplex apparatus, gramophone and moving pictures. He also discovered a method of taking photograph on a kind of celluloid ribbon. The most useful and wonderful invention — electric bulbs, were invented by Edison.

Edison's life and work teach us many great truths, that we must never waste time, but should properly utilise it and that if we try, we can raise the standard of our life.

K. Puuniyathan
10 B Science

MY AIR-TRIP TO COLOMBO

(Imaginative essay written in class)

When the G. C. E. (O.L.) results came our Principal read out that I had got two Distinction passes and six credit passes. Immediately I went home and told this to my parents and reminded them of their promise to send me to my uncle's house in Colombo, if I passed well. Promptly, my father took me to Jaffna, bought me an Air-Ceylon ticket from Palaly to Ratmalana and left me there in the Air-Ceylon office to go in the Air Ceylon coach to the Palaly aerodrome. He also promised to give a telephone call to my uncle in Colombo to receive me there.

The coach reached Palaly at 11 a.m. The plane was waiting for me. After weighing me and my suitcase they sent me to the plane. 24 of us walked into the plane. The air hostess dressed in blue, welcomed me at the door. After I took my seat, I fastened my belt. When the pilot started the engine, I was afraid and I prayed to God. As the plane took off from the ground, I felt uneasy. From the air, the cars and houses below looked like small insects. As I went through the clouds, I saw the rain falling. I saw some ships and Islands below. I reached Ratmalana in forty five minutes. As I reached the air port I saw my uncle waiting for me. He took me to his house in his car and I met my aunty and my cousins there. I had a grand tea before we left for the Savoy theatre to see a lovely English film.

S. K. Vasan
10 C

HOW I SPENT MY HOLIDAYS

4th Cross Street,
Point Pedro,
25-1-74.

My dear Siva

I am in good health, and I hope you too are so. I received your letter yesterday, and read its contents. I am writing this letter after a long time. Now I am studying at Hartley College in Point Pedro. Last December vacation I went to Colombo with my Baby uncle to spend my holidays there.

First we went to the Colombo harbour. There the sea was very deep and rough. There were many big ships in the harbour. Some of these were passenger-ships. They had a lot of foreign passengers. Some ships had brought a lot of motor cars, clothes, electrical engines and many other things. Many of the others were taking out

tea, rubber, coconut oil, cocoa and many other things.

After lunch, we went to the Galle-face to see the Parliament House. It was a very large building. There was a statue of Sir Ponnambalam Ramanathan in front of the Parliament. We entered the Parliament and saw how beautiful it was. From there we went to the Ceylinco building, which was a very large and tall building. It had fourteen storeys. We climbed to the top of the building and saw all the places around it. We spent that night in a hotel there.

On the next day we went by car to the Peradeniya botanical garden in the morning. It is one of the biggest gardens in Asia. There were many kinds of flowers and shady trees in it. They were in various colours and looked very beautiful. Many labourers were working hard in that garden. The Mahaveli river was running near that garden. It is the biggest river in Ceylon. There was a suspension bridge which was hanging over that river.

After lunch we went to the University Campus to see my brother who is studying there. We met him and spoke about his studies. We saw the University library also. It had four storeys. It is one of the biggest libraries in Asia.

Another day we went to the Kandy museum. There were many swords and lot of old coins in the museum. There were also many clothes, foot wear and many other things of the ancient kings.

After we saw these places, we turned back home by train. How are you? We will enjoy ourselves during the next April vacation by going out like this together. Nothing more to write,

Your loving friend
T. Thevaratnam
10 Sc.

OUR LANKA

Our Sri Lanka is a beautiful Island in the Indian Ocean. She is shaped like a mango.

Sri Lanka is divided into nine Provinces. There are hills and mountains in the central parts of the Island. The highest mountain is Pedurutalagala. Many rivers rise from these mountains and flow in all directions. Mahaveliganga is the longest of all the rivers of this country.

On the hilly slopes, tea plants flourish, Coconut palms grow luxuriantly along the coast. Spices like cinnamon and cardomon grow in plenty in our country. Another useful crop is rubber. The other chief products of our land are paddy and tobacco. Plumbago and precious stones are also found in abundance in the country. People do pearl-fishing in the seas around.

There are big forests in Ceylon. Teak, Satin, "Palu" and "Samandalai" are some of the varieties of trees found in these forests. Wild animals like elephants, tigers, wild boars, bears, deer and pigs live in these forests.

People of different races inhabit our Island. The permanent population consists of Sinhalese, Tamils, Muslims and Burghers. Malays and Englishmen are a small minority.

The main occupation of our country is agriculture. Many educated people serve the Government. People in the coastal areas do fishing. A few industries are also carried on in this Island.

Ceylon has two good harbours. Colombo the capital of this Island is the busiest harbour. Trincomalee on the East coast of the Island has a beautiful natural harbour. There are railways and roads throughout the country.

Ancient Ceylon was ruled by Sinhalese and Tamil Kings. Then the Portuguese, the Dutch and the British ruled Lanka in turn. Lanka is now fortunate enough to govern herself. Lanka has charming scenery. Tourists from various parts of the world visit her frequently. People call Lanka "The Pearl of the Indian Ocean" and "The Garden of the East".

T. Kannan,
Grade 10.

THE LIFE OF WILD ANIMALS

Many adventurers have had a good study of the life of wild animals and they have written many books on it. As such we are now able to learn about these wild animals with much interest.

Lions, tigers, leopards, horses, deer and apes are some of these animals.

The lion is supposed to be the king of the beasts. It lives in dens. It kills the other animals for its food. Tigers and leopards are other carnivorous animals. These animals have a good eye-sight to catch the other animals at night. They live in the thick jungles of Africa and America.

The elephant is a herbivorous animal. The elephants live in herds. There is a leader in each herd of tuskers. The fellow-feeling among them is much greater than that of men. We have much to learn from these animals.

The ape is another interesting animal. Chimpanzee is a kind of ape. It has a great resemblance to man. Its voice can be heard for miles. The gibbons are another kind of ape. In the wood they display marvellous activity. They can catch a bird while on the wing.

At dusk the animals come to the water holes to drink. The spotted deer take to

their heels, at a little noise. The wild buffaloes are ferocious. They wallow in the mud. When enraged they chase their victims. Even if the man climbs a tree they guard the foot of the tree, until relief comes to the marooned man. The wild boar too wallows in the mud during the day, and comes out at night.

"Lovers of nature visit the jungles and sanctuaries to study the life of wild animals".

R. Prema Baheerathan,
Grade 9 A

A FAIR

There is a fair in Dambulla every Sunday. Today is Sunday. The villagers have brought a lot of things to the fair. They are going to sell them there.

Raman is a potter. He and his family have come to the fair. He has brought some new pots. His wife has brought a lot of yams and vegetables.

Raman's brother is Kannan. He has brought ripe mangoes, pine-apples and sweet oranges. Kannan's wife has brought some country rice, some kurakkan and some gingelly to the fair. There are many people at the fair. They are busy. They are buying and selling things. Raman has bought a white sarong, a towel and three yards of white cloth. His wife has bought four yards of white poplin. She is going to sew a cloth and a jacket. Raman has given his daughter twentyfive cents. She is going to buy some glass bangles.

There is a lot of noise at the fair. The Sherbeth man is shouting, "Sherbeth! Sherbeth! Sherbeth!" The gram seller is shouting, "Kadalai! Kadalai! Kadalai!" The fishmonger is shouting, "Malu! Malu! Malu!" Some people are talking and laughing. Some villagers have brought and

sold many things. They are happy. They are leaving the fair now. Raman and his family are leaving the fair too. They are happy.

S. Skandarajah,
Grade 9 Sc. A

ONE OF MY FRIENDS

One of my friends is Mohan. He is twelve years old. He is four feet and eleven inches tall. He studies at Hartley College Point-Pedro. He goes to school by bus. He lives in Kodikamam. He is in grade 8.

His father's name is Yogaratnam. His father is a retired Post Master. Mohan's mother is a teacher in Varani Maha Vidyalaya. Her name is Padma. Mohan has two brothers and two sisters. Rabindran is the eldest of them. He is a clerk in the Post Office. Mohan's eldest sister is a nurse. Her name is Rane. His other sister is a small girl. She is four years old. She stays at home. Mohan's hobby is stamp collecting. Their house is large. They are very happy.

M. Rajendrakumar,
Grade 8 A

THE FOOD PROBLEM

We are faced with a food shortage. We must grow paddy, manioc, yams, potatoes and other food crops. If we grow these crops we can solve the food scarcity.

The population has increased. So the food we produce is not enough, we must produce more.

In the ancient days we exported rice. King Parakirama Bahu said that we must not waste our water but make good use of every drop of water before it reaches the sea.

Likewise, today we must conserve the water and grow food in our home gardens.

A. Srimevan,
Grade 8 A

MY VILLAGE

The name of my village is Puloly. It is a big village. There are about six hundred families in my village. Many people in our village are farmers. Some of their houses are small. There are some

Government buildings in my village. They are the Hospital, the Schools, the Post Office and the Co-operative Stores. There is a Palmyra Sweets Factory in my village too. There is a market near the Post Office. People in my village buy their provisions there. There are many temples, shops and libraries in my village. There are two Petrol Sheds in my village too. It is the most beautiful village I know.

Anandakugan,
Grade 7 C

OUR EXAMINATION RESULTS

J. S. C. (N. P. T. A.) Dec. 1973

*(Subjects given after names denote
Distinction passes)*

First Division

1	Atchuthananthan K.	Gsc., Hist., Rel.	5	Iruthayanathar J.	
2	Eswaralingam R.	Rel.	6	Ingaradhasan S.	
3	Kugadhas M.	Eng., Gsc., Rel.	7	Karunaharan K.	Maths.
4	Chandrakumar T.	Tam., Maths., Eng., Hist., Rel.	8	Kulaveerasingam K.	
5	Saseetharan T.	Eng., Rel.	9	Sampanthan R.	Eng.
6	Sathiyaseelan S.	Tam., Maths., Eng., Hist., Rel.	10	Charles Jeyaratnam I.	
7	Shanthakumar S.	Tam., Rel.	11	Sivanantham K.	
8	Sivapalaratnam S.	Tam., Gsc., Rel.	12	Sivarajah S.	
9	Suntharanathan R.	Maths., Gsc., Rel.	13	Sivasuntharam S.	
10	Manivannan T.	Rel.	14	Sri Satcunarajah S.	Gsc.
11	Vasecharan K.	Tam., Hist., Rel.	15	Sivakumaran S.	
12	Yoganathan M.	Eng., Rel.	16	Sooriyakumar S.	Rel.
13	Geevathayaparan S.	Rel.	17	Selvachandran S.	Rel.
14	Skantharajah S.	Rel.	18	Selvakumar S.	Rel.
15	Ananthasivam S.	Tam., Eng., Art, Rel.	19	Thayalingam S.	
16	Kamalanathan K.	Tam., Rel.	20	Tharmakulasingam T.	
17	Sivapalan S.	Tam., Hist., Rel.	21	Thiyakesan N.	
18	Thiraviyarajah S.	Tam., Maths.	22	Thevarajah A.	
19	Manimaran R.	Tam., Eng., Hist., Rel., W. Work.	23	Nilanesan R.	
20	Mithirakumar S.	Tam., Hist., Rel.	24	Paarthipan N.	
21	Haritharan S.	Tam., Rel.	25	Mahendran N.	
22	Sripathamathan K.	Tam., Rel., W. Work.	26	Manivannan K.	
			27	Vijayakulasingam K.	
			28	Vinson Kulamahan M.	
			29	Jeganathan P.	
			30	Jeyatheven V.	
			31	Jeyakumar V.	
			32	Jebanesan A.	
			33	Amuthan K.	Tam., Art.
			34	Arulthevan K.	
			35	Santhirarajan S.	
			36	Sivapalan N.	Tam., Rel.
			37	Sivapathasuntha- ram R.	Rel.
			38	Sritharan R.	Rel.
			39	Sritharan S.	
			40	Sritharan K.	Tam.
			41	Sivagnanasuntharam T.	
			42	Sivakumar K.	
			43	Suntharesan S.	
			44	Selvaratnam S.	
			45	Thayaparan R.	Rel.
			46	Thayalan T.	
			47	Thiraviyarajah M.	
			48	Thevarajah S.	

Second Division

1	Arulkumar A.	
2	Alvapillai S.	Rel.
3	Athithan S.	
4	Ragavananthan S.	Tam., Rel.

49	Thevachandra S.		26	Yogendrakumar M.	Pm., Am.
50	Nagendrarajan S.		27	Ragunathan P.	
51	Baskaran K.		28	Ratnaraj K.	
52	Perasiriyan P.	Tam., Rel.	29	Jeyaratnam S.	
53	Mehavarnarajah S.	Rel., Art.	30	Harichchandran P.	
54	Mohanakrishnan K.	Maths.	31	Rathakrishnan N.	
55	Yoganathan A.		32	Sivanesan M.	
56	Yogarajah T.		33	Sivanathan B.	
57	Ravirajah S.	Rel.	34	Tharmarajah S.	
58	Ragavan T.		35	Navaratnarajah N.	
59	Rathakrishnan B.	Rel.	36	Packiarajan S.	
60	Logeswaran S.		37	Prabaharan S.	
61	Vamadévan V.		38	Premraj N.	
62	Vigneswaramoorthy S.		39	Premkumar V.	
63	Reginald J.	Maths.	40	Rathakrishnan S.	

G. C. E. (O. L.) Dec. 1972

Those who passed in Six Subjects and more.

1	Anandarajah N.		41	Varatharajan P.	Rel.
2	Ranjaratnam A.		42	Ananthabalan S.	
3	Ramachandran S.		43	Rajasingam D.	
4	Rajavarotheyam K.	Pm., Am.	44	Ramanathan S.	
5	Ramesh A.	Pm., Rel.	45	Kugathan R.	Che.
6	Elanchenni P.	Pm., Am., Phy.	46	Kuganolipava S.	
7	Uthayakumar S.		47	Kesavan S.	Am.
8	Ganeshanathan S.	Pm., Am., Phy., Che.	48	Chandralingam S.	Pm.
9	Kamalanathan S.		49	Sivarajah S.	
10	Kanagasabai M.	Pm., Phy., Rel.	50	Sivanantharajah T.	Pm.
11	Karunenthirarajah S.		51	Sugumar N.	
12	Ganeshan N.	Pm., Am.	52	Sooriyakumar S.	
13	Kugananthan V.		53	Selvaraj P. D.	
14	Coomareswaran C.		54	Somasegaram S.	Pm.
15	Sivagurunathan T.		55	Gnanakumar A.	
16	Sivakumaran S.		56	Thangavel S.	Phy.
17	Thayaparan K.		57	Thangeswaran K.	
18	Narendran R.		58	Thilaganathan V.	Pm., Am.
19	Fremarajan T.		59	Navaratnarajah S.	
20	Mahalingam S.	Pm.	60	Bagavasingam R.	Am.
21	Murugavel K.	Pm.	61	Parathipan S.	
22	Varatharajan T.		62	Mohanakrishnan T.	
23	Vasecharan V.		63	Vettivel V.	
24	Vigneswarapillai N.		64	Vivekanathan V.	
25	Winson Komahan M.	Pm., Am.,	65	Anandarajah C.	
			66	Irayanar N.	
			67	Ganesharajah C.	Rel.
			68	Charles Ariyakumar A.	
			69	Kaneswaran N.	
			70	Ananthasivam S.	
			71	Srikantha T.	G. & M. Drg.

G. C. E. (A. L.) April 1973**Science**

1	Vivekanandan P.	(4 Subjects)
2	Arulananthan K.	(3 ")
3	Ravindran K.	(3 ")
4	Ganeshkumar V.	(4 ")
5	Kabilamany K.	(4 ")
6	Kalaroopan T.	(3 ")
7	Kandarupan K.	(4 ")
8	Krishnakumar M.	(4 ")
9	Kularatnam K.	(3 ")
10	Sathiamoorthy A.	(4 ")
11	Jeevaraj C. G.	(4 ")
12	Sivakumaran S.	(3 ")
13	Sivakumaran V.	(4 ")
14	Sivasubramaniam S.	(4 ")
15	Sri Anandarajah S.	(4 ")
16	Sri Kantha T.	(3 ")
17	Sri Chandra R.	(4 ")
18	Sri Skandarajah A.	(4 ")
19	Srinivasan M.	(3 ")
20	Sugumar V.	(4 ")
21	Sundaramoorthy V.	(3 ")
22	Sutharsan B.	(4 ")
23	Selvajane T.	(4 ")
24	Jeyamohan C.	(4 ")
25	Thirukumar J.	(4 ")
26	Thiviyakumar V.	(3 ")
27	Thiruloganathan S.	(4 ")
28	Thurairajah S.	(3 ")
29	Devendran S.	(3 ")
30	Devendra N.	(4 ")
31	Thevaraj A.	(4 ")

32	Nadarajah S.	(4 Subjects)
33	Nanthacumaran K.	(3 ")
34	Pathmanathan S.	(4 ")
35	Pararajasegaram S.	(4 ")
36	Balakrishnan P.	(4 ")
37	Balasingam S.	(3 ")
38	Balakumar S.	(3 ")
39	Brabaharan K.	(4 ")
40	Premalal Kumarasiri V.	(3 ")
41	Mahesan N.	(4 ")
42	Mahendram K.	(3 ")
43	Mahendrarajah S.	(3 ")
44	Manoharan K.	(4 ")
45	Manoharan S.	(3 ")
45	Yoganathan V.	(4 ")
47	Ramachandran K.	(4 ")
48	Vigneswaran P.	(4 ")

Arts

1	Arudcheivam M.	(3 Subjects)
2	Selvakirubai E. S.	(4 ")
3	Rajalingam B.	(4 ")
4	Rajalingam N.	(4 ")
5	Kathirgamathas T.	(3 ")
6	Kulesegaram S.	(4 ")
7	Sivagnanasundaram K.	(3 ")
8	Sriharan A.	(4 ")
9	Sundaramoorthy S.	(4 ")
10	Jegatheesan K.	(4 ")
11	Thangarajah T.	(3 ")
12	Thavarajah A.	(4 ")
13	Dharmapathy K.	(3 ")
14	Vishnukantha N.	(3 ")
15	Valemurugu V.	(4 ")

Sports Section

REPORT OF THE SECRETARIES OF GAMES

The year 1973 had been a rather disappointing one for Hartley in the field of sports in her annals in the recent past. The main factor may perhaps be the tuition epidemic; and the little or no weightage given for any sportsman in any selection or appointment indirectly forces the child to be 'book-minded' and the private tutors thrive and make capital out of it. We hope this mania will soon be nailed down.

Cricket

We had only two teams. Messrs D. R. Arumaynayagam and T. Nithiaratnam were in charge of the first team. We played seven matches of which we won only one, drew three and lost the rest. Although the results are disappointing yet we had a number of creditable performances by individuals. In skipper V. Satkunaseelan we had easily the best schoolboy batsman not only in the North but also in the Island. He had all the shots and his batting was really a treat to watch. His highest was 126 not out against Jaffna College which incidentally was the highest individual score in the North. Giving in at number four, when the score was three for two, against St. Patrick's on their grounds and wielding the willow to a polished 82 runs will be remembered by many cricketing fans of Jaffna. Vice-Captain S. Deivendran was a good all-rounder and excelled in fielding. He started well as a batsman but failed to be consistent. N. Premraj did well as a bowler and our victory over St. Patrick's was due to his immaculate bowling in which he claimed 6 of their wickets for 23 runs in the second innings. S. E. Manoharan showed signs of a patient and dependable

batsman. His unbeaten 61 against Skanda was really praise worthy.

We participated in the under 16 tournament and did fairly satisfactorily. The captain N. Premraj and M. Yogendrakumar did well and showed signs of promise. The mediocre performance of our under 16 was nothing but the lack of keenness among our boys and the coaches had to put up with the bare minimum who turned up for practice, to make up the team.

ATHLETICS:

We took part as usual in all the meets. The results can be found elsewhere in this issue. Mr. T. Nithiaratnam was in charge, and S. Deivendran was the Athletic Captain of the School.

Foot-ball

We had three teams. Mr. T. Ratnasingam was in charge of the 1st XI. In spite of his untiring efforts, who we should say is one wedded to football, yet our team failed to show any remarkable performance and had a very lean season. The first team though it went down to Jaffna College and Parameshwara College showed their mettle only against these two schools and conceded easy victories to all other schools. We did not have any outstanding player and the lack of a permanent custodian were the causes of our failure.

Mr. T. Nithiaratnam was in charge of the second team. The team as a whole played well but the lack of a good shooter denied us of many scoring chances. In skipper S. Ramachandran we had an excellent goal-keeper who had to be promoted to the first eleven during the mid season and his gap was too hard to be filled and the team had to suffer.

Mr. M. Ramakrishnan was in charge of the third team. V. Sivaraman captained and M. Vasanthanathan was his deputy. We had many promising players but their size and their moral fear of being attacked by the bigger booted lads who opposed them, enabled many rival teams to dictate to our tiny tots.

Thanks

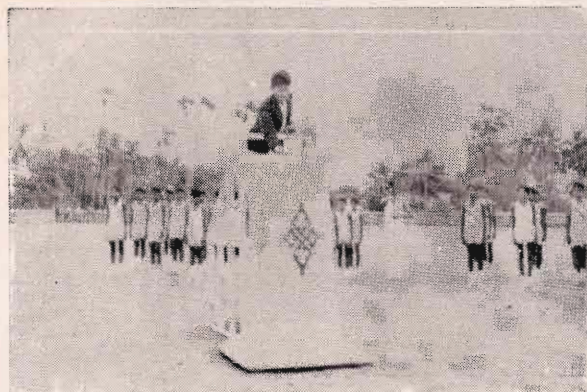
Our thanks are due in no small measure to the entire staff for their willing

help and assistance at all times. Our special word of thanks to all the coaches who did yeomen service. A thank you to all 'Old-boys who helped us at different periods and our appeal to them to continue their help to their Alma Mater. Finally a very big thank you to the Principal and his Deputy for their advice.

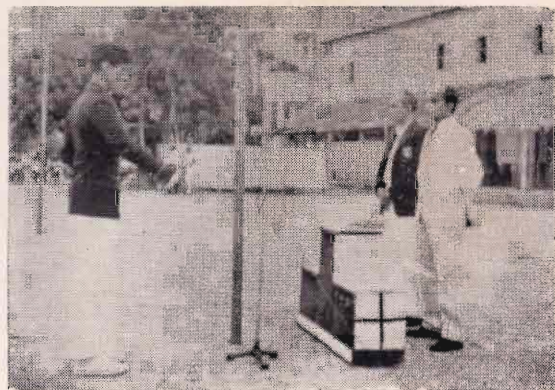
C. Jothiravy
M. Ramakrishnan
Jt. Secretaries of Games

INTER-SCHOOL ATHLETIC MEET 1973

S. Deivendran, College Athletic Captain,
lights the Olympic torch

Deivendran takes the Olympic Oath

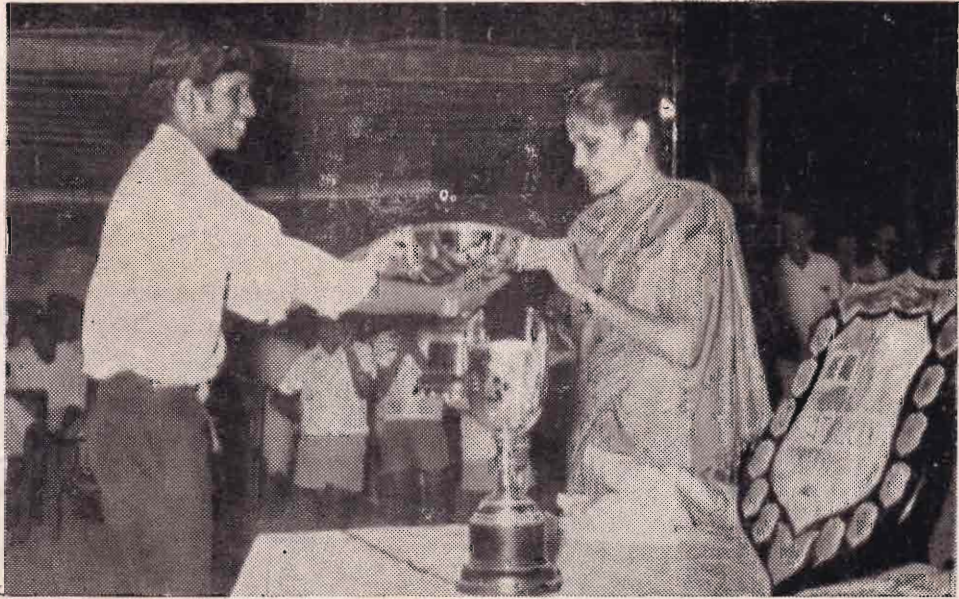

Principal welcomes the guests

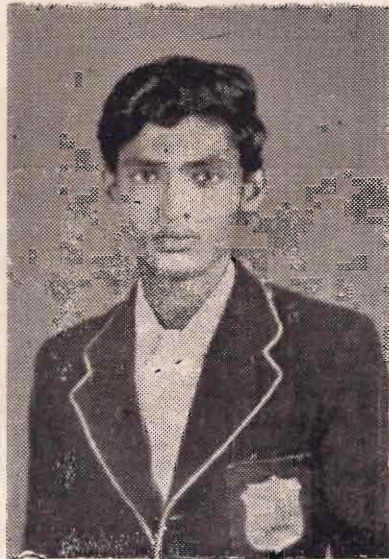
Mr. S. Magasu, the chief guest speaks

Mrs. S. Magasu distributes the prizes

SPORTSMAN OF THE YEAR

S. Deivendran

INTER-HOUSE ATHLETIC MEET 1973

Events	Under 12	Under 13	Under 14	Under 15	Under 16	Under 17	Under 19
100 Metres	1 M. Ragunathan S	S. Sooriakumar T	V. Thiviyathasan S	R. Mohanadas T	A. Thevananthan A	K. Muruganathan P	S. Thangavel P
	2 K. Panchalingam A	S. Sivapalaratnam P	K. Ravivarman A	M. Vedamoorthy A	A. Ravindran S	S. Mahalingam S	S. Mahendrarajah P
	3 V. Karunaitchas K	T. Thayalan P	S. Nandakumar T	K. Muralaetharan T	P. Naganathan P	A. Arulnesan A	A. H. M. Farook A
200 Metres	1 M. Ragunathan S	S. Sooriakumar T	V. Thiviyathasan S	R. Mohanadas T	A. Thevananthan A	K. Muruganathan P	S. Thangavel P
	2 K. Panchalingam A	S. Athithan P	K. Ravivarman A	K. Krishnakumar K	P. Naganathan P	S. Mahalingam S	C. Raveendra T
	3 K. Thillainathan P	R. Elanko A	S. Nandakumar T	M. Vedamoorthy A	S. Ragavan K	N. Petman A	S. Mahendrarajah P
300 Metres	1 —	—	V. Raguvaran A	K. Krishnakumar K	—	—	—
	2 —	—	G. F. Devadas K	M. Kumarendran A	—	—	—
	3 —	—	V. Jeyaraman A	N. Radhakrishnan S	—	—	—
400 Metres	1 —	—	—	—	S. Sooriakumar P	N. Ganeshan T	C. Raveendran T
	2 —	—	—	—	K. Thayaparan S	K. Singaravel S	T. George T
	3 —	—	—	—	S. Ragavan K	A. H. M. Zarook A	N. Maheswaran S
800 Metres	1 —	—	—	—	—	N. Ganeshan T	A. H. M. Farook A
	2 —	—	—	—	—	R. Panchalingam T	B. Rajalingam K
	3 —	—	—	—	—	K. Shanthamohan P	P. Selvakumar S

Events	Under 12	Under 13	Under 14	Under 15	Under 16	Under 17	Under 19
1500 Metres	1	—	—	—	—	—	B. Rajalingam K
	2	—	—	—	—	—	M. Mahendran T
	3	—	—	—	—	—	K. Kularatnam K
100/M. Hurd. 110	1	—	—	—	A. Raveendran S	N. Premraj P	S. Theivendran T
	2	—	—	—	S. Soortakumar P	N. Petman A	G. Subramaniam S
	3	—	—	—	S. Ariyanathan K	S. Ramachandran K	M. Nagarajah T
High Jump	1	V. Karunai- thas K*	N. Sivapalan A	V. Vigneswaran T	M. Yogendra- kumar P	B. Sivanesan K	K. Raveendran S
	2	Nandakumar S	T. Dayalan P	K. Muraleetharan T	K. Thayaparan S	N. Petman A	B. Rajalingam K
	3	M. Ellalan S	S. Sivapala- ratnam P	Shamus Jegan S	K. Premachandra T	C. Jeyarajah P	N. Maheswaran S
Long Jump	1	K. Pancha- lingam A*	S. Athithan P*	K. Rajendran S	A. Raveendran S	S. Mahalingam S	S. Thangavel P
	2	S. Theva- chandra P	R. Ganesan K	K. Muraleetharan T	P. Naganathan P	S. Ravikumar S	G. Subramaniam S
	3	V. J. Nava- kumar S	T. Dayalan P	V. Thiviyathasan S	T. Tharmarajah T	K. Ravichandra K	M. Thiruneela- kandan K
Triple Jump	1	—	—	—	—	S. Ravikumar S	S. Deivendran T
	2	—	—	—	—	N. Ganesan T	M. Thiruneela- kandan K
	3	—	—	—	—	S. Sivam S	T. Vidyapathy T
Pole Vault	1	—	—	—	K. Thayaparan S	P. Harichandran A	S. Deivendran T
	2	—	—	—	A. Muhuntha- nathan T	B. Sivanesan K	V. J. Jeyakumar S
	3	—	—	—	—	P. Varatharajah A	G. Subramaniam S

Event	Under 12	Under 13	Under 14	Under 15	Under 16	Under 17	Under 19
Shot Put	1	N. Sivapalan A	S. Krishnadevan A	K. Krishnakumar K	V. Selvaseelan K	M. Kanagasabai P	N. Senthivel A
	2	S. Sivaram S	S. Krishnarajah A	S. Ariyarah T	P. Paskaran S	S. Jeyaratnam P	S. Kuganolipava K
	3	S. Athiban P	S. Sivarajah P	D. Jeyakanthan K	V. Pushparajah P	P. D. Selvarajah K	K. Raveendran S
Discus	1	—	—	S. Ariyarah T	T. Thevananthan A	M. Kanagasabai P	S. Shanmugarajah K
	2	—	—	M. Kumarendran A	V. Pushparajah P	N. Premraj P	N. Senthivel A
	3	—	—	P. Muralaetharan K	N. Navaratnarajah A	K. Ravichandra K	T. George A
Javelin	1	—	S. Thayaparan T	S. Ariyarah T	N. Navaratnarajah A	N. Premraj P	N. Senthivel A
	2	—	M. Vasanthanathan T	P. Muralaetharan K	V. Pushparajah P	J. Jeyarajah A	S. Kuganolipava K
	3	—	S. Krishnarajah A	S. Sivapalan P	P. Baskaran S	B. Sivanesan K	C. Raveendran T
4x100 M. Relay	1	Paulpillai House	Abraham House	Thamotheram House	Abraham House	Paulpillai House	Paulpillai House
	2	Abraham House	Thamotheram House	Abraham House	Paulpillai House	Sherrard House	Thamotheram House
	3	Thamotheram House	Kanapathipillai House	Kanapathipillai House	Sherrard House	Kanapathipillai House	Sherrard House
4x400 M. Relay	1	—	—	—	—	Paulpillai House	Abraham House
	2	—	—	—	—	Sherrard House	Sherrard House
	3	—	—	—	—	Abraham House	Thamotheram House

CHAMPIONSHIP

Group	Names	House
Under 12	R. Panchalingam	Abraham
Under 13	S. Athithan	Paulpillai
Under 14	V. Thiviyaathan	Sherrard
Under 15	{ K. Krishnakumar S. Aniyarajah }	Kanapathipillai Thamotheram
Under 16	A. Thevananthan	Abraham
Under 17	N. Ganesan	Thamotheram
Under 19	{ S. Deivendran S. Thangavel }	Thamotheram Paulpillai

Standard Attainment Meet

1. Sherrard House	576 Points
2. Paulpillai "	560 "
3. Abraham "	518 "
4. Kanapathipillai "	487 "
5. Thamotheram "	456 "

Meet Champions

1. Abraham House	440½ Points
2. Paulpillai "	430 "
3. Sherrard "	390 "
4. Thamotheram "	373½ "
5. Kanapathipillai "	326 "

EVENTS

- Obstacle Race—Prefect © Helpers
1. R. Rajamanoharan
  2. S. Ravikumar
  3. T. Vidhyapathy

March Past

1. Abraham House
2. Paulpillai House
3. Sherrard House

Old Boys Relay

1. Thevarajah's Team
2. Selvanantharajah's Team
3. Nadarajah's Team

1. Under 16 or 17 Challenge Trophies Messrs Diana & Co.
A. Raveendra of Sherrard House for Long Jump
2. Under 16 or 17 Track: Cup presented by Mr. K. Gunaratnam—
N. Kanesan of Thamotheram House for 800 Metres
3. Under 19 Put Shot: Cup presented by Mr. A. R. Joseph—
N. Senthivel of Abraham House
4. Under 19 Javelin Throw: Cup presented by Mrs. N. Vairamuttu—
N. Senthivel of Abraham House
5. Under 19 100 Metres: Cup presented by Mr. N. Nadarajah—
S. Thangavel of Paulpillai House
6. Under 19 Pole Vault: Cup presented by Mr. P. Suntharalingam—
S. Deivendran of Thamotheram House
7. Under 19 400 Metres: Cup presented by Mr. S. Panchalingam—
C. Raveendra of Thamotheram House
8. Under 19 800 Metres: Cup presented by Mr. P. Kumaraguru—
A. H. M. Farook of Abraham House
9. Under 19 1500 Metres: Cup presented by 'Anonymous'—
B. Rajalingam of Kanapathipillai House
10. D. W. Chinniah Memorial Cup presented by Mr. C. Balasingam—
S. Thangavel of Paulpillai House for the BEST PERFORMANCE Under 19 Group Long Jump
11. M. Shanmugampillai Memorial Cup presented by
Mrs. Kamaladini Shanmugampillai—
B. Sivanesan of Kanapathipillai House for the BEST PERFORMANCE Under 17 Group for High Jump
12. Relay Cup: S. A. Rasaratnam Challenge Cup presented by the
Staff of Hartley College to Paulpillai House—85 pts.
13. Soccer Overall Champions:
Kanapathipillai House & Sherrard House

ZONAL MEET 1973

Event	Under 14	Under 15	Under 16	Under 17	Under 19
100 Metres	1	—	—	—	—
	2	R. Mohanadas	—	K. Murugananthan	—
	3	T. Dayalan	K. Gunasegaram	—	—
200 Metres	1	—	—	—	—
	2	K. Krishnakumar	—	—	—
	3	G. F. Devadas	N. Petman	—	—
300 Metres	1	—	—	—	—
	2	K. Krishnakumar	—	—	—
	3	—	—	—	—
400 Metres	1	—	—	—	—
	2	—	—	N. Ganesan	—
	3	—	K. Thayaparan	—	M. Thirunelakandan
800 Metres	1	—	—	N. Ganesan	—
	2	—	—	—	A. H. M. Farook
	3	—	—	R. Panchalingam	—
1500 Metres	1	—	—	—	B. Rajalingam
	2	—	—	—	—
	3	—	—	—	—
80 M/100 M/110M Hurdle	1	S. Sivapalaratnam	—	—	S. Deivendran
	2	—	K. Muralatharan	N. Premraj	—
	3	—	M. Secralan	N. Petman	—

Event	Under 14	Under 15	Under 16	Under 17	Under 19
300 Metres Hurdle	1	—	—	—	—
	2	—	—	—	S. Deivendran
	3	—	—	—	C. Raveendran
High Jump	1	—	—	R. L. Ravichandran	—
	2	K. Rajendram	{ G. Krishnakumar N. Petman	N. Petman	N. Maheswaran
	3	S. Thayaparan	—	B. Sivanesan	—
Long Jump	1	S. Thayaparan	—	—	—
	2	R. Elanko	—	—	G. Subramaniam
	3	—	—	—	—
Triple Jump	1	—	—	—	S. Deivendran
	2	—	—	—	—
	3	—	—	—	S. Thangavel
Pole Vault	1	—	—	—	—
	2	—	—	—	—
	3	—	—	—	—
Shot Put	1	—	—	—	—
	2	—	—	—	—
	3	R. Ragavan	—	—	—
Discus	1	—	—	—	—
	2	—	—	—	—
	3	—	—	—	—
Javelin	1	S. Thayaparan	—	—	—
	2	—	—	—	—
	3	—	—	—	—
Shot Put	1	—	—	—	—
	2	—	—	—	—
	3	—	—	—	—
Discus	1	—	—	—	—
	2	—	—	—	—
	3	—	—	—	—
Javelin	1	S. Thayaparan	—	—	—
	2	—	—	—	—
	3	—	—	—	—

Event	Under 14	Under 15	Under 16	Under 17	Under 19
4x100 Metres Relay	1	Hartley College	—	—	Hartley College
	2	Hartley College	Hartley College	Hartley College	—
	3	—	—	—	—
4x400 Metres Relay	1	—	Hartley College	Hartley College	Hartley College
	2	—	—	—	—
	3	—	—	—	—
3000 Metres	1	—	—	—	—
	2	—	—	—	—
	3	—	—	—	B. Rajalingam

H
C
25

COLOURS — 1973

Cricket:	V. Satkunaseelan	Re-Award
Athletics:	S. Deivendran	Award
Soccer:		No Award

SPORTSMAN OF THE YEAR — 1973

S. Deivendran

THE OFFICE BEARER OF ASSOCIATIONS — 1973

Patron: THE PRINCIPAL

Co-curricular Associations which met during the year 1973

Association	Vice-Patron	President	Vice-President	Secretary	Treasurer	Asst. Secretary	Editor
Grade 12 Literary Union	Mr. S. Sellathurai	S. Anandasivam S. K. Raveendran S. Ganesathasan	S. Uthayakumaran M. Narendran K. Thavendran	K. Ketheeswaran R. Alageswaran P. Gunathas	— — R. Rajamohan	N. Gnanaswaran K. Vigneswaran R. Rajamohan	— — —
Grade 11 Literary Union	Mr. K. Jeganathan	T. D. Sathiyamoorthy N. Sugumar K. Kanahamparam	M. Kanagasabay K. Indralingam V. Thilaganathan	P. Ilanchenni M. Antonipillai R. Narendran	— — —	— — —	— — —
Radio & Photographic Club	Mr. K. Balachandran	S. Ramajeyam	N. Sivakumar	S. Rajendram J. R. Jeyaseelan	R. Rajamohan	Storekeeper T. Vithiyapathy S. Sivanesan G. Ratnathurai	S. Senchurajah S. Uchayakumar
Natural Science Association	Mr. K. Sivapathasundaram	S. Jeyarajah	R. G. Rajamano-haran	J. George	Miss A. Amirtha	R. R. Narendran	K. Theiyendranathaa
Agriculture Society	Mr. S. Navaratnam	R. Ramachandran		R. Tharmavelautham	S. Thangavel	Storekeeper S. Rajendram	— — —

Association	Vice-Patron	President	Vice-President	Secretary	Treasurer	Asst. Secretary	Editor
Hindu Students' Union	Mr. M. Kanapathipillai	N. Ganeswaran	S. Thirunelakandan	S. Jeyarajah	T. Vithiyapathy	—	—
	" M. Ramakrishnan						
	" K. Kandasamy						
Students Christian Movement	Mr. D. R. Arumainayagam	K. Karunanithy	J. R. Jeyaranjan	G. Jeevarajah	J. R. Jeyaseelan	—	—
	Mrs. F. P. Selvataj	V. Jeyakumar	J. R. Jeyaranjan	S. E. Manoharan	J. R. Jeyaseelan	—	—
		V. Jeyakumar	V. P. Kumatasiri	S. E. Manoharan	J. R. Jeyaseelan	—	—
Roman Catholic Students Union	Mr. A. F. Xavier	T. George	T. Thevanathan	G. Ratnathurai	D. Anton Mariathas	—	—
	" A. Mark						
Hostel Union	Mr. T. Nithiaratnam	C. Raveendra	S. Sundaralingam	R. Rajamohan	—	A. C. Rajkumar	Librarian K. Veerasingam
	" A. Mark	S. Uthayakumar	P. F. Nisthar	P. Sivagnanam	—	M. Kumatendran	C. Raveendran
		A. C. Ariyakumar	R. Rajamohan	C. Raveendran	—	S. Selvalingam	K. Yogendrarajendran

OFFICE BEARERS OF HOUSES — 1973

	Captain	Vice-Captain	Athletic Captain	Treasurer
ABRAHAM HOUSE	R. Tharmavelautham	S. Jeyarajan	B. Balasubramaniam	Sivakumar
KANAPATHIPILLAI HOUSE	S. Suntharalingam	S. Sivakumar	B. Rajalingam	M. Narendran
PAULPILLAI HOUSE	M. Raveendrakumar	R. Jeyachandrakumar	K. Premanath	N. Thirugnanasampantha- pillai
SHERRARD HOUSE	P. Selvakumar	S. K. Raveendran	V. Jeyakumar	S. Ramajeyam
THAMOTHERAM HOUSE	C. Raveendra	T. Vithiyapathy	M. Nisthar	S. Jeyakumar

PREFECTS' GUILD

I have great pleasure in submitting the report of the Prefects' Guild for the year 1973.

We are twenty six in number, and we continue to assist the administration in maintaining order and discipline.

We welcomed sixteen new members into our fold and we always worked as a team towards the welfare of the college.

We usually meet once a week to discuss the problems and once a month the Principal and his Deputy attend our meetings. We are happy to record that our suggestions had always been given top priority by the school administration.

Our Head Prefect S. Manoranjan gained admission to the University of Ceylon, Peradeniya, and S. Srinivasan entered the

clerical service during the year, and we wish them all success.

We failed to have the annual soccer match with the staff due to unavoidable circumstances. But we had a friendly encounter with the new entrants to the Guild, which match the new entrants won comfortably.

My thanks to all those who helped us during the sports meet as helpers. My grateful thanks goes out to the Principal for his help and guidance to his Deputy Mr. W. N. S. Samuel who as Disciplinary had constant dealings with us, for all his advice and help, and the teachers in general for all their assistance.

M. Raveendrakumar
Secretary

1973-ம் ஆண்டு ஆசிரியர் சங்க அறிக்கை

1973-ம் ஆண்டுக்கான அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் நிர்வாகக்குழு பெருமகிழ்வடைகின்றது. 15-1-73-ல் இருந்து நாம் கடமையாற்றத் தொடங்கினோம்: எவ்வளவோ கஷ்டங்களுக்கு மத்தியிலும் யாப்பைப் பின்பற்றி எமது வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டத்தைத் தைமாதத்தில் வைக்க முடிந்ததை மகிழ்ச்சியோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றோம்.

கடந்த வருடத்தில் எமது மத்தியில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. பின்வருவோர் எம்மைவிட்டு மாற்றலாகிப் பிரிந்து சென்றனர். திரு. R. R. R. பிளாஞ்சாட், பண்டிதர் க. வீரகத்தி, திரு. N. குணசீலன், திரு. P. பாலசிங்கம், என்பவர்கள்; எமது சங்கத் தலைவர் திரு. M. சண்முகநாதன் கிளிநொச்சி மகாவித்தியாசாலை அதிபராகி மீண்டும் நியமனம் பெற்று எம்மை விட்ட கண்ணார்.

எமது அதிபராக இருந்த திரு. C. இராசதுரை அவர்கள் பிரதம வட்டாரக் கல்வியதிகாரியாக மட்டக்களப்புக்குச் சென்றார். திரு. M. பரஞ்சோதி அவர்கள் நிரந்தர ஆசிரிய நியமனம் பெற்று. யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரிக்குச் சென்றார். எமது ஆசிரியர் சங்கம் விருந்துபசாரமொன்று நடாத்தி திரு. C. இராசதுரை அவர்களைக் கௌரவித்து மகிழ்ந்தது. இவ்வண்ணமே எம்மைவிட்டு நீங்கிய மற்றைய ஆசிரியர்களையும் ஒருங்கே கௌரவித்தோம். இதில் மலைநாட்டுக்கு மாற்றலாகிச் சென்ற ஆசிரியர் திரு. P. பாலசிங்கம் அவர்களும் கலந்து எம்மை மகிழ்வித்தார். எம்மை விட்டு நீங்கிச் சென்றுள்ள அனைவரையும் வாழ்த்தி அவர்கள் நலம் நாடுகின்றோம்;

எமது புதிய அதிபர் P. ஏகாம்பரம் அவர்களுக்குத் தேநீர் விருந்து அளித்து மனமுவந்து அவரை வரவேற்றோம். எங்கள் கல்லூரிக்கு மாற்றலாகி வந்த திருமதி Y. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களையும் திரு. R. உலோகநாதன் அவர்களையும் எமது மத்தியில் உள்ளன்போடு வரவேற்றோம்.

ஆரூத்துயரத்துள் நாம் குறிப்பிட வேண்டியவையும் உள. எமது உப அதிபர் W. N. S. சாமுவேல் அவர்களின் பாரியார் திருமதி சாமுவேல் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்ததை மிகுந்த துயரத்துடன் சிறிப்பிடுகின்றோம்; அன்னார் ஆத்மா சாந்தியடைய வேண்டுமென்றோம். அன்றாக்குச் செலுத்த வேண்டிய இறுதி மரியாதையை எமது சங்கம் முழுமனதுடன் செலுத்தியது. இன்னொரு மரண சம்பவமும் எம்மை உலுக்கியது. திரு. மார்க் அவர்களின் தாயாரின் மரணத்தையே இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன். அன்னாரின் ஆத்மாவும் சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கின்றோம்;

இறுதியாக எனக்கு ஒத்துழைப்பு நல்கிய நிருவாகக் குழு அங்கத்தவர்களுக்கும் அவர்களின் தன்னலமற்ற சேவைக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். மேலும் சங்க நடவடிக்கைகள் எல்லாவற்றிலும் பங்கு கொண்டு சிறப்பித்த அங்கத்தவர்க்கும் அவர்கள் குடும்பத்தவர்க்கும் சங்கநிர்வாகக்குழு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது;

நன்றி

மு. கணபதிப்பிள்ளை,
தலைவர்,

க. கந்தசாமி,
செயலாளர்;

The Report of the Hartley College, Past Pupils Association

PERIOD 4-11-'72 — 29-9-'73

We have great pleasure in submitting the report for the above period.

We had seven committee meetings during our term of office and these meetings were very well attended. Our membership stands now at 225, exactly 102 members more than the previous year—an all time record—yet it could be still increased. We feel sorry that not all members re-new their membership each year.

Our committee can boast of several achievements. A few that deserve special mention are :

1. Made facilities to conduct the proceedings of the House in both Tamil and English; enabled any speaker to speak in any of the above two languages; maintained the minutes of the A. G. M. in both these languages and printed enrolment and re-newal forms in both these languages.
2. Staged a drama at the A. G. M. after a lapse of many years,
3. Requested the Principal to involve the Past Pupils more and more in the activities of the school and made it a reality.

We also made all arrangements to have the A. G. M. on 16-4-'73 to uphold the spirit of the constitution to the very letter, but Providence denied us this wish of ours. We had an emergency meeting of the executive committee on 12-4-'73 and decided unanimously to postpone the celebrations due to :

- (1) the detention of Mr. P. Veeravagu, Jt. Secretary of our Association under Emergency regulations and

- (2) the serious illness of Mrs. W. N. S. Samuel, wife of our Deputy Principal, who we are very sad to report, breathed her last on that very day (16-4-'73) we had proposed to have our celebrations. She had associated herself fully and truly in all our celebrations and activities. May her soul rest in peace.

We record with pleasure the appointment of Mr. C. Rajadurai as Chief Education Officer. He was our Principal from 1-4-71 to 31-7-1973. We thank him most sincerely for all his help and guidance and record with pleasure that he accommodated all Past Pupils in the activities of the school and made them to be in closer bond of friendship with the Alma-Mater. We wish him the very best.

We welcomed Mr. P. Ahamparam as Principal on 1-8-'73.

We honoured Messrs : C. Raja durai and P. Ahamparam—both past pupils—at a complimentary dinner on 29th September '73 at the College Hall.

Mr. P. Ahamparam had been associated with the school for more than thirty three years—nine years as a student and twenty four years as Asst. Teacher. During his teaching career at Hartley, he had been the Prefect of Games, Senior Science Teacher of the Adv-Level classes, House Master of Abraham House, Deputy Principal for a short period and was chief-lieutenant and understudy of the former Principal Mr. K. Pooranampillai. Mr. P. Ahamparam left Hartley on 1-8-1967 on being appointed Principal Grade 1, and we are indeed happy

that the Dept. has sent him to Hartley as the Head, which post, he richly deserves. We wish him well.

Alma-Mater and we are sure he will continue to take active interest in the welfare of Hartley.

We wish to record our thanks and appreciation to the Hon. K. B. Ratnayake, Minister of Sports and Parliamentary Affairs for his interest towards the welfare of his

We record with sorrow, the demise of the following Past Pupils and apologise for any omission in our list, since we can refer only to those about whom we were notified:-

1	V. Karthigesu	—	Rtd. Supdt. of Surveys
2	M. Kanapathipillai	—	Rtd. Apothecary
3	V. Govindapillai	—	Rtd. Surveyor
4	P. Nagalingam	—	Milk Feeding Supervisor
5	M. Tharmaratnam	—	Addl. D. R. O. Puttalam and former Treasurer H. C., P. P. A.
6	S. Nagalingam	—	Rtd. Teacher
7	K. Ratnasingam	—	J. P. U. M., Crown Proctor
8	K. Sinnathamby	—	President, Rural Court
9	R. Thangarajah	—	Station Master
10	S. Ganeshan	—	Inspector of Police
11	C. Manickam	—	Rtd. Station Master
12	C. C. Gnanipillai	—	Rtd. Teacher
13	S. Surasangan	—	Advocate
14	Mrs. W. N. S. Samuel	—	Teacher, Methodist Girls' High School

May their souls rest in peace.

We have nothing more to add, other than to thank every one of the members, for their kind co-operation, help, guidance and ready response.

We wish the new committee all success.

D. R. Arumaynayagam,
P. Veeravagu
Joint Secretaries
H. C., P. P. A.

HARTLEY COLLEGE PAST PUPILS ASSOCIATION

OFFICE BEARERS 1973 — 1974

President :

Mr. S. Magasu

Vice-Presidents :

Mr. W. Arasoe Walton

„ T. Murugesapillai

„ R. S. Ramanathan

„ N. Nadarajah

„ R. M. Gunaratnam

Joint Secretaries :

Mr. D. R. Arumaynayagam

„ S. Nanthagobal

Hony Treasurer :

Mr. C. Jothiravi

Asst. Treasurers :

Mr. V. Selvarajan

„ N. Gunaseelan

Committee Members :

Mr. W. N. S. Samuel

„ S. Panchalingam

„ S. Thiyagarajah

„ M. Wijayarajam

„ S. Veerasingham

„ V. S. Kandapoo

„ T. Kandasamy

„ C. Balasingam

„ T. Kengatharan

„ C. M. Kandapoo

Dr. S. Velmurugu

Mr. S. P. Kumarakuru

Hony. Auditors :

Mr. C. Ratnavel

„ V. Thambipillai

UNIVERSITY NEWS

SUCCESS AT EXAMINATIONS

M. B. B. S.

V. Vasanthakumar (Second Class)
 T. W. Jeyarajah
 S. Sriharan
 P. Sathianathan

B. Sc. (Engineering) 1972

K. Ganeshalingam (First Class)
 K. Thevarajah (Second Upper)
 N. Sugumaran (Third Class)
 V. Senthana

B. Sc. 1972

K. Panchalingam (Physics Second Class Upper)
 Miss R. Nadarajasundaram (Second Lower)
 Miss P. Viyagamuttu (Second Lower)
 C. Ramachandran (Physics)
 V. Sivananthanayagam
 M. Sivanandan
 K. Retnavel
 T. Atputharaj
 Miss M. Kanapathipillai
 Miss T. Duraisingam
 Miss N. Vythilingam

B. Sc. (Engineering 1973)

M. Sreetharan (First Class)
 D. Balasingham (Second Class Lower)
 K. Ramathas   "   "   "
 K. Ramachandran   "   "   "
 T. Krishnamoorthy   "   "   "
 M. S. Nadarajah   "   "   "
 S. Sathiyamoorthy   "   "   "
 N. Thangarajah   "   "   "

S. Anandan (Third Class)

P. Ragupathi   "   "
 P. Rajkumar   "   "
 S. Paramaguru   "   "
 T. Sathiyamoorthy   "   "
 S. Skandakumar   "   "
 S. Yoganathan   "   "
 S. Balasothy
 S. V. Ramachandran

B. A.

R. Tharmakulasingham
 C. Yoganandarajah
 K. Selvapragasam
 J. Sivakumar B. A. Special Geography
                   B. Philosophy (First Class Hons.)

This list is by no means complete. The compilers apologise for omissions made and invite past pupils to send them information about themselves.

Special mention should be made of M. Sreetharan who has topped the list of those who secured First Class in the Final examination in Engineering and has won the Dr. C. H. Hewavitarana prize. He has an imposing record of a brilliant career both at College and at the University. He was the Head-Prefect of the College and has to his credit, creditable performances in Cricket Foot-ball and Athletics both at School and at the University. He passed in Grade I in all the four engineering examinations and topped the list in all of them and was awarded the Ranjan Herat Gunaratne memorial prize too.

NAMES IN THE PHOTOGRAPHS

1 FAREWELL BY THE TUTORIAL STAFF TO MR. C. RAJADURAI

Seated (L.—R.) Mrs. I. Selvarajah, Messrs C. Jothiravy, K. Sithamparapillai, M. Sanmuganathan, R. Vallipuram, S. Sellathurai, W. N. S. Samuel, C. Rajadurai, K. Balachandran, J. S. Rajaratnam, M. Kanapathipillai, K. Sivapathasundaram, M. Ramakrishnan, Mrs. F. P. Selvarajah and Mrs. S. Sellathurai.

Standing (L.—R) Miss B. Rajadurai, Miss R. Joseph, Messrs A. Mark, V. K. Balasubramaniam, D. R. Arumainayagam, T. Ratnasingam, T. Nithiaratnam, J. S. Christadas, M. Sathananthan, K. Nadarajah, M. Paramsothy, K. Kandasamy, R. Loganathan, A. F. Xavier, S. Navaratnam, K. Jeganathan, and Mrs. P. Kulasegaram.

2 FAREWELL BY THE NON-TUTORIAL STAFF

Seated (L.—R.) Messrs W. N. S. Samuel, S. Sivasangaran, C. Rajadurai, A. Thiruchittampalam, S. Parayogajeyam, K. Rajaratnam.

Standing (L.—R) Messrs Vinasithamby, T. S. Nanthakumar, T. Ananda Alvar, K. Sinnathurai, A. Kanagasabai, K. Sinnakilian and S. Sellathurai.

3 PREFECTS GUILD

Seated (L.—R.) Mr. P. Ahamparam (Principal), B. Rajalingam, K. Premnath (Head-Prefect), N. Senthivel, R. G. Rajamanoharan, Mr. W. N. S. Samuel (Deputy Principal)

Standing 1st row : V. Premlal Kumarasiri, S. Sivanathan, R. Tharmavelautham M. Rajavarothayam, T. Vithiyapathy, S. Sivanantham, S. Nagarajah, M. Kanagasabai, M. Thiruneelakandan, S. E. Manoharan.

Standing 2nd row : S. Ravikumar, S. Gnanasegaram, S. Suntharalingam, S. Ganesanathan, M. Raveendrakumar, M. Mahendran, M. Thiruchelvanathan, J. R. Jeyaseelan, S. Mahalingam, K. Karunanithy.

Absent : S. Deivendran

4 CRICKET 1ST XI

Seated (L.—R.) Mr. P. Ahamparam (Principal), Mr. C. Jothiravi, S. Deivendran, V. Satkunaseelan (Captain), N. Senthivel, Mr. T. Nithiaratnam, Mr. D. R. Arumainayagam.

Standing (L.—R.) M. Yogendrakumar, C. Raveendran, R. Rajeswaran N. Premraj, B. Rajalingam, S. Mahalingam, S. Muruganantham, S. Sivaloganathan S. E. Manoharan

5 CRICKET UNDER 16

- Seated (L.—R.)* Mr. P. Ahamparam (Principal), S. Sivaram, N. Premraj, M. Yogendrakumar, S. Ragavan, Mr. C. Jothiravi.
- Standing (L.—R.)* A. Raveendran, K. Jegathkumar, S. Rubendran, T. Thevanathan, S. Saravanamuthu, M. Vasanthanathan, Sriskantharajah,

6 SOCCER 1ST ELEVEN

- Seated (L.—R.)* Mr. P. Ahamparam (Principal), Mr. T. Ratnasingam, A. H. M. Farook, S. Balasubramaniam (Captain), N. Senthivel, Mr. C. Jothiravi.
- Standing (L.—R.)* A. H. M. Zarook, J. Nisthar, S. Jeyarajah, S. Theivendran, S. Muruganatham, M. Thiruneelakandan, C. Raveendran, P. Selvakumar.

7 SOCCER 2ND ELEVEN

- Seated (L.—R.)* Mr. P. Ahamparam (Principal), V. Jeyamenon, N. Premraj, S. Ramachandran, Mr. T. Nithiyaratnam, Mr. C. Jothiravi
- Standing (L.—R.)* S. Sivakumar, Satkunamohan, S. Ravikumar, Kumarendran, Ariyarahaj, S. Mahalingam, S. Kulasekaram, Pirabaharan, K. Premachandran.

8 SOCCER 3RD ELEVEN

- Seated (L.—R.)* Mr. P. Ahamparam (Principal) Mr. M. Ramakrishnan, Sooriyakumar, V. Sivaraman (Captain) M. Vasanthanathan, Mohanakrishnan, Mr. C. Jothiravi.
- Standing (L.—R.)* Karunaidas, Pathmanathan, S. Sivabalaratnam, T. Kannan, S. Thayaparan, T. Jeyachandran, Francis Thevathas, R. Ragavan, T. Thevachandra.

9 COLLEGE ATHLETIC TEAM

- Seated (L.—R.)* Mr. P. Ahamparam (Principal) N. Senthivel, S. Deivendran (Captain), S. Thangavel, Mr. M. Ramakrishnan, Mr. T. Nithiaratnam.
- Standing 1st row* / S. Thayaparan, C. Raveendran, S. Muruganandam, N. Premraj, M. Thiruneelakandan, S. Mahalingam, S. Ravikumar.
- Standing 2nd row* / Rajendra, K. Pathmanathan, M. Kumarendran, R. Ragavan, Francis Thevathas.

10 INTER-HOUSE SOCCER CHAMPIONS (SENIORS)

- Seated (L.—R.)* Mr. S. Navaratnam, S. Deivendran, C. Raveendran, J. Nisthar, S. Jeyakumar, T. Vithiyapathy, M. Mahendran.
- Standing (L.—R.)* S. Rajendram, N. Ganeshan, Ariyarahaj, K. Ketheeswaran, P. Loganathan

11 INTER-HOUSE ATHLETIC CHAMPIONS

Abraham House

- Seated Ground (L.—R.)* Sasitharan, S. Sriram, Parthipan, P. Raveendran, K. Panchalingam
- Seated 1st row :* Mr. M. Sanmuganathan, S. Thavendran, K. Sivakumar, S. Jeyarajah, R. Tharmavelautham, S. Balasubramaniam, S. Ganeshathas, Mr. D. R. Arumainayagam.
- Standing 1st row :* N. Sivapalan, P. Anandakumar, R. Sivalingam, A. H. M. Zarook, P. Harichandran, N. Navaneetharajah, M. Kumarendran, S. Varatharajah, Uthayachandran, B. Ganesharajah, Mehavarnarajah S. S. Sivaram, S. Jeyaram
- Standing 2nd row :* N. Navaratnarajah, Vigneswaran, Srikumar, A. H. M. Farook, P. Ravindran, N. Petman, K. Anandamoorthy, George, Aputharajah, M. Thiruchelvanathan.

12 STANDARD ATTAINMENT MEET—CHAMPIONS

Sherrard House

- Seated Ground (L.—R.)* P. Sivakumar, Ragunathan M. Ellalan, S. Mithrakumar, V. Navakumar
- Seated 1st row :* Mr. J. S. Rajaratnam, R. G. Rajamanoharan, S. K. Raveendran, P. Selvakumar, V. Jeyakumar, Mr. J. S. Christadas Mr. R. Loganathan.
- Standing 1st row :* Subendran, S. Vijayanathan, Gananathan, S. Thayaparan S. Ravikumar, S. Mahalingam, S. Rubendran, P. Baskaran, G. Subramaniam, Samoos Jahan, Jeyaseelan, S. Vijeyakumar, G. D. M. Kulasingham
- Standing 2nd row :* Sivarajah, Joseph Reginald, M. Seeralan, T. Yogendran, A. Raveendran, S. Manoharan, Singaravel, S. Uthayakumar, S. Sivam, Arulthevan.
- Standing 3rd row :* S. Gnanendram, B. Balakumar, G. Jeevarajah, V. Premlal Kumarsiri S. Ramajeyam.

EDITORS:

W. N. S. Samuel

Vidwan M. Kanapathipillai

STAFF — 1973

Principal :

C. Rajadurai
P. Ahamparam

B. Sc. (Lond.) Dip-in-Ed. (Cey.) (till July)
B. Sc. (Cey.) Dip-in-Ed (Cey.) (from August)

Deputy Principal :

W. N. S. Samuel

B. A. (Lond.) Dip-in-Ed. (Cey.) Teacher Counsellors'
Certificate

K. Balachandran

B. Sc. (Cey.) 2nd Cl. Hons. Dip-in-Ed. (Cey.)

K. Veeragathy

Pandit, Tamil Trd: (1st Class), Grade II Special Post
(till April)

S. Sellathurai

B. Sc. (Cey.) Section B. Chem. Dip-in-Ed. (Cey.)

K. Sivapathasundaram

B. Sc. Hons. Zoology (Madras) Dip-in-Ed. (Cey.)

K. Sithamparappillai

B. A. (Lond.) 2nd Cl. Hons. Dip-in-Ed. (Cey.)

M. Sanmuganathan

B. Sc. (Cey.) Dip-in-Ed. (Cey.) (till August)

K. Nadarajah

B. Sc. (Cey.) Dip-in-Ed. (Cey.)

S. C. Rajasingam

M. A. (Madras)

J. S. Rajaratnam

B. A. (Cal.), Tamil Trd. (1st Class), Teacher Counsellors'
Cert.

R. Vallipuram

B. Sc. (Cey.)

S. Navaratnam

B. Sc. (Madras)

C. Jothiravi

B. Sc. (Poona)

K. Jeganathan

B. Sc. (Cey.)

V. K. Balasubramaniam

B. A. (Cey.)

Miss B. Rajadurai

B. A. (Madras)

Mrs. I. Selvarajah

B. Sc. (Madras)

Mrs. Y. Balasubramaniam

B. Sc. (Cey.) Special Botany 2nd Class Hons.
(from September)

V. Paramaguru

B. Sc. (Cey.) 2nd Class Hons. (from November)

M. Kanapathipillai

B. A. (Cey.) Vidwan (Annamalai) Dip-in-Tamil

R. R. R. Blanchard

Voc. Trd. 1st Class (till February)

M. Ramakrishnan

Maths Trd. G. T. C. (1st Class), G. S. Q. (Ceylon)

Mrs. P. Kulasegaram

Specialist Eng. Trd. Palaly T. C. (1st Class)

D. R. Arumaynayagam

Specialist Eng. Trd. Palaly T. C. (1st Class)

T. Ratnasingam

Specialist Eng. Trd. Palaly T. C.

R. Loganathan

Voc. Trd. (from February)

Mrs. S. Sellathurai

B. Sc. Part I (Lond.) Teachers' Cert. in Music (NCOMS)

A. Mark

Adv. Dip-in-Art

J. S. Christadas

Tamil Trd. 1st Class

A. F. Xavier

Tamil Trd. 1st Class

K. Kandasamy
M. Sathananthan
Mrs. F. P. Selvaraj
Michael White
T. Nithiaratnam
M. Paramsothy
Miss. R. Joseph

Tamil Trd. 1st Class
Tamil Trd. 1st Class
Teachers' Cert. Eng. 1st Class
V. S. O. Tr. British Council (till April)
Teachers Cert. in Physical Education
B. Sc. (Cey.) Section B. Maths (till November)
B. A. (Cey.) (from February)

NON-TUTORIAL STAFF

Office:

S. Sivasankaran (Accounts)
A. Thiruchittampalam (General)

Library:

S. Parayogajeyam

Science Laboratories :

K. Rajaratnam Bio. Lab.
T. S. Nanthakumar Phy. Lab.
T. Ananda Alvar Chem. Lab.

Others :

K. Sinnathurai K. K. S.
A. Kanagasabai Labourer
S. Sellathurai Labourer
K. Sinnakilian Watcher

Printed by Nicholas James of No. 20, Fifth Cross Street, Jaffna at St. Joseph's Catholic Press, Jaffna
for the Principal, Hartley College, Point Pedro. 519-73

